

Josip Pečarić,
RUDI TOMIĆ U MOJIM KNJIGAMA

JOSIP PEČARIĆ

**RUDI TOMIĆ U MOJIM
KNJIGAMA**

ZAGREB, 2025.

© Josip Pečarić, 2025.

KAZALO

UVODNI TEKSTOVI	9
U KANADSKOM TORONTU U 92. GODINI ŽIVOTA, UMRO HERCEGOVAČKI HRVAT IZ DONJIH RADIŠIĆA KOD LJUBUŠKOGA	9
IN MEMORIAM: RUDI TOMIĆ - VELIKI ČOVJEK, DOMOLJUB I JEDAN OD NAJVEĆIH SINOVA NAŠEG KRAJA	15
TKANICA JE IZDALA KNJIGU RUDIJA TOMIĆA "ČIJA JE DRŽAVA LIJEPA NAŠA?"	19
M. MAJSTOROVIĆ/RUDI TOMIĆ – KRONIČAR SUVREMENE HRVATSKE POVIJESTI	25
TEKSTOVI RUDIJA TOMIĆA NA PORTALU HRVATSKONEBO.ORG	31
 RUDI TOMIĆ U MOJIM KNJIGAMA	39
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.	39
ŽELJKO TOMAŠEVIĆ, PROSVJEDNO PISMO	40
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012. ..	64
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA	64
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	75
REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!	75
NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA!	82

APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!	83
RUDI TOMIĆ, JEDANAEST PISAMA BEZ IJEDNOG ODGOVORA!	87
VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH	92
‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.	101
OTVORENO PISMO	101
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.	118
RUDI TOMIĆ, IZA SMRTI SPOZNAT ĆE SE SVAČIJA VRLINA	118
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018.	125
ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU PREDSTAVLJANJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA ...	125
PREDSJEDNICA I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	136
RUDI TOMIĆ: PREDSJEDNICA OPET - POSRNULA!	136
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	144
STJEPAN RAZUM, LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV ..	144
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	151
„ODLIČJE“	151
PRILOG: RUDI TOMIĆ, UTEMELJENO ODLIČJE	
VELEREDA FRANJE TUĐMANA	158
DRAGI PRIJATELJI	161
MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.	167
ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE SLUGE U RH?	167
GENERAL JANKO BOBETKO, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	171
HDZ ZADRŽAVA VLAST PUPOVCU!	171
DON ANĐELKO KAČUNKO, ZAGREB, 2021.	175
ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u	175
INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	193

TUĐMAN 100, 2.	193
PRIZNAJTE HRVATSKU PRAVOSLAVNU CRKVU!, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	200
PREDSTAVLJANJE KNJIGE MARIJA FILIPIJA <i>NIKOLA TESLA ISPOD PAUČINE</i> U ZAGREBU	200
BOKA KOTORSKA I BOKELJI, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	208
RUDI TOMIĆ: PRAVOSLAVNA CRKVA JE SRPSKI OSINJAK U HRVATSKOJ	208

PEČARIĆ U NEKIM TOMIĆEVIM TEKSTOVIMA.....	211
RUDI TOMIĆ: JUGOSLAVIJE VEĆ DUGO NEMA, ALI JOŠ ZAPRAVO NIJE UMRLA U – HRVATSKOJ!	211
RUDI TOMIĆ: IMA LI IŠTA LIJEPOG U – LIJEVOJ NAŠOJ?	226
SLUČAJNI PREDSJEDNIK, ULIZICE I LAŽNI IZBORI ..	235
POSRNULA PREDSJEDNICA – IZDAJNIČKA VLAST ..	242
RUDI TOMIĆ: PISANE RIJEČI TREBA OSNAŽITI U – HRVATSKOJ!	250
LUSTRACIJA JE PRIMARNA ZA OPSTANAK DRŽAVE HRVATSKE!	258

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	265
---	------------

UVODNI TEKSTOVI

Ove godine napustio nas je veliki hrvatski domoljub Rudi Tomić.

U KANADSKOM TORONTU U 92. GODINI ŽIVOTA, UMRO HERCEGOVAČKI HRVAT IZ DONJIH RADIŠIĆA KOD LJUBUŠKOGA

Rudi Tomić rođen je 8. kolovoza 1933. u Donjim Radišićima (Ljubuški, Bosna i Hercegovina), a umro u Torontu (Kanada) 25. lipnja 2025. Osnovnu školu završio je na Humcu, nižu gimnaziju u Širokom Brijegu, medicinsku (preventivnu) školu u Mostaru i vojnu medicinsku školu u Mariboru. Od 1959. godine živi u Torontu (Kanada) gdje je emigrirao i nastavio borbu za Hrvatsku riječju i djelom.

U Torontu je završio grafičku umjetnost (Western Technical School), School of Business (Real Estate), organizacijsko upravljanje (Corporate) i društveno upravljanje (Leadership) na Ryerson Polytechnic University, te javne nastupe (Christopher Leadership) na Lumen Institute.

Radio je kao medicinski tehničar u Sarajevu (Vojna bolnica) i kao laborantski tehničar u Torontu (Centennial i St. General Hospital). U Torontu je također radio kao predstavnik Dorset Real Estate Company. Bio je ravnatelj tiskare Rudis Press, upravitelj tiskare na Ryerson Polytechnic University, urednik mjesečnika Glas domovine i Hrvatski puk, suradnik mjesečnika Hrvatski list, urednik i voditelj

radioprograma Bosna i Hercegovina. Do sada je napisao bezbroj članaka, eseja, prikaza, studija i pjesama.

Jedan je od utemeljitelja i nakladnika Hrvatskog puka. Sudjelovao je u utemeljenju Hrvatskog republikanskog društva "Bugojno", Mjesnog odbora HNV-a Bugojna, Hrvatske informacijske službe u Kanadi i Hrvatskog odbora za ljudska prava. Organizator je društvenih aktivnosti Hrvatskog centra i uredništva "Glasa centra", Udruge za dodjeljivanje počasnih diploma hrvatskim sveučilištarcima, Bosansko-hercegovačkog informacijskog centra u Kanadi, Akademskog društva Bosne i Hercegovine u Kanadi, Saveza Hrvata Bosne i Hercegovine u Sjevernoj Americi.

Bogata pisana ostavština

Uredio je i objavio više od 30 izdanja, djela hrvatskih autora iz iseljeništa i domovine. Aktivan je član sljedećih udruga i organizacija: Canadian Ethnic Press Association of Ontario, Canadian Ethnic Press Association of Canada, Canadian Ethnic Studies, Canadian Ethnic Journalist and Writers Club, Canadian Corporate Reprographic Management Association, College and University Printing Management Association od Canada, Toronto Press Club (Bord and Director). Bio je i član Odjela za međunacionalnu i međunarodnu suradnju Hrvatske zajednice Herceg-Bosne. Suizdavač je i autor predgovora drugom, dopunjenom izdanju Zbornika radova sa znanstveno-stručnog skupa "Hrvati u BiH – mogućnosti i perspektive", održanog u Neumu 1994.

Brojne nagrade

Dobitnik je mnogih priznanja među kojima je i Certificate of Recognition, Government of Canada (1991.); Canadian Ethnic Journalist Award 1991., for 30 Years of Journalistic Excellence; Award of Recognition, Ryerson Polytechnic University 1995.; Zahvalnica Sveučilišta u Mostaru 1996...

Obnašao je dužnost ravnatelja nakladnika Hrvatskog puta, predsjednika CroCan International-a, upravitelj Skoko Aluminium Ltd., direktora Toronto Press Cluba i dopredsjednika Saveza Hrvata BiH u Kanadi.

Danas je u mirovini i još se aktivno bori za svoju Hrvatsku i hrvatski narod u BiH i Hrvatskoj u svojim kolumnama pišući za razne portale u BiH i Hrvatskoj. Za bivši tjednik Fokus pisao je do njegova gašenja

2009., a suradnju je od početka nastavio i na portalu Hrvatski fokus (www.hrvatski-fokus.hr) od 10. travnja 2010.

Rudi Tomić je domoljub, čovjek koji vjeruje u Boga i čovjek koji zna da će na kraju istina pobijediti

Diljem svijeta žive milijuni Hrvata. Iseljeni i oni koji su emigrirali. Većina iseljenih Hrvata, kojih ima na svim kontinentima osim zanemariva broja na najvećem kontinentu Aziji, nije napustila Hrvatsku svojom voljom. Uglavnom su morali bježati iz političkih ili gospodarskih razloga. Od XV. stoljeća Hrvati množteno napuštaju svoje povijesne hrvatske zemlje bježeći ispred turske najezde, posljednjih barbara s istoka, koji su napadali kršćansku Europu. Tada su spašavali živote i obitelji bježeći u susjedne zemlje, prema zapadu i sjeveru u Kranjsku, Austriju, Bavarsku, Mađarsku, Češku i Slovačku, a prema jugu preko Jadranskoga mora na talijanski poluotok. Taj se iseljenički val odvijao nekoliko stoljeća, sve do konca XVIII. stoljeća. Zanemarimo li slavne dubrovačke pomorce i pustolove koji su plovili i osvajali istočnu obalu Sjeverne Amerike još prije Kristofora Kolumba, a da to tada nisu znali, te današnju Panamu, Kostariku ili Kolumbiju, sve do druge polovice XIX. stoljeća nije bilo znatnijega iseljavanja iz hrvatskih zemalja. U drugoj polovici XIX. stoljeća i početkom XX. stoljeća iseljavanje Hrvata uglavnom se događalo iz ekonomskih razloga. Kako su bili bliži Jadranskom moru i morskim putovima, u tom su razdoblju najviše iseljavali južni Hrvati iz Dalmacije, Hercegovine, Like, Primorja i Istre.

Nakon Prvoga svjetskog rata i nastankom prve Jugoslavije Hrvati su se sljedećih sedam desetljeća pretežito iseljavali iz političkih razloga. Razlog je velikosrpski karakter prve kraljevske Jugoslavije, te velikosrpstvo i komunistički totalitarizam u drugoj Jugoslaviji. Rijetki Hrvati, koji su uspjeli pobjeći odmazdi od strane jugopartizanskih protuhrvatskih formacija nakon Drugoga svjetskog rata na Bleiburgu, emigrirao je u Zapadnu Europu, te Južnu i Sjevernu Ameriku.

Politička i ekonomska migracija

Od 1945. do 1962. godine druga totalitaristička Jugoslavija bila je najobičniji logor iz koje su uspijevali pobjeći samo najhrabriji i najsposobniji Hrvati. Od te 1962. godine, iz razloga teške

ekonomske krize, dozvolilo se plansko iseljavanje stanovnika te države i njihovo slanje na tzv. privremeni rad. Uglavnom su ljudi odlazili na rad u Zapadnu Njemačku, a s vremenom su ih počeli prihvaćati i u Austriji, Švedskoj, Švicarskoj, Francuskoj, pa manji broj u Nizozemskoj i Belgiji. Među ekonomskom emigracijom najveći dio bili su proganjeni, obespravljivani i ponižavani Hrvati. Cijelo vrijeme trajanja druge komunističke Jugoslavije viđenije hrvatske emigrante ubijala je jugoslavenska Udba diljem svijeta.

Rudi Tomić pobjegao je iz Jugoslavije prije otvaranja vrata onima koji su dobili radne dozvole u Zapadnoj Njemačkoj i susjednim kapitalističkim zapadnoeuropskim državama. S 26 godina napustio je „komunistički raj“ i kao politički emigrant, sve do raspada Jugoslavije 1990. godine, preko 30 godina, nije smio dolaziti u rodni hercegovački zavičaj. Živio je i djelovao u kanadskom Torontu.

Nikad se nije pokorio

U svome novinarskom radu upoznao sam mnoge emigrante koji su se poslije 1990. vratili u Hrvatsku. Neki privremeno, a neki trajno. Svaki je od njih nosio drukčije ožiljke mukotrpnoga života u emigraciji. Nije im bilo lako. Bilo im je uglavnom teško. Ne samo zato što su puno radili, a većina Hrvata po svijetu uvijek je bila cijenjena po svome pristupu poslu, nego ponajvećma iz razloga što su svake noći sanjali slobodnu i neovisnu svoju Hrvatsku i svakoga dana živjeli s njom. Neki dan je politički analitičar Tihomir Dujmović to jako dobro opisao i zaključio kako nakon 1990. i obnove hrvatske državnosti stanje nije nimalo dobro. I kako nakon svega imamo dvije Hrvatske, onu u svijetu, u iseljeništvu, onu emigrantsku gdje se i dalje živi hrvatstvo i po danu i po noći, dok, s druge strane, u samoj Hrvatskoj, a pod tim mislim na sve hrvatske zemlje „na ovim prostorima gdje Hrvati žive“ (Bosna, Hercegovina, okupirana Boka Kotorska sa zaleđem, okupirani istočni Srijem, Bačka...), u kojima je stanje gore nego u razdoblju od 1945. do 1990. godine. Prema Dujmoviću razlog je nesmiljena jugokomunistička (velikosrpska) indoktrinacija koja je dovela čak do toga da se Hrvati ponovno boje reći da su Hrvati, da pristaju na lažni jasenovački popis, da počinju vjerovati u velikosrpske i četničke laži da prvi kvadrat na hrvatskom povijesnom grbu nije bijele nego tobože crvene boje, da se boje pobuniti što im aktualna hrvatska politička

elita zabranjuje stari povijesni pozdrav Za Dom spremni!, itd. Upravo ta hrvatska inertnost, popustljivost, neznanje i to hrvatsko kukavstvo prije svega smeta Rudiju Tomiću u dalekoj Kanadi. Jer on se nikada nije predao. Iako će za koji dan navršiti 90 godina iznimno plodnoga života on i dalje sanja hrvatsku Hrvatsku u kojoj se smije reći da si Hrvat. Upravo tako Rudi i piše cijelo vrijeme emigracije koja traje već 64 godine. On se je protiv druge Jugoslavije borio pisanjem, a i danas koristi pero svakodnevno ukazujući na nelogičnosti aktualnih hrvatskih vlasti koje su podlegle globalizaciji, udaljile se o Boga i vode protuhrvatsku politiku.

Možda će se neki zapitati pa što to Rudiju Tomiću i drugim Hrvatima po svijetu treba? Zašto gubi energiju kad je i nama u Hrvatskoj jasno da ne možemo ništa promijeniti jer su potomci jugokomunista, udbaša i kosovaca zauzeli sva državna politička vodstva i vode nas u propast! Oni ne znaju da se Rudi Tomić i njemu slični poštteni emigranti, poštteni Hrvati, nikada ne će pomiriti da ne može bolje. Oni zaboravljaju da je stalna borba za dobro Hrvata i Hrvatske njihov život i da zato ne mogu stati.

U ovoj knjizi nalaze se Rudijevi tekstovi koji su objavljivani proteklih petnaestak godina u bivšem političkom tjedniku Fokusu i današnjem portalu Hrvatskom fokusu, tjedniku za kulturu, znanost i društvena pitanja, te na mnogim drugim hrvatskim portalima. S obzirom na to da ih je pisao domoljub, čovjek koji vjeruje u Boga, čovjek koji zna da će na kraju istina pobijediti i da će se Hrvati i u ovo preopasno globalizacijsko vrijeme uspjeti othrvati svim izazovima i opasnostima, ovi su tekstovi i dalje aktualni i korisno ih je pročitati. Čitajući ono što je godinama pisao Rudi Tomić stječe se dojam kako je vrijeme stalo i da Hrvati i Hrvatska uvijek žive sudbonosno vrijeme u kojem nema opuštanja. Stoga moramo pohvaliti Rudija Tomića i zahvaliti mu na tomu što je kao hrvatski emigrant napisao toliko toga dobrog i zato se s pravom može ustvrditi kako je on kroničar suvremene hrvatske povijesti.

Čija je država Lijepa Naša?

Zagrebačka nakladnička kuća Tkanica uredila je i izdala knjigu hrvatskoga emigranta Rudija Tomića pod naslovom *Čija je država Lijepa Naša?* Knjiga ima 432 stranice. Sama knjiga podijeljena je na četrnaest poglavlja: "Hrvatska", "Bosna i Hercegovina", "Hrvatska

politička scena”, “Hrvatska emigracija”, “Iseljena Hrvatska”, “Hrvatska povijest”, “Domoljubna Hrvatska”, “Hrvatski mučenici”, “Hrvatski izdajnici”, “Srbija i velikosrpstvo”, “Četnici u Hrvatskoj”, “Jugokomunizam”, “Islamizam” i “Globalizacija u svijetu”. Iz samih naslova poglavlja vidimo kako je autor dotaknuo sve teme koje su važne za budućnost hrvatskoga naroda u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Knjiga ima 432 stranice. Uz “Riječ urednika” na kraju knjige nalazi se opširna “Bilješka o autoru”, te “Kazalo imena”. Knjiga je to koja nikoga ne će ostaviti ravnodušnim.

Marijan Majstorović

<https://www.hrvatski-fokus.hr/2025/06/66731/>

IN MEMORIAM: RUDI TOMIĆ - VELIKI ČOVJEK, DOMOLJUB I JEDAN OD NAJVEĆIH SINOVA NAŠEG KRAJA

Lipanj 25, 2025

Napisao/la Slaven Tomić, mr.

Danas je u Torontu (Kanada) prestalo da kuca jedno ogromno, predobro i prelijepo srce, srce mog rođaka, prijatelja, kolumnista našeg portala, a prije svega Velikog čovjeka. Jednog od najvećih Hrvata i domoljuba iz našeg kraja. Otišao je najbolji, od svih nas...

Rudi Tomić rođen je 8. kolovoza 1933. u Donjim Radišićima (Ljubuški, BiH). Osnovnu školu završio je na Humcu, nižu gimnaziju na Širokom Brijegu, medicinsku (preventivnu) školu u Mostaru i vojnu medicinsku školu u Mariboru.

Od 1959. godine živi u Torontu (Kanada) gdje je emigrirao i nastavio borbu za Hrvatsku mišlju, riječju i djelom.

Do sada je napisao bezbroj članaka, eseja, prikaza, studija i pjesama.

U Torontu je završio grafičku umjetnost (Western Technical School), School of Business (Real Estate), organizacijsko upravljanje (Corporate) i društveno upravljanje (Leadership) na Ryerson Polytechnic University, te javne nastupe (Christopher Leadership) na Lumen Institute.

Radio je kao medicinski tehničar u Sarajevu (Vojna bolnica) i kao laborantski tehničar u Torontu (Centennial i St. General Hospital). U Torontu je također radio kao predstavnik Dorset Real Estate Company. Bio je ravnatelj tiskare Rudis Press, upravitelj tiskare na Ryerson Polytechnic University, urednik mjesečnika Glas domovine i Hrvatski puk, suradnik mjesečnika Hrvatski list, urednik i voditelj radioprograma Bosna i Hercegovina.

Jedan je od utemeljitelja i nakladnika Hrvatskog puka. Sudjelovao je u utemeljenju Hrvatskog republikanskog društva "Bugojno", Mjesnog odbora HNV-a Bugojna, Hrvatske informacijske službe u Kanadi i Hrvatskog odbora za ljudska prava. Organizator je društvenih aktivnosti Hrvatskog centra i uredništva "Glas centra", Udruge za dodjeljivanje počasnih diploma hrvatskim sveučilištarcima, Bosansko-hercegovačkog informacijskog centra u Kanadi, Akademskog društva Bosne i Hercegovine u Kanadi, Saveza Hrvata Bosne i Hercegovine u Sjevernoj Americi.

Uredio je i objavio više od 30 izdanja, djela hrvatskih autora iz iseljništva i domovine. Za života bio je aktivan član sljedećih udruga i organizacija: Canadian Ethnic Press Association of Ontario, Canadian Ethnic Press Association of Canada, Canadian Ethnic Studies, Canadian Ethnic Journalist and Writers Club, Canadian Corporate Reprographic Management Association, College and University Printing Management Association of Canada, Toronto Press Club (Board and Director). Bio je i član Odjela za međunacionalnu i međunarodnu suradnju Hrvatske zajednice Herceg-Bosne. Suizdavač je i autor predgovora drugom, dopunjenom izdanju Zbornika radova sa znanstveno-stručnog skupa "Hrvati u BiH - mogućnosti i perspektive", održanog u Neumu 1994. Dobitnik je mnogih priznanja među kojima je i Certificate of Recognition, Government of Canada (1991.); Canadian Ethnic Journalist Award 1991., for 30 Years of Journalistic Excellence;

Award of Recognition, Ryerson Polytechnic University 1995.; Zahvalnica Sveučilišta u Mostaru 1996...

Obnašao je dužnost ravnatelja nakladnika Hrvatskog puta, predsjednika CroCan International-a, upravitelj Skoko Aluminium Ltd., direktora Toronto Press Cluba i dopredsjednika Saveza Hrvata BiH u Kanadi.

Iako narušenog zdravlja do današnjeg dana se aktivno borio za svoju Hrvatsku i hrvatski narod u BiH i Hrvatskoj u svojim kolumnama pišući za razne portale u BiH i Hrvatskoj.

Rudi Tomić bio je domoljub, čovjek koji je vjerovao u Boga i čovjek koji je znao da će na kraju istina pobijediti

Diljem svijeta žive milijuni Hrvata. Iseljeni i oni koji su emigrirali.

Od 1945. do 1962. godine druga totalitarnistička Jugoslavija bila je najobičniji logor iz koje su uspijevali pobjeći samo najhrabriji i najposposobniji Hrvati.

Rudi Tomić pobjegao je iz Jugoslavije prije otvaranja vrata onima koji su dobili radne dozvole u Zapadnoj Njemačkoj i susjednim kapitalističkim zapadnoeuropskim državama. S 26 godina napustio je „komunistički raj“ i kao politički emigrant, sve do raspada Jugoslavije 1990. godine, preko 30 godina, nije smio dolaziti u rodni hercegovački zavičaj. Živio je i djelovao u kanadskom Torontu.

Danas se Hrvati ponovno boje reći da su Hrvati, pristaju na lažni jasenovački popis, počinju vjerovati u velikosrpske i četničke laži da prvi kvadrat na hrvatskom povijesnom grbu nije bijele nego tobože crvene boje, da se boje pobuniti što im aktualna hrvatska politička elita zabranjuje stari povijesni pozdrav Za Dom spremni!, itd. Upravo ta hrvatska inertnost, popustljivost, neznanje i to hrvatsko kukavstvo prije svega za života smetalo je Rudiju Tomiću u dalekoj Kanadi. Jer on se nikada nije predao. Cijelog svog života sanjao je Hrvatsku u kojoj se smije reći da si Hrvat. Upravo tako Rudi je i pisao cijelo vrijeme emigracije koja je trajala 66 godine. On se je protiv druge Jugoslavije borio pisanjem, a i svakodnevno ukazivao na nelogičnosti aktualnih hrvatskih vlasti koje su podlegle globalizaciji, udaljile se o Boga i vode protuhrvatsku politiku.

Možda će se neki zapitati pa što to Rudiju Tomiću i drugim Hrvatima po svijetu treba? Zašto gubi energiju kad je i nama istinskim Hrvatima jasno da ne možemo ništa promijeniti jer su potomci

jugokomunista, udbaša i kosovaca zauzeli sva državna politička vodstva i vode nas u propast! Oni ne znaju da se Rudi Tomić i njemu slični poštteni emigranti, poštteni Hrvati, nisu i nikada neće pomiriti da ne može bolje. Oni zaboravljaju da je stalna borba za dobro Hrvata i Hrvatske bila i bit će njihov život i da zato ne mogu stati.

Čitajući ono što je godinama pisao Rudi Tomić stječe se dojam kako je vrijeme stalo i da Hrvati i Hrvatska uvijek žive sudbonosno vrijeme u kojem nema opuštanja. Stoga moramo pohvaliti Rudija Tomića i zahvaliti mu na tomu što je kao hrvatski emigrant napisao toliko toga dobrog i zato se s pravom može ustvrditi kako je on kroničar suvremene hrvatske povijesti.

Neka mu je vječna slava i hvala, te mu laka hrvatska gruda za koju se je borio mišlju, riječju i djelom!!!

<https://iks-portal.info/dogadjanja/otrgnuto-od-zaborava/item/28470-in-memoriyam-rudi-tomic-veliki-covjek-domoljub-i-jedan-od-najvecih-sinova-naseg-kraja.html>

TKANICA JE IZDALA KNJIGU RUDIJA TOMIĆA "ČIJA JE DRŽAVA LIJEPA NAŠA?"

Listopad 23, 2023

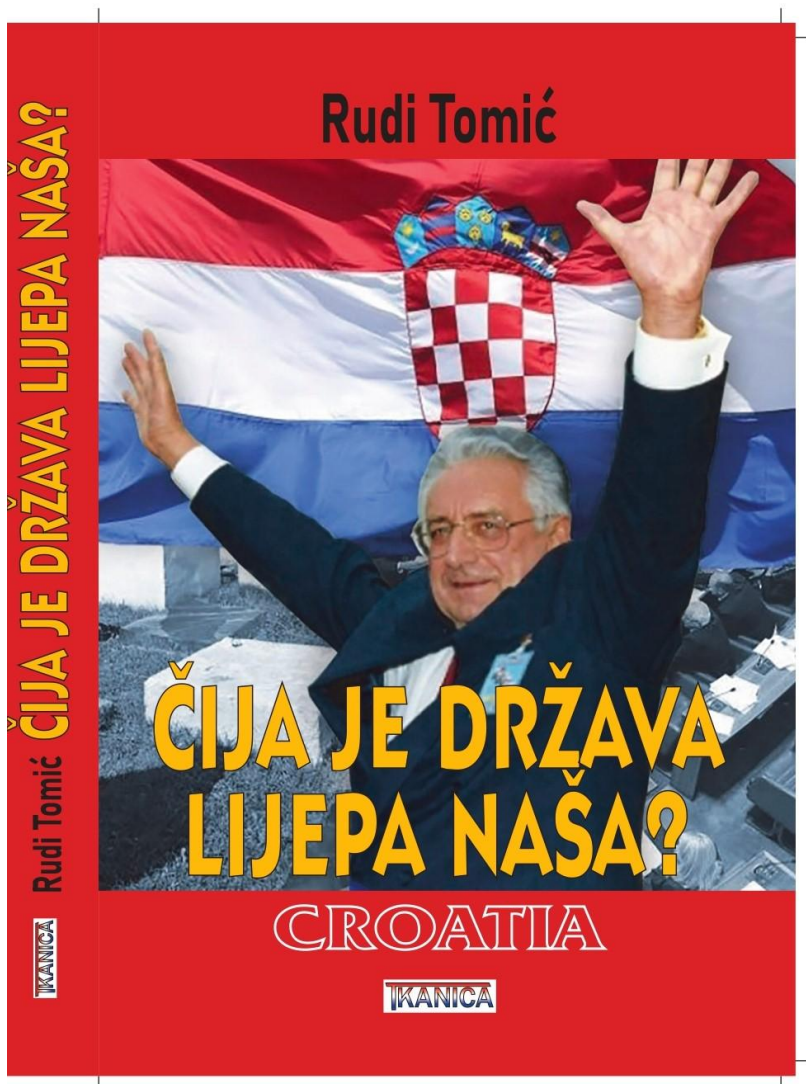
Zagrebačka nakladnička kuća uredila je i izdala knjigu hrvatskoga emigranta Rudija Tomića pod naslovom *Čija je država Lijepa Naša?* Knjiga ima 432 stranice.

Rudi Tomić rođen je 8. kolovoza 1933. u Donjim Radišićima (Ljubuški, Bosna i Hercegovina). Osnovnu školu završio je na Humcu, nižu gimnaziju u Širokom Brijegu, medicinsku (preventivnu) školu u Mostaru i vojnu medicinsku školu u Mariboru. Od 1959. godine živi u Torontu (Kanada) gdje je emigrirao i nastavio borbu za Hrvatsku riječju i djelom.

U Torontu je završio grafičku umjetnost (Western Technical School), School of Business (Real Estate), organizacijsko upravljanje (Corporate) i društveno upravljanje (Leadership) na Ryerson Polytechnic University, te javne nastupe (Christopher Leadership) na Lumen Institute.

Radio je kao medicinski tehničar u Sarajevu (Vojna bolnica) i kao laboratorijski tehničar u Torontu (Centennial i St. General Hospital). U Torontu je također radio kao predstavnik Dorset Real Estate Company. Bio je ravnatelj tiskare Rudis Press, upravitelj tiskare na Ryerson Polytechnic University, urednik mjesečnika Glas domovine i Hrvatski puk, suradnik mjesečnika Hrvatski list, urednik i voditelj radioprograma Bosna i Hercegovina. Do sada je napisao bezbroj članaka, eseja, prikaza, studija i pjesama.

Jedan je od utemeljitelja i nakladnika Hrvatskog puka. Sudjelovao je u utemeljenju Hrvatskog republikanskog društva "Bugojno", Mjesnog odbora HNV-a Bugojna, Hrvatske informacijske službe u Kanadi i Hrvatskog odbora za ljudska prava. Organizator je društvenih aktivnosti Hrvatskog centra i uredništva "Glasa centra", Udruge za dodjeljivanje počasnih diploma hrvatskim sveučilištarcima, Bosansko-hercegovačkog informacijskog centra u Kanadi, Akademskog društva Bosne i Hercegovine u Kanadi, Saveza Hrvata Bosne i Hercegovine u Sjevernoj Americi.

Uredio je i objavio više od 30 izdanja, djela hrvatskih autora iz iseljeničtva i domovine. Aktivan je član sljedećih udruga i organizacija: Canadian Ethnic Press Association of Ontario, Canadian Ethnic Press Association of Canada, Canadian Ethnic

Studies, Canadian Ethnic Journalist and Writers Club, Canadian Corporate Reprographic Management Association, College and University Printing Management Association od Canada, Toronto Press Club (Bord and Director). Bio je i član Odjela za međunacionalnu i međunarodnu suradnju Hrvatske zajednice Herceg-Bosne. Suizdavač je i autor predgovora drugom, dopunjenom izdanju Zbornika radova sa znanstveno-stručnog skupa "Hrvati u BiH - mogućnosti i perspektive", održanog u Neumu 1994. Dobitnik je mnogih priznanja među kojima je i Certificate of Recognition, Government of Canada (1991.); Canadian Ethnic Journalist Award 1991., for 30 Years of Journalistic Excellence; Award of Recognition, Ryerson Polytechnic University 1995.; Zahvalnica Sveučilišta u Mostaru 1996...

Obnašao je dužnost ravnatelja nakladnika Hrvatskog puta, predsjednika CroCan International-a, upravitelj Skoko Aluminium Ltd., direktora Toronto Press Cluba i dopredsjednika Saveza Hrvata BiH u Kanadi.

Danas je u mirovini i još se aktivno bori za svoju Hrvatsku i hrvatski narod u BiH i Hrvatskoj u svojim kolumnama pišući za razne portale u BiH i Hrvatskoj. Za bivši tjednik Fokus pisao je do njegova gašenja 2009., a suradnju je od početka nastavio i na portalu Hrvatski fokus (www.hrvatski-fokus.hr) od 10. travnja 2010.

Rudi Tomić je domoljub, čovjek koji vjeruje u Boga i čovjek koji zna da će na kraju istina pobijediti

Diljem svijeta žive milijuni Hrvata. Iseljeni i oni koji su emigrirali. Većina iseljenih Hrvata, kojih ima na svim kontinentima osim zanemariva broja na najvećem kontinentu Aziji, nije napustila Hrvatsku svojom voljom. Uglavnom su morali bježati iz političkih ili gospodarskih razloga. Od XV. stoljeća Hrvati množteno napuštaju svoje povijesne hrvatske zemlje bježeći ispred turske najezde, posljednjih barbara s istoka, koji su napadali kršćansku Europu. Tada su spašavali živote i obitelji bježeći u susjedne zemlje, prema zapadu i sjeveru u Kranjsku, Austriju, Bavarsku, Mađarsku, Češku i Slovačku, a prema jugu preko Jadranskoga mora na talijanski poluotok. Taj se iseljenički val odvijao nekoliko stoljeća, sve do konca XVIII. stoljeća. Zanimarimo li slavne dubrovačke pomorce i pustolove koji su plovili i osvajali istočnu obalu Sjeverne Amerike

još prije Kristofora Kolumba, a da to tada nisu znali, te današnju Panamu, Kostariku ili Kolumbiju, sve do druge polovice XIX. stoljeća nije bilo znatnijega iseljavanja iz hrvatskih zemalja. U drugoj polovici XIX. stoljeća i početkom XX. stoljeća iseljavanje Hrvata uglavnom se događalo iz ekonomskih razloga. Kako su bili bliži Jadranskom moru i morskim putovima, u tom su razdoblju najviše iseljavali južni Hrvati iz Dalmacije, Hercegovine, Like, Primorja i Istre.

Nakon Prvoga svjetskog rata i nastankom prve Jugoslavije Hrvati su se sljedećih sedam desetljeća pretežito iseljavali iz političkih razloga. Razlog je velikosrpski karakter prve kraljevske Jugoslavije, te velikosrpstvo i komunistički totalitarizam u drugoj Jugoslaviji. Rijetki Hrvati, koji su uspjeli pobjeći odmazdi od strane jugopartizanskih protuhrvatskih formacija nakon Drugoga svjetskog rata na Bleiburgu, emigrirao je u Zapadnu Europu, te Južnu i Sjevernu Ameriku.

Od 1945. do 1962. godine druga totalitaristička Jugoslavija bila je najobičniji logor iz koje su uspijevali pobjeći samo najhrabriji i najsposobniji Hrvati. Od te 1962. godine, iz razloga teške ekonomske krize, dozvolilo se plansko iseljavanje stanovnika te države i njihovo slanje na tzv. privremeni rad. Uglavnom su ljudi odlazili na rad u Zapadnu Njemačku, a s vremenom su ih počeli prihvaćati i u Austriji, Švedskoj, Švicarskoj, Francuskoj, pa manji broj u Nizozemskoj i Belgiji. Među ekonomskom emigracijom najveći dio bili su proganjani, obespravljavani i ponižavani Hrvati. Cijelo vrijeme trajanja druge komunističke Jugoslavije viđenije hrvatske emigrante ubijala je jugoslavenska Udba diljem svijeta.

Rudi Tomić pobjegao je iz Jugoslavije prije otvaranja vrata onima koji su dobili radne dozvole u Zapadnoj Njemačkoj i susjednim kapitalističkim zapadnoeuropskim državama. S 26 godina napustio je „komunistički raj“ i kao politički emigrant, sve do raspada Jugoslavije 1990. godine, preko 30 godina, nije smio dolaziti u rodni hercegovački zavičaj. Živio je i djelovao u kanadskom Torontu.

U svome novinarskom radu upoznao sam mnoge emigrante koji su se poslije 1990. vratili u Hrvatsku. Neki privremeno, a neki trajno. Svaki je od njih nosio drukčije ožiljke mukotrpnoga života u emigraciji. Nije im bilo lako. Bilo im je uglavnom teško. Ne samo

zato što su puno radili, a većina Hrvata po svijetu uvijek je bila cijenjena po svome pristupu poslu, nego ponajvećma iz razloga što su svake noći sanjali slobodnu i neovisnu svoju Hrvatsku i svakoga dana živjeli s njom. Neki dan je politički analitičar Tihomir Dujmović to jako dobro opisao i zaključio kako nakon 1990. i obnove hrvatske državnosti stanje nije nimalo dobro. I kako nakon svega imamo dvije Hrvatske, onu u svijetu, u iseljeništvu, onu emigrantsku gdje se i dalje živi hrvatstvo i po danu i po noći, dok, s druge strane, u samoj Hrvatskoj, a pod tim mislim na sve hrvatske zemlje „na ovim prostorima gdje Hrvati žive“ (Bosna, Hercegovina, okupirana Boka Kotorska sa zaleđem, okupirani istočni Srijem, Bačka...), u kojima je stanje gore nego u razdoblju od 1945. do 1990. godine. Prema Dujmoviću razlog je nesmiljena jugokomunistička (velikosrpska) indoktrinacija koja je dovela čak do toga da se Hrvati ponovno boje reći da su Hrvati, da pristaju na lažni jasenovački popis, da počinju vjerovati u velikosrpske i četničke laži da prvi kvadrat na hrvatskom povijesnom grbu nije bijele nego tobože crvene boje, da se boje pobuniti što im aktualna hrvatska politička elita zabranjuje stari povijesni pozdrav Za Dom spremni!, itd. Upravo ta hrvatska inertnost, popustljivost, neznanje i to hrvatsko kukavstvo prije svega smeta Rudiju Tomiću u dalekoj Kanadi. Jer on se nikada nije predao. Iako će za koji dan navršiti 90 godina iznimno plodnoga života on i dalje sanja hrvatsku Hrvatsku u kojoj se smije reći da si Hrvat. Upravo tako Rudi i piše cijelo vrijeme emigracije koja traje već 64 godine. On se je protiv druge Jugoslavije borio pisanjem, a i danas koristi pero svakodnevno ukazujući na nelogičnosti aktualnih hrvatskih vlasti koje su podlegle globalizaciji, udaljile se o Boga i vode protuhrvatsku politiku.

Možda će se neki zapitati pa što to Rudiju Tomiću i drugim Hrvatima po svijetu treba? Zašto gubi energiju kad je i nama u Hrvatskoj jasno da ne možemo ništa promijeniti jer su potomci jugokomunista, udbaša i kosovaca zauzeli sva državna politička vodstva i vode nas u propast! Oni ne znaju da se Rudi Tomić i njemu slični poštteni emigranti, poštteni Hrvati, nikada ne će pomiriti da ne može bolje. Oni zaboravljaju da je stalna borba za dobro Hrvata i Hrvatske njihov život i da zato ne mogu stati.

U ovoj knjizi nalaze se Rudijevi tekstovi koji su objavljivani proteklih petnaestak godina u bivšem političkom tjedniku Fokusu i današnjem portalu Hrvatskom fokusu, tjedniku za kulturu, znanost i društvena pitanja, te na mnogim drugim hrvatskim portalima. S obzirom na to da ih je pisao domoljub, čovjek koji vjeruje u Boga, čovjek koji zna da će na kraju istina pobijediti i da će se Hrvati i u ovo preopasno globalizacijsko vrijeme uspjeti othrvati svim izazovima i opasnostima, ovi su tekstovi i dalje aktualni i korisno ih je pročitati. Čitajući ono što je godinama pisao Rudi Tomić stječe se dojam kako je vrijeme stalo i da Hrvati i Hrvatska uvijek žive sudbonosno vrijeme u kojem nema opuštanja. Stoga moramo pohvaliti Rudija Tomića i zahvaliti mu na tomu što je kao hrvatski emigrant napisao toliko toga dobrog i zato se s pravom može ustvrditi kako je on kroničar suvremene hrvatske povijesti.

Sama knjiga podijeljena je na četrnaest poglavlja: "Hrvatska", "Bosna i Hercegovina", "Hrvatska politička scena", "Hrvatska emigracija", "Iseljena Hrvatska", "Hrvatska povijest", "Domoljubna Hrvatska", "Hrvatski mučenici", "Hrvatski izdajnici", "Srbija i velikosrpstvo", "Četnici u Hrvatskoj", "Jugokomunizam", "Islamizam" i "Globalizacija u svijetu". Iz samih naslova poglavlja vidimo kako je autor dotaknuo sve teme koje su važne za budućnost hrvatskoga naroda u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Knjiga ima 432 stranice. Uz "Riječ urednika" na kraju knjige nalazi se opširna "Bilješka o autoru", te "Kazalo imena". Knjiga je to koja nikoga ne će ostaviti ravnodušnim.

<https://iks-portal.info/kultura/aktualno/item/24413-tkanica-je-izdala-knjigu-rudija-tomica-cija-je-drzava-lijepa-nasa.html>

Vidjeti i:

M. MAJSTOROVIĆ/RUDI TOMIĆ – KRONIČAR SUVREMENE HRVATSKE POVIJESTI

22. listopada 2023.

Tkanica je izdala knjigu Rudija Tomića “Čija je država Lijepa Naša?”

Zagrebačka nakladnička kuća uredila je i izdala knjigu hrvatskoga emigranta Rudija Tomića pod naslovom *Čija je država Lijepa Naša?* Knjiga ima 432 stranice.

Rudi Tomić rođen je 8. kolovoza 1933. u Donjim Radišićima (Ljubuški, Bosna i Hercegovina). Osnovnu školu završio je na Humcu, nižu gimnaziju u Širokom Brijegu, medicinsku (preventivnu) školu u Mostaru i vojnu medicinsku školu u Mariboru. Od 1959. godine živi u Torontu (Kanada) gdje je emigrirao i nastavio borbu za Hrvatsku riječju i djelom.

U Torontu je završio grafičku umjetnost (Western Technical School), School of Business (Real Estate), organizacijsko upravljanje (Corporate) i društveno upravljanje (Leadership) na Ryerson Polytechnic University, te javne nastupe (Christopher Leadership) na Lumen Institute.

Radio je kao medicinski tehničar u Sarajevu (Vojna bolnica) i kao laborantski tehničar u Torontu (Centennial i East General Hospital). U Torontu je također radio kao predstavnik Dorset Real Estate Company. Bio je ravnatelj tiskare Rudis Press, upravitelj tiskare na Ryerson Polytechnic University, urednik mjesečnika Glas domovine i Hrvatski puk, suradnik mjesečnika Hrvatski list, urednik i voditelj radioprograma Bosna i Hercegovina. Do sada je napisao bezbroj članaka, eseja, prikaza, studija i pjesama.

Jedan je od utemeljitelja i nakladnika Hrvatskog puka. Sudjelovao je u utemeljenju Hrvatskog republikanskog društva "Bugojno", Mjesnog odbora HNV-a Bugojna, Hrvatske informacijske službe u Kanadi i Hrvatskog odbora za ljudska prava. Organizator je društvenih aktivnosti Hrvatskog centra i uredništva "Glas centra", Udruge za dodjeljivanje počasnih diploma hrvatskim sveučilištarcima, Bosansko-hercegovačkog informacijskog centra u Kanadi, Akademskog društva Bosne i Hercegovine u Kanadi, Saveza Hrvata Bosne i Hercegovine u Sjevernoj Americi.

Uredio je i objavio više od 30 izdanja, djela hrvatskih autora iz iseljeničtva i domovine. Aktivan je član sljedećih udruga i organizacija: Canadian Ethnic Press Association of Ontario, Canadian Ethnic Press Association of Canada, Canadian Ethnic Studies, Canadian Ethnic Journalist and Writers Club, Canadian Corporate Reprographic Management Association, College and University Printing Management Association of Canada, Toronto Press Club (Board and Director). Bio je i član Odjela za međunarodnu i međunarodnu suradnju Hrvatske zajednice Herceg-Bosne. Suizdavač je i autor predgovora drugom, dopunjenom izdanju Zbornika radova sa znanstveno-stručnog skupa "Hrvati u BiH – mogućnosti i perspektive", održanog u Neumu 1994. Dobitnik je mnogih priznanja među kojima je i Certificate of Recognition, Government of Canada (1991.); Canadian Ethnic Journalist Award 1991., for 30 Years of Journalistic Excellence; Award of Recognition, Ryerson Polytechnic University 1995.; Zahvalnica Sveučilišta u Mostaru 1996...

Obnašao je dužnost ravnatelja nakladnika Hrvatskog puta, predsjednika CroCan International-a, upravitelj Skoko Aluminium

Ltd., direktora Toronto Press Cluba i dopredsjednika Saveza Hrvata BiH u Kanadi.

Danas je u mirovini i još se aktivno bori za svoju Hrvatsku i hrvatski narod u BiH i Hrvatskoj u svojim kolumnama pišući za razne portale u BiH i Hrvatskoj. Za bivši tjednik Fokus pisao je do njegova gašenja 2009., a suradnju je od početka nastavio i na portalu Hrvatski fokus (www.hrvatski-fokus.hr) od 10. travnja 2010.

Rudi Tomić je domoljub, čovjek koji vjeruje u Boga i čovjek koji zna da će na kraju istina pobijediti

Diljem svijeta žive milijuni Hrvata. Iseljeni i oni koji su emigrirali. Većina iseljenih Hrvata, kojih ima na svim kontinentima osim zanemariva broja na najvećem kontinentu Aziji, nije napustila Hrvatsku svojom voljom. Uglavnom su morali bježati iz političkih ili gospodarskih razloga. Od XV. stoljeća Hrvati množteno napuštaju svoje povijesne hrvatske zemlje bježeći ispred turske najeзде, posljednjih barbara s istoka, koji su napadali kršćansku Europu. Tada su spašavali živote i obitelji bježeći u susjedne zemlje, prema zapadu i sjeveru u Kranjsku, Austriju, Bavarsku, Mađarsku, Češku i Slovačku, a prema jugu preko Jadranskoga mora na talijanski poluotok. Taj se iseljenički val odvijao nekoliko stoljeća, sve do konca XVIII. stoljeća. Zanimarimo li slavne dubrovačke pomorce i pustolove koji su plovili i osvajali istočnu obalu Sjeverne Amerike još prije Kristofora Kolumba, a da to tada nisu znali, te današnju Panamu, Kostariku ili Kolumbiju, sve do druge polovice XIX. stoljeća nije bilo znatnijega iseljavanja iz hrvatskih zemalja. U drugoj polovici XIX. stoljeća i početkom XX. stoljeća iseljavanje Hrvata uglavnom se događalo iz ekonomskih razloga. Kako su bili bliži Jadranskom moru i morskim putovima, u tom su razdoblju najviše iseljavali južni Hrvati iz Dalmacije, Hercegovine, Like, Primorja i Istre.

Nakon Prvoga svjetskog rata i nastankom prve Jugoslavije Hrvati su se sljedećih sedam desetljeća pretežito iseljavali iz političkih razloga. Razlog je velikosrpski karakter prve kraljevske Jugoslavije, te velikosrpstvo i komunistički totalitarizam u drugoj Jugoslaviji. Rijetki Hrvati, koji su uspjeli pobjeći odmazdi od strane jugopartizanskih protuhrvatskih formacija nakon Drugoga svjetskog

rata na Bleiburgu, emigrirao je u Zapadnu Europu, te Južnu i Sjevernu Ameriku.

Od 1945. do 1962. godine druga totalitaristička Jugoslavija bila je najobičniji logor iz koje su uspijevali pobjeći samo najhrabriji i najsposobniji Hrvati. Od te 1962. godine, iz razloga teške ekonomske krize, dozvolilo se plansko iseljavanje stanovnika te države i njihovo slanje na tzv. privremeni rad. Uglavnom su ljudi odlazili na rad u Zapadnu Njemačku, a s vremenom su ih počeli prihvaćati i u Austriji, Švedskoj, Švicarskoj, Francuskoj, pa manji broj u Nizozemskoj i Belgiji. Među ekonomskom emigracijom najveći dio bili su proganjani, obespravljavani i ponižavani Hrvati. Cijelo vrijeme trajanja druge komunističke Jugoslavije viđenije hrvatske emigrante ubijala je jugoslavenska Udba diljem svijeta.

Rudi Tomić pobjegao je iz Jugoslavije prije otvaranja vrata onima koji su dobili radne dozvole u Zapadnoj Njemačkoj i susjednim kapitalističkim zapadnoeuropskim državama. S 26 godina napustio je „komunistički raj“ i kao politički emigrant, sve do raspada Jugoslavije 1990. godine, preko 30 godina, nije smio dolaziti u rodni hercegovački zavičaj. Živio je i djelovao u kanadskom Torontu.

U svome novinarskom radu upoznao sam mnoge emigrante koji su se poslije 1990. vratili u Hrvatsku. Neki privremeno, a neki trajno. Svaki je od njih nosio drukčije ožiljke mukotrpnoga života u emigraciji. Nije im bilo lako. Bilo im je uglavnom teško. Ne samo zato što su puno radili, a većina Hrvata po svijetu uvijek je bila cijenjena po svome pristupu poslu, nego ponajvećma iz razloga što su svake noći sanjali slobodnu i neovisnu svoju Hrvatsku i svakoga dana živjeli s njom. Neki dan je politički analitičar Tihomir Dujmović to jako dobro opisao i zaključio kako nakon 1990. i obnove hrvatske državnosti stanje nije nimalo dobro. I kako nakon svega imamo dvije Hrvatske, onu u svijetu, u iseljeništvu, onu emigrantsku gdje se i dalje živi hrvatstvo i po danu i po noći, dok, s druge strane, u samoj Hrvatskoj, a pod tim mislim na sve hrvatske zemlje „na ovim prostorima gdje Hrvati žive“ (Bosna, Hercegovina, okupirana Boka Kotorska sa zaleđem, okupirani istočni Srijem, Bačka...), u kojima je stanje gore nego u razdoblju od 1945. do 1990. godine. Prema Dujmoviću razlog je nesmiljena jugokomunistička (velikosrpska) indoktrinacija koja je dovela čak do toga da se Hrvati

ponovno boje reći da su Hrvati, da pristaju na lažni jasenovački popis, da počinju vjerovati u velikosrpske i četničke laži da prvi kvadrat na hrvatskom povijesnom grbu nije bijele nego tobože crvene boje, da se boje pobuniti što im aktualna hrvatska politička elita zabranjuje stari povijesni pozdrav Za Dom spremni!, itd. Upravo ta hrvatska inertnost, popustljivost, neznanje i to hrvatsko kukavstvo prije svega smeta Rudiju Tomiću u dalekoj Kanadi. Jer on se nikada nije predao. Iako će za koji dan navršiti 90 godina iznimno plodnoga života on i dalje sanja hrvatsku Hrvatsku u kojoj se smije reći da si Hrvat. Upravo tako Rudi i piše cijelo vrijeme emigracije koja traje već 64 godine. On se je protiv druge Jugoslavije borio pisanjem, a i danas koristi pero svakodnevno ukazujući na nelogičnosti aktualnih hrvatskih vlasti koje su podlegle globalizaciji, udaljile se o Boga i vode protuhrvatsku politiku.

Možda će se neki zapitati pa što to Rudiju Tomiću i drugim Hrvatima po svijetu treba? Zašto gubi energiju kad je i nama u Hrvatskoj jasno da ne možemo ništa promijeniti jer su potomci jugokomunista, udbaša i kosovaca zauzeli sva državna politička vodstva i vode nas u propast! Oni ne znaju da se Rudi Tomić i njemu slični poštteni emigranti, poštteni Hrvati, nikada ne će pomiriti da ne može bolje. Oni zaboravljaju da je stalna borba za dobro Hrvata i Hrvatske njihov život i da zato ne mogu stati.

U ovoj knjizi nalaze se Rudijevi tekstovi koji su objavljivani proteklih petnaestak godina u bivšem političkom tjedniku Fokusu i današnjem portalu Hrvatskom fokusu, tjedniku za kulturu, znanost i društvena pitanja, te na mnogim drugim hrvatskim portalima. S obzirom na to da ih je pisao domoljub, čovjek koji vjeruje u Boga, čovjek koji zna da će na kraju istina pobijediti i da će se Hrvati i u ovo preopasno globalizacijsko vrijeme uspjeti othrvati svim izazovima i opasnostima, ovi su tekstovi i dalje aktualni i korisno ih je pročitati. Čitajući ono što je godinama pisao Rudi Tomić stječe se dojam kako je vrijeme stalo i da Hrvati i Hrvatska uvijek žive sudbonosno vrijeme u kojem nema opuštanja. Stoga moramo pohvaliti Rudija Tomića i zahvaliti mu na tomu što je kao hrvatski emigrant napisao toliko toga dobrog i zato se s pravom može ustvrditi kako je on kroničar suvremene hrvatske povijesti.

Sama knjiga podijeljena je na četrnaest poglavlja: “Hrvatska”, “Bosna i Hercegovina”, “Hrvatska politička scena”, “Hrvatska emigracija”, “Iseljena Hrvatska”, “Hrvatska povijest”, “Domoljubna Hrvatska”, “Hrvatski mučenici”, “Hrvatski izdajnici”, “Srbija i velikosrpstvo”, “Četnici u Hrvatskoj”, “Jugokomunizam”, “Islamizam” i “Globalizacija u svijetu”. Iz samih naslova poglavlja vidimo kako je autor dotaknuo sve teme koje su važne za budućnost hrvatskoga naroda u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Knjiga ima 432 stranice. Uz “Riječ urednika” na kraju knjige nalazi se opširna “Bilješka o autoru”, te “Kazalo imena”. Knjiga je to koja nikoga ne će ostaviti ravnodušnim.

Marijan Majstorović

<https://hrvatskonebo.org/2023/10/22/m-majstorovic-rudi-tomic-kronicar-suvremene-hrvatske-povijesti/>

TEKSTOVI RUDIJA TOMIĆA NA PORTALU HRVATSKONEBO.ORG

Rudi Tomić: Uz 80. obljetnicu obilježen "Dan sjećanja pobijenih hercegovačkih franjevac"

<https://hrvatskonebo.org/2025/03/03/rudi-tomic-uz-80-obljetnicu-obiljezen-dan-sjecanja-pobijenih-hercegovačkih-franjevaca/>

Rudi Tomić: Pravoslavna Crkva je srpski osinjak u Hrvatskoj

<https://hrvatskonebo.org/2025/02/03/rudi-tomic-pravoslavna-crkva-je-srpski-osinjak-u-hrvatskoj/>

Rudi Tomić: Hrvatska je srpska kolonija

<https://hrvatskonebo.org/2025/01/20/rudi-tomic-hrvatska-je-srpska-kolonija/>

Rudi Tomić: Novogodišnje razmišljanje

<https://hrvatskonebo.org/2025/01/13/rudi-tomic-novogodisnje-razmisljanje/>

Rudi Tomić: Vučić je predsjednik Srbije, ali Dodik je predstavnik Srba

<https://hrvatskonebo.org/2024/06/10/rudi-tomic-vucic-je-predsjednik-srbije-ali-dodik-je-predstavnik-srba/>

Rudi Tomić: Tko ima medij taj vlada i državom

<https://hrvatskonebo.org/2024/05/23/rudi-tomic-tko-ima-medij-taj-vlada-i-drzavom/>

Rudi Tomić: Andrej Plenković ne želi Željka Komšića u Predsjedništvu BiH

<https://hrvatskonebo.org/2024/05/02/rudi-tomic-andrej-plenkovic-ne-zeli-zeljka-komsica-u-predsjednistvu-bih/>

Rudi Tomić: Pupovac: po zanimanju Srbin i hrvatski zet

<https://hrvatskonebo.org/2024/04/24/rudi-tomic-pupovac-po-zanimanju-srbin-i-hrvatski-zet/>

Rudi Tomić: Državnici koji su bili izdajice hrvatskog naroda

<https://hrvatskonebo.org/2024/04/15/rudi-tomic-drzavnici-koji-su-bili-izdajice-hrvatskog-naroda/>

Rudi Tomić: NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA – BILO JE PRAVO IME

<https://hrvatskonebo.org/2024/04/10/rudi-tomic-nezavisna-drzava-hrvatska-bilo-je-pravo-ime/>

Rudi Tomić: 80. obljetnica Bitke na Neretvi

<https://hrvatskonebo.org/2024/04/02/rudi-tomic-80-obljetnica-bitke-na-neretvi/>

Rudi Tomić: Čija je država Lijepa naša Croatia?

<https://hrvatskonebo.org/2024/03/17/rudi-tomic-cija-je-drzava-lijepa-nasa-croatia/>

Rudi Tomić: Jasenovac je značajniji od Auswitcha? (*)

<https://hrvatskonebo.org/2023/04/26/rudi-tomic-jasenovac-je-znacajniji-od-auswitcha/>

Rudi Tomić: Razgolićenje 'četničke golgote' u – Zagrebu!?

<https://hrvatskonebo.org/2023/03/10/rudi-tomic-razgolicenje-cetnicke-golgote-u-zagrebu/>

Rudi Tomić/Ima li europska Hrvatska egzistencijalnog smisla izvan Jugoslavije?

<https://hrvatskonebo.org/2023/02/19/rudi-tomic-ima-li-europska-hrvatska-egzistencijalnog-smisla-izvan-jugoslavije/>

Rudi Tomić: Pohod "dušobrižništva" SPC u Vukovar

<https://hrvatskonebo.org/2022/10/24/rudi-tomic-pohod-dusobriznistva-spc-u-vukovar/>

Rudi Tomić: Andrej Plenković ima totalitarni instinkt

<https://hrvatskonebo.org/2022/10/05/rudi-tomic-ego-andrej-plenkovic-ima-totalitarni-instinkt/>

Rudi Tomić: Bošnjaci su uzurpatori u Bosni i Hercegovini

<https://hrvatskonebo.org/2022/07/29/rudi-tomic-bosnjaci-su-uzurpatori-u-bosni-i-hercegovini/>

Rudi Tomić: Čija je država – Lijepa Naša?

<https://hrvatskonebo.org/2022/06/28/rudi-tomic-cija-je-drzava-lijepa-nasa/>

Rudi Tomić: Laž je jedina istina u – Hrvatskoj!

<https://hrvatskonebo.org/2022/05/09/rudi-tomic-laz-je-jedina-istina-u-hrvatskoj/>

Rudi Tomić: Iseljavanje je bezuvjetno izumiranje naroda

<https://hrvatskonebo.org/2022/03/10/rudi-tomic-iseljavanje-je-bezuvmjetno-izumiranje-naroda/>

Rudi Tomić: Nakon Neuma bezumlje u BiH

<https://hrvatskonebo.org/2022/02/11/rudi-tomic-nakon-neuma-bezumlje-u-bih/>

Rudi Tomić: Zaludivanje: "Deset vekova srpske književnosti" (!?)
<https://hrvatskonebo.org/2022/01/26/rudi-tomic-zaludivanje-deset-vekova-srpske-književnosti/>

Rudi Tomić: Doklen će jugonostalgicari i komunisti
zloupotrebljavati hrvatsku strpljivost?
<https://hrvatskonebo.org/2022/01/12/rudi-tomic-doklen-ce-jugonostalgicari-i-komunisti-zloupotrebljavati-hrvatsku-strpljivost/>

Naš suradnik Rudi Tomić sa svojom suprugom Rozi proslavio
dijamantnu obljetnicu braka
<https://hrvatskonebo.org/2021/11/27/nas-suradnik-rudi-tomic-sa-svojom-suprugom-rozi-proslavio-dijamantnu-obljetnicu-braka/>

Rudi Tomić: Vrijeme je za radikalne promjene u – Hrvatskoj!
<https://hrvatskonebo.org/2021/11/07/rudi-tomic-vrijeme-je-za-radikalne-promjene-u-hrvatskoj/>

Rudi Tomić: Glas iz hrvatske dijaspor: Odabrani motivi za euro su
– promasaj!

<https://hrvatskonebo.org/2021/07/31/rudi-tomic-glas-iz-hrvatske-dijaspor-odabrani-motivi-za-euro-su-promasaj/>

Rudi Tomić: U šumi se, po pravilu, kote životinje
<https://hrvatskonebo.org/2021/06/27/rudi-tomic-u-sumi-se-po-pravilu-kote-zivotinje/>

RUDI TOMIĆ – Možemo: "Zagreb je naš Titograd!"
<https://hrvatskonebo.org/2021/06/08/rudi-tomic-mozemo-zagreb-je-nas-titograd/>

RUDI TOMIĆ: POLITIČKA MRŽNJA KULTURE VLASTITOG
NARODA

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/30/rudi-tomic-politicka-mrznja-kulture-vlastitog-naroda/>

RUDI TOMIĆ: Jugoslavije već dugo nema, ali još zapravo nije
umrla u – Hrvatskoj!

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/06/rudi-tomic-jugoslavije-vec-dugo-nema-ali-jos-zapravo-nije-umrla-u-hrvatskoj/>

RUDI TOMIĆ: Amerika nije više uzor i snaga!
<https://hrvatskonebo.org/2021/02/09/rudi-tomic-amerika-nije-vise-uzor-i-snaga/>

RUDI TOMIĆ: Treba odstraniti Tita i SPC iz Hrvatske

<https://hrvatskonebo.org/2020/12/04/rudi-tomic-treba-odstraniti-tita-i-spc-iz-hrvatske/>

RUDI TOMIĆ: Requiem demokraciji u Americi!

<https://hrvatskonebo.org/2020/11/21/rudi-tomic-requiem-demokraciji-u-americi/>

RUDI TOMIĆ: Vukovar – u fokusu značajnih zbivanja

<https://hrvatskonebo.org/2020/11/15/rudi-tomic-vukovar-u-fokusu-znacajnih-zbivanja/>

RUDI TOMIĆ: Ekskluzivan razgovor sa Mladenom Pavkovićem, predsjednikom UHBDR '91.

<https://hrvatskonebo.org/2020/11/05/rudi-tomic-ekskluzivan-razgovor-sa-mladenom-pavkovicem-predsjednikom-uhbdr-91/>

RUDI TOMIĆ: Libreto za duhovnu operu ARMAGEDON

<https://hrvatskonebo.org/2020/11/01/rudi-tomic-otkrivenje-apokalipsa/>

Rudi Tomić: Nakon proslave Oluje – urnebes u "regionu"

<https://hrvatskonebo.org/2020/08/15/rudi-tomic-nakon-proslave-oluje-urnebes-u-regionu/>

Rudi Tomić: Zastupnički izbori u Republici Hrvatskoj donijeli su (ne)očekivane rezultate!

<https://hrvatskonebo.org/2020/07/12/rudi-tomic-zastupnicki-izbori-u-republici-hrvatskoj-donijeli-su-neocekivane-rezultate/>

Rudi Tomić: Europska Hrvatska ne može se otarasiti balkanskog brloga!

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/25/rudi-tomic-europska-hrvatska-ne-moze-se-otarasiti-balkanskog-brloga/>

Rudi Tomić: Izbori u Hrvatskoj bez glasa iz dijaspore?

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/13/rudi-tomic-izbori-u-hrvatskoj-bez-glasa-iz-dijaspose/>

Rudi Tomić: Kristov nauk u Dalmaciji

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/07/rudi-tomic-kristov-nauk-u-dalmaciji/>

Rudi Tomić: Mržnja je najširi oblik osjećanja gorčine u čovjeku

<https://hrvatskonebo.org/2020/05/22/rudi-tomic-mrznja-je-najsiri-oblik-osjecana-gorcine-u-covjeku/>

Rudi Tomić: Krađa/otimačina hrvatske književne i kulturne baštine

<https://hrvatskonebo.org/2020/05/12/krada-otimacina-hrvatske-knjizevne-i-kulturne-bastine/>

Rudi Tomić: Bleiburg, Bleiburg!

<https://hrvatskonebo.org/2020/04/23/rudi-tomic-bleiburg-bleiburg/>

Rudi Tomić: Hoće li Zagreb zadesiti sudbina Babilona?

<https://hrvatskonebo.org/2020/04/08/rudi-tomic-hoce-li-zagreb-zadesiti-sudbina-babilona/>

Rudi Tomić: Ima li išta lijepog u – Lijevoj našoj?

<https://hrvatskonebo.org/2020/03/16/rudi-tomic-ima-li-ista-lijepog-u-lijevoj-nasoj/>

Rudi Tomić: Gvozdansko (Libreto za istoimenu operu?)

<https://hrvatskonebo.org/2020/02/25/rudi-tomic-gvozdansko-libreto-za-istoimenu-operu/>

Rudi Tomić: Srbiziranje i jugoslaveniziranje Hrvatske nakon raspada Jugoslavije

<https://hrvatskonebo.org/2020/02/09/rudi-tomic-srbiziranje-i-jugoslaveniziranje-hrvatske-nakon-raspada-jugoslavije/>

Rudi Tomić: Glas iz dijaspore – poziv na jedinstvo svih Hrvata – Možda ipak ima nade za HDZ!

<https://hrvatskonebo.org/2020/01/22/rudi-tomic-glas-iz-dijas-pore-poziv-na-jedinstvo-svih-hrvata-mozda-ipak-ima-nade-za-hdz/>

Rudi Tomić: Hrvatski je narod – opet zakazao!

<https://hrvatskonebo.org/2020/01/09/rudi-tomic-hrvatski-je-narod-opet-zakazao/>

Rudi Tomić: Drugi krug, koga ćemo birati u drugom krugu, nju ili njega?

<https://hrvatskonebo.org/2019/12/29/rudi-tomic-drugi-krug-koga-emo-birati-u-drugom-krugu-nju-ili-njega/>

Rudi Tomić: Obeshrabrivanje naroda je nacionalni tumor

<https://hrvatskonebo.org/2019/12/18/rudi-tomic-obeshrabrivanje-naroda-je-nacionalni-tumor/>

Rudi Tomić: Utemeljeno odličje Velereda Franje Tuđmana

<https://hrvatskonebo.org/2019/12/08/rudi-tomic-utemeljeno-odlicje-velereda-franje-tudmana/>

Rudi Tomić: Srbizam je krvoločniji od fašizma, nacizma i komunizma

<https://hrvatskonebo.org/2019/11/15/rudi-tomic-srbizam-je-krvolocniji-od-fasizma-nacizma-i-komunizma/>

Rudi Tomić: Poražena Srbija priprema (ponovnu) okupaciju Hrvatske!

<https://hrvatskonebo.org/2019/11/03/rudi-tomic-porazena-srbija-priprema-ponovnu-okupaciju-hrvatske/>

Rudi Tomić: Poruka iz dijasporo kandidatima za predsjednika RH

<https://hrvatskonebo.org/2019/08/31/rudi-tomic-poruka-iz-dijasporo-kandidatima-za-predsjednika-rh/>

Rudi Tomić: Duhovna i domoljubna lijenost – Hrvata

<https://hrvatskonebo.org/2019/07/23/rudi-tomic-duhovna-i-domoljubna-lijenost-hrvata/>

Rudi Tomić: Vlada u RH ignorira dijasporu, a ažurna je za potrebe srpske manjine i – Srbije!

<https://hrvatskonebo.org/2019/06/24/rudi-tomic-vlada-u-rh-ignorira-dijasporu-a-azurna-je-za-potrebe-srpske-manjine-i-srbije/>

Rudi Tomić: Pupovac se umislio da je čekić a Hrvati – čavli (čivije)

<https://hrvatskonebo.org/2019/06/01/pupovac-se-umislio-da-je-cekic-a-hrvati-cavli-civije/>

Rudi Tomić: Što učiniti s posmrtnim ostacima Pavelića i Luburića?

<https://hrvatskonebo.org/2019/05/29/rudi-tomic-sto-uciniti-s-posmrtnim-ostacima-pavelica-i-luburica/>

Rudi Tomić: Znete li kako je biti ("zadnji") Srbin u Hrvatskoj?

<https://hrvatskonebo.org/2019/05/08/rudi-tomic-znete-li-kako-je-bit-zadnji-srbin-u-hrvatskoj/>

Rudi Tomić: Jasenovačka groznica u Hrvatskoj

<https://hrvatskonebo.org/2019/04/22/rudi-tomic-jasenovačka-groznica-u-hrvatskoj/>

Rudi Tomić: Opaki mrzitelji hrvatskog naroda – nemaju mira

<https://hrvatskonebo.org/2018/12/17/rudi-tomic-opaki-mrzitelji-hrvatskog-naroda-nemaju-mira/>

Rudi Tomić: Hrvatska je velika u – svijetu!

<https://hrvatskonebo.org/2018/07/09/rudi-tomic-hrvatska-je-velika-u-svijetu/>

Rudi Tomić: Stoljeće u ratu sa Srbijom

<https://hrvatskonebo.org/2018/04/29/rudi-tomic-stoljeće-u-ratu-sa-srbijom/>

Rudi Tomić: Istanbulska konvencija je osmrtnica Hrvatskoj
<https://hrvatskonebo.org/2018/03/21/rudi-tomic-istanbulska-konvencija-je-osmrtnica-hrvatskoj/>

Rudi Tomić: Vlada RH je (spremna) za petokraku
<https://hrvatskonebo.org/2018/03/04/rudi-tomic-vlada-rh-je-spremna-za-petokraku/>

Rudi Tomić : Posljedice Vučićeve posjete Hrvatskoj
<https://hrvatskonebo.org/2018/02/21/rudi-tomic-posljedice-vuciceve-posjete-hrvatskoj/>

Rudi Tomić: Poštovana Predsjednice RH, ne iskazujte čast nedostojnima!

<https://hrvatskonebo.org/2018/02/07/rudi-tomic-postovana-predsjednice-rh-ne-iskazujte-cast-nedostojnima/>

Rudi Tomić: Iza smrti spoznat će se svačija vrlina
<https://hrvatskonebo.org/2017/12/08/rudi-tomic-iza-smrti-spoznat-ce-se-svacija-vrlina/>

Rudi Tomić HNES-u : Ključni problemi u Hrvatskoj
<https://hrvatskonebo.org/2017/11/11/rudi-tomic-hnes-u-kljucni-problemi-u-hrvatskoj/>

Rudi Tomić : Puna su nebesa hrvatskih mučenika
<https://hrvatskonebo.org/2017/10/31/rudi-tomic-puna-su-nebesa-hrvatskih-mucenika/>

Rudi Tomić : Bez stvarne pobune u Hrvatskoj neće biti promjene
<https://hrvatskonebo.org/2017/10/15/rudi-tomic-bez-stvarne-pobune-u-hrvatskoj-nece-biti-promjene/>

Rudi Tomić : Pisane riječi treba osnažiti u – Hrvatskoj!
<https://hrvatskonebo.org/2017/09/03/rudi-tomic-pisane-rijeci-treba-osnaziti-u-hrvatskoj/>

Rudi Tomić : Hrvati – sramite li se?
<https://hrvatskonebo.org/2017/08/17/rudi-tomic-hrvati-sramite-li-se/>

Rudi Tomić : DESETI TRAVANJ – nije samo kalendarski nadnevak
<https://hrvatskonebo.org/2017/04/10/rudi-tomic-deseti-travanj-nije-samo-kalendarski-nadnevak/>

Rudi Tomić : Pupovci razvili pupove u Zagrebu i Rijeci!

<https://hrvatskonebo.org/2017/03/20/rudi-tomic-pupovci-razvili-pupove-u-zagrebu-i-rijeci/>

Rudi Tomić : Teško magarcu preko kojeg se konji tuku

<https://hrvatskonebo.org/2017/03/03/rudi-tomic-tesko-magarcu-preko-kojeg-se-konji-tuku/>

R.Tomić: Predsjednica na Pantovčaku opet – posrnula!

<https://hrvatskonebo.org/2019/03/02/r-tomic-predsjednica-na-pantovcaku-opet-posrnula/>

R.Tomić: Sve je kao lani: u Lijepoj našoj zulumčare četnici i partizani!

<https://hrvatskonebo.org/2019/01/12/sve-je-kao-lani-u-lijepoj-nasoj-zulumcare-cetnici-i-partizani/>

R. Tomić: Stari narod u (ne)definiranoj državi

<https://hrvatskonebo.org/2018/11/21/r-tomic-stari-narod-u-nedefiniranoj-drzavi/>

R. Tomić : Korov treba iz korijena iskorijeniti

<https://hrvatskonebo.org/2017/05/10/r-tomic-korov-treba-iz-korijena-iskorijeniti/>

R.Tomić : SRBIJU SVRBI ZATIŠJE NA BALKANU

<https://hrvatskonebo.org/2017/02/19/r-tomic-srbiju-svrbi-zatisje-na-balkanu/>

R. Tomić : Trabunjanje o Trumpu

<https://hrvatskonebo.org/2017/02/11/r-tomic-trabunjanje-o-trumpu/>

Abnormalno je normalno u – Hrvatskoj

<https://hrvatskonebo.org/2019/05/17/abnormalno-je-normalno-u-hrvatskoj/>

Pogledi iz dijaspore: Hrvatska se pretvorila u Srbiju

<https://hrvatskonebo.org/2017/09/20/pogledi-iz-dijaspora-hrvatska-se-pretvorila-u-srbiju/>

RUDI TOMIĆ U MOJIM KNJIGAMA
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA.
PORTAL HKV-A, 2009.

ŽELJKO TOMAŠEVIĆ

Lanište 17, 10 020 Zagreb

URED PREDSJEDNIKA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednika gospodina Stipe Mesića

SABOR REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednika gospodina Luke Bebića

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednice gospođe Jadranke Kosor

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Državnog odvjetnika gospodina Mladena Bajića

DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

n/r Državne revizorice gospođe Šime Krasić

PUČKI PRAVOBRANITELJ REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Pučkog pravobranitelja gospodina Jurice Malčića

MINISTARSTVO KULTURE REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Ministra gospodina Bože Biškupića

MINISTARSTVO FINACIJA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Ministra gospodina Ivana Šukera

HRVATSKI RESTAURATORSKI ZAVOD

n/r Ravnatelja gospodina Ferdinanda Madera
DELEGACIJA EUROPSKE KOMISIJE U RH
n/r Šefa Misije Nj.E. Paula Vandorena

PROSVJEDNO PISMO

zbog protucivilizacijskog čina Vlade Republike Hrvatske počinjenog odobrenjem obnove spomenika četničkom fašističkom zločinu genocidnih razmjera započetom od četničke rulje u Srbu 27. srpnja 1941., i nezakonitosti Rješenja Vlade Republike Hrvatske o izdvajanju novčanih sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. u svrhu financiranja obnove spomenika u Srbu.

OBRAZLOŽENJE:

Potaknut vijestima koje se šire u hrvatskoj i inozemnoj javnosti o obnovi i državnom financiranju obnove spomenika u Srbu, na koju obnovu i financiranje da je Vlada Republike Hrvatske pristala na ultimativni zahtjev potpredsjednika Vlade Slobodana Uzelca koji da je time uvjetovao ostanak stranke SSDS u vladajućoj koaliciji, a pozivom na odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, Vladi Republike Hrvatske sam 04. studenog 2009. postavio sljedeći upit:

1. Na kojoj je sjednici Vlade Republike Hrvatske od strane potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske Slobodana Uzelca odnosno SSDS-a podniet (po našem mišljenju kažnjivi i za svaku javnu moralnu osudu) prijedlog odnosno zahtjev za donošenjem Odluke o obnovi i financiranjem obnove spomenika tobožnjem "antifašističkom ustanku naroda Like" u Srbu 27. srpnja 1941. godine?;

2. Na kojoj Sjednici je Vlada Republike Hrvatske usvojila prijedlog i donijela Odluku o obnovi i financiranju spomenika tom tobožnjem "antifašističkom ustanku" u Srbu?

3. Kolika su financijska sredstva u ukupnom iznosu i po stavkama odobrena u svrhu obnove i ponovnog otkrivanja spomenika „ustanku“ u Srbu i sa koje stavke Državnog proračuna za 2009. ili 2010. godinu?;

Umjesto konkretnog odgovora Vlade RH o svom aktu kojim je odlučila obnoviti i financirati obnovu spomenika, Vlada Republike Hrvatske svojim me dopisom KLASA:008-02/09-01/387, URBROJ:50402-01-09-02 od 11. studenog 2009. obavijestila, da je zahtjev prosljedila Ministarstvu kulture uz sljedeći tekst:

Poštovani gospodine Biškupić, temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 172/2003), članak 13., stavak 1., u privitku dopisa ustupamo Vam na mjerodavno postupanje zahtjev g. Željka Tomaševića radi ostvarivanja prava na pristup informacijama. S poštovanjem, Zamjenica predstojnika ureda za odnose s javnošću i službenik za informiranje Vlade RH Martina Banić“. (Dopis Vlade RH dostavlja se i u privitku ovog Prosvjednog pisma).

Dopisom Ministarstva kulture Republike Hrvatske Klasa: 008-01/09-01/0014, Urbroj: 532-02-01/1-09-02 od 17. studenog 2009., a zaprimljenim 25. studenog 2009., obaviješten sam sljedeće:

Poštovani, temeljem Vašeg zahtjeva za ostvarivanjem prava na pristup informacijama, i postavljenih pitanja dajemo sljedeći odgovor: Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 19. prosinca 2008. godine donijela rješenje o odobrenju sredstava na

teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu. Na teret posebnog dijela Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu (Narodne novine, broj 28/2008 i 82/2008), Razdjela 025 – Ministarstvo financija, Glave 02506 Ministarstvo financija – ostali izdaci države, Aktivnosti 539019 – Proračunska zaliha, računa 3851 – Nepredviđeni rashodi do visine proračunske pričuve, odobrava se Hrvatskom restauratorskom zavodu u Zagrebu, iznos od 1.000.000,00 kuna, za obnovu spomenika u Srbu. S poštovanjem, DRŽAVNI TAJNIK Zoran Šikić. (preslik u privitku).

Iz postupanja Vlade Republike Hrvatske koja je kao prvonadležna o svom aktu izbjegla izravno dati točan odgovor u zakonskom roku od 15 dana (Zakon o pravu na pristup informacijama) te citiranog odgovora Ministarstva kulture RH, očividno je da je Vlada Republike Hrvatske pri donošenju akta o pristanku na obnovu i financiranju iz Državnog proračuna postupala nezakonito, slijedom čega se u njezinom postupanju ostvaruju sva bitna obilježja kvalificiranog kaznenog djela, zbog čega se ovaj dopis dostavlja na nadležno razmatranje i postupanje i Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, Državnom uredu za reviziju te Pučkom pravobranitelju Republike Hrvatske, budući se ovdje raspolaže sredstvima poreznih obveznika.

Članak 30. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (N.N. broj 101/98, 15/00, 117/01, 199/03, 30/04), određuje da:

„Vlada donosi odluke, rješenja i zaključke o pitanjima koja se ne uređuju uredbama.

Odlukom se uređuju pojedina pitanja iz nadležnosti Vlade ili određuju mjere, daje suglasnost ili potvrđuju akti drugih tijela i

pravnih osoba, te odlučuje o drugim pitanjima o kojima se ne donosi propis.

Zaključkom se utvrđuju stajališta Vlade u pitanjima provedbe utvrđene politike te određuju zadaće tijelima državne uprave.

Rješenjem se odlučuje o imenovanjima i razrješenjima te o drugim pojedinačnim stvarima iz djelokruga Vlade.“

Dakle, Vlada Republike Hrvatske ovim Zakonom nije ovlaštena rješenjem odlučiti o uređenju pojedinog pitanja, kao što je u ovom slučaju bilo uređenje pitanja obnove i financiranja obnove spomenika u Srbu s iznosom od 1.000.000,00 kuna na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH.

Rješenje je akt niže pravne snage čak i od zaključaka kojim se samo utvrđuju stajališta Vlade, a ne rješavaju pitanja iz nadležnosti Vlade, niti određuju mjere.

Rješenjem je zakonito odlučiti jedino o imenovanjima i razrješenjima odnosno o drugim pojedinačnim pitanjima, dakle pitanjima koja se tiču statusa pojedinca/aca, a takva rješenja imaju pravnu narav upravnog akta protiv kojih je između ostalog dopuštena žalba, a nikako riješiti o raspolaganju sredstvima Državnog proračuna, i to još sa Zakonom namjenski određene osnove Proračunske zalihe. Svaki korisnik Državnog proračuna dobro zna, da mu Vlada RH može odobriti, bilo posebno jednogodišnje, bilo višegodišnje financiranje određenog projekta, jedino posebnom Odlukom Vlade RH!

Nadalje, i odredbom članka 4. Poslovnika Vlade Republike Hrvatske kao provedbenog akta niže pravne snage (N.N. broj 138/99, 16/00, 36/00, 105/00, 107/00-pročišćeni tekst, 24/01, 22/05, 68/07, 10/08), određeno je u kojim je jedino slučajevima Vlada ovlaštena odlučivati rješenjem:

Članak 4.

Vlada, kad je ovlaštena i u granicama svojih ovlasti:

- 1. donosi uredbe i druge propise;*
- 2. donosi upravne akte;*
- 3. donosi akte u vršenju vlasničkih ovlasti koje ima Republika Hrvatska;*
- 4. donosi akte poslovanja;*
- 5. donosi rješenja o imenovanju i razrješenju dužnosnika i državnih službenika, te članova drugih tijela koje imenuje i razrješava Vlada; ...*

Prema citiranom odgovoru Ministarstva kulture Republike Hrvatske, očividno je i da je Vlada nezakonito odobrila novčana sredstva za obnovu spomenika u Srbu na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH za 2008, budući je odredbama Zakona o proračunu (N.N. broj 96/03, 87/08) jasno određeno za što se isključivo smiju koristiti sredstva Proračunske zalihe. Odredbe članaka 45. do 48. ovog Zakona tako određuju:

*PRORAČUNSKA ZALIHA**Članak 45.*

- (1) U proračunu se utvrđuju sredstva za proračunsku zalihu.*
- (2) Sredstva proračunske zalihe koriste se za nepredviđene namjene, za koje u proračunu nisu osigurana sredstva, ili za namjene za koje se tijekom godine pokaže da za njih nisu utvrđena dostatna sredstva jer ih pri planiranju proračuna nije bilo moguće predvidjeti.*

(3) Sredstva proračunske zalihe koriste se za financiranje rashoda nastalih pri otklanjanju posljedica elementarnih nepogoda, epidemija, ekoloških nesreća ili izvanrednih događaja koji mogu ugroziti okoliš i ostalih nepredvidivih nesreća, za izvršavanje sudskih odluka i nagodbi za isplatu naknade i rente te za druge nepredviđene rashode u tijeku godine.

(4) Sredstva proračunske zalihe iz stavka 2. i 3. ovoga članka mogu iznositi najviše 0,50 posto proračunskih prihoda bez primitka.

(5) Visina sredstava proračunske zalihe iz stavka 4. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.

(6) Sredstva proračunske zalihe ne mogu se koristiti za kreditiranje.

Članak 46.

(1) O korištenju sredstava proračunske zalihe iz članka 45. ovoga Zakona odlučuje Vlada, odnosno poglavarstvo do određenog iznosa, predsjednik Vlade, odnosno predsjednik poglavarstva i ministar financija.

(2) Visina korištenja sredstava iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.

(3) Ministar financija obavezan je svaki mjesec izvijestiti Vladu, a predsjednik poglavarstva poglavarstvo o korištenju proračunske zalihe iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 47.

Vlada, odnosno poglavarstvo obvezno je polugodišnje izvijestiti Sabor, odnosno predstavničko tijelo o korištenju proračunske zalihe iz članka 46. ovoga Zakona.

Članak 48.

Ako se tijekom godine, na temelju propisa, smanji djelokrug ili nadležnost proračunskog korisnika, zbog čega se smanjuju sredstva, ili ako se ukine proračunski korisnik, neutrošena sredstva za njegove rashode i izdatke prenose se u zalihu proračuna ili na proračunskog korisnika koji preuzme njegove poslove.

Nadalje, Zakonom o izvršavanju državnog proračuna za 2008. godinu (N.N. broj 28/08, 82/08), odredbom članka 8., određen je iznos planiranih sredstava i iznos dopustivog raspolaganja proračunskom zalihom:

1. *U proračunu su planirana sredstava proračunske zalihe u svoti od 467.683.00 kuna.*
2. *korištenju sredstava proračunske zalihe odlučuje Vlada.*
3. *Predsjednik Vlade može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 500.000,00 kuna.*
4. *Ministar financija može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 100.000,00 kuna.*
5. *Neutrošena sredstva iz ovog članka korisnik je dužan vratiti u proračunsku zalihu.*

Iz citiranih odredbi Zakona o proračunu i Zakona o izvršavanju Državnog proračuna RH za 2008. godinu, očividno je da je Vlada RH, sredstva Proračunske zalihe nezakonito prenamijenila za svrhu potpuno drugačiju od Zakonom striktno određene, i još k tome u iznosu koji znatno nadilazi Zakonom dopušteni iznos raspolaganja (Predsjednik Vlade do 500.000,00 kuna, ministar financija do 100.000,00 kuna!).

Međutim, ovim se prosvjednim pismom nadležnim tijelima Republike Hrvatske i drugim primateljima pisma ne ukazuje samo na navedeno nezakonito, proizvoljno te stoga nesporno kažnjivo odlučivanje Vlade Republike Hrvatske, očevidno usmjereno u cilju javnog zatajenja odluke o odobrenju obnove i uvjetima i načinu financiranja obnove spomenika u Srbu, a koje zatajenje ne bi u tolikom stupnju moglo biti moguće, u slučaju zakonitog odlučivanja Odlukom Vlade RH koja podliježe javnoj objavi te tako postaje dostupna javnosti. Ova je istinita činjenica na žalost potvrđena i postupanjem Vlade RH povodom postavljenih upita o obnovi spomenika u Srbu o kojima Vlada RH svojim dopisom od 11. studenog 2009., nije željela izravno odgovoriti?!

Ovim se prosvjednim pismom prije svega ukazuje, kako tijelima Republike Hrvatske tako i međunarodnoj zajednici čijim će nadležnim tijelima biti dostavljeno (UN, EU), da je Vlada Republike Hrvatske pristankom na obnovu spomenika ustanku u Srbu 27. srpnja 1941. i dodjeljivanjem novčanih sredstava iz Državnog proračuna u tu namjenu, počinila nedopustivi te od hrvatskog društva i svjetske zajednice civiliziranih naroda neprihvatljiv protucivilizacijskog čin obnove spomenika genocidnom četničkom zločinu započetom u Srbu 27. srpnja 1941. i okončanom potpunim istrebljenjem, potpunim „etničkim čišćenjem“ svega nepravoslavnog puka istočne Like i jugozapadne Bosne i zatiranjem zemljišnih međa i knjiga njihove privatne imovine!

Budući Vladi RH takva genocidna narav „ustanka“ u Srbu nije i ne smije biti nepoznata, ovakav civilizacijski sramotan i nedopustiv, kažnjiv čin Vlade RH, razlog je i „tajnovitosti“ postupanja Vlade RH.

Nadnevka 27. srpnja 1941. u mjestu Srb u Lici nije došlo do bilo kakvog antifašističkog ustanka ugroženog srpskog (pravoslavnog) puka protiv bilo kojih naoružanih vojnih ili redarstvenih postrojbi Nezavisne Države Hrvatske, niti protiv okupatorskih talijanskih vojnih postrojbi, niti protiv oružanih postrojbi bilo koje druge države članice tzv. „Sila osovine“. Tog je zlosretnog 27. srpnja 1941., započeo pokolj svega nepravoslavnog (nesrpskog) puka istočne Like i jugozapadne Bosne (katolika i muslimana), organiziran od pripadnika četničkog pokreta Draže Mihailovića, a u čijim su redovima u to vrijeme uistinu bili i vodeći srpski komunisti iz tog područja. Citat jednog od sudionika i organizatora pobune Gojka Polovine (Svedočenje, Prva godina ustanka u Lici, Beograd, 1988, str. 340. I 342.): *„Za nepun sat Boričevac je bio u plamenu...ostaje činjenica da je u masi neboraca tog momenta u pljački i paljenju učestvovao i znatan broj boraca, od kojih su neki poslije toga bili sjajni ne samo partizanski borci nego politički i vojni rukovodioci, komandiri, komandanti. Nikad nisam niti hoću javno pomenuti njihova imena“.*

Tog zlosretnog 27. srpnja 1941., nisu „ustali“ narodi Like, Hrvati, Srbi i drugi narodi Like, gospodo iz Vlade RH, kako se to zločinački podlo pokušava iskazati nazivom spomenika „spomenik ustanku naroda Like“!, već su tog dana, uistinu sotonskom mržnjom prema hrvatskom narodu i svakoj hrvatskoj državi ispunjeni, monstruoznim zločinom „ustali“ jedino srpski četnici, a protiv svekolikog hrvatskog civilnog puka toga kraja, smjerajući istrebljenje hrvatskog naroda u cjelini te protiv postojanja i obstanaka bilo kakve hrvatske države!

Pokolj koji se nakon jugosrbske hegemonističke povijesne torture od 1945. do 1995., njoj unatoč i danas ponovno pokušava podvesti pod „antifašistički ustanak“, započeo je gospodo iz Vlade

RH, postavljanjem balvana na prugu (jednako dakle kao i 1990.!) i zaustavljanjem vlaka s civilima hodočasnicima muževima, ženama, djecom, starcima, svećenikom, te oružanim napadom na te nenaoružane hodočasnike koji su od svega „oružja“ imali samo krunice i molitvenike, a zajedno su sa svojim župnikom Waldemarom Maximilianom Nestorom, svi pobijeni i bačeni u jamu Golubinjaču i tako postali prve žrtve tog četničkog „antifašističkog“ pokolja (tako svjedoči partizan Stevo Babić u knjizi „Drvar 1941-1945 – Sjećanje učesnika“, Drvar 1972, II svez., str. 207-208: „...grupa Damjana Zeljkovića je na svoju ruku povela sve putnike ka Golubinjači i sve ih, bez ičijeg odobrenja, postrijeljala.“).

A primjerice tamošnjeg katoličkog župnika Gospodnetića rodom s Brača, „uhitili su 27. srpnja 1941. u 10 sati, sazvali zbor Srba ispred katoličke Crkve Sv. Ilije. Nabili mu na leđa magareći samar i jašili ga i to ispred njegove majke. Naložili su veliku vatru. Nabili ga na ražanj i pekli, te između ostaloga uz silnu krik i viku pjevali...“ (Ante Mile Krvavica, „Svjedok sam četničkih zločina u Grahovu...“ Nedjeljna Dalmacija, 10.08. 1995. Str. 15).

Ovim prosvjednim pismom nije moguće, ali ni potrebno bilo kome navoditi sve činjenično utvrđene zločine i potvrđene organizatore i sudionike tog četničkog fašističkog, a ne antifašističkog ustanka u Srbu 27. srpnja 1991., budući za to postoji dovoljno dostupnih povijesnih izvora, a da se ne prigovori bilo čijoj pristranosti, i svjedočenja Titovih generala i „narodnih heroja“ o toj srpskoj pobuni.

Svakako nije samo za napomenuti, već uistinu za iz svega glasa vrisnuti, da jama Golubinjača, pa jama u Dabinu vrhu kod Brotnja kod koje je poklan i u jamu bačen cijeli rod Ivezića (do tada je u tom selu živjelo je oko 70 obitelji Ivezića!), kao niti druge brojne kraške

jame tog i drugih područja (do sada je popisano oko 1300 jama i masovnih grobišta!), jame pune nevinih civila mučenika, te duboke jame-grobnice djece, žena, mladića, očeva i staraca, žrtava mučkog četničkog pokolja ili „antifašističkog ustanka“, koji bi se po stranci SDSS, ali na žalost i po sramotnoj, nezakonitoj i kao takvoj, kažnjivoj rješidbi Vlade RH, nečuveno trebao slaviti i častiti monumentalnim spomenikom, još do danas nisu naravno istražene, jer ove su žrtve trenutnim političkim strukturama očevito nedostojne spomena, a kamoli novčanih sredstava iz Državnog proračuna!. Ne samo da dostojanstvom svakog civiliziranog naroda i čovjeka, Vlada RH ne istražuju takva masovna grobišta te dostojanstveno pokapa posmrtnu ostatke žrtava i žrtvama podiže dostojanstvene spomenike, nego kako vidimo, Vlada RH nečuveno, za civiliziran i demokratski svijet sablažnjivo, odlučuje i financira podizanje spomenika njihovim zločincima!

Ukazujući i uvažavajući nesporne povijesne činjenice potvrđene vjerodostojnim pisanim dokumentima, da je samo s područja istočne Like južno od Udbine, u potpunosti istrijebljeno oko 21. 000 tisuća Hrvata katolika, da su njihova sela i Crkve gotovo do temelja uništeni, zemljišne međe preorane, a zemljišne knjige uništene (spaljene) u cilju zatiranja svakog traga njihova življenja na tom prostoru i njihova mogućeg kasnijeg povratka, što sve rezultira ne vraćanjem im njihove imovine do današnjeg dana i nemogućnošću povratka potomaka tih sasvim nevinih i izbjeglištvom srećom spašenih žrtava na svoja ognjišta, četnički ustanak u Srbu 27. srpnja 1941. uistinu je zločin genocidnih razmjera, čina i naravi.

Stoga najsnažnije iz dubine duše prosvjedujem, držeći da je s gledišta očuvanja i promicanja sveopće prihvaćenih civilizacijskih vrijednosti koje živi i želi živjeti i promicati današnja svjetska zajednica naroda, a koje nadam se i želim u to vjerovati, jednako

tako žele promicati i hrvatske državne strukture u Europskoj zajednici naroda, vrijednosti utemeljenih na jasno usvojenim i snažno čuvanim prirodnim ljudskim pravima poput prava na sam život, slobodu i privatnu imovinu, kao i jasnu zabranu i osudu svakog nedemokratskog sustava ili snaga i veličanja bilo kojeg mirnodopskog ili ratnog zločina protiv čovječnosti, podizanje spomenika tobožnjem "antifašističkom" ustanku, a uistinu četničkoj agresiji koju su 27. 07. 1941. započele četničke barbarske horde (uz neskrivene prema hrvatskom narodu teritorijalno jasne simpatije i oružničku potporu talijanskih fašista) zvjerskim pokoljem vjernika hodočasnika i njihovih svećenika, a okončale mučkim istrebljenjem svekolikog do tada živućeg nesprskog puka na tom području te pljačkom i otimanjem im njihove imovine do današnjeg dana, duboko anticivilizacijski čin Vlade Republike Hrvatske, čin za svaku domaću i inozemnu osudu!

Hrvatsko društvo kao nesporno drevni baštinik najviših europskih i svjetskih uljudbenih vrijednosti i dosega, a posebno i kao skori dionik i baštinik takvih najviših društvenih vrijednosti Europske zajednice naroda, ne može i ne smije biti talac obstanka na vlasti bilo koje političke stranke ili vladajuće koalicije u Republici Hrvatskoj, ako joj se takav obstanak uvjetuje nedopustivim protučovječnim, protucivilizacijskim, kako domaćim tako i međunarodnim pravom kažnjivim, ultimativnim uvjetom bilo kojeg koalicijskog partnera, a u ovom slučaju stranke SDSS.

Stoga se ovo prosvjedno pismo dostavlja i nadležnim tijelima EU i UN-a, a od Vlade Republike Hrvatske se traži, da žurno razmotri povijesne činjenice glede četničke agresije u Srbu 27. srpnja 1941. (osnivanjem nepristranog Povjerenstva povjesničara) te donese Odluku o povlačenju odobrenih novčanih sredstava odobrenih iz Državnog proračuna i zabrani obnovu spomenika u

Srbu, kako nakon Republike Srbije i Republika Hrvatska ne bi obnovom ovog spomenika službeno rehabilitirala četništvo i četnički pokret Draže Mihailovića kao antifašistički pokret, a sav svoj prestrašno mučenički pobijen nevini civilni puk istočne Like i jugozapadne Bosne proglasila fašistima.

Obnovom spomenika u Srbu toliki bi mučenički pobijeni, nevini i nenaoružani pravednici iz ljeta 1941. bili oglaseni fašistima, a njihovi ubojice, mrzitelji sotonskih čudi, nagona i nedjela antifašistima, a hrvatskom bi se narodu i svakoj hrvatskoj državi, slikovito rečeno zabio ne „nož u leđa“ nego „nož u srce“, jer ako se dopusti da hrvatski civil, nenaoružan seljak, žena, dijete, starac, suprug ili mladić iz 1941. postane fašist, onda je svaka dosadašnja ali i buduća agresija na hrvatski narod i hrvatsku državu ili sam spomen njezina postojanja dopuštena. Upravo tako su se takvi „srbski antifašisti“ i ponijeli i odnosili prema samom spomenu i postojanju slobodne hrvatske države sve do 1995. godine! Jednako kao i oni „antifašisti“ iz odreda „Dušan Silni“, koji su u zapadnoslavonskom selu Donji Mosti započeli prve pokolje hrvatskih civila već 08. travnja 1941, dakle i prije proglašenja Nezavisne Države Hrvatske koja im je uvijek služila kao „alibi“ za četničke pokolje, istrijebljene i protjerivanje hrvatskog naroda, dok je istinski razlog njihovih pokolja bila upravo sotonska, iracionalna mržnja prema hrvatskom narodu i uspostavi hrvatske države.

Razmatrajući i podsjećajući sve i na zlokobni upit SDSS-ovog zastupnika Milorada Pupovca: „A što vi to danas slavite?“, koji upit imenovani svake godine upućuje hrvatskoj javnosti povodom obilježavanja Dana pobjede i Domovinske zahvalnosti 05. kolovoza, hrvatski bi narod mogao očekivati, da bi sljedeći čin Vlade Republike Hrvatske u cilju održanja koalicijske Vlade na vlasti pod bilo koju cijenu, mogao biti podizanje spomenika „antifašističkim

ustanicima balvan revolucije“ iz kolovoza 1990, odnosno 1991. godine. Koalicijski partner bi ih u takvu nužnost mogao s lakoćom uvjeriti, jer ako im kao antifašizam bude priznata četnička fašistička agresija započeta u Srbu 27. srpnja 1941. kada bili „prisiljeni ustati“ nožem, puškom, ražnjem i ostalim oruđem i alatom protiv svojih nersrpskih susjeda, nenaoružanih seljaka i svećenstva, ali naravno fašista, kako im onda „ustanak“ 1990/91. ne bi mogao priznat i slavljen i čašćen kao antifašistički ustanak, a u tom su „ustanku“ od 1990/91. do 1995. primjerice na Plitvicama i u Borovu Selu, bili „prisiljeni ustati“ snajperima i noževima protiv tijela, grla i očiju nesporno naoružanih redarstvenika, a ne više civila kao 1941. godine.

Potkrijepi takvog zahtjeva, očekivano će svesrdno doprinijeti i zastupnica Vesna Pusić, koja je također nazočila ovogodišnjem obstruktnom okupljanju u Srbu, svojom ničim i nikad kažnjenom izjavom „da je Republika Hrvatska nastala na zločinu“. Ako je Republika Hrvatska nastala na zločinu, civilizirano je i obvezujuće žrtvama podići dostojni spomenik!

Tako ćemo po Miloradu Pupovcu, Slobodanu Uzelcu, Vesni Pusić i Vladi RH, poučeni o pravim, a ne pogrešnim nadnevcima narodnog i državnog slavlja, moguće uskoro ponovo slaviti 27. srpnja, i novo 17. kolovoza kao dane „antifašističke borbe“, a spomenike umjesto žrtvama, podizati četničkim „antifašističkim“ zločincima u slavnome Zrinu, Gvozdanskom, Španovici i drugim mjestima iz kojih je živući puk pobijen, ili progнан ako je uspio preživjeti pokolj, a mjesta razorena do temelja te naseljena Srbima!

Podsjećajući i na riječi zastupnika koalicijske stranke SDSS Milorada Pupovca izgovorene upravo na tom obstruktnom i nekažnjenom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2009. „*da se krik naroda*

s ovog mjesta mora čuti“, poručujem Vladi RH i drugim primateljima ovog prosvjednog pisma, da se krik pobijenog mučeničkog naroda-pravednika toga kraja, vapijuće čuje i stalno sluša savješću svega čestita svijeta, a doprijet će i do savjesti „gluhih“, doprijet će i do Vaših ušiju, gospodo iz Vlade RH! „Jer kamen će progovoriti ako čovjek ne će! (Sveto Pismo)“

U tom pouzdanju želim vjerovati da Vlada Republike Hrvatske, poštujući zadane i obvezujuće vrijednosti današnjeg civiliziranog svijeta, svoje domaće i međunarodne obveze, ne će dopustiti obnovu i ponovno otkrivanje spomenika četništvu u Srbu pa gradeći time hrvatsko društvo na povijesnoj laži, a ne na povijesnoj istini, i ohrabrujući time očevidno nikad savješću ne pročišćena i ne okajana srca jednog dijela hrvatskih državljana i pothranjujući im nadu u prvoprigodni novi zločin, ponovo posijati i obilato nahraniti sjeme razdora i budućih sukoba, kako među državljanima unutar Republike Hrvatske tako i među državljanima šireg prostora!

Uvažavajući navedene tvrdnje, zahtijevam žuran i pravičan odgovor Vlade Republike Hrvatske, kako na dio neodgovorenih upita od 04. studenog 2009., tako i o ukupnoj osnovanosti i zakonitosti odlučivanja Vlade RH o pitanju obnove i prenamjene sredstava Državnog proračuna za 2008. u svrhu obnove spomenika zločinu u Srbu.

Privitak: 1. Dopis Vlade RH od 11.11.2009.

2. Dopis Ministarstva kulture RH od 17.11.2009.

U Zagrebu, 26. studenog 2009.

Željko Tomašević, dipl.iur.

Dostaviti:

- Naslovljenima (preporučenom poštom)
 - Zavičajnim udrugama Ličana - svima,
 - Udrugama branitelja iz Domovinskog rata - svima
 - EU
 - UN
 - Sredstvima javnog priopćavanja – svima
-

Dostavlja se dopunjeni popis s imenima supotpisnika prosvjednog pisma upućenog 30. 11. 2009. državnim tijelima republike hrvatske i međunarodnim organizacijama zbog odluke o obnovi i financiranju spomenika u srbu, koji su su prosvjedno pismo supotpisali do do 15. prosinca 2009.!

Do sada je pismo supotpisalo poimenično 225. osoba, skupno 1502. osobe, ukupno 1727. supotpisnika, uz sve pripadnike postrojbe „glavska 11“ iz dubrovnika!

Supotpisivanje prosvjednog pisma se nastavlja!

Dopunjavani popis potpisnika će se nadalje e-mailom TJEDNO dostavljati primateljima pisma te svim sredstvima javnog priopćavanja, unatoč njihovoj dosadašnjoj potpunoj „nezainteresiranosti“ za ukazano nezakonito raspolaganje državnim sredstvima u svrhu veličanja fašizma, a Vladi Republike Hrvatske će se u pisanom obliku javno dostaviti na dan održavanja prve sjednice Vlade RH u 2010. godini!

U petak 11. prosinca 2009. su gospodin Ante Beljo i gospođa Cika Mikočević, članovi GI „Krug za TRG“, pred ulazom u Hrvatski sabor, svim saborskim zastupnicima dijelili brošuru (sadržaj: povijesni pisani činjenični dokumenti- 70-ak stranica) gospodina Ante Belje „Četnička pobuna i zločin u istočnoj Lici i jugozapadnoj Bosni 27. srpnja 1941. i Hrvatske žrtve“, predstavljenu na Tiskovnoj konferenciji Građanske inicijative „Krug za Trg“ održanoj 09. Prosinca 2009. U Europskom domu u Zagrebu.

Prema svjedočenju gospođe Cike Micolčić, jedini saborski zastupnik koji je odbio primiti brošuru bio je Zoran Milanović, koji je kao prethodnik ovogodišnjoj nazočnosti Vesne Pusić, podsjećamo nazočio obskurnom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2008. uz riječi: „Ne trebam to, to nisu bili četnici, ja znam!“

Ovo svakom istinoljubivom čovjeku, a ne samo pripadniku hrvatskog ili bilo kojeg drugog narodu, „na znanje i ravnanje“!

Stoga vrlo štovani i dragi prijatelji čovjekoljublja i istinoljublja, kad je već na poticaj štovane gospođe ing. Damira Borovčaka i akademika Josipa Pečarića, ovo Prosvjedno pismo upućeno na supotpisivanje, budite prema svojoj savjesti slobodni uputiti ga na supotpisivanje i svim Vašim cijenjenim i poštovanim prijateljima i poznanicima kojima do sada nije dostavljeno.

E-mail adrese za javljanje osobnih podataka su: zeljko.tomasevic@inet.hr, zeljko.tomasevic@gmail.com, a osobno im poznati, mogu svoje podatke i podatke svojih prijatelja, dostaviti i izravno gospodi ing. Damiru Borovčaku i akademiku Josipu Pečariću!

S osobitim štovanjem i najsrdačnijim pozdravom!

1. Damir Borovčak, dipl.ing, samostalni katolički publicist
2. Josip Pečarić, akademik
3. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
4. Josip Pavičić, pisac i nakladnik
5. Marija Perković, dipl.iur.
6. Dr. Stjepan Razum
7. Kornelija Ivoš, službenica
8. Ante Šare, dipl. ing., Predsjednik HUV-a
9. Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik
10. Mr. sc. Ljubomir Škrinjar
11. Ivana Marijić
12. Katarina Marijić
13. Petar Marijić

14. Ana Marijić
15. Ante Beljo, Upravitelj Hrvatskog informativnog centra, zastupnik u Hrvatskom saboru od 1993. do 2003. godine.
16. Nina Krznarić, dipl.oec.
17. Zdravko Vlaić
18. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
19. Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
20. Dr.sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m., Pula
21. Vera Čuljak
22. Petar Bezjak, ekonomist, bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
23. Gordana Galešić, dipl.oec.
24. Vlado Glavaš
25. Danica Glavaš
26. Jaroslav Stucka, Osijek
27. Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Sv. Filip-Jakov
28. Jadranka Matašin, prof., Predsjednica Udruge Ličana Župe Borićevac i 346. članova "Udruge Ličana župe Borićevac"
29. Don. Anđelko Kačunko
30. Radovan Smokvina
31. Branimir Petener, HOR - Hrvatski obranbeni red, Pročelnik
32. Prof. Dr. Fra Andrija Nikić, i 1101 član Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" Mostar
33. Prof. Dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
34. Antun Vuković, dipl.građ.teh., Stuttgart
35. Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeništa "Krasna Zemljo"
36. Jakov Rojnica, Predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika Splitsko-Dalmatinske županije
37. Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m. , Argentina
38. Prof. dr. sc. Josip Jurčević, zaposlen kao viši znanstveni suradnik u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar, predavač suvremene nacionalne i svjetske povijesti na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu,

Predsjednički kandidat na izborima za Predsjednika
Republike Hrvatske

39. Marko Milinković, Varaždin

40. Kristijan Brkljačić, Kastel Stari

41. Tomislav Vuković, novinar, Zagreb

42. Robert Sertić

43. Liljana Katić, dipl. učitelj i teolog

44. Drago Zovko, dipl.iur.

45. Robert Gložinić

46. Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa, poduzetnik

47. Cika Mikolčić, Prof., Zagreb

48. Josip Milić, dipl.iur., tajnik Sveučilišta u Zagrebu u m.

49. Ljerka Vukić

50. Dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik
Hrvatskog žrtvoslovnog društva

51. Tomislav Čolak, profesor, Knin

52. Ines Čolak, učiteljica, Knin

53. Mr.sc. Goran Rubić, dipl.oec.

54. Ivan Bastjančić, dipl.ing

55. Đurđica Bastjančić, prof.

56. Iva Bastjančić, student

57. Damir Kalafatić

58. Tvrtko Andrija Mursalo, veleposlanik RH u m., Vinogradi
97,10000 Zagreb

59. Jasna Poljić-Biliško

60. Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog
pokreta za život i obitelj

61. Mate Ćavar, pjesnik i publicist

62. Vinko Ostojić, publicist

63. Ivan Kovač, politički izgnanik do 1991., dragovoljac
Domovinskog rata, Zagreb

64. Ante Zanetić, bivši igrač HNK "Hajduk" Split

65. Alojzije Petračić, umirovljenik

66. Mirjana Majnarić, oec. u m.

67. Dunja Gaupp, Baden, Švicarska

68. Osvin Gaupp, Baden, Švicarska

69. Ivica Grgić, urednik portala „Lijepa naša Domovina“

70. Ivan Starčević, dipl.ing.el. u m., Sarajevo
71. Mile Prpa, dipl.iur., slikar, pjesnik i kolumnist
72. Jaroslav Rojnica, politički zatvorenik, Split
73. Misko Maslač, Cleveland, Ohio, SAD
74. Ivanka Eržen, dipl.oec.
75. Tomislav Držić, prof., urednik „Hrvatskog lista“
76. Marko Magdalenić, Prof., Katolički bogoslovni fakultet Zagreb
77. Dr. sc. Josip Matjan
78. Ljerka Pazman, viši fizioterapeut, Samobor
79. Franc Bilić, prof.
80. Marta Malinar
81. Hrvoje Malinar
82. Dr. Ivo Soljačić, profesor emeritus, Zagreb
83. Prof. Dr.sc. Ivan Biončić, Zagreb
84. Joško Čelan, novinar i publicist, Split
85. Mr. sc. Emil Čić, Zagreb
86. Tomislav Stockinger, dipl.iur., Zagreb
87. Boris Gašpar, Švicarska
88. Dr. ing. Marijan Papić
89. Mr.sc. Zorka Zane, politička zatvorenica
90. Maja Runje, Prof.
91. Vjera Ružević, umirovljenica
92. Rudi Tomić, žurnalist, autor i nakladnik, dopredsjednik Saveza Hrvata BiH u Kanadi
93. Marija Markić, CTC
94. Slobodan Markić, P. Eng.
95. Damir Tučkar, dipl.ing., Zagreb
96. Julije Derossi, književnik
97. Zlata Derossi, Prof.
98. Ante Brčić, novinar, Zagreb
99. Josip Grgić, mag. oec.
100. Ivan Balić
101. Lili Balić
102. Petar Mladinić
103. Ivo Dužević
104. Mr.sc. Wanda Jurišić-Kette, dipl.ing.
105. Mr.sc. Boris Kette, dipl.ing

106. Damir Primorac, Zaventem, Belgija
107. Dr.sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
108. Zoran Matulić
109. Manda Matulić
110. Stjepan Lamza
111. Ante Grbić, Zadar
112. Radojka Grbić
113. Ante Grbić, student
114. Antonia Grbić, student
115. Ivica Škiljo, dipl.ing., Split
116. J. Ivan prcela, Hrvatski javni djelatnik i pisac, Cleveland, SAD
117. Darko Kolić, Švicarska
118. Melanie Kolić, Švicarska
119. Nathalie Cerina, Švicarska
120. Veselko Ravlić, Švicarska
121. Ivka Ravlić, Švicarska
122. Ivan Ravlić, Švicarska
123. Ante Drmić, Švicarska
124. Josip Šokac, Švicarska
125. Petar Kružić, dr.st., Stuttgart
126. Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
127. Don Miljenko Babačić
128. Mag. Jasminka p. Petter
129. Miljenko Stojić, književnik i novinar
130. Ivica Luetić, novinar
131. Frano Grbavac
132. Mladen Zelić, Prof. dipl.ing.
133. Mato Artuković
134. Tomislav Beram, Predsjednik hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju u N.S.W. Australia i tajnik HOP-a Područnog odjela za Australiju i Novi Zeland
135. Tomislav Nürnberger
136. Hrvoje Šaban
137. Blažena Magdić
138. Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
139. Krešimir Krišto
140. Andrija Mažić

141. Miroslav Zemljak
142. Ante Matić, ing. el., predsjednik SHP
143. Franjo Talan
144. Željka Znidarčić, dr.sc., dr. med.
145. Tomislav Pavičić, dipl. ing.
146. Jelena (Jeka) Pavičić,
147. Marija Rukavina, poduzetnica
148. Marija Magdalena Matasić, nutr.diet.
149. Dr. Radoslav Marić, auktor i nakladnik
150. Stjepan Kovač, prevoditelj
151. Mile Tominac, poduzetnik
152. Marija Vukić, Gospić
153. Ivan Vukić, Gospić
154. Stela Šikić
155. Josip Papković, dipl.ing.fiz.
156. Mladen Križanić, Karlovac
157. Slaven Perović, muzejski savjetnik, Zagreb
158. Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
159. Daniel m. Zakarija, dia. aia.
160. Ivica Relković, Hrvatsko odgovorno društvo
161. Prof. dr. sc. Zvonimir Radić
162. Marko Šimat, Zadar
163. akademik Stanko Popović, redoviti profesor fizike
Prirodoslovno matematičkog fakulteta u Zagrebu,
164. Kata Jelovčić, dipl.iur.
165. Dr. sc. Marko Krznarić, dr.vet.med.
165. Boris Prebeg, predsjednik udruge HOZ JAZOVKA
166. Boris Mihaljević, član HOZ-a Jazovka
167. Ivan Šebalj, član HOZ-a Jazovka
168. Andrej Šebalj, član HOZ-a Jazovka
169. Branko Slavić, član HOZ-a Jazovka
170. Anto Jurendić, član HOZ-a Jazovka
171. Dragan Vukelić, član HOZ-a Jazovka
172. Vera Vukelić, član HOZ-a Jazovka
173. Igor Vukelić, član HOZ-a Jazovka
174. Josip Grgić, mag.oec.
175. Mile Pešorda, književnik i urednik

176. Zlatko Jelinić, hrvatski Radio Vancouver-urednik i voditelj programa
177. Dr. sc. Martini Ira Glogar, doc. TTF
178. Đurđa Pavičić
179. Oskar Šarunić
180. Damir Kalafatić, dipling.kem. u m.
181. Marija Kalafatić, dipl.ing.kem. u m.
182. Jadranka Lučić, Tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
183. Marija Slišković, Predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
184. Vera Uglešić, prof., Zadar
185. Željko Soldo, ing.el., Zagreb
186. Igor Ivoš, student
187. Gordana Smitka, poduzetnica
188. Marijan Smitka, umirovljenik
189. Branko Duboković, dipl.ing.
190. Dragutin Šafarić, Velenje, Slovenija
191. Prof. dr. sc. Pater Vladimir Horvat,
192. Prof. dr. sc. Zenun Skenderi, Sveučilište u Zagrebu, Tekstilno-tehnološki fakultet, Zavod za projektiranje i menadžment tekstila
193. Prof. dr. fra Šimun Šito Ćorić
194. Dr. sc. Nikola Jelovac, psihijatar, Split
195. Anita Blažeković, predsjednica Povjerenstva za popisivanje prešućenih hrvatskih žrtava 2. svjetskog rata i poraća s područja Bjelovarsko-bilogorske županije
196. Miroslav Dorešić, fizičar, IRB
197. Fra Zlatko Špehar, OFM
198. Ante Vunić, umirovljenik, Stankovci, bivši Predsjednik Vlaams-Kroatische vriendschap/Belgija
199. Ante Pribudić, dr. stom.
200. Mr. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb
201. Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb
202. Ing. Ivan Bićanić, Zagreb
203. Ante Česić
204. Matea Maja Perković
205. Marijana Ćorić, doc. dr. sc., dr. med.
206. Mr. sc. Ferdo Ćolak, prof., Njemačka

207. Marinko Markić
208. Alojzije Petračić, umirovljenik
209. Duško Abramović, Toronto, Canada
210. Nevena Abramović, Toronto, Canada
211. Nikola Mulanović, umirovljenik, Mokošica
212. Dr. sc. Tanja Pušić, izv. Prof.
213. Anđa Lovrić, prof.
214. Niko Bošković, dipl. ing.
215. Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
216. dr. med. Jagoda Šarunić-Gulan, spec. epidemiolog
217. ing. Vid Raguž-Vidra, dragovoljac Domovinskog rata sa SVIM pripadnicima postrojbe „Glavska 11“ – Dubrovnik
218. Ivana Haberle, predsjednica Udruge „Žene u Domovinskom ratu – Zadar“ i 55 članica Udruge
219. Dr. sc. Marko Krznarić, London
220. Ivan Čosić-Bukvin, povjesnik, pučki pisac, Vrbanja
221. Josip Pavičić, Zagreb
222. Đurđa Pavičić, dipl. oec., Zagreb
223. Hrvoje Pavičić, dipl. ing. naftnog rudarstva, Zagreb
224. Ivona Pavičić Meier, Prof., Zagreb
225. Ivica Pavičić, Zagreb

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić¹

Supotpisnici

prof. dr. sc. Andrea Aglić Aljinović

prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar

dr. sc. Maja Andrić, prof. mat. i inf.

dr. sc. Mato Artuković

¹ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

- prof. dr. sc. Vanda Babić, Zadar
prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb
doc. dr. sc. Senka Banić, Sveučilište u Splitu
dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić, znanstvenik, Zagreb
prof. dr. sc. Danko Basch
dr. sc. Zlatko Begonja, Zadar
dr. sc. Mirko Belak, geolog
dr. sc. Ivana Benzon, profesorica engleskog i njemačkog jezika
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
Sveučilišta u Splitu
akad. kipar Kruno Bošnjak, redoviti profesor, Zagreb
prof. dr. sc. Marijan Bošnjak
dr. sc. Srećko Botrić, docent
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
Sergio Brantes Glavic, Médico, Profesor Asistente de Medicina,
Santiago, Chile
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr.med.
dr. sc. Milko Brković, znanstveni savjetnik – trajno zvanje, redoviti
prof. dr. sc., naslovno zvanje
dr. sc. Miljenko Buljac
prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
dr. sc. Ivica Čatić, KBF Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-
geološko-naftni fakultet
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
Filip Čulo, dr. med., sveuč. profesor, Osijek
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. Vladimir Čepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Šimun Šito Ćorić, Nacionalni koordinatora Hrvatskih
kat. misija u Švicarskoj
prof. dr. sc. Krešimir Ćosić, general pukovnik (u mirovini)
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik

prof. dr. sc. Borislav Dadić, filozof
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni professor KB fakulteta Sveučilišta
u Splitu
dr. sc. Vladimir Delić, sveuč. prof., Zagreb
dr. sc. Đuro Deželić, sveuč. profesor i veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Goran Dodig
prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
prof. dr. sc. Sergio Dokoza, Zadar
admiral Davor Domazet Lošo
profesor Esteban M. Domic M., Ingeniero Diplomado y Profesor
Universidad de Chile, Santiago de Chile
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog
sabora
dr. sc. Pero Draganić, dr.med
prof. dr. sc. Zvonko Dragčević
prof. don Ilija Drmić, Vinica, Aržano
prof. dr. sc. Andrej Dujella
Asaf Duraković, profesor, dr. med., USA.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, redoviti profesor FER, Zagreb
docent dr. sc. Srećko Favro
prof. dr. sc. Jasenka Gajdoš Kljusurić
prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
Domagoj Galinović, dipl. ing. elektronike, docent državnog
sveučilišta u Buenos Airesu u mirovini, Argentina
Ante Glibota, redoviti član, l'Académie Européenne des Arts, des
Sciences et des Lettres, Paris
dr. sc. Martinia Ira Glogar, doc.
prof. dr. sc. Željko Grabarević
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
doc. dr. sc. Mario Grčević
prof. dr. sc. Damir Grgičević, dr. med.

- prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo,
Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies),
Kanada
- dr. sc. Željko Hanjš
- dr. sc. Branko Hanžek, viši znanstveni suradnik
- prof. dr. sc. Andrija Hebrang, saborski zastupnik, Zagreb
- prof. dr. sc. Dubravko Horvat
- dr. sc. Katarinu Horvat, znanstvena savjetnica u Institutu za
povijest umjetnosti, Zagreb
- prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, redoviti sveučilišni profesor
- dr. Zdeslav Hrepic, Assistant Professor, Department of Earth and
Space Sciences, Columbus State University
- prof. dr. Nada Hulina, sveuč. prof. u mirovini
- dr. sc. Ivan Ilić, sveč. prof. (emeritus), bivši veleposlanik, Zagreb
- prof. dr. sc. Zlata Ivanovi-Herceg, dr. med., Zagreb
- dr. sc. Božidar Ivanković, predavač matematike
- dr. sc. Slavica Ivelić, prof. mat. i inf.
- doc. dr. sc. Hicela Ivon, Split
- dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
- dr. sc. Julije Jakšetić, viši predavač
- dr. sc. Domagoj Jamičić, geolog, znanstveni savjetnik
- dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
- dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar,
Zagreb
- dr. Milan Jelić, dipl. oec., R. Argentina
- prof. dr. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu, redoviti profesor
- prof. dr. sc. Damir Ježek
- doc. dr. sc. Marko Jukić, dr. med.
- prof. dr. sc. Vlado Jukić, ravnatelj Klinike za psihijatriju Vrapče
- fra Karlo Jurišić, dr. sc., prof emeritus, Makarska
- dr. sc. Držislav Kalafatić, liječnik-ginekolog, 'bolnica u Petrovoj'
- dr. sc. Dalma Kalogjera, klinički psiholog, istraživač i autor
- prof. dr. sc. Damir Kalpić
- prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
- prof. dr. sc. Ivan Karlić
- dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, Fakultet kemijskoga
inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu

- dr. sc. Ivan Katavić, redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Drago Katović, redoviti profesor
dr. Vladimir Katović, professor of Chemistry, Wright State
University, Dayton, OH USA
dr. sc. Boris Kavur, dipl. ing. rud.
prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
Oscar Kitashima, profesor, docente, Provincia de Buenos Aires,
Argentina
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Branko Kornfeind, župnik, Pandrof, Austrija
dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
prof. dr. Slavko Kovačić, umirovljeni profesor KB fakulteta
Sveučilišta u Splitu
prof. dr. sc. Zdenko Kovačić
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
dr. sc. Ana Kunštek
prof. dr. sc. Želimir Kurtanjek
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik, Zagreb
prof. dr. sc. Slobodan Lang
dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik u mirovini (docent)
dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
dr. sc. Davorin Lovrić, fizičar
prof. dr. Maja Lukac-Stier, Doctora en Filosofía, Profesora
universitaria e investigadora, Buenos Aires, Argentina
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav Elvis Lukšić, Zadar
dr. sc. Aleksandar Lutkić, umirovljeni profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
prof. dr. sc. Ivan Malčić

- dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
prof. dr. sc. Jozo Marević
dr. sc. Davor Marijan, povjesničar
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. Mate Matas, Zagreb, sveučilišni profesor
dr. sc. Ante Mateljan, red. prof., KBF Split
dr. sc. Josip Matjan, die
prof. dr. sc. Marko Matić, PMF Split
dr. sc. Anita Matković, docent
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Enes Midžić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Vine Mihaljević, znanstveni savjetnik, Institut
društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta
prof. dr. Zlatko Miliša
dr. sc. fra Dušan Moro, teolog, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, dipl. knjižničar i arhivist, predsjednik
Hrvatskoga kulturnog društva Napredak Mostar (i u ime 1219
napretkovaca iz Mostara)
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik u Zavodu za povijesne
znanosti HAZU-a u Zadru i docent na Filozofskom fakultetu u
Mostaru
dr. sc. Vlado Pandžić, redoviti profesor Filozofskog fakulteta,
Zagreb
dr. ing. Marijan M. Papich, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
prof. dr. Snježana Paušek-Baždar, znanstveni savjetnik u trajnom
zvanju, upraviteljica Odsjeka za povijest prirodnih i
matematičkih znanosti HAZU-a
dr. sc. Davor Pavelić, redoviti profesor

- dr. sc. Dubravka Pavišić Strache, docent u mir.
dr. sc. Ivan Pavković, Zagreb
prof. dr. sc. Davor Pavuna
dr. sc. Marija Pehar
dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
prof. dr. Tomislav Petković, fizičar i filozof
prof. dr. sc. Mladen Petravić, PhD (ANU, Canberra), FAIP, Odjel
za fiziku, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Ivica Picek
dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
prof. dr. sc. Valdi Pisac Pešutić, Split
prof. dr. sc. Franjo Plavšić, toksikolog i hrvatski književnik
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Marija Raguz, viši asistent na Medicinskom fakultetu u
Splitu
Esteban Angel Ramljak, Profesor full time de la Universidad
Nacional del Centro de la Provincia de Buenos Aires, En
Tandil, provincia de Buenos Aires, Argentina
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog
fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med.
prof. dr. sc. Mladen Rogina
mr. sc. Željko Sačić, general bojnik
Javier Gustavo Santich, Contador Público Nacional y Profesor de
Ciencias Económicas, Profesor Académico y Economista,
Ciudad de Rosario, República Argentina
prof. dr. sc. Dora Sečić
Haris Mirka Seitz, Prof. Dr. Investigador CONICET, Buenos Aires,
Argentina
prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb

profesor Arturo Calderon Simunovic, Universidad Austral, Puerto Montt, Chile
Marina Skrobica, Ph. D., dizajner
dr. sc. Ana Smontara, znanstvena savjetnica, Koprivnica
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
prof. dr. Tomislav Sunić, spisatelj
prof. dr. sc. Denis K. Sunko
docent Goran Pavel Šantek, prof. etnologije i filozofije
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva
dr. sc. Anđelko Šimić, bivši veleposlanik, direktor Visoke škole za turizam i ugostiteljstvo u Kuala Lumpuru, Malezija
dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
dr. sc. i književnik Igor Šipić, Split
prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš, Split
doc. dr. sc. Dražen Švagelj, Vinkovci
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Kosta Urumović, red. prof.
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.
Silvia Adriana Varela, Profesora en Letras, Instituto Fátima y Santísima Trinidad, Instituto Nuestra Sra. del Líbano
prof. dr. sc. Sanja Varošanec
prof. dr. sc. Đurđica Vasilj
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović, umirovljeni profesor Nadbiskupijske klasične gimnazije u Splitu
doc. dr. sc. Mirela Vlastelica, dr. med., Split, Hrvatska
prof. dr. Petar Vrankić, prof. Bogoslovnog fakulteta, München
prof. dr. sc. Dario Vretenar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Vukasović, umirovljeni sveučilišni profesor, Zagreb

prof. dr. sc. Marija Vukelić-Shutoska, Skopje, Republic of
Macedonia

doc. dr. sc. Tihomir Vukelja

dr. Vida Vukoja, lingvist

dr. Milan Vuković, umirovljeni sudac Ustavnog Suda RH i bivši
predsjednik Vrhovnog Suda RH

Milan Zoretić, dipl. ing. elektronike, sveučilišni professor,
Argentina

prof. dr. sc. Jure Zovko

doc. dr. sc. Marija Žagar, Zagreb

prof. dr. sc. Dražen Živić, znanstveni savjetnik, Vukovar

prof. dr. Tomislav Živković, dr. fizike

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

dr. Ante Žuvela, dipl. iuris., Buenos Aires, Argentina

prof. dr. sc. Zdravko Žvorc, dr. vet. med.

(...)

Rudi Tomić

(...)

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM GENERALIMA!

ZAHTJEV VLASTIMA REPUBLIKE HRVATSKE

Zahtijevamo da se referendum o pristupanju Hrvatske Europskoj Uniji održi nakon donošenja konačne presude hrvatskim generalima!

Bivši francuski vojni biskup Michel Dubost, na međunarodnom vojnom hodočašću u Lourdesu, rekao je da se divi Hrvatima, jer imaju nešto što sve više nestaje, imaju vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. I doista, moramo se sjetiti samo dviju činjenica koje to zorno pokazuju.

Pravo i obaveza svake države jest vratiti svoj okupirani teritorij. U Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949., koja govori o ratnim zločinima, odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže: *“Ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!”*

Nasuprot tome, EU je kaznio Hrvatsku ukidanjem Phare programa već drugog dana oslobodilačke operacije “Oluja”, pozivajući se na lažne tvrdnje o prekomjernom granatiranju Knina. Na tome tragu Tužiteljstvo haaškoga suda optužilo je hrvatske generale i iskonstruiralo pravnu normu o “zajedničkom zločinačkom pothvatu” kako bi moglo optužiti čitave civilne i vojne strukture.

Nakon takvih blasfemičnih optužaba hrvatski je narod javno i otvoreno postavio pitanja, na koja nikada nije dobio odgovor: Je li bilo prekomjerna granatiranja Vukovara, Dubrovnika, Osijeka,

Vinkovaca, Karlovca, Siska, Sl. Broda, Zadra, Šibenika i tolikih drugih gradova i mjesta? Je li “zajednički zločinački pothvat” planirana i provedena agresija od strane JNA i srpskih paravojnih snaga na Hrvatsku, nakon što su se njezini građani plebiscitarno odlučili za samostalnost i samoopredjeljenje, koju je bio još prije Pariške mirovne konferencije usadio kao misao vodilju tolikim potlačenim narodima američki predsjednik Woodrow Wilson? Je li tko odgovarao za prvo spaljeno mjesto, pravi holokaust na početku srpske agresije na Hrvatsku – istočnoslavonsko mjesto Čelije, koje se našlo na putu barbarogenijima? Je li bilo prekomjerno granatirano Sarajevo...? Po sadržaju optužnica i presudama kao da je u tim gradovima 90-tih godina vladao mir, a građani uživali u baroknoj glazbi. Takvo ponašanje Europe može se nazvati povijesnim primjerom beščašća i licemjerja, gaženjem svih kršćanskih vrijednosti na kojima se Europa stoljećima održala. Čini se da su, ipak, naše moralne vrijednosti u korijenima jedne druge Europe, koju su stvarali njezini najbolji umovi, nadasve kršćanski mislioci. Izjednačivanje žrtve i agresora dogodilo se prvi put u povijesti, kao što se dogodilo prvi put da glavni protagonisti rata – agresije na Hrvatsku, nisu osuđeni. Time je u Europi visoko podignuta sramna zastava – zastava rata, a ne zastava mira, koju su donijeli hrvatski branitelji. Nismo mogli ni vjerovati koliko je francuski premijer Georges Clemenceau svojedobno bio u pravu kad je tvrdio da je dobiti mir teže nego rat. U konačnici sve to govori koliko je Europi stalo do slobode i prava naroda koji su stoljećima bili imperijalnim žrtvama.

Poštovanje i prilagođavanje Hrvatske odlukama Haaškoga suda bio je stalan zahtjev EU-a i ostao je do danas, iako se sve vrijeme taj “sud” odnosio rasistički prema pojedinim narodima. To se konstatira i u nedavnom pismu 20 hrvatskih akademika, biskupa i nadbiskupa Vijeću sigurnosti UN-a, koje je supotpisalo 2300 građana (230 sveučilišnih profesora i doktora znanosti). Spomenimo samo jednu konstataciju iz toga pisma: “Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana (nesrba) u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihaću, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenici.” Slično upozorenje dao je i tadašnji američki vojni ataše u Hrvatskoj, tvrdeći da su general Gotovina i Hrvatska vojska

tada spriječili *genocid takvih razmjera kakav je bio samo u Drugome svjetskom ratu*.

Haaški su tužitelji prešli preko tolikih zlodjela. Nisu nikoga optužili za tolika silovanja... Žrtve svakodnevno gledaju silovatelje na ulicama hrvatskih gradova, posebice na ulicama Vukovara. To najednom nije zločin, možda zato što je to radio agresor, a njega su od mnogo čega amnestirali.

Sve su hrvatske vlasti od 2000., zbog navodno viših ciljeva, poslušno prihvaćale nakaradne poglede na osnovne vrijednote koje su u suprotnosti s civilizacijskim vrijednotama o kojima je tako upečatljivo govorio francuski vojni biskup, i ne samo on. Ako ih koji put i nisu prihvaćale, nisu to ničim pokazale.

Ulaskom u EU pod takvim uvjetima Hrvatska ne će moći pomoći EU-u da spozna koje su stvarne vrijednote, bez kojih ona ne može opstati. Zato pozivamo hrvatske vlasti da promijene odluku o nadnevku referendumu i odgode je sve dok se ne objavi konačna presuda Haaškoga suda hrvatskim generalima.

Želimo se još jednom uvjeriti u njihovu vjerodostojnost, želimo vidjeti je li Europa prepoznala žrtvu, razlikuje li vrijednosti slatke i drage slobode od sužanjstva. Zato trebamo izići na referendum o EU-u tek nakon što vidimo konačnu presudu našim generalima.

Time želimo dati priliku članicama EU-a da se izjasne – smatraju li oni i dalje da postoje više i manje vrijedni narodi. I da pokažu je li im i dalje nebitno hoće li netko pobiti i 100 000 pripadnika nekog – po njima – manje vrijednog naroda. Uvjereni smo da bi njihovi generali zaslužni za spašavanje tako velikog broja ljudi dobili Nobelovu nagradu za mir, bili bi slavljani, a hrvatski su generali u prvostupanjskoj presudi drakonski osuđeni!

Ako hrvatske vlasti ne bi željele odgoditi referendum, time bi bitno umanjile plebiscitarni izlazak na referendum o EU-u i pokazale da nas vode u EU jer ne znaju što s hrvatskom državom, kao što nisu znale ni 1918. pa su, nasuprot jasnim upozorenjima, odveli narod kao guske u maglu. U magli isprepletenom raznim protuhrvatskim ideologijama ostali smo gotovo jedno stoljeće, plativši neizmjernom žrtvom. I tada se naše pretke uvjeravalo kako nemaju alternative. Slobodan građanin i slobodan narod uvijek imaju alternativu, a to su

sloboda i samostalnost, poput Norveške i Švicarske. Ne možete nas stoga zaplašiti ni s eventualnim balkanskim parlamentima, jer jednostavno tamo ne pripadamo.

Ne bude li se odgodio referendum to će biti dokaz da hrvatske vlasti ne žele pomoći članicama EU-a, pa pozivamo hrvatske građane da na referendumu pokažu i jednima i drugima da, slično francuskom vojnom biskupu, puno više cijene hrvatske vrjednote od onih koje nam propagiraju iz EU-a, a slijepo podržavaju hrvatske vlasti od 2000. misleći na svoje fotelje, a ne na dobrobit naroda.

Hrvatski fokus, 26. prosinca 2011.

akademik Smiljko Ašperger

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru (+ 20. 03. 2012.)

mons. Vlado Košić, sisački biskup

prof. dr. sc. Stjepan Marčelja, dopisni član HAZU, full member of

Australian Academy of Science, Australia

akademik Josip Pečarić

Ante Glibota, redovni član Europske Akademije Umjetnosti Znanosti i

Literature (EASL), Paris

dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu, član

Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog

managementa, FESB, Split

mr. sc. Željko Sačić, general u miru

dr. sc. Maja Andrić

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Vanda Babić, Sveučilište u Zadru

prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb

dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ.

doc. dr. sc. Senka Banić

doc. dr. sc. Josipa Barić

doc. dr. sc. Zlatko Begonja

dr. sc. Ivana Benzon
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
doc. dr. sc. Snjezana Braić, Prirodoslovno matematički fakultet, Split
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
dr. sc. Miljenko Buljac
dr. sc. Krešimir Bušić
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
prof. dr. sc. Borislav Dadić
prof. dr. sc. Vlado Dadić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata, Grubišno Polje
dr. sc. Ivo Derado, Max-Planck-Institut fuer Physik, Munchen, Germany
doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
prof. dr. sc. Boris Dželalija
prof. dr. sc. Neven Elezović, FER, Zagreb
prof. dr. sc. Rea Fulgosi- Masnjak, redovita profesorica Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
dr. sc. Nikša Glavić
doc. dr. sci. Martinia Ira Glogar
prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo, Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies), Kanada
dr. sc. Željko Hanjš
prof. dr. Ivan Ilić, professor emeritus, FER, Sveučilište u Zagrebu, bivši veleposlanik
prof. dr. sc. Borka Jadrijević
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstveni savjetnik
dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini
dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, Argentina

prof. dr. sc. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu
prof. dr. Hrvoje Kačić
dr. sc. Držislav Kalafatić
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof. dr. sc. Ivan Karlić
prof. dr. sc. Vladimir Katović, Wright State University, Dayton, OH USA
doc. dr. sc. Marijan Kirin
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Srećko Kovač
prof. dr. Slavko Kovačić, Split
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, O. F. M., Duhovni ravnatelj Pokreta
Krunice za obraćenje i mir
dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
prof. dr. sc. Šimun Križanac
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, Split
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof. dr. sc. Slobodan Lang
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Velimir Laznibat, redovni prof. Filozofskog fakulteta u
Mostaru u miru
doc. dr. sc. Inga Lisac
Maja Lukac-Stier, doktor filozofije i sveučilišni profesor, Buenos Aires,
Argentina
prof. dr. sc. iur. Branimir Lukšić
dr. sc. Mislav E. Lukšić, Zadar
Marko Magdalenić, prof. - dirigent, KBF Zagreb
prof. dr. sci. Ivan Malčić
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč.profesor u mirovini
dr. sc. Ivica Martinjak
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
dr. sc. Tomislav Matić, Canberra, Australia
dr. sc. Josip Matjan, die
dr. sc. Bruno Mayer, dipl. ing. tehnologije
dr.sc. Zvonimir Medvedović
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
dr. sc. Zlatko Miliša, red. prof.
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak u Mostaru sa 1263 člana
prof. dr. sc. Milan Nosić

prof. dr. sc. Zarko Nozica
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. ing. Marijan Papić, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman, redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
doc. dr. sc. Ante Periša
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
prof. dr. sc. Mladen Petravić, Sveučilište u Rijeci
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr.sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, Zagreb
dr. sc. Drago Šimundža
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziologinja
Đuro Tikvica, pijanist, profesor Muzičke akademije u Zagrebu
prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
dr. Mile Vidović
dr. sc. Petar Vučić
dr. sc. Zlatko Vučić
dr. sc. Vida Vukoja, lingvist
dr.sc. s. Lucila (Anica) Zovak, Švicarska
prof. dr. sc. Tomislav Živković
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
dr. Antonio Žuvela, pravnik, Buenos Aires, Argentina
(...)
Rudi Tomić
(...)

NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA!

POZIV HRVATSKIM GRAĐANIMA

Blizu 1200 hrvatskih ljudi (više od 120 biskupa, nadbiskupa, akademika, sveučilišnih profesora, doktora znanosti) uputilo je zahtjev vlastima RH: *Referendum poslije presude hrvatskim generalima!* U njemu smo posebno istaknuli da je pravo i obveza svake države vratiti svoj okupirani teritorij, a u EU-u nisu držali da to vrijedi za našu zemlju pa su nas i kažnjavali zbog toga. Također smo ih upozorili kako je poštovanje i prilagođavanje Hrvatske odlukama Haaškoga suda bio stalan zahtjev EU-a i ostao je do danas, iako je sve vrijeme taj “sud” neistinama lažno optuživao ne samo hrvatske generale nego i hrvatski narod.

Traženje odgode referenduma ključno je moralno pitanje jer Hrvatska ne smije ući u Europsku Uniju žrtvujući nevine generale koji su najzaslužniji za našu slobodu.

Kako smo i dalje uvjereni da bi ulazak u Europsku Uniju bez prethodnog donošenja pravedne presude našim generalima, a to je sloboda, značio veliko poniženje za hrvatski narod i našu državu, a kako se referendum ne će odgoditi:

Pozivamo sve hrvatske građane kojima je stalo do istine, ponosa i dostojanstva hrvatskog naroda, do istine o Domovinskom ratu, do slobode zaslužnih i nevinih generala da glasuju protiv ulaska Hrvatske u Europsku Uniju ne samo na ovom referendumu, nego i na eventualno ponovljenom, sve dok se ne donesu pravedne presude hrvatskim generalima a to je sloboda.

APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!

Mediji su snaga iznad hrvatskog društva. Ne polažu nikomu račune osim profitu i nevidljivim političkim centrima moći. U tu svrhu sve im je dopušteno, od gaženja ljudskog dostojanstva, do raznih oblika manipulacije i potkopavanja hrvatske države. U medijima najmanje prostora ima za argumente. S poluinformacijama i dezinformacijama hrani se publika bez odgovornosti za napisanu riječ. Vještim manipulacijama inficiraju se sve skupine. Ali dok za razne infekcije postoje službe koje o tome skrbe, za psihičke napade putem medija na osobni integritet nema ni posljedica ni sankcija. Sve je dopušteno kad su mediji u pitanju, jer oni su sila i moć, svi ih se boje. Tako nešto je trebalo da bi se lakše upravljalo hrvatskim društvom. Najprije su se okomili na vrijednosti Domovinskog rata, zatim su isključili iseljenike, koji su se bili spremni vraćati u Hrvatsku, hrvatske nacionalne institucije, koje se raznim montiranim aferama podvojilo, a što se nije podvojilo, to se “ocrnilo”, zatim obitelj, a u završnom činu hoće lažima kompromitirati Katoličku crkvu, zapravo kršćanstvo koje je održalo hrvatski narod na ovim prostorima punih trinaest stoljeća.

Preko medija se vlada Hrvatskom. Mediji se izdašno koriste za upravljanje hrvatskim društvom. Skrivenim centrima moći oni su učinkovitiji od demokratskih putova, jer protivnika eliminiraju odmah, a istodobno pridobivaju javnost za svoja stajališta, koja ne trebaju objašnjavati. Društveni pravobranitelj u posljednjih dvadeset godina nije nijednom intervenirao i pokušao zaštititi pojedince ili društvene skupine od medijskih nasrtaja? Javna stručna analiza medija, koja je napravljena u jednoj znanstvenoj instituciji, nikada nije objavljena. Koji je razlog tomu? Medijski je prostor u Hrvatskoj danas kao jednosmjerna ulica u kojoj publika bezglavo bježi pred “razjarenim bikom”. Što više “krvi i spektakla”, to mediji zadovoljnije trljaju ruke. Na taj način najdirektnije se ugrožavaju demokratski korijeni i potiču najniže strasti. Za nasilje u društvu stoga su u određenoj mjeri odgovorni i mediji. Bez medija i

velikosrpski projekt izgledao bi puno drukčije. Te stvari se ne žele uzeti u obzir.

Medijska pristranost postala opasnost za državu i društvo. U dvadeset godina samostalnosti mediji su bili u funkciji promidžbe, uglavnom neskloni hrvatskoj državi, nagnuti najčešće lijevim dioptrijama. Oni ne mogu shvatiti da za medije nema ni lijeve ni desne strane, nego kritička prosudba i istina. Ali što njima znači istina? Mediji su ti koji su “kadili” bivšem hrvatskom premijeru, pravili s njime izmišljene interviewe, oni su ga pokopali, ne radi toga da kritički upozore na njegove nedostatke i štete za nacionalne interese, nego da instrumentaliziraju borbu za vlast i pokušaju ubiti svaki pluralitet stajališta i razmišljanja u hrvatskom društvu. Eliminiranje intelektualaca iz hrvatskih medija, osim onih koji misle kao i stranački vođe, jasan je znak da se u hrvatskom društvu ne razvijaju zdravi odnosi, nego da se društvo mijesi, po mjeri moćnika, koji se vješto skrivaju iza zavjesa.

Državni odvjetnik i mediji. U spregu s medijima ušao je i državni odvjetnik, koji selektivno pušta predmete u optjecaj, narušavajući demokratske stečevine i pretvarajući se u moć kojoj se treba pokoravati. Stalna stigmatizacija i kriminalizacija koja se događa svakodnevno u medijskom prostoru stvara dojam u običnih ljudi da u hrvatskom društvu ništa ne valja. Ali, ne će biti tako, jer da je tako, ono bi već davno nestalo. U hrvatskom društvu ima pozitivnih događaja, znanstvenih uspjeha i dostignuća, gospodarskih proboja, ali ti sadržaji nemaju mjesta u medijima, budući da su odredili pokazivati domaćoj i inozemnoj javnosti kako je hrvatska država nemoguća. Na tom tragu ima onih koji već javno govore kako “nismo u stanju držati, stvarati, oblikovati i voditi državu”. Koja je poruka – treba nas vratiti u balkansku tamnicu ili rastaliti u Europskoj uniji.

Perfidna igra medija uoči izbora. Stalnim napadima na jednu političku opciju, podilaženjem drugima, želi se biračima sugerirati komu treba vjerovati, tko su nacionalni spasitelji. Ni u jednoj europskoj državi danas nisu posloženi mediji da više manje pušu u jedan rog. Čovjek dobije dojam kao da su još u crvenoj košulji s titovkom na glavi. Ali već je rečeno kako će Hrvatska biti crvena i kako je to lijepa kapa. Pojedinačni disonantni tonovi samo potvrđuju

tezu o uniformiranosti medija, kojima se ravna iz jednog mjesta, pa se i afere, crne kronike prelijevaju kao po zakonu spojenih posuda.

U Hrvatskoj nema slobodnog novinstva. Novine su strogo zatvoren i kontroliran prostor koji ima zadatak stvarati određen tip mišljenja i ponašanja, pohlepan za potrošnjom i ideološki obojen, da stalno mrzi svoje, preferira i divi se tuđem. Ankete kojima pribjegavaju elektronički mediji samo su način provjere kako napreduje određen projekt, kakve rezultate polučuje “pranje mozga”. Ono što je početkom prošlog stoljeća jasno uočio njemački znanstvenik K. Buecher, u Hrvatskoj je ostalo na snazi do danas, a on je tada ustvrdio kako su se “novine iz ustanove za objavljivanje vijesti pretvorile u nositelje i vođe javnog mnijenja, u borbeno sredstvo partijske politike”. Hrvatske novine to nikada nisu prestale biti – one su danas najočitije sredstvo partijske politike kojima su strane nacionalne vrijednosti i nacionalni interesi.

Zbog svega rečenog smatramo:

- **Potreban je jači i kritičniji glas intelektualaca u postojećim oazama slobode.**
- **Dok se ne dosegne medijski prostor za pluralitet mišljenja, potrebno je koristiti se i osnivati alternativne medijske prostore.**
- **Tražiti od javnog pravobranitelja da stane u obranu dostojanstva pojedinaca i skupina koje su izložene nasrtajima medija, da zaštiti djecu i mladež, koja je podvrgnuta perfidnim medijskim manipulacijama.**
- **Budući da se javni mediji financiraju iz proračunskih sredstava, nije dovoljno tražiti da budu servis javnosti, nego da budu pod svakodnevnim nadzorom javnosti.**
- **Privatni mediji moraju jednako služiti općim interesima i vrijednostima. Oni ne mogu biti suprotstavljeni općem i nacionalnom interesu.**
- **Intelektualci i nacionalne institucije trebaju odlučno braniti nacionalne interese i nacionalne stečevine.**
- **Građani, koji svaki dan kupuju razne tiskovine, moraju biti načisto koga sa svojim novcem podupiru - lošom hranom**

čovjek zatruje želudac, a poluinformacijama i dezinformacijama truje svoju dušu i dušu djece i obitelji.

- Glede parlamentarnih izbora upozoravamo građane da ne nasjedaju manipulacijama, već da se kritički, s obzirom na svoj sustav vrijednosti stečen školovanjem i životom, odluče, ne emocionalno, nego vrlo promišljeno, za kandidate koji će hrvatsku državu, voditi odgovorno i uravnoteženo.
- Naše je temeljno opredjeljenje slobodno i kritičko novinstvo, zasnovano na općeljudskim vrijednostima, koje će otvarati demokratska obzorja, a ne stvarati uvjete za interesne i partijske pobjede.

Zagreb, 27. studenoga 2011.

RUDI TOMIĆ

JEDANAEST PISAMA BEZ IJEDNOG ODGOVORA!

*Don't ever try to argue with the Devil.
He's better at arguing than you are,
having had thousands years of
practice.*

(Rick Warnen)

Naši su stariji ljudi znali reći: *S Đavlom se ne prepiri, jer on je prefriganiji*. U slobodnom prijevodu, na jednostavniji način, objasnili smo sličnu uzrečicu biblijskog iskaza na engleskom jeziku.

Sram me je pred tolikim brojem hrvatskih i svjetskih uglednika, da se predsjednik Vlade u Republici Hrvatskoj nije udostojao odgovoriti ni na jedno – od 11 pisama, koje mu je uputio akademik Josip Pečarić?! Naime, nije riječ o ljubavnim pismima (niti seksualnoj konotaciji) nego o najbitnijim i najhitnijim pitanjima nacionalne i državne opstojnosti, hrvatske povijesti i ljudskog dostojanstva.

Predsjednik Vlade u Republici Hrvatskoj, stanoviti je Zoran Milanović, koji u svojim službenim posjetima svjetskim državicima i institucijama umjesto Republike Hrvatske predstavlja sebe.

– Sav važan, uman, liberalan i napredan stao je pred internacionalni auditorij u Njemačkoj i trijumfalno nad vlastitim narodom – nad onima koje predstavlja, od kojih je ponikao i koji od svojih usta otkidaju za izdašnu satnicu njega i njegove nesposobne administracije. (dnevno.hr) – deklarirao se pred nazočnima u auditoriju da je predsjednik “slučajne države” i “paradoksnе nacije”, što su s radošću i opširno prenijeli svjetski mediji.

Ako bismo uzeli u obzir sveukupne istupe slučajnog premijera Milanovića u javnosti o “državi u kojoj se čuju gusle i pucaju kubure”, onda ne možemo očekivati da takav tip ljudske spodobе ima

moralnu snagu odgovoriti akademiku Pečariću na bilo koje pismo. Međutim, Milanovićeva šutnja je jasan odgovor na sva Pečarićeva pitanja, na sve prigovore i upute. Problem je, naime, u tome što njegovu šutnju mnogi ne razumiju, ili jednostavno ih ne zanima indolentnost arogantnog Milanovića niti zabrinutost akademika Pečarića za sudbinu hrvatskog naroda.

Bolje i ne zaslužujemo!

Primjera radi, nema državnika u svijetu koji ne bi odgovorio na tolika i povijesno značajna pisma. Pisma koja su potpisali tako značajni ljudi u hrvatskome narodu i tako velik broj uglednika. S druge strane, kad bi predsjednik bilo koje države u svijetu, demokratskog ili totalitarnog režima, rekao da je njegova država (.) “slučajna država” i da je njegov narod “paradokсна nacija” – bio bi linčovan. No, do linča nije došlo! Nije došlo ni do masovnih prosvjeda za njegovu smjenu s vlasti! Nije se nijedna oporbena stranka s hrvatskim predznakom odlučila na nedolazak u Sabor – bojkotirati rad Sabora, što znači paralizirati funkcioniranje, dok se Milanović ne zahvali na dužnosti ili dok ne bude prisiljen podnijeti ostavku! Konačno, ništa nisu učinili ni branitelji iz Domovinskog osloboditeljskog rata, koji su sa svojom krvlju uspostavili slobodnu i samostalnu državu – koja nije “slučajna država”, o čemu svjedoče žrtve, pogoni i razaranja. (!?) Hrvatski branitelji, srušili ste Jugoslaviju, JNA i Veliku Srbiju, a sada niste u stanju zbaciti s vlasti u RH šaku komunista i senilnih udbaša! Zlo mi je u želudcu kad razmišljam o ovim činjenicama.

U najnovijem – Jedanaestom pismu Predsjedniku Vlade (17. 12. 2012.) akademik Pečarić, među ostalim citira kolegu akademika Slobodana Novaka (što potvrđuje naš stav): “Znak je mudrosti zaštititi se od nepravde koja nailazi. Znak je tupe neosjetljivosti ne osvetiti nanесenu nepravdu (.) Onaj tko svjesno stupa u zločin, lišava sebe svih ljudskih prava.” Dakle, izdaja hrvatskog naroda je najveći zločin, a zločin ne smije proći bez kazne!

Zašto su se Milanović i njegovi istomišljenici iz Kukuriku koalicije bijesno okomili na hrvatsku samobitnost; zašto su se uvukli u stražnjicu čelnicima EU-a; zašto rasprodaju sve što vrijedi u Hrvatskoj i – zašto se toliko ljubakaju sa Srbijom (kao Severina s

Aleksandrom), s homoseksualcima, srpskom nacionalnom manjinom i posrbljenim Židovima u RH!? Državna je vrhuška odgojena (mrziti) u mržnji prema hrvatskoj samobitnosti, zadojena je u komunističkom, jugoslavenskom i velikosrpskom režimu, ali zbog nehaja domoljubnih glasača – učvrstila je svoju vlast i danas već ima brojne međunarodne saveznike.

Hrvatska politička oligarhija nam se smije, bahati se, ruga nam se, zaštićena od smjenjivosti i od pravde imunitetom, znajući kako su nesmenjivi, kako im je starost u obilju osigurana. Sve to na naš račun. Mora li tako biti i je li to doista demokracija, proizlazi li vlast iz naroda i pripada li narodu, što je to referendum i kako izići iz stupice u koju smo upali i pasivizirali svoju glasačku moć. (Opširnije iz udruge UZMAH.)

Hrvatska je rasadnik za budale

Hrvati ne trebaju ići kod psihijatra da provjere razumnost, neka ustanove koliko su vođeni lažnim obećanjima o boljoj budućnosti, kako nasjedaju podvalama u dnevnom tisku i na televiziji, kako su opsjednuti sapunicama o sultanima i bulama u haremima, koje im je besplatno dala turska televizijska kuća i tursko ministarstvo vanjskih poslova, kako bi se europejcima prikazalo turske običaje i kulturu u modernom stilu. Hrvatska je nekad bila predziđe kršćanstva, a danas je čimbenik islamizacije kršćanske Europe. Tko ne poznaje turski zulum, njemu se može prodati i banana za svijeću.

Mnogi hrvatski intelektualci, poput akademika Pečarića, ukazuju na zablude koje su se utemeljile u hrvatskom čovjeku; raščišćavanju povijesnih natruha kojima su okupatori (trovali) odgajali hrvatsku mladež od zipke do groba. Pečarićeva misija sustavno je ignorirana u medijima, jer nijedan dnevni listi, a ni TV postaje u RH – nisu u hrvatskim rukama!

Večernji list (16. 8. 2012.) objavio je komentar s Vladina Facebooka, koji mi se toliko dojmio, da sam, oprosti mi Bože, u jednom trenutku čak pomislio: *Zašto sam dao pola stoljeća najboljih godina svoga života u radu i borbi za uspostavu samostalne i neovisne Lijepe naše; za demokratsko uređenje i integralnu slobodu!?*

Ovaj satirični prikaz oslikava stanje u – ne baš tako *Lijepoj našoj*, od nepoznatog je autora, ali je prava senzacija. Više od stotinu tisuća korisnika Facebooka “lajkali” su ismijavanje negativnih pojava stvarnosti u RH:

– Ima na Balkanu jedna zemlja koja graniči sama sa sobom, Gdje žive najljepše žene, a natalitet opada. Gdje nezaposleni najviše rade. Gdje na najplodnijoj zemlji žive ljudi koji gladuju. Gdje vlakovi kasne po redu vožnje. Gdje svi igraju nogomet, a pobjeđuju u vaterpolu, košarci, rukometu ili odbojci. Gdje svi žure na posao, a nitko ne stiže na vrijeme. Gdje osmosatno radno vrijeme traje 12 sati. Gdje je zdravstveno besplatno, a liječenje skupo. Gdje su novinari slobodi da napišu što god im se naredi. Gdje su javne nabave tajne, a državne tajne javne. Gdje se ratovi nikad ne završavaju. Gdje se povijest ponavlja svaki dan. Gdje su najbogatiji oni koji nikad nisu radili. Gdje je strana valuta uzeta za domaću. Gdje pametne zbog nerazumijevanja proglašavaju ludima, a lude sposobnima. Gdje nepismeni pišu povijest. Gdje su zakoni nezakoniti, a anarhija normalno stanje. Gdje se živi od budućnosti jer na sadašnjost nemamo pravo. Gdje se svatko svakom smješka, a nitko nikome ne želi dobro. Gdje sudski postupci traju duže od života. Gdje su samo poplave način navodnjavanja zemljišta. Gdje smatraju da će zemlja duže napredovati ako se što više nazaduje. Gdje normalni nisu potrebni, i zapošljavaju se podobni, a ne sposobni. Ima na Balkanu jedna zemlja u kojoj poštenjem, iskrenošću i marljivošću nikad ne ćeš stići do željenog cilja. *Amen!*

Zaključna misao

U toj “zemlji na Balkanu” (Republici Hrvatskoj) ima 260 multimilijunaša, koji nikad nisu radili, poziv za iseljavanje hit je na Facebooku: “Mladi napustite Hrvatsku”. Više od 30.000 mladića i djevojaka zatražili su njemačko državljanstvo. Netko je napisao: *ulazimo u EZ da nestanemo*. Drugi čak misle da je Hrvatska ugroženija danas nego kada je bila u Jugoslaviji: *Srbi su onda morali otimati ili krasti, a ovi danas u RH daju i budzašto prodaju hrvatsko blago!*

Predsjednik RH više je zabrinut za položaj antihrvatske srpske manjine u Hrvatskoj nego za položaj hrvatskog naroda! Nedavno je okupio sve predstavnike srpske nacionalne manjine i srpskog pravoslavlja u predsjedničkim dvorima, kako bi se *što bolje upoznao s njihovim životnim tjeskobama* i njihovom građanskom “ugroženošću” u hrvatskom društvu. Vjerojatno im je ponudio još nekoliko savjetodavnih položaja i visokih pozicija u Vladi i medijima gdje ih je sigurno manjak.

– u RH se ne može učiniti ništa u smislu uspostave pravne države dok se ne oslobodimo od jugoslavenskog vodstva; srušili smo srbijansku Jugoslaviju ali još nismo uništili Jugoslaviju u Hrvatskoj! (croativnet) Hrvati, što čekate?

Akademik Josip Pečarić shvatio je potrebu tumačenja istine te je uzeo na sebe apostolsku ulogu, kako bi s riječju i slovom, putujući od mjesta do mjesta u RH i BiH, s nakanom da uputi hrvatski narod, kako da se osloboditi od Lucifera koji danas upravljaju Hrvatskom.

Istina je sve ono o čemu se ne može javno govoriti. Nu, istina će nas spasiti, ali prije toga će nas učiniti mizernim. Na kraju, netko će odgovarati pred ljudima, a svi ćemo odgovarati pred Bogom za učinjena (ne)djela. *Nema toga mraka niti crne tmine gdje bi se mogli zlikovci sakriti.* (Job 34, 22)

HRSvijet, 20. listopada 2012.

Dragovoljac.com, 20/10/2012.

Licke-novine.hr, 20/10/2012.

Ljubuski-online.info 20/10/2012.

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH

U našem pismu povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011. napisali smo vam kako “znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNičKI ZLOČIN!” To se odnosi i na Hrvate u BiH, a i njima se sudi i sudilo se u vašemu Den Haagu na isti sramotni način.

Ovih dana smo svjedoci kako se i Vatikan pribojava da bi katolici u Bosni i Hercegovini za koje desetljeće mogli posve nestati. Od oko 800 000 katolika u 1991. godini danas ih je ostalo 440 000. Eliminiranje Hrvata iz BiH, što vojnim što nevojnim sredstvima, zapravo je eklatantan primjer genocida.

Za čiji račun želite očistiti BiH od Hrvata? U što namjeravate pretvoriti tu državu?

Hrvatski narod se ponosi i uvijek će se ponositi onima kojima vaš “Sud” određuje drakonske kazne pa čak i zbog spašavanja stotinjak tisuća ljudi – samo zato što su muslimani. Jedan od onih koji će zauvijek biti među ponajboljim sinovima hrvatskog naroda, haaški optuženik, ovako govori o ratu između žrtava velikosrpske agresije, muslimana i Hrvata BiH:

Završni govor generala Praljka

I.

Obuka policajaca iz BiH u Hrvatskoj, a koje šalje SDA još 1991. god. Obuka pilota A BiH u Republici Hrvatskoj.

Obuka i opremanje čitavih postrojba A BiH u Hrvatskoj.

Zbrinjavanje stotina tisuća muslimanskih izbjeglica u RH.

Organiziranje eksteritorijalnog školstva za muslimane izbjeglice u RH i to na, tada još nepostojećem, bosanskom jeziku.

Vremenski neprekinuto naoružavanje A BiH.

Municija, nafta, lijekovi, hrana i ostala potrebna logistika A BiH za vođenje rata.

Liječenje više od 10 000 ranjenih boraca A BiH u hrvatskim bolnicama.

Omogućavanje dolaska više tisuća mudžahedina u A BiH.

Regularni logistički centri A BiH u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Samoboru, tijekom cijelog rata.

Itđ., itd.

I sve to besplatno.

Nikada u povijesti ratovanja jedan narod – (Hrvati) – nije tako i toliko pomogao drugi narod – (Bošnjaci-Muslimani) – i onda kada su potonji okrenuli svoju vojsku – (A BiH) – protiv Hrvata – (HVO) – u BiH.

Nikada u povijesti ratovanja zapovjednik jedne vojske (HVO-a) nije propuštao konvoje oružja (i ostalog) drugoj vojsci (A BiH) i onda kada je ta vojska (A BiH) to oružje (i ostalo) koristila za napade na one koji su joj to propustili.

- a) A što je s referendumom Hrvata za BiH, koji je preduvjet za postojanje te države?
- b) Priznanje BiH od RH.
- c) Imenovanje veleposlanika RH u BiH.
- d) Potpisivanje svih prijedloga međunarodne zajednice o unutarnjem uređenju BiH a prvi koji su potpisivali bili su predstavnici HZ HB i RH.

To je bila politika dr. Franje Tuđmana, predsjednika RH, to je bila politika Vlade RH i Sabora RH i MORH-a, to je bila politika HVO-a.

To su za tužiteljstvo ovog suda elementi UZP-a.

Takva optužnica služi se logikom koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.

I-1.

Kakvo mišljenje i koji stavovi prethode ovakvoj optužnici?

1. Simon Leach, bivši kvartovski policajac u Velikoj Britaniji, član tužiteljskog tima koji je istraživao zločine Hrvata u Lašvanskoj dolini, na jednom sastanku u tužiteljstvu 1996. godine izvadio je papir na kojem su pisala imena: Franjo Tuđman, Gojko Šušak, Vice Vukojević. Tumačio je i objašnjavao da su to ciljevi do kojih će dovesti njegova istraga.

2. Citiram iz knjige Williama Montgomeryja *Kad ovacije utihnu*. (Struggling with democratic transition; After the cheering stops, 2010), stranica 114:

A. Specijalni ambasador SAD-a za ratne zločine Pierre Prosper pozvao je trojicu američkih ambasadora iz regiona (iz Srbije, Hrvatske i Bosne) da dođu u Haag kako bi se sastali s predstavnicima MKSJ. Dve uspomene naročito su upečatljive. Prva se odnosi na to da smo direktno od Carle del Ponte čuli da se zvaničan pristup njene kancelarije temelji na stavu da su svi ratni lideri svih strana krivi za ratne zločine, a da zatim razmatra koji su to određeni zločini i kako da dokaže njihovu krivicu. Takvo gledište tada mi se učinilo – i još mi se čini – pogrešnim po mnogim osnovama.

Je li gospodin Montgomery vjerodostojan svjedok?

Kakva je reakcija ostale trojice?

Stavovi Carle del Ponte nisu “pogrešni po mnogim osnovama”, to je imperijalna bahatost, degradacija prava na komunističke čistke i nacističke pogrome.

3. U svojoj knjizi *La Caccia – Io E I Criminali di Guerra*, u 10. poglavlju “Zagabria, dal 1999 al 2001”, na stranici 254. piše:

Jedan od tužitelja Suda, Kanađanin dobro poznat u krugu po svojoj duhovitosti i dosjetkama, služio se aforizmom kojim je dobro isticao razliku između Srba i Hrvata koji su pokušavali ometati rad Suda: *Srbi su kopilad*, govorio je, *dok su Hrvati podmukla kopilad*.

1. Taj tužitelj suda, Kanađanin, služi se govorom mržnje.

1.1. Del Ponte upotrebljava trajni glagol “služiti” (upotrebljavati). To znači da to nije bila “dosjetka” jednom upotrijebljena, već uobičajeni način šovinističkog i rasističkog karakteriziranja HRVATA – *podmukla kopilad*.

1.2. Carla del Ponte prenosi riječi jednog od tužitelja suda bez ikakvih ograda, a to znači da se ona s takvim mišljenjem u cijelosti slaže. I to trajno u skladu sa značenjem glagola “služiti” (upotrebljavati).

2. Potpuno mi je nejasan izostanak bilo kakve reakcije na takav profašistički način govora o jednom narodu. Mene interesira da li je u ozračju takvog mišljenja napisana optužnica protiv mene.

Da sam, kojim slučajem, ja, Slobodan Praljak, napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada, u bilo kojoj formi prema bilo kom

narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga 5 godina zatvora. Želim saznati da li na sudu u Haagu vrijedi: *Quid licet Iovi, non licet bovi*. Želim saznati da li međunarodne organizacije koje su osnovale sud i koje se brinu o njegovoj pravičnosti, podržavaju taj stav, izrečen u spomenutoj knjizi.

II.

Tužiteljstvo me uspoređuje s nacistima a moje djelovanje s holokaustom.

Pa da opišem ulogu Goeringa s kojim likom bi, po tužiteljstvu, ja trebao biti sukladan.

- Taj je Goering smjestio svoje Židove (Muslimane) u svoju vikendicu i brinuo se o njima.
- Smjestio je svoje Židove u stan u Zagrebu, hranio ih i liječio.
- Išao je na snajpersku vatru kod vojarne JNA u Grabovini kako bi spasio žene svojih neprijatelja.
- Tijelom zaštitio zarobljene vojnike JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kućama.
- Izvukao zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijetnjom oružja. Ne sam. Logor su držali pripadnici HOS-a – pretežito Muslimani.
- Izvlačio ranjene Židove – Muslimane iz bolnice u istočnom Mostaru. Ne sam.
- Organizirao izvlačenje, prebacivanje i smještaj 15 000 Židova – Muslimana iz Stoca i Dubravske Visoravni splavom preko Neretve + 3 000 automobila. Ne sam.
- Prevezao ranjenu Muslimanku – Židovku helikopterom iz istočnog Mostara u Split. Ne sam.
- Židovsku (muslimansku) obitelj s djetetom oboljelim od leukemije preuzeo kod Uskoplja i prebacio u Split na liječenje. Omogućio im stjecanje hrvatskog državljanstva kako bi na teret hrvatskog proračuna mogli otputovati u Švicarsku na liječenje. Ne sam.
- Organizira gradnju ceste spasa za Židove – Muslimane kako bi mogli otići u drugu domovinu. Goeringovu, u Hrvatsku. Ne sam.

- Vodio ih i borio se sa Židovima – Muslimanima braneći i oslobađajući Mostar, Čaplinu, Travnik i Konjic, itd. Ne sam.
 - Pustio na svoju ruku zarobljene Židove – Muslimane, zarobljene poslije sukoba u Rami – Prozoru.
 - Spriječio osvetu nakon što su Židovi – Muslimani počinili zločin u Uzdolu. Ne sam.
 - Isto to vrijedi i za Doljane i Grabovicu. Ne sam.
 - Kad je trebalo i osobno provodio konvoje s hranom za Muslimane – Židove i konvoje s oružjem i onda kada su 3. K A BiH i 4. K A BiH i 6. K A BiH i dijelovi K A BiH krenuli protiv Goeringa na zapadne granice BiH i u luku Ploče. Nakon što su potpisali primirje sa Srbima. Ne sam.
 - Itd. Itd.
 - Goering – Praljkovo ponašanje u Sunji ću preskočiti.
 - Takvim se ponašanjem postaje ratni zločinac sukladno logici tužiteljstva.
- Tužitelj citira Goetheova “Fausta” – o zrcalu u koje se moramo pogledati. Moji su actus reus moje ogledalo, moj smisao i moja bit, jer proizlaze iz mens rea onoga što nazivamo Slobodan Praljak. Nažalost, suci Prandler i Trechsel odbili su prihvatiti mojih 150 svjedoka, koji svjedoče o činu i aktu i djelu optuženog Praljka, svjedoče istodobno i o općoj situaciji u kojoj su takva djela nužna, nažalost ne uvijek i dovoljna.
- A nikako ne razumijem pravnu proceduru koja mi zabranjuje svjedočiti o Mladićevim dnevnicima.

III.

ŽALIM LI ŽRTVE?

Da, želim sve nevine žrtve svih ratova.

Posebno želim žrtve onih petstotinjak ratova poslije 1945. a dogodili su se i događaju se usprkos svim moralističkim filipikama koje svakodnevno slušamo.

Posebno želim za svakim onim djetetom koje umre od gladi svake 4 sekunde ovoga našeg realnog vremena.

Mir u diktaturi je priprema za rat. Što duža i gora diktatura, to je više akumulirane negativne energije, to je više krvi i zla poslije.

Radilo se o Titu ili Sadamu, isto je.

I nisu krivi oni koji sruše diktatora i poslije se trude umanjiti zlo koje se javlja snagom fizičkih zakona, nego oni koji su omogućili i šutnjom produžili trajnost diktatoru.

Isto vrijedi i za Jugoslaviju poslije Tita i za Irak poslije Sadama.

Ono sto tužitelj naziva nacionalizmom, kod Hrvata je bila potreba za slobodom, i nacionalnom i građanskom.

U tom smislu ja sam hrvatski nacionalist.

Ne odričem se nacionalne politike dr. Franje Tuđmana jer je ta politika stvorila RH i omogućila opstanak BiH kao države.

Ne odričem se smisla i pravnog utemeljenja HZ-HB, izraza volje Hrvata u BiH, suverenog i konstitutivnog naroda u toj državi.

HZ HB, krhkom organiziranošću, omogućila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio BiH i jug Hrvatske, a 1993. spriječio ostvarenje agresivnih planova A BiH.

A) Muslimanska politika i A BiH, nemoćni da vrate od JNA i VRS-a zauzete teritorije (dobrim dijelom i zbog moralnom ljudskom umu neshvatljivog embarga na oružje) krenula je u ofenzivu prema HVO-u. Oslobađajući BiH od Hrvata počinili su zločine – Konjic, Čapljina, Doljani, Bugojno, Grabovica, Uzdol, itd., itd.

Činjenice su na raspolaganju i za ubijene i za protjerane i za zatvorene Hrvate.

Društveni su odnosi uzročno-posljedični a pokrenuta spirala zla ne opravdava zločin, ali bitno smanjuje mogućnost provedbe prava. Ma tko god, na papiru, bio zadužen to raditi.

Svugdje i uvijek je tako.

HVO se branio od agresije i 1992. i 1993. i 1994. a dužnost zapovjednika je ne izgubiti rat.

Moja savjest je čista.

IV.

Sudski je proces tumačenje zakona i interpretacija činjenica.

Sudski proces je retorički i kao takav ne traži apsolutnu istinu, već istinu koja je vrlo vjerojatna (izvan svake razumne sumnje), kojoj se teško ili nikako ne može proturječiti.

U iznalaženju takve istine nije dovoljno znanje, već je potrebno umovanje, potreban je *logos* – racionalno i logično argumentiranje.

Podatci i činjenice, izjave, statistike...u argumentaciji ne znače ništa ako nisu logičnim zaključivanjem dovedeni u vezu s tvrdnjama.

Tek povezivanjem različitih znanja možemo se približiti istini.

U ovom procesu potrebna su znanja iz sociologije, sociologije rata, znanja o društvima u kojima je potpuno razorena i državna i društvena struktura, u kojima se pojedinci vraćaju u prirodno stanje, potrebna su znanja iz ratne psihologije, znanja ratnih vještina, oruđa, stvarnog sadržaja pojma vojske, itd., itd.

Moguće pogreške u interpretaciji činjenica su i vjerojatne i kobne.

a) Pretjerana i kriva redukcija pojmovnog aparata i logične povezanosti.

b) Zaključivanje na osnovu krivih pretpostavki.

c) Izbjegavanje usporedbe sličnih sustava i fenomena.

d) Lagodno (intelektualcima tako drago) izjednačavanje pojma “moći” i pojma “htjeti” “željeti”, i

e) Lagodno upiranje prstom u krivce što svijet nije skladan njihovoj volji i predodžbi.

Sve su to polja logičkih mogućih grešaka u konačnoj prosudbi.

Nadati je se da će se časni suci pridržavati strogih znanstvenih metoda i spoznaja.

IV. -1

U prošlom stoljeću, da ne spominjem daleku prošlost, u sudskim je procesima osuđeno više desetina milijuna ljudi.

Po zakonima rasnim (SAD, Pretorija), diktatorskim, vjerskim, nacističkim (Njemačka, Srbija, Slovačka, NDH), fašističkim (Italija), komunističkim (SSSR, Jugoslavija, Mađarska, Kina) itd. i tome slično.

Sudska retorika predugo je bila pod utjecajem nerazumnih društvenih i političkih sila i zbog toga je i sama osuđivana.

Nažalost, nedovoljno.

Kako ne bi završila u moralnom beznađu, krajnje je vrijeme da postane ono što mora biti – razuman i uman proces.

Imam li se prava nadati?

IV-2

Kakvi god da jesu zakoni ovog suda, oni ne vrijede za Amerikance.

Za ostale narode vrijede zakoni stalnog suda (ICC – Međunarodni krivični sud) a ti se opet zakoni razlikuju od ovih ovdje (ICTY –

Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju), po kojima se meni sudi.

Time je ukinut važan uvjet sudske retorike a taj jest “Princip ravnopravnosti sudionika u sudskom procesu”.

Citiram PERELMANA:

“U odnosu u kojem je nejednakost bitno obilježje odnosa među ljudima, nema osnove za razuman i uman proces”.

V.

Nisam kriv!

I ne mislim pritom na osjećaj krivnje.

Hladno, racionalno, logikom koja je kritički provjeravana desetine puta – znam da nisam kriv.

Časni suče Antonetti; ako vaša presuda bude suprotna mom zaključku, ja ću, poštujući opće načelo opovrgljivosti svakog mišljenja, zaključka ili stava, otvoreno i hrabro preispitati svoj stav o vlastitoj odgovornosti.

Ako spoznam pogrešku, izdržavat ću kaznu jer ste vi pravični.

Znat ću što sam mogao bolje, kako sam mogao bolje, gdje sam mogao bolje i kada sam mogao bolje; i to mišlju, riječju, djelom i propustom.

Ako me ne uvjerite, ako vaše tumačenje činjenica bude nedovoljno dobra ili pogrešno primijenjena spoznaja neke od društvenih znanosti:

Pa postane moguće ono što nije bilo moguće,

Pa postane jednostavno ono što nije jednostavno,

Pa moć da se nešto učini postane prosta zamjena za želju ili htijenje,

Onda ću ja biti u zatvoru samo zato jer je sud sila.

A to zbilja ne bi bilo ništa novo.

Mojih pola sata je isteklo.

Zato mi ponovno tražimo od vas:

Vratite nam naše branitelje i iz Bosne i Hercegovine, koje ste vi zatočili ili već i osudili bez dokazane krivnje! Oslobodite i

generala Praljka i njegove suborce Jadranka Prlića, Brunu Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Ćorića i Berislava Pušića, jer njihovom presudom samo pokazujete želju za definitivnim eliminiranjem Hrvata iz BiH. Tako ćete spasiti svoju čast i čast svih vas, jer po tome koliko ste bili pravedni i časni sudit će vam povijest.

Mi, Hrvati, samo to od vas tražimo ...

‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.

OTVORENO PISMO

Tomislavu Karamarku, predsjedniku HDZ-a
Milanu Kujundžiću, koordinatorskom Saveza za Hrvatsku
Željki Markić, čelnici druge U ime obitelji

Približavaju se predsjednički izbori. Po našem mišljenju oni su ključna točka mogućeg preokreta. Predsjednik Ivo Josipović već je mjesecima u žestokoj kampanji na državni račun. On stvara široku koaliciju podrške niza stranaka, a ne samo Kukuriku koalicije. Ima skoro potpunu kontrolu medija u Hrvatskoj. Ukoliko bi sadašnji predsjednik Republike pobijedio na predstojećim predsjedničkim izborima, bile bi vjerojatno zaustavljene moguće promjene vlasti u Hrvatskoj, odnosno oni koji su njega podržali, uz njegovu podršku i ogromnu podršku glavnih medija vjerojatno bi pobijedili i na parlamentarnim izborima. Tako se u Hrvatskoj ne bi ništa promijenilo, nego bi se nastavilo nazadovanje koje vodi u propast, a od nje bi se Hrvatska teško mogla oporaviti.

Dakle, smatramo da je nužno sve učiniti kako bi se pobijedilo sadašnjeg predsjednika Ivu Josipovića na sljedećim predsjedničkim izborima.

Kako sada izgleda, malo je vjerojatno da HDZ-ova koalicija, Savez za Hrvatsku i udruge građana i neovisni intelektualci predlože zajedničkog kandidata za predsjednika (iako bi to bio najsigurniji put do pobjede domoljubne opcije). Stoga Vam predlažemo da održite trojni sastanak i da donesete odgovarajuće odluke bez kojih su male šanse za pobjedu na predsjedničkim i parlamentarnim izborima, tj. bilo bi nužno usvojiti sljedeću strategiju. U prvi krug

moglo bi se ići i s tri kandidata: kandidat koalicije HDZ-a, kandidat Saveza za Hrvatsku i neovisni kandidat udruge građana na čelu s udrugom *U ime obitelji*. Ti kandidati trebali bi potpisati sporazum da će u drugom krugu ne samo podržati nego se i uključiti svim snagama u korist onog kandidata koji uđe u drugi krug. Takva strategija bila bi plodonosna jer bi u prvom krugu potaknula mnoge birače koji inače ne bi izašli na izbore (a njih je skoro 50%) da izađu na izbore. Uvjereni smo da bi takav Vaš postupak hrvatski narod zdušno pozdravio. A u drugom krugu bi s velikom vjerojatnošću glasovali za zajedničkog kandidata i oni koji inače ne bi glasovali.

Taj model bi trebalo primijeniti i za parlamentarne izbore s prethodnim potpisivanjem sporazuma o poslijeizbornoj koaliciji. Na taj način postigla bi se velika izlaznost na izbore i sigurnost građana koji žele promjenu vlasti da njihov glas neće propasti te da je u krajnjoj liniji svejedno za koju grupaciju glasuju ako svi imaju zajednički cilj, a to je promjena sadašnje vlasti.

Poštovani gospodine Karamarko, poštovani gospodine Kujundžiću i poštovana gospodo Željka Markić, po našem mišljenju Vi ste najodgovorniji za sudbinu Hrvatske i zato Vam se obraćamo ovim otvorenim pismom kako biste na predstojećim i predsjedničkim i parlamentarnim izborima predložili građanima Hrvatske realnu opciju promjene vlasti koja će imati velike šanse za pobjedu. Hrvatsku ponovno trebaju voditi ljudi koji vole ovu državu i hrvatski narod! Obraćamo Vam se jer nimalo ne sumnjamo da Vi volite ovu državu i ovaj narod te da Vam je veoma stalo do sudbine hrvatskog naroda i hrvatske države.

+Srdačan pozdrav,

Akademik Josip Pečarić
i prof. dr. sc. Zdravko Tomac

U Zagrebu, 13. svibnja 2014.

Pismo supotpisuju:

Antun Abramović, prof. pov., puk. HV

Duško Abramović, Toronto
Nevena Abramović, Toronto
Katica Amidžić Peročević, dipl oec. Zagreb
Jozo Andrić, Zagreb
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
don Miljneco Babaić, ratni vojni kapelan
Dominik Babec, Koprivnica
Leea Babec, Koprivnica
Vesnica Babec, Koprivnica
Ivana Babić, prof.
Damir Babić
Nada Babić
M. Giuseppina Bacchia
Rade Bacelic
Emma Bakovic, Stockholm
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Miro Blaž Bakovic, Stockholm
Ivan Balić
Zdravko Ban
Miro Banović
Milenko Barbir
Krešimir Barković, Paris, Francuska
Sevda Barković, Paris, Francuska
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, nastav.
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Daran Bašić, branitelj/invalid, Mostar
Nikola Bašić, pisac, Vis
Tomislav Batinić, prof., Sarajevo
Dinko Batur, umirovljeni bojnič HV i HRVI
Tomislav Begić, Zagreb
Vlado Begić, Zagreb
Ante Belas, Trogir
mr. sc. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb
Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb
Ivan Bićanić, ing., Zagreb

Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., Zagreb
Ivanka Bilić, Zagreb
Branimir Bilić, Zagreb
Stanislav Bilić, strojarski tehničar, Krško
Vladimir Biondić
Lidija Blagojević, prof.
Tomislav Blagojević
Vide Blažević, Dubrovnik
Tomislav Bolanča, dip.oec., Zadar
Katarina Bodrožić, Slavonski Brod
s. Janja Boras, Međugorje
Vanda Boras Podravac, Senj-Canberra (Australija)
Damir Borovčak, dip. ing., publicist
Miljenka Botteri
dr. sc. Vinko Botteri
dr. sc. Srećko Botrić, Split
Davor Bozin, mr. sc
Ivan Bradvica dipl. ing. građ., pjesnik
Ante Brčić, novinar
prof. dr. sc. Milko Brković, Poličnik, Briševo
Radoslav Brković, upravni pravnik (dragovoljac Domovinskog rata), Banjevci
Ivan Bukovac, odvjetnik, Županja
Ivo Buntin
Branko Butkovic, Zagreb
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Mario Crnković, umirovljeni časnik HV
Vinko Cujic, dipl. ing. str., Hamburg
Milan Ciliga, dipl. Ing.
Nada Cunjak
Vjekoslav Cunjak, mag.oec.
Vedran Čanić, Zagreb
doc. dr. Ivica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet Đakovo
Marija Čatlak, Zadar
don Lazar Čibarić
Pejo Čičak

prof. dr. sc. Marin Čikeš
Ante Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje
Katica Čizmić, prof. u mirovini, Zadvarje
Marija Čokljat, profesorica u mirovini
Anamarija Čuljak, student, Osijek
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Domagoj Čunko, ing.
Ružica Čavar, oec
Tomislav Čavar, prof., Zagreb
Ante Ćesić, Zagreb
Anto Ćosić, Slavonski Brod
Ksenija Ćosić, Slavonski Brod
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, KBF
don Marko Ćubelić, Split
Jozo Ćuk, Taylors Lakes, Vic., Australia
Jela Cuk
Ante Marko Cuk
Alojz Ivan Cuk
Kate Jelena Cuk
Tomislav Domagoj Cuk
Krešimir Ćuže, Split
Vlado Dadić
Josip Debelec, Zagreb
Ljiljana Debelec, Zagreb
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
Dubravko Deletis
Mladen Deletis
dr. sc. Josip Delić, Split
Mirko Dijanek
Vladimir Dobravec, upravni pravnik, Đurđevac
Rosanda Dorotić
Frank Dragash
don Jakov Dragušica, Split
Domagoj Dravinski, Zagreb
Hrvoje Dravinski, Zagreb

Željko Dravinski, Zagreb

Ante Drmic, Svicarska

M. Danijela Dropulja

Tomislav Držić

Kristina Dugan

Malkica Dugeč, prof., hrvatska pjesnikinja

mr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet.

fra Tomislav Dukić, München

Drago Duvnjak, dipl. ing. grad., Osijek

Katarina Duvnjak, student, Osijek

Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig.

Ivica Dužević, Makarska

Ivo Dužević, Makarska-Split

Josip Djukic, USA

Ivica Džajkić

Milenko Džajkić

Vinko Điković, Zagreb

Jana Điković, Zagreb

prof. dr. sc. Neven Elezović

M. Cvetka Erce

Fra Vladimir Vlado Ereš, Voditelj Hrvatske katoličke misije

Lausanne-Wallis u Švicarskoj

Pero Faletar, Vinkovci

Mario Filipi

Ivan Filipović, pomorac

Damir Findrik, dipl. ekonomist

Stjepan Fiolic, Buenos Aires, Argentina

Žarko Flanjak

Hilda Marija Foley. USA

Marko Franovic, Sydney, Australia

Anđela Galić, Zagreb

Martin Galić, Zaprešić

Mate Galić, Zagreb

Gordana Galić, Split

Mladen Galić, umirovljeni bojnič HV-a

prof. dr. sc. Radoslav Galić

Marija Galović, Zaprešić
Mirko Galović, Zaprešić
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Krunoslav Gliha, Velika Gorica
Ante Gojević-Zrnić, Rijeka
Marinko Gospić
Matija Grgat
Vinko Grgić, prof.
mr. sc. Josip Grilec
prof. dr. sc. Vinko Grubišić, Sveučilište Waterloo, Kanada
Marija Ruza Habunek Fiolic, Bs.As., Argentina
dr.sc. Beata Halassy, Sveučilište u Zagrebu
p. Vatroslav Halambek, SJ
Branko Haubrich, iur. Mostar
Ivanka Haubrich
Marta Haubrich
Marija Haubrich
Ivana Haubrich-Mihovilović
Štefica Himmelreich, Zagreb
Petar Hinić, član Časnog suda HSK Nj, Stuttgart
Tomislav Horvat
prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, Čakovec
Branko Hrkač
Hrvoje Hrkač, Zagreb
Stella Hubmayer, urednica radio postaje, Buenos Aires
Mladen Ibler, dr. med.
Katarina Iskra, medicinska sestra
Branko Ivanda, mag. phil. et. croat.
Tatjana Ivanda, dipl. ing. el.
Ivan Jaklin, Varaždin
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjetnik
prof. dr.sc. Zvonimir Janović, u mirovini
Vjekoslav Jazbec, dr. med. spec., Zgb

Ivica Jelic, ugostitelj, Biograd na moru
dr. Milan Jelić, ekonomist u miru, Buenos Aires, Argentina
Ivan Jeličić, Zagreb
Marko Jerčinović, Zagreb
Dragutin Jeromić, Zagreb
Kruno Jeromić, Zagreb
Stipe Jolić, dipl. teolog
Jelena Jozipović, Zagreb
M. Nada Julardžija
Drago Jurič, Zagreb
Ilija Jurič
Ivan Jurič
Ivan Juricic
Mirjana Juricic
Anto Jurina, dip. ing. ele.
Branko Juroš dipl. oec., Sesvete
Ivan Juroš
Dubravka Jurun, Buenos Aires
Zaviša Kačić-Alesić, prof.
dr. sc. Hrvoje Kalinić, dipl. ing.
Margarita Kaliterna, dipl. ing. mat.
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Drago Katović, prof. emeritus
Vilma Kešina, Split
Ana Kirchmayer-Wonnemann, Osnabrück
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija Zagreb
Zrinka Klarin, Preko
Ivan Klarić, dipl. ing. građ. u m.
Milivoj Klobucar, dipl. ing. Elektrotehnike, Toronto, Canada
Erena Knez, Sesvete
Ivan Kolak, dipl. oecc, Sesvete –Zagreb
Darko Kolic, Švicarska
Mijo (Mile) Kokan, ing., Split
Alojzije Kokorić, ing. stroj., Tribunj
Marija Komar
prof. dr. sc. Ivan Kordić

Ivan Kostrenčić JP, Perth Western Australia
Ante Kovač, dipl. ing. geod., Split
prof. dr. sc. Srećko Kovač
Kazimir Kovačić, (umirovljenik, 100.), Buenos Aires
prof. dr. sc. Slavko Kovačić, Split
Tomislav Kozjak, Zagreb
Marija Kozjak, Zagreb
dr. fra Smiljan Dragan Kožul, duhovni ravnatelj Pokreta krunice za
obraćenje i mir
Ante Kraljević, književnik i leksikograf, Zagreb
Marija Kranjec
Tomislav S. Krcmar
Ante Krišto, Split
prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac
Mladen Križanić, dipl.ing., Karlovac
M. Skolastika Krstaš
fra Ante Kukavica, kapucin, gvardijan
Kukina Stjepan, Zagreb
dr. Ante Kunek
Tomislav Kušec, prof.
prof. dr. sc. Stipe Kutleša
prof.. dr. sc. Slobodan Lang
prof. dr. sc. Ante Lauc
Silvija Lažeta, dipl. iur.
Ivan Lehpamer, Zagreb
Ivanka Lehpamer, Zagreb
Nenad Lehpamer, Zagreb
Zdravka Lehpamer, Zagreb
Zdravka Leindl, Austrija
Mladen Leko, Canberra
Paulina Leko, Canberra
Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Ankica Lojkić, socijalni radnik
Mladen Lojkić, publicist
Katica Lončar, Zagreb

Ivica Lovošević, ing. inf., Našice
Luka Lozo, Zagreb
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Ivica Luetić, novinar, Split
prof. dr. Maja Lukac-Stier, direktorica Filozofskog odijela
Filozofskog fakulteta, Argentinskog katolickog sveučilišta -
Buenos Aires, Argentina
Ivan Lulić, mr. sig.
Damir Ljubičić, ing. telekomunikacija, Zagreb
Ivana Madunić, oec
Marko Magdalenić - Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Blažena Magdić, umirovljenica,
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Robert Majerić, dipl. ing. el., Zagreb
Josip Malović
Dubravko Malvić, Zagreb
Gordana Malvić, prof. Zagreb
Mijo Maljković, inovator
Anka Maljković, umirovljenica
Marijan Maljković, student
Radica Maljković, tex.tehničar
Mile Mamić
Ankica Mandarić, Mostar
Gordan Mandarić, Mostar
Luca Mandarić, Sarajevo
fra Velimir Mandić, Humac
dr. sc. fra Josip Marčelić, Split
Vladimir Marčinko
Ante Marević
Terezija Margaretić prof.u mirovini, Dubrovnik
Stipe Marić
Zvonimir Marić, sveučilišni profesor, Zagreb
mr. sc. Zdenko Marincic, dipl.ing.el. / M.Sc.E.E.
Marija Markic, CTC,
Marinko Markić

Slobodan Markić, P. Eng.
Blandina Marković Randić
Ivo Markulin, kap.d. pl; Preko, Bilišće
Josip Maršić, HSP
Danica Martinović
prof. mr. art. Miroslav Martinjak
Dubravka Matanić, Velika Gorica
Ivan Mataric, Austija
Kata Matoković
Miljana Mažar, dipl.inž.
Stjepan Mažar dipl.inž.
Nikola Mažuran Karlobag
Marija Mažuran, Zagreb
don Pavao Medić, Split
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Kazo Mikašek
Ignac Mikulaj, Zagreb
Marijana Mikulaj, Zagreb
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
Gojmir Milat, Sv. Filip Jakov
M. Benedikta Miletić
Branko Milićević, innovator
Marija Milina, medicinska sestra, Nova Gradiška
Željko Milina, medicinski tehničar VŠS, Nova Gradiška
mr.sc. Ante Milinović, muzejski savjetnik u mirovini
Pero Mioč, književnik, Šibenik
Kristiana Misetic
Marijan Mjedvidović
Ivan Mlikota, Zagreb
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Branko Mrakužić, dipl. ing.
Franjo Mudrovčić, Zagreb
Domagoj Musa
Jadranka Mustac
Miljenko Mustac

prof. dr. fra Andrija Nikić, u ime Hrvatske akademije znanosti i
umjetnosti – 25 članova i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u
Mostaru – 1381 člana
prof. dr. sc. Milan Nosić
Nenad Novak, dipl. ing., Zagreb
dr. sc. Anto Orlovac
Mate Orlović
Zrinka Orlović
Marijan Osmak
Dubravka Otorepec, odgojitelj, Zagreb
Michael Pack, Engleska
Mirta Padovan Nakić, prof., Zagreb
Dragica Palada
Ivan Pandža
Miroslav Papic, dipl. ing. stroj., Zagreb
mr.sci. Josip Papković, dipl. inž. Zagreb
Marija Papković, dipl. iur. D. Pušča
Josip Paštović, dipl. ing.
Tomislav Pavicic, dipl. ing., Argentina
Mladen Pavković, novinar i publicist
Alojz Pavlović, mag./dipl. ing. kibernetike, Zadar
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju
Mario Pehar
Tatjana Pehar
Stipan Perić, dipl. oec
Demokrita Perić
Ivan Perić
Martina Perić, oec
Marija Perić, dipl oec
mr. sc. Marijan Petek, Zagreb
Alojzije Petracic, umirovljenik
Damir Piljac, dipl.inž. Zagreb
Marijan Pinhak, dipl. ing. el.
Josip Pintarić, Zagreb
Nenad Piskač, književnik
M. Veronika Pivčević

Dubravko Pižeta, dipl. ing. Elektrotehnike
Stipan Plazonić
Miljenko Plisic
Igor Plisic
Katica Plisic
Marin Plisic
Stipo Pokrajčić
Ema Poljak, Zagreb
Ivan Poljak, Duće – Dugi Rat
mr. sc. Kruno Poljak, Zagreb
Dubravka Poljak-Dravinski, dr. st.
akademik Stanko Popović
Siniša Posarić, književnik, Rijeka
Ivica Primorac, prof. (dragovoljac Domovinskog rata, umirovljeni časnik HV-a)
Vera Primorac, prof. i književnica
Damir Privora, dipl. ing.
Željko Prpić, dipl. ing. strojarstva i stož. brigadir u mirovini
Don Vinko Puljić, Siegen
Nikola Radić, Krk
Anton Raff
Antun Raguz, prof., Švedska
Marinko Raguz, Mostar
Vid Raguz, Udruga Dragovoljaca Domovinskog Rata 1991.
Dubrovnik
don Dragan Rajković, Split
Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Kata Rašić, Zagreb
Stipo Rašić, Zagreb
Božidar Ručević, dipl. inž.
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
Branko Reić, dipl. ing. građ. umirovljenik
Petar Renić, Zagreb
M. Zrinka Roglić
prof. dr. sc. Mirjana Rumboldt, Split
prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit., Split

Stjepan Samoborec, Prvi. Hrv. redarstvenik
Marija Senjić (Žarko)
Ivan Sesar, prof.
Vjekoslav Severinac, Zagreb
Roko Sikiric, Bibinje, Zadar
Željko Soldo, Zagreb
Josip Sopta, ing., sudionik rata, invalid 100%, Zagreb
Dragutin Spajić, Zagreb
Višnja Spajić
dr. Josip Stjepandić, Bensheim
Suzana Stojmenovski
Antonio Storić, Zagreb
Mirko Strabić
Davorka Stupin Reić, umirovljenica, Zagreb
Antoaneta Sudarić, dipl. ing. građ., Josipovac
Mirna Sunić-Žakman
Ana Sušac, prof.
Marija Sušac, prof.
Mate Sušac, prof.
Robert Sušac, Zagreb
Vera Sušac soc. radnica
M. Jasna Suvalj-Kondić
Dragutin Šafarić, umirovljenik projektant, Velenje –
Slovenija
Danijela Šakota, novinarka
Mario Šaler, Zagreb
Ante Šare
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji hrvatski tamburaši (nekad Zlatni
dukati)
Hrvoje Šubić, mag. prava
Oskar Šarunić
Dubravka Šelendić
Mario Šelendić
Katarina Šelendić
Ladislav Šelendić
prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović

Marko Šimat
Dobroslav Šimović, dip. iur, Zagreb
Bruno Šimunović, Zagreb
Milan Šincek
Josip Šintić, prof. psih., član Foruma hrvatske sloge
prof. dr. sc. Boris Širola
Ivan Škarica
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. ped., Zagreb
Ivica Škreb, Zagreb
mr. sc. Ljubomir Škrinjar, Zagreb
Franjo Škrobo, Vinkovci
m. M. Marina Škunca
Maja Šnajder (HDZ od 1991.), Split
Branka Šmalcelj, dipl. ing., Zagreb
Donat Šolta, dipl. ing. el.
Nikola Štedul
Kate Šumić, med. sestra, Dubrovnik
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije
Sveučilišta u Zagrebu
Franjo Tkalcic
Marica Tkalcic
Petar Todorčić, dipl. ing. str., Zagreb
Miroslav Tomac, mag. ing. el.
Mladen Tomašević, Zagreb
Rudi Tomić
Ruža Tomić
Franjo Tomšić
Robert Tomšić
Sanja Tomšić
Igor Trbušić
Jelena Trbušić
Zvonimir Trusić
Damir Tučkar, dipl. ing.
Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ., Stupnik
Vera Uglešić, Zadar

Ivica Ursić, neovisni katolički novinar i publicist
prof. dr. sc. Kosta Urumović
Ivan Vakula, umirovljenik
Vera Valčić Belić
Vlado Vanjaka, apsolvent teologije, Filozofsko - teološki
institut Družbe Isusove u Zagrebu
dr. sc. Mislav Vedriš
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management, FESB, Split
dr. sc. Mile Vidović, Split
Marica Vitlov, Zadar
Ante Vlahov, Rijeka
Dunja Vlahov, Rijeka
mr. Sc. Rudi Vlahov, Rijeka
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
don Ante Vojnović, Split
don Ante Vrbatović, Split
Ivan Vrdoljak, svećenik, Zadvarje
Kristina Vrebac
don Stanko Vrnoga, Split
dr. sc. Petar Vučić
dr. sc. Zlatko Vučić
Jelenka Vučkov, mr.sc.teol.
prof.dr.sc. Šime Vučkov, dr.med.
Lidija Vukalović, dipl. učitelj
don Dušan Vuković, Split
don Pavao Vuković, Split
Ani Vuletic, dipl. ing. gradj.
Petar Vulić, književnik
Robert Vulić, dipl. krim. u mirovini, Koprivnica
Zorka Zane
Milan Zanoški, hrvatski branitelj - poručnik HV, mali poduzetnik
Barbara Zeruk, kontoristin Stuttgart
Ivo Zeruk, umirovljenik, Tribunj
Tonći Zokić, pomorac, Orebić

Ljilja Zovko, Mostar
Amela Žaja, uprani pravnik
Ante Žaja, akademski slikar
Franka Žaja, Aržano
Gordana Žaja, Makarska
Marko Žaja, Aržano
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Ana Žarko
Franjo Žgela, Slunj
Stjepko Živković, Vukovar
prof. dr. sc. Tomislav Živković
Katica Žmire, učiteljica, Sinj
Lovre Žuljević, Split

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG
NARODA, ZAGREB, 2018.**

RUDI TOMIĆ

**IZA SMRTI SPOZNAT ĆE SE SVAČIJA
VRLINA**

Ucviljenoj obitelji pokojnog general Slobodana Praljka šaljem iskrenu sućut i pridružujemo se u tuži i molitvama, a Pokojniku želimo vječni počinak u Kraljevstvu nebeskom!

Već nekoliko dana (od 29. 11. 2017.) s napetošću čitam u domaćim i stranim medijima o tragičnoj smrti generala Hrvatskog vijeća Slobodana Praljka, koja je potresla hrvatski narod u Hrvatskoj i BiH, kao i sve nas u dijaspori. Nisu samo Hrvati bili zatečeni iznenadnom i tragičnom smrti hrvatskog viteza, nego i diljem svijeta smrt pravednog hrvatskog uznika bila vijest nekoliko dana na naslovnim stranicama u tiskovnim izdanjima i uvodne vijesti na TV kanalima, a posebice na društvenim mrežama. O tragičnoj presudi u Haagu bilo je raznih komentara, nažalost većinom uz negativne prosudbe (izuzev hrvatskih domoljubnih glasila i portala) gdje osuđuju osuđenog pravednika i njegovu odluku o samoumorstvu. Dakle, pokojnog generala Praljka i u grobu optužuju i osuđuju veleizdajnici u Hrvatskoj, nezahvalni Muslimani (Bošnjaci) u BiH i nemoralna međunarodna zajednica.

Nitko više nije mogao reći o ratu u BiH i Hrvatskoj na doličan način kao general Praljak, koji je s velikom vojnom sposobnošću obranio djelimično opstojnost hrvatskog naroda u BiH. Ali s istom takvom odlučnošću i osjećaju odgovornosti opisao je ratna zbivanja u 18

objavljenih knjiga, u kojima je naveo okolnosti i mjesta gdje su počinjeni ratni zločini, jer neprijateljska balkanska najezda na hrvatski narod bila je euforički zločinačka.

Naime, u isto vrijeme s dvije strane - srpske i muslimanske izvršeni su masovni pokolji i masakr hrvatskog naroda u BiH: s jedne strane bile su udružene srbočetničke ubojice/mesari (Milošević /Mladić/ Martić-ćevci) s oružjem JNA; s druge strane bili su okrutni domaći bosanskohercegovački zločinci/kasapi

(Izetbegović/Ganić/Delić/Divjak/Duraković/Halilović-ćevci): jugokomunisti; bošnjačkosandžački-islamisti i arapski-turski teroristi-džihaisti (Al Qaeda).

Od Vukovara do Haaga

Zbog srbijanske šovinističke ideje o Velikoj Srbiji krvlju je natopljena Hrvatska, Bosna i Hercegovina gdje su mase ubijane, ne baš podjedanko, Hrvati, Muslimani (Bošnjaci) i Srbi - Srbi izvan Srbije.. Upravo zbog činjenice: počinjenih zločina i velikih žrtava na svim stranama, osmišljena je lažna ideja o "građanskom ratu" u Jugoslaviji koju su izmislili u Srbiji, a prihvatile kao činjenicu veleizdajice u Hrvatskoj, također i međunarodna zajednica i mediji u svijetu. Uz srpsku ideju o "građanskom ratu" izmišljena je i laž o "hrvatskom zločinačkom pothvatu." Na taj način Srbija je sebe ogradila od bilo kakve odgovornosti za ratne zločine u RH, BiH. No, stoga su srbočetnici i jugokomunisti iz Srbije, Crne Gore, Hrvatske, BiH, s oružjem JNA, počinili gnjusne i nebrojne zločine diljem Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Predsjednik imaginarne islamske države BiH Alija Izetbegović govorio je u početku srpske agresije: "ovo nije naš (muslimanski) rat". Misleći, da treba pustiti Srbe i Hrvate neka se bore do - istrijebljenja. Ali, kad su četnici izvršili prve pokolje u Foči, Goraždu, potom i drugim mjestima u BiH gdje je srpsko pučanstvo bili u većini - Muslimani su uzeli mačeve u ruke.

Formirana je "Armija BiH" s nakanom da se brani od srpskog agresora. Hrvatsko vijeće obrane i Hrvatska vojska dali su podršku i oružje Armiji BiH i dogovorili zajedničku obranu od zajedničkog neprijatelja na svim bojišnicama. No, čim se Armija BiH malo

ojačala - vojno, vjerski i politički njeno vodstvo ustanovilo je kako neće moći obraniti BiH od srpske agresije, te su prihvatili Alijino moto: "Od jačeg (Srba) se brani, od slabijeg (Hrvata) otimaj."

Armija BiH nastavila je borbu protiv srbočetnika, ali istodobno su muslimanske oružane snage udarile na hrvatsko pučanstvo u gradovima i selima gdje su muslimani bili u većini, kao što su ranije činili Srbi, i tako je počeo muslimansko-hrvatski rat, odnosno krvavi rat - sviju protiv svakoga.

Žalosna je činjenica da su hrvatski "saveznici", koje je Hrvatska naoružala i s kojima su se dogovorili o zajedničkoj borbi protiv srpsko-crnogorskih četnika, okrenuli puščane cijevi protiv hrvatskog naroda. Nevejricu muslimanskih čelnika, kao i pookolje po hrvatskim gradovima i selima uočio je i vojnički odgovorio general Praljak.

U obrani od višestranih i brojno većih agresora, koji su sijali zločine diljem Hrvatske i BiH, hrvatski su branitelji branili svoje obitelji, svoja ognjišta u svojim domovinama. Ali u tom osloboditeljskom (domovinskom) ratu nije bila dovoljna samo vojnička pobjeda nad krvoločnim neprijateljima - četnicima i džihaista, te su neki pojedinci iz HVO, na svoju ruku, a ne po zapovijedi generala Praljka, prešli na osvetu, odnosno uzvraćali zločin za zločin: oko za oko, zub za zub.

Presude "časnog suda" i smrt generala Praljka

Od samog početka, Međunarodni tribunal u Haagu za ratne zločine u Jugoslaviji, pokazao se da je nesposoban i spor (13 godina u sudnici s turom), ali i nepravedan u odnosu na počinjene zločine u Hrvatskoj i nad Hrvatima u BiH, što je bilo očigledno da se Hrvatima ne sude po međunarodnom zakonu ni Božjoj pravdi, nego po političkom ključu. Trinajest dugi godina suđenja predstavlja jednu trećinu ljudskog radnog vijeka. Kakav je to sud koji tolike godine ne može presuditi šačici ljudi. To, u nedogled rastezanje suđenja, osiguravalo je svima u Tribunalu, basnoslovne zarade i ključni je razlog tako dugotrajnog suđenja.

Nakon što je predsjedavajući sudac Carmel Agius potvrdio kazne prvoj hrvatskoj trojki i Praljku, – general Praljak se ustao i gromoglasno uzviknuo:

"Sudci, Slobodan Praljak nije ratni zločinaci vašu presudu odbacujem s prezirom.“! Potom je iz bočice smireno popio kalijev cijanid i srušio se na pod i jedva izustio: Popio sam otrov!

I u roku od nekoliko minuta u sudnici je umro. Taj njegov čin je pravi sokratovski, jer je umro za pravdu i istinu. Mogao je, da je htio, ostati živ i unatoč presudi od dvadeset godina kroz nekoliko mjeseci već bi bio pušten na slobodu, jer bi već tada odslužio 2/3 kazne. To je jedan od najčvršćih dokaza da mu je pravda i istina ispred vlastitog života. „Onaj tko se izgubi tražeći pravdu i istinu, pronaći će se u raju.“ (Codex moralis Croaticum) Tim činom je sebi podigao vječni spomenik. EXEGI MONUMENTUM!

Dakle, sud ga je nepravedno osudio na robiju, a on si je kao pravednik sebe osudio na smrt. Konačno je general Praljak, s oduzimanjem vlastitog života, uvjerio tužiteljstvo o lažnim optužbama i sudstvo o političkoj presudi (koji nikada neće priznati) i cijeli svijet o "pravnoj" farsu u Haagu. Čime je general Praljak dokazao svoju odlučnost, odnosno moralnu, ljudsku, hrvatsku i vojničku vrlinu. A sud s nastavkom objavljivanja daljnjih presuda pokazao najveću bešćutnost i amorlnost. Bez i trunke pieteta.

On je sokratovski odlučio da je bolje umrijeti nego se okaljati i živjeti pod stigmom, odnosno prihvatiti nepravedne optužbe i kaznu za "ratne zločine." Post funera virtus - Iza smrti (spoznat će se njegova) vrlina.

Dakle, mrtav general Praljak bit će još veći neprijatelj nepravdi, koju na najgrublji mogući način nameću hrvatskom narodu međunarodni (i domaći) sudovi, koji u ime agresorskih žrtava donose političke presude optuženim hrvatskom braniteljima. U takvim procesima, i uz najbolje odvjetnike, nemoguće je doći do istine pred zaštićenim svjedocima, među kojima je bio i predsjednik RH Stjepan Mesić, ili ministraca vanjskih poslova RH Vesna Pusić, koja je u Hrvatskom (državnom) Saboru optužila Hrvatsku za "agresiju na BiH."

Hrvatskim braniteljima presudesu su donesene prije nogu su optužnice podnesene.

Još jedan tužni Dan sjećanja na žrtve

Tek što je prošlo 11 dana od obilježavanja Dana sjećanja na žrtve Vukokovara i Škabrinje - drugog Bleiburga, imamo novu žrtvu hrvatskog generala Slobodan Praljka u Haagu. Dakle, krv hrvatskih branitelja ne prestaje teći, nakon prolića u Vukovaru, Škabrnji, i tisuće drugih mjesta, osvježena je smrću hrvatskog branitelja u "Palači pravde" u Haagu.

Ništa nije slučajno. Samo u vremenskom rasponu od 7 dana izrečena su dvije presude u Haagu: Srbinu koljaču generalu Ratku Mladiću (22.11.017.) doživotna robija za genocid u Srebrenici; hrvatskoj šestorki 111. godina zatvora, koji su optuženi za "ratne zločine". Ovo su ujedno bile i zadnje presude ovog Tribunala u Haagu.

Presuda je izazvala oštre reakcije u Srbiji i BiH, gdje su čelnici srpskog naroda i vjerske poglavice srpske crkve osudili Sudsko vijeće tribunala u Haagu, jer su udarili "šamar srpskom narodu i njegovim žrtvama, jer general Mladić je lažno optužen." Ali, osudili su Bošnjake i Hrvate zbog "teške presude" Mladiću i palili hrvatske zastave. Nakon presude generalu Praljku Srbi i Bošnjaci pozdravili su presudu i hvalili Tribunal u Hagu, jedni i drugi palili su zajedno hrvatske zastave u Srbiji i BiH.

Potrebno je sada, nakon što su hrvatski neprijatelji u domovini i u svijetu prolili potoke nevine hrvatske krvi, gdje još mržnja i osveta ne jenjava, jer smo oslobodili i utemeljili samostalnu i neovisnu državu hrvatskog naroda u čije su temelje hrvatski branitelji ugradili svoje živote. Rat, izgleda, nije još završen na Balkanu. Što se trenutačno zbiva u Republici Hrvatskoj?

Kako je uređena Dražava Hrvatska?

(a) Kakva je to Hrvatska država u kojoj su do sada više od 3.000 hrvatskih branitelja oduzeli sebi živote i brojni članovi njihovih obitelji?

(b) Kakva je to država gdje u hrvatskom nacionalnom hramu - Hrvatskom (državnom) saboru zastupnici SDP i GLAS nisu htjeli odati počast minutom šutnje nepravdno umorenom generalu Hrvatske vojske Slobodanu Praljku, koji uživaju njegove plodove?

(c) Kakva je to država koja tuži hrvatskog specijalca Mihajla Mišu Hrastova za "ratni zločin" i traži oštetu od 6,5 milijuna kuna (!) jer je braneći Karlovac ubio 13 srpskih četnika (vojnika)?

(e) Kakva je to država gdje priznati hrvatski publicist i novinar g. Tihomir Dujmović piše Otvoreno pismo Aleksandru Stankoviću, srbočetniku koji uređuje i vodi na HRT emisiju "Nedjeljum u 2", u kojem se obraća Aci ovako: "Zapravo sam Vas to htio zamoliti, ljudski, ako smijem reći kolegijalno, ali primarno ljudski: ako možete nekako, suspregnuti se barem na te dane od svjetonazorskog delirija i budite tako dobri, pa bar na Dušni dan nemojte pljuvati sirotinji u tanjur nedjeljnog objeda." Našto smo spali!? Ja sam bez riječi!

Na kraju, kakva je to država čija se Vlada udvara Europskoj zajednici, "neznajući" da Brussels od Srbije želi napraviti balkansku Njemačku, a islamske zemlje od BiH europsku Tursku.

Hrvtski narod mora braniti svoj suverenost

Nužno je potrebno uvesti vojnu obvezu (minimum godinu dana), da se hrvatska mladež osposobi, uz profesionalnu hrvatsku vojsku, te budu jamac državne sigurnosti i samstalnosti, jer samo se snagom može braniti suverenitet i državni nacionalni identitet. Mnogi mladi ljudi koji se mahom sele iz Hrvatske ostali bi u domovini, kao što su vojnom obvezom u Izraelu zadržali cvijet svoju mladeži u domovini.

Pokojnom generalu Slobodanu Praljku ne trebaju posmrtno počasti, samo su mu potrebne molitve da mu Svevišnji bude milosrdan. Ali njegova bi najveća nagrada za život, domoljubnu žrtvu i - smrt bila: oslobođenje hrvatskog naroda od ponižavanja u domovini i svijetu; da Hrvati žive slobodno, ponosno i prkosno kako je i on živio u ratu i na robiji..

Kada bi pok. general Praljak vidio kako se ponašala oporba i antihrvatski mediji u RH, u Zagrebu, u kojem je on "2. srpnja 1991. godine kada je kao nenaoružani civil, uz brojne druge zagrebačke civile, pokušao spriječiti da tenkovi JNA iz novozagrebačke vojarne krenu okupirati Sloveniju. Bio je hrabar, tenkove je doslovno gađao grudama zemlje i kolcima za paradajz iz skromnih vrtova..." (Denis Derk) Što bi rekao da je pročitao članak: "Za koje su zločine osuđeni čelnici Herceg-Bosne? Pitali su ga (muslimana, o.p) koje mu je uho draže. A onda mu ga odsjekli..." ("Jutarnji list", 02.12.2017.)

Kako se uopće netko u Hrvatskoj usudi napisati i objaviti ovakav vulgarni iskaz o zločinu, ako je to uopće i istina?, jer iskaz je dala zaštićena "Amila"? Da je general Praljak u životu Snježana Pavić sigurno ne bi napisala takav skandalozni tekst, a "Jutarnji" nikad više ne bi dočekao - jutro.

Generel Hrvatske vojske Slobodan Praljak nije osobno bio ni za što ni optužen niti osuđen, nego samo po zapovijednoj dužnosti, kao što je bio optužen i general Ante Gotovina i drugi visoki časnici iz osloboditeljskog (domovinskog) rata. Mesić, Josipović, Pusićka i stotinu drugi optužili su i dr. Franju Tuđmana, prvog predsjednika slobodne i samostalne Države Hrvatske za "agresiju u BiH" i "zločinački pothvat", da je živ bio bi - i osuđen u Haagu.

"Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, ali ne nađe štrika za toliko Juda." (A.G.Matoš)

Sretan Božić i blagoslovljenu Novu Godinu 2018 želim svim živim hrvatskim braniteljima, hrvatskom narodu u domovini i svijetu, prijateljima i čitateljima ove kolumne, s hrvatskom odanošću.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/48700-iza-smrti-spoznat-ce-se-svacija-vrlina>

**J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA
JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018.**

**ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU
PREDSTAVLJANJA REZULTATA
ISTRAŽIVANJA**

Poštovana Predsjednice RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,

Niže potpisani hrvatski rodoljubi, zbog skandaloznih reagiranja nekih hrvatskih ili tzv. hrvatskih ustanova na televizijski nastup gospodina Igora Vukića, tajnika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a u povodu njegove knjige „Radni logor Jasenovac“

(<https://kamenjar.com/htv-se-ogradije-od-istine-a-kad-ce-od-velikosrpske-propagande/>
<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/05/30/video-dobar-dan-hrvatska-istina-o-jasenovcu-uredila-karolina-vidovic-kristo/>
<https://narod.hr/hrvatska/video-hrt-se-ogradio-gostovanja-igora-vukica-temu-jasenovca-gi-ivo-pilar-udruge-iz-domovinskog-rata-traze-vracanje-snimke-stranice-hrt-a>
<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/29544-j-novak-hajka-je-zapoceta.html>)

zastijevamo

od tih istih hrvatskih ustanova, koje financira hrvatski narod,
da odbace političke mitove i znanstveni dogmatizam,
te dopuste i potaknu hrvatskim znanstvenicima i novinarima
istražiteljima slobodno istraživanje i predstavljanje rezultata
svoga rada

u svim tiskanim i elektroničkim medijima - pri čemu osobito ističemo obvezu HRT, kao državnog i nacionalnog medija, čija je primarna zadaća omogućiti hrvatskom narodu u cjelini potpune informacije o svim pitanjima koja ga određuju radi samostalnog i slobodnog zauzimanja stajališta i sprječavanja krivotvorina i manipulacija.

Dr. sc. Stjepan Razum, predsjednik Društva za iztraživanje trostrukog logora Jasenovac

Akademik Josip Pečarić

Biskup dr. sc. Vlado Košić

Nenad Piskač, književnik

Dr. sc. Josip Stjepandić

Dr. sc. Mato Artuković

Petar Vulić, književnik

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić

Gojmir Milat

Josip Maršić

Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik

Stanko Šarić, dipl. ing. („Najbolji hrvatski tamburaši“)

Miljenko Žagar, nekadašnji (Tuđmanov) saborski zastupnik i veleposlanik u miru

Prof. dr. sc. Matko Marušić

Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić.

mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom saboru

doc. art. Marko Magdalenić

don Miljenko Babaić, ratni vojni kapelan HV

general Ljubo Ćesić Rojs

izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić, svećenik

August Janeković

Doc. dr. sc. Marko Jukić

Željko Maršić, satnik ZNG RH HV u miru

Tonko Martinis

Matija Grgat

Zdravko Vlaić

Dr. sc. Miroslav Međimorec

Blažena Magdić, umirovljenica
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Dijana Arbanas, Dubrovnik.
Mario Filipi
Siniša Posarić, književnik
Damir Tučkar, dipl. ing
Stipe Marić Mostar
General Ivan Tolj, književnik.
Dr. sc. Vinko Grubišić, književnik, dopisni član HAZU
Branko Pek
Mladen Galić, hrvatski branitelj dragovoljac domovinskog rata
Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik
Dr. sc. Jure Krišto
Dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti
Zvonimir Šeparović, predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog
sudišta
prof. dr. dr. h. c. Nikola H. Debelić
Tomislav Vuković, novinar
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Đurđica Bastjančić, prof.
Lili Bencik
Ante Nadomir Tadić-Šutra, prof., književnik iz Knina
Ivica Srdelic, Split
Dr. Ružica Ćavar
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Dr. sc. Željka Znidarčić
Angelina Barun
Tatjana Kren, prof.
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Branko Hrkač, S.L.U. u miru, dragovoljac ODR-a
Goran Ante Blažeković
prof. dr. sc. Vladimir Horvat SJ
Paško Melvan
Stipo Pilić, prof.
Dr. ing. Marijan Papic
Don Lazar Ćibarić

Ante Kraljević, književnik
Ivan Nađ
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ing Mijo (Mile) Kokan, Split
Zlatko Janković, Sesvete
Don Anđelko Kačunko
Željko Leš
Mladen Deletis
Vlč. Vladimir Trkmić
Akademik Ante Matić
Vladimir Biondić, magistar prava
Dr. Vjekoslav Jazbec
Dr. sc. Stjepan Kožul, predsjednik Društva za povjestnicu
Zagrebačke nadbiskupije "Tkalčić"
Prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Jasenska Polić Biliško, prof.
Petar Gelo, urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Daran Bašić, Hrvatsko nebo
Vera Primorac, književnica
Prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Jozo Ćuk
Mladen Križanić, dipl. ing.
Mirko Strabić
Zdravko Ban
Ankica Mandarić diplomirani ekonomist u mirovini iz Mostara
Luka Krilić
Prof. dr. sc. emeritus Andrija Hebrang
Prof. dr. Tomislav Sunić
Mr. sc. dr. med. Jure Burić, prvi župan Dubrovački i bivš zastupnik
u Hrvatskom državnom Saboru
prof. dr. sc. Ivan Kordić
Mijo Razum
Kazimir Mikašček-Kazo, novinar
Vjekoslav Krsnik, publicist i novinar
Dr. sc. Zlatko Vučić
Mag. sc. Drago Majić
Ante Šare, dipl. ing. elektrotehnike

Prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb
Miljenko Plišić
Katica Plišić
Marin Plišić
Branka Škugor
Igor Plišić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
Božidar Ručević, dipl. inž.
Stjepan Tuđman
Martina Orlovic
Zrinka Orlovic
Mate Orlovic
Zlatko Boni.
Mijo Maljković, novator iz Požege
Dr. sc. Tomislav Jonjić
Dr. sc. Ante Čuvalo
Prof. Ivana Čuvalo
Ivanka Haubrich,
Manda Haubrich,
Ivan Haubrich,
Branko Haubrich,
Kristina Vrebac
Ivanka Perković, učiteljica
Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci
branitelji Vukovara
Nevena Abramovic, Toronto (Mississauga) Canada
Dusko Abramovic, Toronto (Mississauga), Canada
Nevenka Nekić, književnica
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Prof. dr. sc. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF-u Sveučilišta
u Splitu
Branko Reić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, dipl. ing.
Andrija Mažić
Akademik Andrija Kaštelan
Mate Knezović, odvjetnik

Viktor Dukić

Izv. prof. dr. sc. Miljenko Buljac

Ivica Mihaljević, prof. filozofije i religijskih znanosti

Dr. sc. Sanja Bilač

Mr. Alojz Pavlović, dipl. ing.

Prof. dr. sc. Neven Elezović

Goran Zekić

Miroslav Papić, dipl. ing. stroj

Dajana Glavota, prof.

Šimun Pavlović

Ante Krišto, Split

Zdenkica Perković

Vesna Maletić

Bernardica Juretić

Anica Fridl

Marina Škunca

Krunoslav Golubičić (NHT)

Mato Lukačević (NHT)

Zemira Stajner

Nada Tropšek

Vladimir Hodalj

Zlatko Puškaš

Renata Pernar

Marija-Vesna Odošić

Hrvoje Jajaš

Dragica Dada Podunajec

Albina Anković-Arar

Ankica Livić

Hrvoje Poljičak

Tomislav Stanešić

Vilim Koretić

Štefanija Štefica Škegro

Duško Matušan-Čobi, predsjednik UVDR-RAB, dragovoljac, Hrv-i

Tomislav Bolanča, dip. oec. Zadar

Đuro Vidmarović, predsjednik Društva hrvatskih književnika

Prof. dr. sc. Stjepan Sirovec, svećenik

Vlado Razum

mr. sc. Mirjana Jurić
Josipa Maras Kraljević, prof.
Dr. sc. Stipe Kutleša
Vinko Grgić, prof.
Suzana Šikić
Katarina Iskra, medicinska sestra
Đivo Bašić, Dubrovnik
Roko Sikirić, zrakoplovni tehničar
Željka Vendler Čepelak, dr. med. spec.obit. medicine.
Akademik Dubravko Jelčić
Mons. dr. sc. Mile Bogović, gospićko-senjski biskup u miru
Željko Soldo, inž. el. Zagreb
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
Drago Duvnjak, dip. ing. građ.
Katarina Duvnjak, student
Krešimir Duvnjak dipl. ing., mag. phil. et relig.
Prof. dr. sc. Boris Širola
Mr. sc. Mila Dundić
Vesna Školnik-Popović
Ivan Balić
Alojzije Kokorić, Tribunj
Bosiljka Bačura, dipl. iur.
Anto Periša
Marko Kutleša
Alojzije Petracic, umirovljenik
Pavao Brnada
Stjepan Svedrović
Ivana Babić
Hrvoje Budimir, Split
Mladen Kostić
Renata Nevistic, prof. defektolog
Ivan Nevistić, dipl. ing. strojarstva
Josip Papković, mr. sci. dipl. inž. fizike iz Zagreba
Ilija Vučur, doktorand
Kata Andrijević
Renato Smokrović

Ivo Poljak
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić
Niko Senjić
Kristina Dugan
Dražen Dugan
Ankica Pečarić, profesor povijesti
Zvonimir Josip Tumbri
Dr. sc. Ambroz Čivljak, viši predavač
Dr. sc. Marko Jerčinović
Dr. sc. Ivan Tepeš
Tomislav S. Krčmar
Ing. Krešimir Jurković
Eva Kirchmayer Bilić
Radoslav Maric, M.D., LMCC, FLEX, ABOBGYN, ECFMG,
Marija Peakic-Mikuljan, hrvatska književnica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU i HKD Napredak u
Mostaru
Prof. dr. sc. Ivica Veža
Prof. dr. sc. Branko Jeren
Prof. dr. sc. Mihovil Biočić
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić
Prof. dr. sc. Alojz Hobljaj
Dr. sc. Zlatko Hasanbegović
Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog
instituta za povijest
[https://kamenjar.com/za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-
predstavljanja-rezultata-istrazivanja/](https://kamenjar.com/za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istrazivanja/)
[http://dragovoljac.com/index.php/razno/11282-za-slobodu-
istrazivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istrazivanja](http://dragovoljac.com/index.php/razno/11282-za-slobodu-istrazivanja-i-slobodu-predstavljanja-rezultata-istrazivanja)

Naknadno stigli potpisi:

Prof. dr. sc. Josip Jurčević

Dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

Doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
Dr. sc. Rozina Palić-Jelavić, muzikologinja i kroatologinja
Ive Livljanić, veleposlanik u miru
Zdravko Bošnjak, dipl. inž. stroj.
Prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emerit.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Ljudevit Kotnik, dipl. ing.
Katarina Peročević
Stjepan Ptiček, generalni vikar Bjelovarsko-križevačke
biskupije
Hrvoje Glavota
Diana Majhen
Josip Vučetić, dragovoljac.com
Damir Gracin
Zdravko Škokić, dipl. ing.
Vera Đurenec
Ivica Škiljo
Prof. dr. sc. Stanko Uršić
S. Zvonimira Nimac
Prof. emer. dr. sc. Bernardin Peroš
Izv. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Sveučilišta u Splitu
Dr. sc. Božidar Duplančić dr med.
Ljilja Zovko, izaslanica u Domu naroda Parlamentarne
skupštine BiH
Prof. dr. sc. Marinko Erceg
Ivan Bagić
Đuro Jelović
Anto Čurić
Prof. dr. sc. Stojan Polić
Tomislav Čiček, dipl. ing.
General Hv Željko Prpić, dipl. ing. stroj.
Prof. emeritus, dr. sc. Bernardin Peroš
Izv. prof. dr. sc. Alojz Čubelić, KBF
Red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist
Ivan Novak

Branimir Petener, osobno i u ime HOR-a, Hrvatskog
Obranbenoga Reda
Mate Rupić
Maksim Buljanović
Ankica Babin, prof.
Miroslav Tomac, mag. ing. elektrotehnike
Marta Čerina
Branimir Nevistic
Josip Nevistic
Dr. sc. Žarko Nožica
Ante Perković
Mr.sc. Niko Vidović
Rudi Tomić, novinar, pisac, publicist, Kanada
Ivana Orešić, prof.
Anđela Hodžić, prof.
Stjepan Asic, predsjednik AHK
Milan Zanoški, hrvatski branitelj, poduzetnik
Zvonimir R. Došen - Kanada
Prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.
Polona Jurinić
Zdenko Jurinić
Rok Jurinić
Miroslava Bahun
Vjekoslav Vrabec
Katarina Furjan
Josip Vuković
Zlatko Barišić
Ante Babin, dipl. ing. brodogradnje, Kaštel Stari
Đuro Janči, ilustrator, karikaturist
Mr. sc. Marica Đureković
Tomislav Beram, Hrvatski međudruštveni odbor za zajedničku
suradnju, Sydney Australia
Tomislav Pipunic, Melbourne, Australia
Andrija Grgurevic, Geelong, Australia
Ivo Lukic, Sydney, Australia
Ante Gavranic, Sydney, Australia
Ivana Beram, Sydney, Australia

Ivan Uremovic, Sydney, Australia

Tomo Beram, HOP, Australia

Stjepan Furdek, Sydney, Australia

Mile Beram, Sydney, Australia

Krunoslav Gliha, umirovljenik

Terezija Užarević, dipl. ing. šumarstva

Dr. sc. Milko Brković

PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

RUDI TOMIĆ: PREDSJEDNICA OPET - POSRNULA!

02.03.2019.

GLAS HRSVIJETA

Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović napravila je krivi korak koji će ostaviti trajne posljedice.

Na konferenciju za medije (16.02.2019.) Predsjednica RH dala je opširno izvješće o obavljanju državničkih poslova u njezinom četiri-godišnjem mandatu. Nabrojila je surete s velikim brojem svjetskih državnika, među kojima je izdvojila sastanak s kineskim predsjednikom Xijem, američkim predsjednikom Trumpom, ruskim predsjednikom Putinom, kancelarkom Merkel i drugima, ali ne i srpskog predsjednika Vučića, jer je zbog njega na Pantovčaku posrnula i "pala na nos."

Kolinda Grabar Kitarović je rekla da su njezini brojni sureti s državicima imali samo jedan cilj - "da se glas hrvatske čuje, prepozna i uvažava". Kazala je kako je u ove četiri godine mandata imala 115 +1 službenih državnih putovanja te da je primila 44 strana izaslanika, što je veoma impresivna statistika. Trebala je također istaknuti, da su je u Banskim dvorima pratile tri veleizdajničke Vlade: Ona Zorana Milanovića, Tihomira Oreškovića i Andreja Plenkovića.

Predsjednica, s ponosom je naglasila kako je svoj Ured premještala iz županije u županiju, doduše to je nova pojavnost u praksi državnika, s nakanom da se upozna "iz prve ruke" o gospodarskom i demografskom stanju u županijama. Sigurno je u Ličko-senjskoj županiji srela staru čeljad i vidjela porušene kuće, opustošena sela,

dvorišta, ulice i livade zarasle trnovitom dračom gdje se množe zmije i igraju zečevi.

Novinar HRT-a postavio je Predsjednici "važniji" pitanje: "Treba li Hrvatskoj realnije suočavanje s ustaškom prošlošću i da li je 'Za Dom spremni' stari hrvatski pozdrav?" Predsjednica je opet posrnula, jer je bez predaha izustila pokajnički odgovor:

"Kad je riječ o pozdravu 'Za Dom spremni', počinila sam grešku rekavši da je to povijesni pozdrav jer mi je to u više navrata rekao netko od mojih savjetnika. Međutim, prihvaćam stav stručnjaka da to nije stari hrvatski pozdrav. Taj je pozdrav kompromitiran i neprihvatljiv", odgovorila je Predsjednica RH." (maxportal.hr)

Za Dom spremni nije samo simboličan pozdrav nego ima mnogo veće suštinsko značenje u obiteljskom, duhovnom, domoljubnom i općenito u nacionalnom poimanju hrvatskog čovjeka za svoj dom i za svoju domovinu - Hrvatsku. Još Hrvatska ni propala dok mi živimo ! (Ljudevit Gaj)

Dakle, svima kojima smeta hrvatski pozdrav Za Dom spremni, neka se SPREME seliti iz Hrvatske, jer sramota je, grijeh je i muka je, da žive u državi koju strastveno mrze. U ovom moralnom, domoljubnom i državotvornom pravilu nema izuzetaka (no exception!): Mrzitelji države hrvatskog naroda - iš iz Hrvatske!

Tako su s neprijateljima postupali stari Rimljani, tako postupaju sve nacionalne vlade u svijetu - izgone neprijatelje iz svoje države. Isto tako "državljanstvo se može izgubiti, da može biti oduzeto, u slučaju kada je neki državljanin tako ugrozio i tako žestoko napao Hrvatsku, pa bi mu se moglo i oduzeti, ako se radi o veleizdajniku." (Zvonimir Šeparović)

Hrvatsko nacionalno etičko sudište, jedini je pravedni sud u Republici Hrvatskoj, koje je do sada, nakon sudskih rasprava, osudio Tita i druge ratne zločince za genocid, kao i veleizdajnike koji i danas sjede u Hrvatsko saboru. Profesor Zvonimir Šeparović i HNES su također jedina državotvorna institucija koja, umjesto Vlade, vrši lustraciju u Hrvatskoj - po zakonu poravednosti i čestitosti. Ex aequo et bono

Stara narodna poslovice: "S kim si, takav si"

Koliko je važno znati tko su prijatelji Hrvatske, još je važnije saznati tko su neprijatelji Hrvatske. U svim antihrvatskim udruženim pothvatima, u minulih 100 godina, harangiraju elementi imperijalističkog velikosrpskog šovinizam u političkom, vjerskom i društvenom porivu / nagonu: srpsko-crnogorskih četnika, srpsko-jugoslavenskih partizana, srpsko-hrvatskih jugoslavenskih fašista, (anti)fašista i šovoinista, srpsko-crnogorskih agresora, srpsko-židovskih jugoslavenskih (anti)fašista, muslimansko-srpskih i jugoslavenskih (anti)fašista, srpsko-engleskih (anti)fašista, srpsko-francuskih (anti)fašista, srpsko-talijanskih (anti)fašista, srpsko-slovenskih (anti)fašista, srpsko-hrvatskih komunista, srpsko-četničke pravoslavne crkve u Srbiji i Hrvatskoj, srpsko-ruskog bratstva, te srpsko-četničke i komunističke 'pete kolone' u Hrvatskoj. Nema naroda niti države u svijetu koja ima više vanjskih i domaćih neprijatelja nego naša Hrvatska. Ali, istini za volju, za ovakav kobni teret pod kojim Hrvatska stenje, imaju velike zasluge brojni hrvatski Quisling-zi - od Ivana Šubašića do Andreja Plenkovića,

Više od sto (100) godina kako velikosrpski šovinisti drže hrvatski narod u mat-poziciji. Netom se pojavi ideja za samostalnom i slobodnom državom hrvatskog naroda, srpska vlada u Beogradu i Srbi u Hrvatskoj i u svijetu dignu se na zadnje noge i optužuju Hrvate da su "izvršili zločin nad srpskoj nejači". Hrvatskoj je nametnuta hipoteka "ustaštva", te čim netko kaže ili napiše ZDS srpska diplomacija hitno izvješćuje o buđenju "genocidnog naroda u regionu". Ovim činjenicama treba dodati još jedan adut da se među Hrvatima uvijek nađe veleizdajnika, uljeza i profitera, koji su spremni, NE ZA dom, nego biti sluge agresora i okupatora zbog mržnje bližnjeg svoga i - zavisti. Sicilski tirani nisu izumili veće muke od zavisti.

Na žalost, dvije tisućite godine, tj. od povratka komunista na vlast (koje je instalirao Dražen Budiša sa svojim liberalima i u kompi s Ivicom Račanom), od tada je Hrvatska čini se ponovno izgubila slobodu. I do dan danas se, od tog izdajničkog čina, osjećaju brojne tragične posljedice, i od tada Hrvatska nema državotvornu vladu.

"Sabor je, u doslovnom smislu, postao 'politički kokošinjac' koji se narodu ogadio gdje se jedva kad čuje koja plemenita i politički mudra misao, već se samo čuje gromoglasno kokodakanje. Svađanje,

pljuvanje jednih po drugima, pri tom zanemarujući Ustav, što pokazuje najnovi saborski 'pravilnik' gdje je poništio potpise za referendum o Izbornom zakonu i Istanbulskoj konvenciji i sl. To pokazuje da su tzv. političari u Vladi i Saboru spremni na sve, da su u svako doba spremni prekršiti bilo koju ustavnu odredbu, i sve prilagoditi svojim osobnim interesima i protuzakonitom vladanju, ali prilagoditi i interesima svojih nevidljivih gospodara u EU, i Srbiji, pa bilo po kojem pitanju." (Mile Prpa)

Radi manjka tako bitnog i željenog osnaženja nacionalnog osvješćenja, došla su teška iznenađenja: ustoličeno je šest veleizdajničkih vlada: Račanova, Sanaderova, Kosorkina, Milanovićeva, Oraškovića i Plenkovića, i dva veleizdajnička predsjednika RH Mesića i Josipovića. Radi veleizdajnički vlada i predsjednika nemamo još ni određene, a kamo li učvršćene granice; radi toga Talijani svojataju hrvatsku Istru i Dalmacija, Srbi svojataju hrvatsku Krajinu, Srem, Banat, Bačku i Dubrovnik, Slovenci svojataju hrvatsko more, Bošnjaci također svojataju hrvatsko more za Bošnjačku mornaricu. Ovakav ishod je - učitelj za luđake!

Idemo dalje: "U Mimari agresorska 'Vojska Srbije' slavila svoj rođendan! To su dopustili HDZ i njegov čelnik Andrija Plenković. Na četničko-velesrpskom derneku načao se i Milan Bandić, antifašist iz Pogane Vlake. Onaj koji ništa ne čita jer jako punu - dela! Time je Plenković potvrdio svoj blagi odgovor svome prijatelju Antoniju Tavanjiju kada je poručio da su Istra i Dalmacija talijanske. Dozvolom (ili dopuštenjem) velikosrpskim vlastima u Beogradu da slave rođendan agresorske vojske usred Zagreba potvrda je Plenkovićeva izdajništva i želje za vlašću. To je i potvrda da ga u svemu Milorad Pupovac drži u šaci i da se zato sve bezobraznije i primitivnije odnosi prema Hrvatima nazivajući nas sve 'neiživljenim pederima i huljama'." (Marijan Majstorović)

Idemo još dalje: „Naglasiti neshvatljivo poniženje koje je Hrvatska ovih dana doživjela proslavom dana agresorske vojske u Mimari u Zagrebu. 'U glavnom gradu Republike Hrvatske koju je jedna tuđa osvajačka vojska brutalno poharala, dvadeset godina nakon toga rata, tu istu vojsku slavimo i odajemo joj sve počasti uz sudjelovanje hrvatskih predstavnika svih organa državne vlasti, naravno i uz financiranje iz Državnog proračuna RH. Suludo! Tako nešto može

se dogoditi samo u državi, Bože mi oprosti, koju vode luđaci." (Mile Prpa)

ZDS je i danas oličje borbe za državu

Titovi partizani, u borbi protiv NDH, imali su domaćeg saveznika u Dražinim četnicima, kao i vanjske saveznike u Hitlerovim nacistima i Musolinijevim fašistima, kojima je doista podjednako smetalo ustaštvo u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Poistovjećivanja ustaštva s pozdravom ZDS, onda - "svi Hravti su ustaše", objasnio je akademik Josip Pecarić, kada je iz Argentine dobio zastavu Hrvatskih Domobrana Južne Amerike iz 1931. na kojoj je pisalo *Za Dom spremni*.

Najbolje se može shvatiti smisao pozdrava ZDS iz niza sudskih procesa, posebice onaj protiv hrvatskog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona, koje je dobio odvjetnik Davor Karašić, u čijem zaključku stoji: "Predmetni izraz može podizati tenzije jedino kod onih koji, držeći ga ustaškim pozdravom, duboko u sebi i ovu državu smatraju ustaškom, borbu za hrvatsku samostalnost smatraju ustaškom secesijom te bi, da im se ukaže prilika, sa svima onima koji ne pripadaju njihovom svjetonazoru i političkom odabiru, postupili onako kao se postupilo s ustašama i ne samo s ustašama po završetku drugog svjetskog rata." Odnosno masakr na Bleiburg i u Kolonama smrti.

Akademik Josipo Pecarić objavio je najviše knjiga i tekstova u Hrvatskoj o povijesti i važnosti pozdrava ZDS. Nekoliko njegovih knjiga prevedeno je na značajnim svjetskim jezicima o pozdravu *Za Dom spremni*. Taj pozdrav nije kompromitiran, ali (anti)fašisti ga hoće kompromitirati kako bi kaolicijski partneri (četnici, partizani i europci) dali podršku Plenkovićevoj vladi i Predsjednici Grabar Kitarović za još jedan mandat. I maloumnici mogu shvatiti nakane velizdajničkih partijskih i stranačkih čelnika u RH.

Američki veleposlanik u RH Robert Kohorst na svom Twitteru izrazio je podršku Kolindi Grabar Kitarović. Dobio je prvu lekciju u otvorenom pismu od akademika Pecarića, a potom od brojnih Hrvata u Americi, koji su Kohorsta zasuli komentarima i činjenicama: "Poslali smo mu fotografiju medalje američkog Kongresa iz 1814. na kojoj na latinskom piše *Pro patria paratus aut*

vincere aut mori. To doslovno znači 'Za domovinu spremni ili pobijediti ili umrijeti'. (Branimir Banović)

Iz povijesti je poznato da ono što se zabranjuje, još dublje ulazi u dušu naroda, jednostavno iz prkosa. Kad se za vrijeme Tita pjevala pjesma Ustani Bane i Vilo Velebita bila je kažnjavanja i zatvorom, a svi su je pjevali bez obzira na zapriječenu kaznu. A danas više kad nije zabranjena nitko je ne pjeva. U narodu je duboko pojavno ušao pozdrav ZDS, i po onom Lenjinovom Ako nešto nije u redu, tada se ne može smijeniti narod.

Ustaše su smetale Hitleru i Musoliniju

"Budući da su pak Nijemci u svojoj vanjskoj politici pokazivali namjeru da svaka država ima dobiti doista satalitske i poslušne vlade koji bi bez smetanja izvršavali sve što njemački ratni stroj zahtjeva, to su ocjenjivali ustaše nepogodnim elementom za provođenje svojih ciljeva. S druge strane talijani su također smatrali ustaše jakom smetnjom u svom polaganom zauzimanju Dalmacije. Pri tome su Nijemci nalazili na povoljan odziv u izvjesnim domobranskim redovima, kojima je lebdjela pred očima mogućnost likvidiranja ustaštva na sličan način kako su to Nijemci izvršili u Rumunjskoj zajedno s generalom Antonescu-om a protiv Željezne garde. (...)

Ustaštvo je bilo apsorbirano po cijelom narodu u tolikoj mjeri organski, ali nikad nije bilo u statusu stranačke organizacije. Postalo je zauvijek osigurano u živoj svijesti naroda kao stalni djelotvorni čimbenik njegove sadašnjosti i budućnosti. Ideja o državi i pripravnost na borbu za državu postale su općenarodne vlastitosti, koje ne mogu biti okviri i monopol za jednu organizaciju, nego samo temelj svim organizacijama." (Ivan Oršanić)

Bez obzira koliko su žestoki napadaji na ustaštvo, Nezavisnu Državu Hrvatsku i pozdrav Za Dom spremni, neprijateljski udarci ukazuju, da nisu bili uperene samo na ustaški režima nego na - Hrvatsku i hrvatski narod, kao i danas. Kako su se Hrvati borili sa odanošću Za Dom spremni u ratu od 1941. do 1945. isto tako su se tako odlučno borili s pozdravom Za Dom spremni u Domovinskom obrambenom ratu od 1991. do 1995. godine. Uvijek s istim ciljem i željom za slobodu, nezavisnu i demokratsku državu hrvatskog naroda. Sve druge tvrdnje su veleizdajničke, šovinističke i - luđačke!

Zašto su Hrvati stalno u obrambenom ratu?

Hrvatski su branitelji u Domovinskom obrambenom ratu pobijedili oružane snage JNA (četvrtu silu u Europi) i srpsko-crnogorske četničke čete, čemu su se divile velike države i vojni stručnjaci u svijetu. Imamo slobodnu, ali nakon tolikih velizdajničkih vlada te ulaska u Europsku Uniju, gotovo da smo izgubili samostalnu državu. Gradonačelnik Vukovara Ivan Penava upozorio je da je Hrvatska suočena s kontinuiranom velikosrpskom pužajućom agresijom pri čemu je grad Vukovar epicentar te agresije.

"U tom otvorenom suučesništvu u toj agresiji sudjeluju i pripadnici hrvatske političke garniture na čelu s premijerom i predsjednikom HDZ-a Andrejom Plenkovićem koji se nizom svojih postupaka u posljednje vrijeme priključuje novoj ofenzivi što se koordinirano vodi iz Beograda. U njoj sudjeluje velikosrpska 'peta kolona' na čelu sa zastupnikom u Hrvatskom saboru i predsjednikom SNV-a Miloradom Pupovcem, ključnim svjedokom u slučaju dr. Ivana Šretera, i uz svesrdnu potporu vodećih medije na čelu s hrvatskom radiotelevizijom." (Vjekoslav Krsnik)

Srpsko-četnička pravoslavna crkva nije u pužajućoj agresiji, nego još uvijek u otvorenom ratu protiv hrvatskog naroda i katoličke vjere u Hrvata. Patrijarh Irinej pohvalio se kako su u Vatikanu spriječili Stepinčevu kanonizaciju, te objavio tekst u begradskim "Večernjim novostima", kako je Stepinac znao za ustaške zločine i skriveno podupirao logor u Jasenovcu. Evo tekst u originalu:

"Ustaške okrutnosti ne sastoje se samo u ubistvima. Starci, žene i deca redovno su prvo strašno zlostavljani, pa tek onda ubijani. Ovi nevini Srbi prikovani su na panjeve, plamen vatre lizao njihova gola jezika, njihova je koža zguljivana, otvorene rane peskom i solju posipane, oči kopane, uši, nosevi i jezici odseceni. deca su bacana u vatru, kipuću vodu i krečine.. I još mnogo užasnih zločina je učinjeno o kojima kulturno čovečanstvo uopšte ne može da ima predstavu." Patrijarh Irinej ne skriva zmijski otrov niti vučju ćud te s ovakvim gnjusnim opisivanjem izmišljotina izaziva užas kod srpskog čitateljstva, a mržnju kod hrvatskog naroda.

Evo još 101 dokaza, zašto treba izbaciti Srpsku pravoslavnu crkvu iz Hrvatske.

"Cilj ovakvih tekstova nije povijesna istina... nego se radi o propagandi kojoj je cilj proizvodnja mržnje i odgoj novih srpskih naraštaja za neke nove ratove motivirane umobolnim velikosrpskim planovima i programima koji se u svakoj prilici oslanjaju na kult 'ugroženog Srbina'." (Davor Dijanovići)

Nije bitno, da li je pozdrav: stari hrvatski, povijesni, ustaški, ili jednostavno - hrvatski. On je bio, i biti će, neuništiv inspirirajući obrambeni poziv i pozdrav hrvatskog naroda - Dok mu živo srce bije! Poniznost naroda je prvi znak gubitka slobode, a oholost političara najavljuje– diktaturu. (Codex.....)

Rudi Tomić

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/53146-rudi-tomic-predsjednica-opet-posrnula>

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

**STJEPAN RAZUM:
LIEPI DOMOVINSKI POZDRAV**

Predstavljanje knjige: PEČARIĆ, Josip. *Predsjednica i 'Za Dom spremni'*. Vlastita naklada. Zagreb, 2019., 214 stranica.²

Od dviju knjiga, koje večeras predstavljamo, meni je zapala čast predstaviti drugu – “Predsjednica i ‘Za Dom spremni’”. Podsjećam poštovano slušateljstvo, koliko je meni poznato, to je treća knjiga s častnim i junačkim hrvatskim pozdravom u naslovu, objavljena u državi Hrvatskoj u posljednjih nekoliko godina. Najprije je Elvis Duspara u svibnju godine 2016. objavio knjigu “Za Dom spremni”, s podnaslovom “Inat knjiga” (Zagreb, 2016.), zatim je akademik Josip Pečarić godine 2017. objavio svoju prvu knjigu s hrvatskim pozdravom “Dnevnik u znaku ‘Za Dom spremni’” (Zagreb, 2017.), da bismo sada pred sobom imali njegovu drugu knjigu s tim pozdravom “Predsjednica i ‘Za Dom spremni’” (Zagreb, 2019.).

Na samom početku knjige u svom predgovoru dr. zn. Josip Stjepandić daje ocjenu (diagnozu) današnjega političkoga i društvenoga stanja u državi Hrvatskoj (str. 9-14). Piše o bolestnoj društvenoj zbilji, u kojoj politička elita vodi protuhrvatsku politiku ili točnije veleizdajničku politiku na štetu Hrvatske, a javnosti se nameće razprava o pozdravu, koji bi trebao biti samorazumljiv za

² Ovo je štivo pročitano na predstavljanju knjige u Zagrebu, Slovenska 21, u Domu branitelja HVIDRA, 4. travnja 2019.

predsjednicu i svakoga, tko obnaša političku vlast u državi Hrvatskoj. Vrh tzv. hrvatske vlasti radi protiv svoje države i svoga naroda, a posljedica toga je teško bolestno društvo. Odričući se pozdrava “Za Dom spremni”, s kojim su se hrvatski branitelji stoljećima odupirali tuđinskim osvajačima, podanički i poltronski hrvatski političari idu zacrtanim smjerom, koji će dovesti, predmnjeva dr. Stjepandić, do diskreditacije hrvatskih branitelja i Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata obćenito. Stoga odbacivanje pozdrava “Za Dom spremni” može se protumačiti jednino zamišljenim pozdravom “za izdaju spremni”.

Za zaključno štivo ove knjige sročitelj je odabrao članak dr. zn. Sanje Bilač, koja daje sličnu ocjenu (str. 210-214). I ona piše o “izdajničkoj političkoj eliti na vlasti”, koja ima zadatak “trajno paralizirati hrvatsko nacionalno biće, ugušiti njegov razvoj, oduzeti pravo na stvorenu nacionalnu državu i u konačnici Hrvatsku staviti pod tuđu kontrolu” (str. 211). Stoga dr. Bilač poziva hrvatske umnike, branitelje i domoljube, da pokažu nacionalnu zrelost i preuzmu odgovornost. A osnovno je pitanje: jesmo li spremni?

Akademik Josip Pečarić, ovom, kao i mnogim svojim dosadašnjim knjigama, pokazuje da je spreman razodkrivati laži, spreman je boriti se za istinu, za svoju i našu Hrvatsku.

Sročitelj Pečarić započinje knjigu svojim pismom predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar-Kitarović (str. 15-16), koje joj je uputio, nakon što je ona objasnila javnosti, da je pozdrav “Za Dom spremni” kompromitiran i neprihvatljiv, nakon čega ju akademik Pečarić pita: “Želite li Vi reći da je ZDS kompromitirao Domovinski rat?”. Nadnevak pisma nije naveden, ali ga nije teško odrediti, ako se potraži njegova objava na raznim portalima.

Pozdrav “Za Dom spremni” ili njegovu inačicu koristila je hrvatska vojska u doba Drugoga svjetskoga rata, a koristili su ga i hrvatski branitelji u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. Budući da je Predsjednici i drugim političarima važnije, što je bilo prije, a ne poslije, sročitelj zaključuje, da im je važniji Drugi svjetski rat od Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata. To nije mišljenje samo akademika Pečarića, nego je to obći dojam u hrvatskom političkom prostoru. To je tako, jer su gubitnici u

Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, velikosrbski napadači i njihovi hrvatski pomagači zauzeli odlučujuće političke položaje u državi Hrvatskoj, pa nastoje izbjeći svaki govor o Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu, koji bi ih nužno podsjećao na njihovu lošu ulogu i izdaju vlastite domovine, tako da su hrvatskoj javnosti nametnuli govor o Drugom svjetskom ratu, odnosno o Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, o kojoj još uvijek na tragu komunističke i velikosrbske politike govore kao o oličenju svega zla na ovome Svietu. Na to su nažalost pristali hrvatska Predsjednica, predsjednik Vlade Andrej Plenković i drugi političari, pa svima nama nameću sliku vlastite prošlosti i sadašnjosti prema želji i ukusu naših neprijatelja. Nevjerojatno, ali istinito! Na žalost!

Već više puta izrečena istina iz usta akademika Josipa Pečarića, dolazi na vidjelo i u svezi s ovim pozdravom, a to je, da se međusobno pomiruju djeca partizana i komunista iz svih stranaka, a na štetu hrvatskoga ponosa i hrvatskih vrijednosti.

U ovom predstavljanju svakako je potrebno iztaknuti pismo, koje je akademik Pečarić poslao veleposlaniku Sjedinjenih Američkih Država Robertu Kohorstu, koji je bio izrazio zadovoljstvo, što je predsjednica Grabar-Kitarović promienila svoje mišljenje glede pozdrava "Za Dom spremni" (str. 42-43). Nije uobće bitno, je li to stari ili novi, ustaški ili braniteljski, hrvatski ili bilo kakav drugi pozdrav, nego je bitno to, da su s tim pozdravom hrvatski branitelji, među kojima osobito hosovci, ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata, upravo onako kako su hrvatski branitelji ginuli za svoju državu Hrvatsku u doba Drugoga svjetskoga rata. Dovoljno se sjetiti branitelja Odžaka iz svibnja godine 1945.! A ginuli su u ovom novom ratu, među inim, i stoga što su Sjedinjene Američke Države dale zeleno svjetlo za velikosrbski fašistički napad na Hrvatsku. Sada sjedinjeno-američko-državni veleposlanik nas podučava, kako "postoje izrazi kojima nema mjesta u modernom društvu" i pod tim izrazom misli upravo na domoljubni pozdrav "Za Dom spremni". Takva izopačenost i čudoredna nakaradnost može proći samo kod ljudi bez obraza i časti! Osvajačke sile inače ne drže ništa do časti i do međunarodnoga pravnoga poredka.

Vriedno je iztaknuti i otvoreno pismo predsjednika HSP-a Karla Starčevića i predsjednika Glavnoga stana HSP-a Nikice Augustinovića, koji pišu predsjednici: “Vi ste 16. II. 2019. pljunuli na veliki dio onih koje predstavljate. Prije svih, na sve žrtve Domovinskog rata, kako na poginule branitelje – pripadnike HOS-a – koji su položili svoje živote ZA DOM SPREMNI, tako i na civilne žrtve srbočetničke agresije. Pljunuli ste na žrtve mladića, koji su poginuli za hrvatsku Državu s oznakom ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste na sve roditelje, koji su ostali bez sinova i kćeri, koji su bili ZA DOM SPREMNI. Pljunuli ste u lice većini hrvatskog naroda.” (str. 44).

Divnu pouku dao je svojim pismom veleposlaniku Kohorstu Anto Đapić (str. 46-49), o suverenosti, o vriednostima hrvatskoga naroda i o uljudnom ponašanju stranih veleposlanika, pa bili oni predstavnici vodećih svjetskih sila. Vriedno ga je pročitati!

Dakle, knjiga koja je pred nama jest zbirka raznih članaka ponajprije njezinoga sročitelja akademika Pečarića, a onda i mnogih sudobnika, koji su reagirali na prestrojavanje predsjednice Grabar-Kitarović iz domoljubnog tabora u bezlični globalistički tabor, odričući se pozdrava “Za Dom spremni”, kao i na izjavu sjedinjeno-američko-državnog veleposlanika Kohorsta glede toga prestrojavanja, a na kraju je i reakcija na smušeno vrludanje glede toga pozdrava hrvatskoga povjestničara dr. zn. Marija Jareba.

Svejedno je, je li “Za Dom spremni” stari ili jako stari pozdrav, ili uobće nije stari, važno je da je on naš, sadašnji – sudobni pozdrav, da je to pozdrav iz Hrvatskog obranbeno-oslobodilačkoga rata. Poviestnost ostaje u poviesti, u prošlosti, a sudobnost živi u sadašnjosti!

Osvajački narodi ili njihovi političari ne vole narode i pojedince koji su spremni braniti svoj dom i svoju domovinu i pod cieniu života, jer im time onemogućuju njihov prodor u tuđe dvorište, u tuđi dom. Stoga je razumljivo da veleposlaniku svjetske slile nije simpatičan taj domovinski pozdrav u hrvatskom narodu, premda ga u svom narodu vjerojatno podržava. No, nije razumljivo da se tog pozdrava odriču vodeći ljudi u vlastitom narodu. Zapravo, razumljivo je, kad znamo zbog čega to čine; razumljivo je, ali je biedno i izdajnički.

U samom hrvatskom narodu postoje pojedinci, koji služe tuđim probojcima ili pak zbog ideoloških razloga mrze vlastiti narod, kojemu nepotrebno nameću okostnice, da se njima mjesecima i godinama bavimo, kako bi zamračili neku svoju nečastnu i sebičnu djelatnost. U ovoj knjizi navedeno je nekoliko osoba, koje pokazujući svoju odbojnost prema pozdravu “Za Dom spremni”, nieću patriotizam iliti domoljublje. Budući da nije normalno biti protivnik vlastitoga naroda, potrebno je iztražiti pozadinu tih ljudi, potrebno je otkriti uzroke toj izvrnutosti. Ova nam knjiga daje u tom smislu barem neke naznake. Tako za saborskoga zastupnika dr. zn. Milorada Pupovca saznajemo da je predsjednik stranke, koju je osnovao ratni zločinac; predsjednik Vlade RH mr. zn. Andrej Plenković protivno volji hrvatskoga naroda, očitovanoj na izborima, sastavio je Hrvatsku Vladu; predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović oblikovala je svoj vrijednosni sustav na sustavu svojih partizanskih ‘none’ i ‘nonice’; pučka pravobraniteljica Lora Vidović nezakonitim je putom došla na tu javnu službu; filmaš Hrvoje Hribar financira filmove u službi velikosrbske pomičbe; gradonačelnik Boris Miletić podpuno se izgubio u narodnostnom vrijednosnom sustavu do razine mazohizma; dr. zn. Ognjen Kraus, premda genetički potomak meni dragoga židovskog naroda, po svom je opredjeljenju politički velikosrb, što mu je namro otac, koji je bio komunistički progonitelj; dr. zn. Hrvoje Klasić, sveučilišni predavač, koji se sramoti svakim svojim javnim nastupom, pokazujući nerazumjevanje hrvatske stvarnosti u prošlosti i sadašnjosti. Dakle, svi navedeni ljudi, protivnici pozdrava “Za Dom spremni”, imaju, kako to narod kaže, nekog putra na glavi, koji ih ograničava u zdravorazumskom promišljanju i djelovanju.

Unatoč njima i nasuprot njima u hrvatskom narodu ima mnoštvo domoljuba, koji su na primjeru pozdrava “Za Dom spremni” pokazali izpravno opredjeljenje i spremnost, da se bore za istinu i za svoj hrvatski narod. U ovoj knjizi, uz samoga sročitelja Pečarića, prepoznao sam četrdeset i tri hrvatska uglednika, znanstvenika i domoljuba, koji su stali u obranu tog pozdrava i slobode njegove upotrebe. To su (navedimo ih iz poštovanja i zahvalnosti): Miro Banović, dr. zn. Sanja Bilač, Damir Borovčak, Velimir Bujanec, Joško Buljan, dr. zn. Jure Burić, Anto Đapić, Vlado

Glavaš, dr. zn. Zlatko Hasanbegović, dr. zn. Andrija Hebrang, Hrvoje Hitrec, Zvonimir Hodak, Marcel Holjevac, Barbara Jonjić, dr. zn. Marko Jukić, dr. zn. Josip Jurčević, Damir Kalafatić, Davor Karačić, Tomislav Karamarko, Krešimir Kartel, Eva Kirchmayer-Bilić, Mate Knezović, mons. dr. zn. Vlado Košić, Pero Kovačević, Vjekoslav Krsnik, Ivica Marijačić, Stijepo Miović Kočan, Marko Perković Thompson, Gordana Sarkotić, dr. zn. Slobodan Lang, Marko Marković, dr. zn. Matko Marušić, Peđa Mišić, dr. zn. Ante Nazor, Mirela Pavić, dr. zn. Damir Pešorda, Mate Radeljić, dr. zn. Ivo Rendić-Miočević, Karlo Starčević, dr. zn. Josip Stjepandić, dr. zn. Ivica Šola, Rudi Tomić i Đuro Vidmarović.

Dok postoji jedan svjestan Hrvat, nema bojazni za zatiranjem hrvatstva, a ovdje ih je navedeno puno više. Pozdrav “Za Dom spremni” pokazatelj je, poput lakmus-papira, našega domoljublja. Svatko od nas prema tom pozdravu, odnosno prema domoljublju mora zauzeti svoje stajalište. Ja sam ga osobno izrekao već godine 2012., kada me je novinarka Andrea Černivec pitala: “Smatrate li da je ‘Za Dom, spremni’ neprihvatljiv pozdrav i jesu li opravdane intervencije policije? Svjedoci smo tomu gotovo svake godine u Čavoglavama, a bilo je slučajeva i u drugim hrvatskim gradovima, gdje su pojedinci uhićeni zbog ustaških ikonografija ili zbog pozdrava.” Na to sam joj odgovorio:

“Naš se hrvatski narod služi različitim liepim pozdravima, kršćanskim i domoljubnim. Pozdrav ‘Za dom spremni’ je jedan od ljepših pozdrava. Kao i drugi narodi, i mi Hrvati riečju ‘dom’ izražavamo cjelokupni sadržaj obiteljskog života, ali i svenarodnog, domovinskog života. Biti spreman za dom i domovinu žrtvovati se, boriti se, pa i poginuti, to je ono, što se ovim pozdravom izražava. Ako taj pozdrav nekomu smeta, onda mu smeta obitelj kao takva, kao i domovina hrvatskoga naroda. Takvi bi očito željeli, da nestane hrvatska obitelj i hrvatska domovina. No, to što neki politički krugovi u tom pozdravu vide prisjećanje na Nezavisnu Državu Hrvatsku, to je njihov problem, ali kojega bi se morali osloboditi. Zapravo radi se o tome, da nam je komunistička ideologija nametnula, da svu stvarnost moramo gledati s njezinih stajališta i njezinim naočalama, a to znači, da sve ono što nije komunističko, mora nestati, jer navodno je zločinačko, ustaško, nazadno ... To je

najočitiji primjer komunističke indoktrinacije. Zatiranje tog pozdrava u novije se vrieme nastoji provoditi i sa stajališta svjetskoga globalizma i multinacionalnih poduzeća i trgovina, kojima nije u interesu, da postoje svjestni i rodoljubni narodi i da postoje obitelji, koje su štit i obrana od njihovih manipulacija. O kad bi svaki Hrvat i Hrvatica rado upotrebljavao taj pozdrav, ili barem po njegovoj poruci živio, tada bi i naše hrvatsko gospodarstvo procvjetalo, jer bismo kupovali i trošili domaće, a ne uvozne proizvode. Ovaj bi pozdrav trebali koristiti nadasve naši hrvatski političari, koji po svojoj političkoj dužnosti moraju promicati dobro hrvatskoga doma i domovine. U tom bi slučaju gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne za Europsku Uniju, tada bi u dvostranim odnosima s recimo Srbijom i Slovenijom gledali, što je bolje za Hrvatsku, a ne kako se njima svidjeti. Očito je, da živimo u vremenu nenarodnih vlasti, pa se ovaj pozdrav nikako ne uklapa u tu hrvatsku jednu političku klimu, pa ga se nastoji ukloniti, pozivajući se opet na prošlost.” (Hrvatski list, br. 411, od 9.VIII.2012., str. 33).

Budimo ustrajni, pa ćemo nenarodnih vlasti dočekati opet narodnu vlast! Hvala na pozornosti!

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/15725-liepi-domovinski-pozdrav>

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

„ODLIČJE“

Naslov:Fwd: Odličje

Datum:Sun, 8 Dec 2019 20:24:58 +0100

Šalje:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani,

Bilo je prekrasno biti danas u Lisinskom:

<https://narod.hr/hrvatska/foto-video-skoro-sa-predizbornog-skupa-u-lisinskom-napao-grabar-kitarovic-i-porucio-obracam-se-i-simpatizerima-hdz-a-bit-cu-vas-predsjednik>

I dok iz HDZ-a oni koji su se izlegli u MVP-u i svojevremeno podanički sa Karlom od Mosta slavili uhićenje generala Gotovine, a ja sam trebao govoriti na velikom skupu u Splitu, ili koji su u tom MVP organizirali skupove u kojima se raspravljalo o ustaštvu Thompsona, danas pričaju, vjerovali ili ne, nama o suverenizmu i Tuđmanizmu u Lisinskom je Tuđmanova obitelj. Na prvoj slici u prilogu možete vidjeti i Stjepana Tuđmana s kćerkom, a tu sam i ja s kćerkom.

Nevjerojatno je koliko nisu inteligentni ti koji vode današnju Hrvatsku. Oni uspoređuju suverenizam Škorin i Predsjednika Tuđmana i ne shvaćaju da samim tim priznaju da je Škoro doista suverenist. Jer da oni jesu shvatili bi da se za predsjednika Hrvatske

ne natječe Predsjednik Tuđman nego oni. Znaju da nisu suverenisti pa računaju da će prevariti glasače dokazujući da je Tuđman veći suverenist od Škore. Kao znanstveni odajem im priznanje jer su ipak shvatili da je besmisleno uspoređivati nekoga tko jest suverenist i njih koji to nisu. Njima je „suverenizam“ kad dovedu i klanjaju se Karlui od Mosta i Vučiću, zar ne?

A danas sam obaviješten i o prijedlogu iz Kanade, koje je poslano Predsjednici i ostalim „suverenistima“ na vlasti. Toliko o tome za koga Hrvati van Hrvatske doista smatraju Tuđmanistom (i suverenistima).

Naslov:Odličje

Datum:Sun, 8 Dec 2019 14:29:42 +0000

Šalje:Rudi <ruditomic@hotmail.com>

Prima:ured@predsjednica.hr <ured@predsjednica.hr>, [predsjednik Sabora <predsjednik@sabor.hr>](mailto:predsjednik@sabor.hr), predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, Predsjednik HAZUDD <president@hazudd.academy>

CC:prof.zvonimir.separovic@gmail.com <prof.zvonimir.separovic@gmail.com>, Josip Pecaric <pecaric@element.hr>, Vecernji list <gl.urednik@vecernji.net>, jutarnjihr@hanzamedia.hr <jutarnjihr@hanzamedia.hr>, urednik slobodna dalmacija <glavniurednik@slobodnadalmacija.hr>

Poštovana Predsjednice RH,

šaljem Vam i predsjedniku Vlade, predsjedniku Sabora i predsjedniku HAZUDD ovaj osvrt s najvećom ozbiljnošću i u nadi da ćete donijeti dosljednu oduku po ovom važnom odavanju priznanja zaslužnim osobama za promicanje hrvatske državotvorne ideje i hrvatskog zajedništva u domovini i svijetu.

Neka vas vodi razum i ljubav u donošenju odluke koja može biti veoma značajna uoči izbora i Božićnih blagdana.

Ostajem s hrvatskom odanošću uz lijep pozdrav,

Rudi Tomić

Tuđmanist ili jesi ili nisi. To ne znači biti član HDZ-a, o čemu je Škoro danas i govorio u Lisinskom

Ja nisam bio član HDZ-a u trenutku kada nas j napustio Hrvatski Predsjednik. Bio sam u Adelaidea. Ali dan poslije na Komemoraciji tamošnjeg HDZ-a govorio sam ja.

Evo tog govora:

GOVOR DR. PEČARIĆA NA KOMEMORACIJI U
ADELAIDEU^{3[1]}

Jučer nas je sve zatekla tužna vijest: Umro je Predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman. Umro je utemeljitelj i prvi predsjednik voljene nam Hrvatske. Umro je utemeljitelj samostalne i samobitne Republike Hrvatske, sanjane vijekovima, umro je ostvarivši sva svoja obećanja o suverenitetu hrvatskog naroda. Umro je predsjednik svih Hrvata. I onih u Hrvatskoj. I onih u Bosni i Hercegovini. I onih u Boki kotorskoj, Srijemu, Bačkoj, Banatu, Kosovu, Austriji, Madjarskoj. I onih diljem cijeloga svijeta, pa i nas u Australiji. Umro je čovjek koji je obilježio ovu epohu. Umro je čovjek koji je stvarao najljepše stranice hrvatske povijesti.

I doista sjetimo se što je sve hrvatski narod predvodjen dr. Franjom Tuđmanom prošao samo u ovih zadnjih deset godina. Deset teških godina, ali najslavnijih u hrvatskoj povjesti! Danas je sve više i više očito kako svjetske velesile nisu željele neovisnost Hrvatske. Zato su dopustili agresiju na Hrvatsku. I ne samo dopustili već i aktivno pomagali. Embargo na uvoz oružja u situaciji kada je Hrvatsku napala armija za koju se smatralo da je među 3-4 najjače u Europi, kada su Hrvatsku napale mnogobrojne četničke horde, predstavljalo

^{3[1]} Tekst je u neznatno skraćenom obliku tiskan u Vjesniku od 15. studenoga 1999., a dan je i u sklopu teksta: Komemoracija za predsjednika Tuđmana u Adelaideu *Umro je vodja, ali je ostao svjetionik i slobodna Hrvatska*, Hrvatski vjesnik, 24. prosinca 1999. Govor je pročitao i na hrvatskom programu radija 3ZZZ u Melbourneu.

je oduzimanje Hrvatskoj i hrvatskom narodu prava na samoobranu. U takvim uvjetima, doista je trebalo i hrabrosti hrvatskih ljudi, ali i izuzetne pameti onih koji su ga predvodili da bi se postigao cilj - neovisna hrvatska država. Predvođeni dr. Tuđmanom to smo i ostvarili. Ostvarili smo nešto što jest ravno čudu - Hrvatsko čudo.

Danas je sve očitiije kako su oni koji vladaju svijetom željeli i žele riješiti probleme Bosne i Hercegovine na račun hrvatskog naroda. I takvim pokušajima predsjednik Tuđman se suprostavljao i uspješno ih onemogućavao.

Sjetimo se takodjer plana Z4 kojim su svjetske sile željele onemogućiti samu mogućnost postojanja neovisne Hrvatske. Sjajne oružane akcije "Bljesak" i "Oluja" uveliko su onemogućile ostvarivanje takvog plana. U samo tridesetak sati Tuđmanova Hrvatska je učinila ono što četiri pune godine nisu htjeli, nisu znali, ili nisu smjeli učiniti ni UN, ni Europska unija, ni najmoćniji vojni savez u povijesti čovječanstva - NATO! Ne čudi onda zašto su željeli kriminalizirati ove veličanstvene akcije. Ne čudi zašto se u Haagu sudi uglavnom istinskim pobjednicima u ratu - Hrvatima.

Do današnjeg dana traju pritisci na Republiku Hrvatsku i neskriveno žele vratiti je na Balkan. Takve inicijative se smjenjuju jedna za drugom, i glavni "krivac", što do sada nisu urodile plodom, bio je upravo naš Predsjednik.

Hrvatska i njen predsjednik postali su svjetionici malobrojnim narodima u njihovoj borbi za slobodu. Svojim stvaralačkim opusom i u praksi kroz stvaranje neovisne Hrvatske, unatoč protivljenju najmoćnijih država svijeta, Predsjednik Tuđman je ukazao da postoji budućnost i malobrojnim narodima. Takovo djelovanje predsjednika Tuđmana izravno je u suprotnosti s današnjim pokušajima stvaranja novog svijeta u kojima je jedino bitan pojedinac. Svijeta u kojem nema mjesta ni za obitelj, ni za malobrojne narode. Jer oni najmoćniji su sebi i svojim narodima već osigurali vladajuće pozicije u današnjem svijetu. Svi oni koji žele boljitak svojih naroda izravno ih ugrožavaju. Zato su predsjednik Tuđman i Hrvatska stalno na udaru

medija koji su u rukama najmoćnijih, i preko kojih svjetski moćnici osiguravaju svoje interese.

I katoličkoj crkvi jest važan pojedinac. Ali ona poštiva prirodne zakone po kojima je pojedincu važna i njegova obitelj i njegov narod. Zato je najveći moralni autoritet današnjice Sveti Otac Ivan Pavao II. izuzetno cijenio našeg predsjednika. Itekako je svjestan njegove uloge u obrani malobrojnih naroda i njihove težnje za opstankom i slobodom. Obrani jedne - ljudima prirodnije - vizije svijeta. Zato je Papa prošle godine u Mariji Bistrici, kada je proglasio Kardinala Alojzija Stepinca blaženim, i pozvao - mimo protokola - predsjednika Tuđmana da mu tu na oltaru čestita ovo proglašenje. Time je Sveti Otac rame uz rame blz. Stepincu postavio i dr. Tuđmana. A da on to nije učinio slučajno pokazao je već sutradan kada je u Splitu čestitao imendan dr. Tuđmanu, prije nego kardinalu Kuhariću i biskupu Komarici. Zato su, zbog ovog poteza Svetog Oca, uslijedili napadi i na Predsjednika i na Katoličku crkvu. Napadi onih koji baš i nisu sretni što postoji neovisna Hrvatska. Oni su time pokazali da su prepoznali poruku Svetog Oca, za razliku od mnogih u Hrvatskoj koji ne samo da tako nešto nisu prepoznali nego su vjerovali u "crne priče", priče kojima i jest bio cilj slabljene Hrvatske države.

Dr. Tuđman je znao da su pritisci na našu državu ponovo kulminirali u želji velikih sila da se smjeni "neposlušna" hrvatska vlast. Znao je da u svojoj borbi za voljenu mu Hrvatsku ima veliku potporu u Svetom Ocu. Zato je umjesto na hitnu operaciju otišao u Rim u posjet Svetom Ocu. Vrativši se iz Rima, umjesto na operacioni stol otišao je položiti vijenac svima, kako je napisao, koji su živjeli, stvarali, patili, umirali i ginuli da bi hrvatski narod mogao preživjeti i na kraju ostvariti svoju slobodnu i nezavisnu državu. Precijenio je svoje snage jer je vjerovao da je njegova ljubav prema Hrvatskoj jača od svega. Nije bila. Umjesto da odloži svoj posjet i osigura bar u naredne dvije godine koliko toliko mirniju poziciju za Hrvatsku - napustio nas je. A možda će upravo to očito samožrtvovanje za Hrvatsku učiniti da će njegova ljubav za Hrvatsku pobijediti i samu smrt. Jer nastavak

ostvarivanja Tuđmanove vizije, Tuđmanove Hrvatske značit će da je njegova ljubav za Hrvatsku pobijedila i samu smrt.

Danas smo suočeni s izuzetnom situacijom. Jednostavno smo naučili da imamo predsjednika koji će uvijek naći najbolje rješenje za sve probleme s kojima se suočava Hrvatska. Sada više njega nema. Morat ćemo te probleme rješavati sami. Hoćemo li uspjeti ophrvati se svjetskim moćnicima koji u Hrvatskoj žele sprovesti svoje interese, a na uštrb hrvatskih? On je to uspjevao. Hoćemo li mi bez njega? Da doista pred hrvatski narod, pred svakog od nas ponaosob, to je velika, ali i izazovna zadaća. Ako nam je svjetionik, misao vodilja predsjednik Tuđman, imamo šanse i uspjeti u tome. Bez tog svjetionika, bit ćemo osudjeni na ono što smo već imali - služenje drugima. A narod koji ne uči iz svoje povijesti - drugo i ne zaslužuje. Uvjeran sam da će moj hrvatski narod znati to ostvariti i na taj način odužiti se dr. Franji Tuđmanu, utemeljitelju i prvom predsjedniku Republike Hrvatske.

Duboko sam uvjeren da će povijest pokazati da je dr. Franjo Tuđman najveći sin kojega je ikada rodila hrvatska mati. Ali i ne samo to. Danas mnogi dr. Franja Tuđmana uspoređuju po mnogo čemu s tvorcem Njemačke - Bismarckom. To i ne iznenađuje, doista je dr. Tuđman vjerojatno najveći političar i državnik s kraja dvadesetog stoljeća. Napadi onih kojima je onemogućio ostvarenje njihove antihrvatske politike to najbolje pokazuju.

Hvala Ti naš voljeni Predsjedniče. Ipak, zašto si nas tako prerano napustio? Možda i nisi. Možda si nas samo natjerao da moramo mnogo više misliti o tvome velikom djelu. Možda si nas samo natjerao da mnogo više budemo s Tobom - nastavljajući Tvoje veliko djelo.

Neka je laka slobodna hrvatska zemlja dr. Franji Tuđmanu, predsjedniku Republike Hrvatske. Neka mu je vječna čast, slava i vječna hvala. Počivao u miru Božjem! BOŽE ČUVAJ HRVATSKU!

Spremnost Hrvatski tjednik, 21. prosinca 1999

PRILOG

RUDI TOMIĆ

UTEMELJENO ODLIČJE VELEREDA FRANJE TUĐMANA

Pod naslovom "Predsjednice, gdje je lenta, gdje je predloženo odlikovanje", upitao je Mladen Pavković, jedan od najplodnijih publicista u Hrvatskoj, na Braniteljskom portalu (10. 08. 2019.) predsjednicu Kolindu Grabar Kitarović: " Što je s njezinim prijedlogom o ustanovljenju odlikovanja Velereda Franje Tuđmana s lentom i Velikom Danicom, koji bi bio dodjeljivan hrvatskim državljanima kao izraz najvišeg priznanja za promocije nacionalnog zajedništva?"

- O tome se relativno brzo prestalo govoriti, pa se bojimo da ovaj prijedlog ne padne u zaborav, odnosno vrlo smo znatiželjni tko će prvi dobiti ovo visoko odličje?

- Inače, Hrvatima je 'puna kapa' odličja. Naime, predsjednici RH Tuđman, Mesić i Josipović podijelili su oko 750.000 odlikovanja, medalja i priznanja, najviše ih je podijelo prvi hrvatski predsjednik, koji je i sam primio najviše odlikovanja, u jednom danu, 1995., dobio ih je devet te sve četiri medalje, naglasio je Pavković.

Predsjednica se prisjetila u izbornoj kampanji za predsjedničke izbore, da bi bilo uputno ustanoviti odličje Velereda Franje Tuđmana, jer HDZ je predložio i podržava njezinu kandidaturu na za predsjednicu RH, uz svesrdnu podršku europejca Andreja Plenkovića.

U međuvremenu Sabor je potvrdio uvođenje novog odlikovanja Velereda Franje Tuđmana s većinom glasova - 75 glasova za i 27 protiv i tako je dopunjen Zakon o odlukovanjima i priznanjima Republike Hrvatske kojim se utvrđuje odlikovanje Velereda Predsjednika Republike Hrvatske Franje Tuđmana s lentom i Danicom.

Sada se postavlja pitanje: tko će prvi dobiti novo odličje (?), koje je Peto po važnosti na listi odličja, a dodjeljivat će se svake godine 10. prosinca, uz obljetnicu smrti Franje Tuđmana.

Mi bismo iz dijaspore (iseljeništva) predložili dvojicu, među brojnim zaslužnima, koji su najzaslužniji, i o kojima ne treba pisati litanije o njihovim zaslugama, niti životopise s njihovim vrhunskim znanstvenim i domoljubnim uspjesima u domovini i diljem svijeta:

1) Profesor dr. Zvonimir Šeparović

Prošlo je 30 godina kako s velikom pozornošću pratimo djelatnosti prof. Šeparovića u domovini, među kojima su: Rektor Sveučilišta u Zagrebu, Ministar pravosuđa, utemelj Hrvatskog žrtvoslovnog društva, utemeljitelj Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta.

Na vanjskom podrčju, prof. Šeparović bio je Ministar vanjskih poslova u najkritičnijim vremenima (1991. - 1992.), bio je također prvi stalni hrvatski predstavnik u Ujedinjenim narodima. Autor je većeg broja knjiga i znanstvenih radova. Ove godine odlikovan je Redom Ante Starčevića. (*)

2) Akademik Josip Pečarić

Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti, pa u svjetskim referatnim žurnalima (SAD i Njemačke) za njega kažu da je 'kralj teorije nejednakosti' Jedan je od deset svjetskih matematičara čiji broj radova danih na MathSciNet- u prelazi brojku 500 .

Najplodniji je hrvatski znanstvenik s više od 1100 znanstvenih radova iz područja matematike, te blizu 50 publičkih knjiga, u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje stvaranja hrvatske države.

Aktivni je član HAZU, The New York Academy of Science i dopisni član Dukljanske akademije znanosti i umjetnosti. Glavni je urednik časopisa Mathematical Inequalities and Applications. Dobitnik je Državne nagrade za znanost. Godišnja državna nagrada u području prirodnih znanosti, te Red Danice hrvatske s likom Rođera Boškovića. (*)

Sa sigurnošću možemo reći, da za novo utemeljeno odličje u Hrvatskoj teško bi bilo naći trećega, koji bi se mogao nositi s ovo dvojicom, koji već tri deset ljeća dominiraju hrvatskom znanosti i javnosti s domoljubnom politikom u Hrvatskoj i u svijetu.

Naime, s ovom dvojicom hrvatskih velikana bila bi ponosna svaka država na svijetu, a već bi imali, uz sva druga priznanje, i Nobelovu nagradu, da su državljani velike Kine, Amerike, Rusije, Indije, ili malog Izraela, odnosno u državi s nacionalnim ponosom.

Poštovana Predsjednice Republike Hrvatske i cijenjena gospođo Kolinda Grabar Kitarović, ako se udostojite na ovu prvu objećnicu smrti prvog predsjednika RH dr. Franje Tuđmana predati prvo odličje uvažanim znanstvenicima i domoljubima, prof. Šeparović i prof. Pečariću koji su cijelim svojim bićem podigli Hrvatsku Državu i hrvatski narod na zavidnu ljestvicu državotvornosti i ugleda u Hrvatske i svijetu, bila bi to velika gesta na završnici Vašeg predsjedničkog mandata! *Rari quippe boni!*

Rudi Tomić, Kanada

(*) hr.m.wikipedia.org

[http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19312-](http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19312-utemeljeno-odlicje-velereda-franje-tudmana)

[utemeljeno-odlicje-velereda-franje-tudmana](http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19312-utemeljeno-odlicje-velereda-franje-tudmana)

<https://hrvatskonebo.org/2019/12/08/rudi-tomic-utemeljeno-odlicje-velereda-franje-tudmana/>

<http://licke-novine.hr/dias/dias.html>

DRAGI PRIJATELJI

Tekst POSLIJE ŠKORE I U SABORU O SRPSKOM FAŠIZMU je zapravo povezan s dvojicom mojih velikih prijatelja s juga Hrvatske. To su dr. sc. Stijepo Mijović Kočan i dr. Jure Burić.

Nekolicini prijatelja posvetio sam knjige. Zadnja je bila ona s dragom prijateljicom hrvatskom pjesnikinjom Malkicom Dugeč o mom Bokelju Vjenceslavu Čížeku. O njemu i o drugim dragim Hrvatima iz moje Boke pisao sam i u knjigama o Boki. Nisam o još jednom prijatelju za koga u Hrvatskoj mnogi ne znaju. A trebali bi. To je Miro Glavurtić, slikar i književnik. Pogledajte njegov intervju iz 2010. godine:

<http://www.matica.hr/vijenac/435/Hrvati%20ne%20silaze%20s%20Kri%C5%BEnog%20puta/>

Puno je dragih prijatelja diljem svijeta.

Ipak današnji dan je povezan s dvoje mojih prijatelja iz daleke Australije i jednog iz Kanade.

ANTE ŽANETIĆ

Danas je peta godišnjica smrti Anta Žanetića:

18. Prosinca 2014. Ante Žanetić – splitski orjunasi i komunisti tri puta pretukli legendu Hajduka na rivi!

<https://narod.hr/kultura/18-prosinca-2014-ante-zanetic-splitski-orjunasi-i-komunisti-tri-puta-pretukli-legendu-hajduka-na-rivi>

ANTE ŽANETIĆ LULI: Prvi Hrvat uvršten među najboljih 11 nogometaša svijeta!

<https://poskok.info/ante-zanetic-luli-prvi-hrvat-uvrsten-medu-najboljih-11-nogometasa-svijeta/>

Ante je potpisao mnoga moja otvorena pisma tijekom niza godina. Sreli smo se samo jednom – kada sam 2001. predstavljao knjigu *Serbian myth about Jasenovac* u nizu australskih gradova. Ta knjiga i jest bio projekt Australskih Hrvata.

Naš susret je opisao sam Žanetić braneći me od jednog napada na portalu Hrvati Amac. Na žalost nisam mogao to naći na Internetu.

Umjesto toga evo nekoliko Žanetićevih poruka:

11.10.2011

Ja Ante Zanetic, nekoc igrac splitskog Hajduka, dajem svoj potpis na Novo pismo, koje zelite sastaviti. Dokle ce se Hrvatska i hrvatski narod toliko ponizavati od domacih izdajnika, i zapadno evropskih hostaplera. Rasizam...

Tony Zanetic

16.10.2011.

Zajedno?

prima: Josip Pecaric

...

Cestitam Vam na upornosti i neizmjerne ljubavi prema nasem napacenom hrvatskom narodu.

Mnogo sreće i dobrog zdravlja

6.4.2012.

Njveca vrlina jednog covjeka ljubav prema svome narodu i svojoj Domovini. Niti ste vi ili ja veci nacionalista, nego sto su Englezi, Francuzi, Njemci ili drugi narodi na svijetu. Samo masoni i hrvatski Janjicari se bore protiv Hrvatske i hrvatskih nacionalista. Onaj, koji voli svoj narod i svoju Domovinu, postuje i tudje narode. Hrvatske Janjicare, ala Mesic, Senader, a sada jedan veliki Juda na Pantovcaku sin komadanta Golog otoka, je srpski Janjicar, kao predsjednik Hrvatske, kako je taj nas narod politicki nepismen, kao i takozvani politicari, koji vode takozvane strancice desnice.

Bog Vas Ante Zanetic

14.5.2012.

Bravo postovani Pecaricu,

Tako se inteligetno i sa istinom brani Hrvatska i hrvatski narod. Steta, sto svi academicari i hrvatski intelektualci ne reskrinkaju Croatofobe poput Goldsteina, Puhovskog, Mesica, Josipovica ,Pusicke, Sterna, Cicka, raznih takozvanih falsifikatora poput, Kuljisa, Butkovica, Jorgovica , i ostalih hrvatskih Juda.

Bog Vas Ante Zanetic

Tony Zanetic

28.6.2012.

Guardian velica Thompsona: Ispravak

prima:Josip Pecaric

2 srpnja 2007 na hrvatskom portalu Hrvati AMAC napisao sam clanak " Medjunarodna hajka na hevatskog Domoljuba Marka Perkovica Thompsona " Taj clanak odmah mozete pronaci, trazeci Hrvati u svijetu na lijevoj strani i pritisnuti Australija i New Zeland, odmah ce se pokazati taj clanak. AMAC ili Hakave.org bi ga ponovno trebali tiskati, zbog stalnog napada na ovog legendarnog hrvatskog Domoljuba. Ovo se događa uz pomoc hrvatskih Juda.

Srdacan pozdrav Vas Ante Zanetic

Tony Zanetic

6.8.2012.

UVEDIMO DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I
DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA

prima:Josip Pecaric

Postovani,

Dok Terselicka i Pupovac nabrajaju srpske zrtve za vrime Oluje, nevjerovatno, koliko smo mi Hrvati zaboravni. Za vrime srpske okupacije i za vrime mandata UN-a Srbi su ubili, oko 600 Hrvata i Hrvatica, a da zato nitko nije odgovarao. 1200 Hrvata i Hrvatica je poginulo od srpakog granatiranja Osijeka, a zato nitko nije odgovarao. Pupovac i Terselicka se brinu o srpskim zrtvama, a tko se brine o hrvatskim, nitko.

Sada imamo vecinu Ministara su Srbi : Ranko Ostojic Ministar policije Srbin, cuveni Ministar za sport i kulturu Zeljko Jovanovic Srbin, Rajko Ostojic ministar za zdrstvo Srbin, miminstasr za turizam Veljko Oastojic Srbin, Opacicka Srpkinja, glavna na HRT Mirjana Rakić Srpkinja i uz to poznata udbasica. Boze sacuvaj Hrvatsku. Srbi su sada vise privilegirani, nego za vrime Blazevica i Bakarica zahvaljujuci hrvatskim politicki nepismenim biracima, i

cuvenim politicarima takozvanih desnicarskih stranka, koji rade po necijim direktivama.

Bog Ante...

MARIJA DUBRAVAC

Za Mariju i njene domoljubne pjesme sigurno znate. O njenim pjesmama i o njoj možete vidjeti i u mojoj nedavnoj knjizi *Je li političarima kriva matematika?*

I danas je pjesmom komentirala moj tekst POSLIJE ŠKORE I U SABORU O SRPSKOM FAŠIZMU:

‘O TE ŠUPLJE GLAVE, O TI USKI LJUDI’

*Drečala Brena, tresla se arena,
U Vukovaru mnogi plak'o grob:
'O jadni rode, o slijepi rode,
Zar ćeš do vijeka biti tuđi rob?
Umrijesmo mi za svetu slobodu -
Ti gasiš baklje pradjedovske, plam.
Skladaš Hrvatskoj posmrtnu odu,
Zatireš podlo stare slave, znam'.
Krv naša još Vukovarom teče -
‘SLOBO, SALATE!’ urla četnik-vrag!
SRBIJI U SLAVU KLAT ĆEMO HRVATE –
STOLJEĆU SEDMOM, NESTAJE TRAG!’
Drečala Brena na hrvatskoj grudi,
Svjetina glupa sazda joj hram.
‘O TE ŠUPLJE GLAVE, O TI ŠUPLJI LJUDI’
Ti slijepci što gase svog ognjišta, plam’.*

Marija Dubravac

Pozz vam poštovani profesore

MATOŠ: *O, ta uska varoš, o ti uski ljudi,
O, taj puk što dnevno veći slijepac biva,*

*O, te šuplje glave, o, te šuplje grudi,
Pa ta svakidašnja glupa perspektiva!*

Matoše slavni – ništa se nije promijenilo!

RUDI TOMIĆ

Rudija sigurno čitate pa samo vam prenosim njegov e-mail s prilogom:

Naslov: Fw: odlikovanje

Datum: Wed, 18 Dec 2019 18:16:28 +0000

Šalje: Rudi

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe, šaljem Vam ovu pošiljku koju sam jutros dobio, uvida radi; šaljem Vam također osvrt u privitku. Nalazimo se pred velikim blagdanima, pa želim Vama i Vašim najmilijima Sretan Božić i blagoslovljen Novu 2020. Godinu!

Ostajem uz prijateljski pozdrav s odanošću Vaš, Rudi

From: Dolores Skreb <Dolores.Skreb@predsjednica.hr>

Sent: December 18, 2019 8:18 AM

To: ruditomic

Subject: odlikovanje

Poštovani gospodine Tomić,

Ovim putem želimo izvijestiti kako smo u Uredu predsjednice primili Vašu e-poštu vezanu uz dodjelu novog odlikovanja Velereda predsjednika Republike Franje Tuđmana s lentom i Danicom. Kao što Vam je poznato, Predsjednica Republike je ovo odlikovanje, u prigodi obljetnice smrti pokojnog predsjednika, posmrtno dodijelila kardinalu Franji Kuhariću, nadbiskupu zagrebačkom. Stoga, koristimo prigodu zahvaliti na Vašem obraćanju i sugestijama kojima ste izrazili svoje mišljenje o osobama dostojnima ovog Velereda, a koja ćemo sigurno pozorno razmotriti.

Uz srdačne pozdrave, želimo Vam svako dobro u prigodi predstojećih blagdana.

S poštovanjem,

Dolores Škreb, dipl. iur.

savjetnica i tajnica Povjerenstva za civilna odlikovanja i priznanja

Ured predsjednice Republike Hrvatske

Office of the President of the Republic of Croatia

Pantovčak 241, 10 000 Zagreb

T. +385 1 4805 371

F. +385 1 4805 346

MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.

ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE SLUGE U RH?

Trebam li ovo i ja komentirati osim podržati Karolinu?
Podsjetit ću da sam o tome nedavno napisao tekst i zbog toga podržao Škoru:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19211-jedino-skoro-govori-o-fasistickoj-srpskoj-agresiji>

I govorio;

https://youtu.be/_38PEk7Jpx4

<https://projektvelebit.com/podcast-velebit-akademik-josip-pecaric-gazda-je-vec-izabrao-tko-ce-biti-predsjednik-hrvatske/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19634-podcast-velebit-akademik-josip-pecaric-gazda-je-vec-izabrao-tko-ce-biti-predsjednik-hrvatske>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/20063-gostovanje-na-australskom-radiju-3zzz>

O brojnim knjigama da i ne govorim.

Spomenut ću ipak ovu posljednju objavljenu na dragovoljac.com „Borasa za akademika“ koja govori o nekim posljedicama potpore Bojni Čavoglave i nagradama za one koji takve progone sprovode.

<http://dragovoljac.com/images/minifp/Boras.pdf>

**Karolina Vidović Krišto oglasila se uoči možebitne sudske farse
vezane uz Thompsona i ZDS**

20/02/2020

Željko Maršić

Novinarka i urednica HRT-a Karolina Vidović Krišto ustraje u obrani istine o Domovinskom ratu. Uoči, kako kaže, možebitne sudske farse Odjela za javni red i mir Visokog prekršajnog suda, a

vezano uz pjesmu Čavoglave Marka Perkovića Thompsona, Vidović Krišto oglasila se putem FaceBook-a. Njezinu objavu prenosimo u cijelosti:

Ako trebamo uzeti u obzir kontekst koji nam je povijesno najbliži i koji nam je najviše obilježio uporabu ovog pokliča – a trebamo! – onda je to kontekst hrvatskog Domovinskog rata, od 1991. godine. Mnoge postrojbe ZNG, Hrvatske vojske, HOS, imaju svoje himne u kojima je poklič “Za dom spremni”.

Vojnici koji su s kunicom oko vrata obranili Hrvatsku u časnom, pravednom, obrambenom Domovinskom ratu pozdravljali su se i bodrili poklicem “Za dom spremni”. Bili su spremni umrijeti za svoju domovinu.

Ključno je naglasiti da je riječ o – na međunarodnom sudu potvrđenoj – časnoj obrani od vojne agresije. To je suvremeni, činjenični i legitimni kontekst pokliča “Za dom spremni” koji je u hrvatskoj povijesti u različitim okolnostima korišten još od 16. stoljeća do danas.

Ovo sam napisala i objavila 24. siječnja 2014. g. u povodu rasprave o Joeu Šimuniću.

Danas ove riječi ponavljam u čast Žarku Manjkasu Crvenkapi i svim dragovoljcima obrambenog Domovinskog rata, u predvečerje još jedne možebitne sudske farse koja spomenute činjenice ne će moći izbrisati.

<https://kamenjar.com/karolina-vidovic-kristo-oglasila-se-uoci-mozebitne-sudske-farse-vezane-uz-thompsona-i-zds/>

Pupovčeva supruga opet vrši pritisak na sud kako bi se zabranila pjesma ‘Čavoglave’: Evo što je odgovorio Thompson

-

Slavica Lukić, supruga Milorada Pupovca, predsjednika Samostalne srpske demokratske stranke (SDSS) objavila je u Jutarnjem listu članak o tome kako će u petak Odjel za javni red i mir Visokog prekršajnog suda donijeti konačnu odluku o eventualnoj dozvoli ili zabrani korištenja pozdrava ‘Za dom Spremni’ u pjesmi ‘Čavoglave’ Marka Perkovića Thompsona. Te će se odluke morati držati i ostali suci, budući da će ona biti obvezujuća, a Marko Perković Thompson odgovorio je putem svoje službene Facebook stranice.

Thomspson: Pod krinkom borbe protiv tzv. ustaškog pozdrava, bore se protiv države koju smo krvlju ostvarili

Njegovu objavu prenosimo u cijelosti:

“U vrijeme dok se još uvijek iz crne zemlje iskopavaju ostaci hrvatskih heroja i žrtava srpske agresije, mi svjedočimo medijskom pritisku uvijek istih, malih i nebitnih pojava uhljebljenih u neke medije, koje pojave sebe vide u puno većem svjetlu i veličini nego što u stvarnosti jesu, kako iznova pokušavaju utjecati na sud da kriminalizira isto ono što su oni koje još uvijek crna zemlja krije, ponosito nosili braneći zemlju i narod od istih onih kojima ovi što perfidno i podmuklo, pod krinkom brige za ćudoređe, nikad nisu zamjerili ni mržnju ni smrt koju su sijali protiv ovog naroda i ove zemlje.

>Otkud Pupovčevoj supruzi povjerljive informacije o statusu presude Thompsonu?

>Davorin Karačić: Zahvaljujem profesoru Ivi Josipoviću na peticama; naučio me kako obraniti pozdrav “Za dom spremni”

Mi se ne bojimo nikoga osim dragoga Boga ali se istodobno u čudu pitamo, je li uistinu moguće da SUD Republike Hrvatske može i pomisliti biti servis tih istih malih pojava kojima ne smeta samo naš izraz iz Domovinskog rata kojim smo branili život i Dom, nego im pod krinkom borbe protiv tzv. ustaškog pozdrava, kojega u svojoj mržnji ni ne vide u drugom svjetlu, smeta i država koju smo krvlju ostvarili”, poručio je Thompson.

<https://narod.hr/hrvatska/pupovceva-supruga-opet-vrsi-pritisak-na-sud-kako-bi-se-zabranila-pjesma-cavoglave-evo-sto-je-odgovorio-thompson>

Datum: Tue, 25 Feb 2020 19:45:49 +0000

Šalje:Rudi Tomic

Prima:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

da su u Imotskom, uz ove pedere, još spalili Antu Tomića, bio bih im neizmjereno zahvalan. Ima još veliki broj gadova u RH koje je trebalo

simbolično stavit na lomaču, kao one u Imotskom, Zadru, Šibeniku, Sinju, posebice one koji su oponašali - Jovanku i Tita u Rijeci.

Tvoji osvrti, dragi Josipe, o Zečevima i njihovim slugama, klasično je djelo koje treba biti u školskim udžbenicima.

Srdačan pozdrav i svako dobro, ostajem s odanošću ZDS, Tvoj prijatelj

Datum: Tue, 25 Feb 2020 23:55:27 +0100

Šalje: Anđelko Kačunko

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Sjajno si to posložio, brate!

Očito je kako homogayski lobi na globalnoj razini stvara novi religijski pokret - HOMOKAUST.

I jao onome tko mu se suprotstavi - bit će spaljen na njihovoj medijskoj lomači, koja neće biti "govor mržnje" nego vatra ljubavi.

Očito je kako taj isti lobi, kao ogranak globalne Sotonerije, javno nameće tj. uvodi teror jednoumlja - zvat će se HOMOUMLJE - kao pravilo ponašanja u njihovu totalitarnom poredku HOMOKRACIJE. Samo nas Bog može spasiti, a narod će spasiti oni koji budu živjeli po receptu MOLI-RADI-RODI...!

**GENERAL JANKO BOBETKO, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2020.**

HDZ ZADRŽAVA VLAST PUPOVCU!

Davno sam napisao da je HDZ promijenio svoj slogan ZNA SE!
On sada glasi ZA SE!

Međutim, nisam bio u pravu iako bi se to moglo zaključiti iz njihove
najvažnije izborne poruke: DOMOVINSKI POKRET I MIROSLAV
ŠKORO DOVODI BERNARDIĆA NA VLAST!

Nedavno smo se na to osvrnuli i u jednom druženju gdje su bili neki
naši svećenici.

Ponovio sam ono o čemu sam govorio još prije predsjedničkih izbora: Naravno ne slažem se s onim što radi „hrvatska“ ljevica, ali isto radi i HDZ. Oni vjerojatno to ne misle pa sam pitao naše svećenike: Misle li oni u Crkvi u Hrvata da je prostitucija bolja od toga što „naši“ ljevičari rade ono u što vjeruju. Što je po Crkvi moralnije?

Meni je jasno da u RH mnogi misle da je bolja prostitucija, mada imamo već i sjajni likovni prikaz HDZ-ove vladavine:

Slika zorno pokazuje koliko sam bio u krivu kada sam rekao da je HDZ danas stranka ZA SE!

Očito je da to nije precizno rečeno:

HDZ ZADRŽAVA VLAST PUPOVCU!

Spomenimo samo dvije očite stvari koje ponajbolje govore o tome:

Prvo pogledajmo naslov teksta na portalu narod.hr:

PUPOVAC O UVREDLJIVOM TRANSPARENTU:

SPOMINJAO 'ZDS', PORUČIO KAKO ĆE 'SDSS RAZMISLITI HOĆE LI NAKON IZBORA SUDJELOVATI U VLASTI'

<https://narod.hr/sport/pupovac-o-uvredljivom-transparentu-spominjao-zds-porucio-kako-ce-sdss-razmisliti-hoce-li-nakon-izbora-sudjelovati-u-vlasti>

Sjetimo se da je Pupovac glavni krivac za svaki ispad koji je uperen protiv pripadnika srpske manjine u RH. Pogledajte samo Presudu HNES-a kojom je etički osuđen za veleizdaju, a njegovo djelovanje poslije toga je još gore jer je u vlasti s HDZ-on!

A kad već spominjemo ZDS, evo što je o tome napisao Rudi Tomić: *E, sada su medije i (anti)fašisti u velikom problemu (da nije izbora ne bi imali o čemu pisati) jer ne mogu više ustašizirati i krimimnalizirati hrvatski usklik – Za dom spremni. "Tko nije bio spreman 1991., nije ni danas. Za mene je ova presuda Visokog prekršajnog suda, točno kao što je rekao Marko Perković Thompson, jedan korak u povratku Hrvatske svojoj kući, svojim izvoristima", rekao je Borislav Barišić, stopostotni ratni invalid, predsjednik Saveza udruga dragovoljaca HOS-a Republike Hrvatske u emisiji – Budnica Osječke televizije. (06. 06.2020.)*

"Istoričar" Ivo Goldstein, u velikom razgovoru za Inu, kaže među ostalima, da je pozdrav ZDS – ustaški, a NDH – izdajnička: "Ja

mislim da je NDH bila izdaja hrvatskog naroda te da taj pozdrav (ZDS) simbolizira izdaju” (Hina, 11.06.2020.

Dakle: Tko nije Za dom spremni, taj se ne osjeća Hrvatom niti Hrvatsku doživljava svojom domovinom. Rimljani bi rekli: Hospes sint invitis!// Oni su nepoželjni gosti! I bili bi protjerani iz Rima. Već stoljećima hrvatski narod ”spava” s neprijateljima u svojoj domovini!? Djela govore glasnije od riječi; neka vaše (zastupničke) riječi podučavaju i neka vaša djela govore.(Sv Ante Padovinski) Toronto, Sv. Ante, 2020.

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/13/rudi-tomic-izbori-u-hrvatskoj-bez-glasa-iz-dijaspore/>

Pogledajte i:

<https://narod.hr/hrvatska/nakon-priopcenja-o-cavoglavama-kakve-je-odluke-dosad-donosio-aktualni-sastav-ustavnog-suda-l-pitanje-davanja-djece-na-udomljavanje-istospolnim-parovima>

Spomenut ću samo još jednu stvar koja pokazuje to nevjerojatno HDZ-ovo sluganstvo Pupovcu u borbi da očuvaju vrhovnu vlast u RH u Pupovčevim rukama.

Radi se o u SAD-u nagrađenom filmu o „Oluji“ redatelja Nikole Kneza. Jedan od scenarista i producenata filma je general dr. sc. Miroslav Međimorec.

U filmu se pojavljuju: Jakov Bienenfeld, Mario Bujanović, dr. Roman Jurić, gen. Krešimir Ćosić, dr. Dinko Čutura, gen. Atif Dudaković, Peter W. Galbraith, Emzad Galiašević, Mate Kovačević, dr. Slobodan Lang, dr. Ivan Lučić, dr. Davor Marijan, Ante Marjanović, Marijan Mihić, dr. Ante Nazor, akademik Josip Pečarić, gen. Rajko Rakić, Višnja Starešina, dr. Miroslav Tuđman, dr. Edward S. Yambrusic, Miomir Žužul.

Posebna zahvala ide:

Hrvatsko Memorialno Dokumentacijski Centar Domovinskog Rata (ravnatelj dr. sc. Ante Nazor): Peter W. Galbraith, United States Ambassador to Croatia, 1993-1995, Ministarstvo Hrvatskih Branitelja, Texas A&M University, Corpus Christi, The Army & Navy Club Washington D.C. (John L. Warnack, chief operating officer), dr. Edward S. Yambrusic & mrs Natalie Yambrusic, Steve Rukavina.

A još se za „Oluju“ kaže:

Ovaj film prikazuje događaje vezane uz ovu izvanrednu bitku te pokazuje da Hrvatska, zajedno sa svojom vojskom i svojim generalima, zaslužuje pohvalu svjetske zajednice, a možda i Nobelovu nagradu za mir.

Jasno je da hrvatska javnosti nije smjela doznati za ovo. Jer:

HDZ ZADRŽAVA VLAST PUPOVCU!

Josip Pečarić

DON ANĐELKO KAČUNKO, ZAGREB, 2021.

**ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA
NA HTV-u
(tekst peticije)**

Već ionako prepunu čašu prelilo je dovođenje srbijanskog patrijarha Porfirija u udarni Dnevnik HTV-a 19. ožujka, na katolički blagdan svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske, da bi beogradski gost bez ijednog argumenta osporavao kanonizaciju bl. Alojzija Stepinca i bio prikazan kao vrhovni moralni i povijesni arbitar.

Zatim je čašu našega strpljenja još jednom prelilo, očito sinkronizirano, dovođenje prof. dr. Ive Goldsteina 21. ožujka u emisiju NU2 HTV-a, da bi i on govorio protiv zagrebačkog nadbiskupa, žrtve komunističkog totalitarizma, katoličkog kardinala i hrvatskog mučenika i blaženika Alojzija Stepinca.

Osim toga, gost je omalovažavao prvog predsjednika i utemeljitelja suvremene hrvatske države Franju Tuđmana te iznosio svoja poznata naklapanja o novijoj povijesti i sadašnjem stanju, uključujući zahtjev za političkom detuđmanizacijom. Na što su izostale službene reakcije, isto kao što izostaju kada je riječ o valu očitog mentalnog i propagandnog vraćanja na stanje unutarjugoslavenskih odnosa i obnove "bratstva-jedinstva".

Ti događaji potvrdili su još jednom u nepreglednom nizu takvih uredničkih postupaka da Hrvatska radiotelevizija kao javna ustanova ne služi temeljnomu nacionalnom dobru ni objektivnom informiranju i tumačenju događaja, kao svrsi svoga postojanja, nego služi stranim, pristranim, partikularnim, manjinskim i manipulativnim interesima.

Osim toga, voditelj emisije NU2 monopolizirao je i praktički privatizirao taj udarni termin i tu emisiju, koju uređuje s neskriveno ljevičarskih i općenito neobjektivnih i dubioznih pozicija. On

izborom pozvanih omogućuje to da se vrlo često mogu čuti uvjerljive izjave na račun onoga što velik dio hrvatskog naroda smatra i osjeća vrijednim opće zaštite i poštovanja u hrvatskoj državi. Javni medijski servis u svim je demokracijama usklađen s temeljnim nacionalnim vrijednostima i organiziran tako da razmjerno zastupa spektar većinskih i manjinskih skupina. Kod HRT-a je stanje više nego obrnuto. Dakle, tražimo da nacionalna javna tv zastupa one vrijednosti koje dijeli većina našega naroda. U protivnomu, zahtijevat će se pokretanje zakonodavnog postupka rasformiranja takve središnje javne medijske ustanove, koja se k tomu u izboru vijesti i sadržaja pokazuje i potvrđuje ne kao nacionalna, nego kao uvelike antinacionalna, i kao nenarodna. Ona ne valorizira objektivno političke i svjetonazorske različitosti hrvatskoga društva ni biračkog tijela (kojega znatan dio živi izvan granica Hrvatske) niti odražava objektivne razmjere među svima onima koji ju plaćaju. Utoliko je riječ o aktivističkom mediju u službi točno određenih političkih opcija i svjetonazora.

Zbog svega toga zahtijevamo sljedeće:

1) Suspendiranje novinara Dragana Nikolića, smjenjivanje urednika Dnevnika HTV-a od 19. ožujka i svih odgovornih po vertikali za taj i takav i za druge uredničke promašaje na HRT-u.

2) Razrješenje urednika emisije NU2 Aleksandra Stankovića i postavljanje na njegovo mjesto čovjeka koji je blizak većinskim pogledima i naziranjima gledatelja i ukupne biračke i nebiračke populacije. Ako je Stanković mogao puna dva desetljeća, od godine trećejanuarskog političkog preokreta, voditi tu emisiju kao nedodirljiva veličina, krajnje je vrijeme da tu emisiju vodi nepristranija i objektivnija osoba.

3) Ostale kadrovske i organizacijske promjene kako bi se Hrvatsku televiziju uskladilo s očekivanjima demokratske većine hrvatskoga političkog naroda i s njezinim ustavnim, zakonskim i statutarnim zadaćama.

U Zagrebu, prikupljanje potpisa dovršeno 27. ožujka 2021.

U ime svih potpisnika peticije, za autentičnost njezina sadržaja jamče:

general bojničnik u miru **Ivan Tolj**
general bojničnik u miru **Ivan Kapular**
admiral u miru **Davor Domazet Lošo**
prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general
prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**
akademik **Josip Pečarić**

POTPISNICI:

1. dr. Miroslav Aberle
2. prof. dr. sc. Neda Aberle
3. Duško Abramović, Mississauga, Ont. Canada
4. Nevena Abramović, Mississauga, Ont. Canada
5. Kata Andrijević
6. Anton Antolović, Zagreb
7. Dragica Antolović, Zagreb
8. Helena Antolović, Zadar
9. Lovro Antolović, Zadar
10. Martina Antolović, Zagreb
11. prof. emeritus. dr. sc. Pero Aračić, Đakovo
12. akademik Ivan Aralica
13. dr. sc. Mato Artuković, povjesničar, Slavonski Brod
14. don Miljenko Babić
15. Ante Babić, dipl. ecc.
16. Damir Babić, Borovo Naselje
17. Iva Babić, dipl. teolog
18. Ivana Babić, prof.
19. Marijan Babić, dipl. ecc.
20. Marijana Babić, prof. hrvatskog jezika i povijesti,
21. Mila Babić, mr. iur.
22. Nevenka Babić
23. Ilija Bagarić, dr. med.

24. Ante Bajlović, Zagreb
25. Josip Bajlović, Zagreb
26. Magdalena Bajlović, Zagreb
27. Marcelino Bajlović, Zagreb
28. Mario Bajlović, Zagreb
29. Martin /Ivo/ Baković
30. Zrinka /Marijan/ Baković
31. Ivan Banožić, Vinkovci
32. Marko Baotic, Work Preparation Manager
33. mag. iur. Ante Baraba
34. Josip Barbetti, dipl. ing., Milton, Canada
35. Tomislav Baričević, župnik
36. Ivan Barić
37. Ana Barišić, V. Gorica
38. Ankica Barišić, Poljska
39. Ante Barišić, Poljska
40. Ivica Barišić, Poljska
41. Mateja Barišić, Poljska
42. Miro Bartulica, Zagreb
43. Mira Tecilazić Bašić, sutkinja Županijskog suda u mirovini
44. Đurđica Bastjančić, prof.
45. Iva Bastjančić, nastavnica
46. Ivan Bastjančić, dipl. ing.
47. Darko Daran Bašić hrvatski branitelj, glavni urednik portala Hrvatsko nebo
48. Nikola Bašić pisac, Vis
49. prof. Tomislav Batinić, Sarajevo.
50. dr. sc. Zlatko Begonja, povjesničar
51. Lili Benčik, kolumnist, hrvatskepraviceblog.com
52. Joan Beram, St Ives, NSW Australia
53. Tomislav Beram, Sydney, Australia
54. Davor Bergam, Dubrovnik
55. Pasko Bete, Dubrovnik
56. Mate Bilić, Zagreb
57. Josip Bilić Prcić, odvjetnik
58. Stjepan (Vladimir) Biondić, mag. prava
59. dr. sc. Ante Birin, povjesničar

60. Anica Bobetić, Zagreb
61. Tomislav Bolanča, Zadar
62. Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
63. Dragan Bosanac, Borovo Naselje
64. Marin Bošković, dipl. ing. elektrotehnike
65. Tea Bošković, učiteljica razredne nastave
66. Ivan Bradvica, dipl. ing., književnik
67. Tomislav Brekalo, umirovljeni narednik HV i predsjednik HIKO (Hrvatska iseljenička kulturna organizacija) Essen, NRW, Njemačka
68. Emilija Britčević, Split
69. Mladen Britčević, Split
70. general dr Kornelije Brkić
71. Ana Bulaja
72. Ante Bulaja, Sv. Nedjelja
73. Josipa Bulaja
74. Jure Bulaja, Sv. Nedjelja
75. Luka Bulaja, Sv. Nedjelja
76. Mara Bulaja
77. Marko Bulaja
78. Mateja Bulaja, Sv. Nedjelja
79. Matija Bulaja
80. Mihaela Bulaja, Sv. Nedjelja
81. Ruža Bulaja, Sv. Nedjelja
82. Vjeko Bulaja, Sv. Nedjelja
83. dr. sc. Miljenko Buljac
84. Adolf Buntić, Zagreb
85. Ana-Marija Buntić, Zagreb
86. Dubravka Buntić, Zagreb
87. Matej Buntić, Zagreb
88. Nika Buntić, Zagreb
89. Jadranka Burazin, prof., Split
90. Jozo Burazin, kap. duge plovidbe, Split
91. dr. Jure Burić, bivši župan i saborski zastupnik
92. Anđelko Burilo, Zagreb
93. Valentin Burilo, Vukovar
94. Mario Butigan, Nuštar

95. brigadir, Eduard Butijer, Dugo Selo
96. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
97. Milan Čiliga, dipl. ing. el.
98. Petar Cvitanušić, Zagreb
99. general Ljubo Ćesić Rojs
100. izv. prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
101. Jozo Ćuk, dugogodišnji predstavnik Hrvata u Australiji
102. general Mile Ćuk
103. Iljko Ćurić, Zagreb
104. Ivo Ćurić, Zagreb
105. Ana Ćurković, Zagreb
106. Ante Ćurković, Zagreb
107. Danijela Ćurković, Zagreb
108. Dijana Ćurković, Zagreb
109. Ivan Ćurković, Zagreb
110. Ivana Ćurković, Zagreb
111. Marko Ćurković, Zagreb
112. Petar Ćurković, Zagreb
113. Tihomir Ćurković, Zagreb
114. Jelena Ćurković Zagreb
115. Tomislav Ćurković, Zagreb
116. izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić
117. Brane Čavar, Zagreb
118. Jozo Čavar, Vinkovci
119. Marinko Čavka, Knin
120. prim Jasna Čepin Bogović, dr. med.
121. don Lazar Čibarić
122. prof. dr. sc. Marin Čikeš, redoviti profesor u miru Sveučilišta u Zagrebu
123. Ante Čirko, Unna
124. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, Katolički bogoslovni fakultet, Split
125. Željko Čorak, Borovo Naselje
126. Florijan Čulina, Zagreb
127. Ante Čulo, Sv. Nedjelja
128. Božo Čulo, Sv. Nedjelja
129. Fran Čulo, Sv. Nedjelja

130. Franjka Čulo, Sv. Nedjelja
131. Ivan Čulo, Sv. Nedjelja
132. Josip Čulo, Sv. Nedjelja
133. Luka Čulo, Sv. Nedjelja
134. Marija Čulo, Sv. Nedjelja
135. Mate Čulo, Sv. Nedjelja
136. Melita Čulo, Sv. Nedjelja
137. Petra Čulo, Sv. Nedjelja
138. Prof. dr. sc. Vera Čuljak
139. Srećko Čuljak
140. dr. sc. Ante Čuvalo, Ždrelac (Pašman)-Chicago
141. Ivica Daničić, Borovo naselje
142. mr. sc. Mladen Deletis
143. Diana Delonga
144. Franko Delonga
145. Ivo Delonga
146. Jadranka Delonga
147. Marina Delonga
148. Marko Delonga
149. Alen Distler, Borovo Naselje
150. Dragica Distler, Borovo Naselje
151. Ivan Distler, Borovo Naselje
152. Tihomir Distler, Borovo Naselje
153. Mario Divić, Imotski
154. Željko Dokonal, Borovo Naselje
155. admiral Davor Domazet Lošo
156. Zvonimir R. Došen, Kanada
157. dr. sc. Miro Dorešić
158. Zdenka Dorinko, Melbourne
159. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog tjednika
160. Marija Dubravac, hrvatska pjesnikinja, Brisbane
161. Tomislav Dudić, Vukovar
162. Malkica Dugeč, književnica
163. Stipe Čipa Dukić, katolički svećenik
164. Viktor Dukić
165. Drago Duvnjak, dipl. ing. građ.
166. Jela Dužnović

167. Anđelko Đerek, pukovnik, Zagreb
168. Ljubomir Đukić, Vinkovci
169. prof. dr. sc. Neven Elezović
170. prof. dr. Damir Eljuga, predsjednik Hrvatske lige protiv raka, Karlobag
171. Ljerka Eljuga, dr. primarius, Karlobag
172. Adrijana Franjkić, Knin
173. Tomás Frković, Argentina
174. Stjepan Furdek, Sydney, Australia
175. Helena Galjer, Dubrovnik
176. Mladen Galić, dragovoljac Domovinskog rata, Split
177. Željko Galinović, Vinkovci
178. Zdravko Gavran, književnik
179. Gordana Gavranović, Borovo Naselje
180. Josip Gavranović, Borovo Naselje
181. Petar Gelo, Melbourne
182. Ivica Gilić, Borovo Naselje
183. Danica Glavaš
184. Vlado Glavaš
185. Krunoslav Gliha, umirovljenik, V.Gorica
186. Mladen Glowatzky, dipl. ing. građ.
187. Branko Govedarica, Dubrovnik
188. Violeta Grdić, Vukovar
189. Berislav Gregorić, predsjednik udruge policije branitelja Jastrebarsko
190. Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara
191. Matija Grgat
192. Ivica Grgić, Osijek
193. Vinko Grgić, prof.
194. Nikša Grljević, Dubrovnik
195. Ruža Grozdanić, Zagreb
196. mr.sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika,
197. professor emeritus Vinko Grubišić, dopisni član HAZU
198. Anđelka Gverić, Zadar
199. Mile Gverić, Zadar

200. Ivica Hapan, Dubrovnik
201. Mirko Hasenay, Buenos Aires, Argentina
202. Branko Haubrich
203. prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general
204. Davor Hitri, Borovo Naselje
205. Stjepan Hodak, Sesvete
206. Željko Hodak, Borovo Naselje
207. Dragana Horg, Borovo Naselje
208. Vesna Horg, Borovo Naselje
209. Štef Horvat, Borovo Naselje
210. Krunoslav /Marijan/ Horvatić
211. Marija /Mato/ Horvatić
212. Marijan / Ivan/ Horvatić
213. Albin Horvatiček, književnik
214. Ivan Hovanjec, Vinkovci
215. Branko Hrkač, sam. umjetnik
216. Josip Hrkač, Borovo Naselje
217. Ivan Hrvoić, Kanada
218. Brigadir, Werner Ilic, Zagreb
219. Krešimir Ivanček, akad. slikar-grafičar
220. Jure Ivančić
221. Dubravko Ivanković, Vukovar
222. msc Želimir Ivanović, dipl. ing. el. tehn., dragovoljac,
istočna Slavonija, Sunja 91-92.
223. Mile Ivezic, Chicago
224. Zlata Ivezic, Chicago
225. Melita Obeid Ivezic, Chicago
226. David Ivić
227. Alen Jakumetović, Borovo Naselje
228. general Ante Jelavić
229. Tomislav Jelić, novinar, suradnik Hrvatskog tjednika, Zagreb
230. Ivana Jerčinović, dipl. ing. fizike
231. dr. sc. Marko Jerčinović
232. Marko Jovanović, Dubrovnik
233. Snježana Jukić, Zagreb
234. mr. sc. Neven Jurica, veleposlanik u miru
235. Barbara Jurić

- 236. Filip Jurić
- 237. Luka Jurić
- 238. Željko Jurić
- 239. Ante Jurilj, Borovo naselje
- 240. Janja Jurišić, Frankfurt
- 241. don Anđelko Kačunko
- 242. Zaviša Kačić, prof.
- 243. Robert Kajfeš, Nova Gradiška
- 244. Branko Kalebić, Zagreb
- 245. Zlatko Kamen, Borovo Naselje
- 246. general Ivan Kapular, Zagreb
- 247. Edvina Maras Karačić, dr. med.
- 248. Mirko Karačić, dr. med.
- 249. prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
- 250. akademik Andrija Kaštelan
- 251. Ivo Kedi, Virovitica
- 252. Ana Kirchmayer-Wonnemann, Njemačka
- 253. Marko Kljajić, umirovljenik, Vetovo
- 254. Nikola Knez, filmski redatelj
- 255. Mile Kokan, Split
- 256. Ante Kokotović, Penrith, Australia
- 257. Stipe Kokotović, Penrith, Australia
- 258. pukovnik Miljenko Kolobarić, predsjednik HVIDRA-Osijek
- 259. Zvonimir Kološnjaj, Borovo Naselje
- 260. Nikša Koncani, dipl. ing., Vodice
- 261. prof. dr. sc. Ivan Kordić
- 262. mons. dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
- 263. Ljudevit Kotnik, dipl. ing. str. u miru
- 264. Ante Kovač, Split
- 265. Davor Kovačević, Tomislavgrad
- 266. Pero Kovačević, pravnik, bivši zastupnik u Hrvatskom saboru
- 267. Mile Kožul, Zagreb
- 268. akademik Kuzma Kovačić
- 269. Mate Krajina, novinar
- 270. Zdenko Kraljević, Zagreb
- 271. Marija Krasnec Oršolić, Munchen

272. Zlatko Krasnec, Vukovar
273. Marijana Križan, Zagreb
274. Mirjana Kutle
275. general Marinko Krešić
276. Luka Krilić, povratnik iz iseljeništva
277. Vjekoslav Krsnik, publicist, neovisni komentator
278. fra Ante Kukavica
279. brigadir, Stjepan Kulić, Vinkovci
280. Milan Kurilj, Rijeka
281. prof. dr. sc. Stipe Kutleša
282. prof. dr. sc. Ilij Kuzman
283. Boris Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
284. Ivanka Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
285. pukovnik Ivan Kvesić
286. Silvija Lažeta, dipl. iur., Zagreb
287. Jerko Lebo, voditelj građevinskih radova
288. Dragica Ledenko, Rijeka
289. Šime Letina
290. Josip Livasić, Sv. Nedjelja
291. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
292. Ilija Lončar, Glavni tajnik IO HSK-a za Benelux, Nizozemska
293. Antonio Lovasić, Sv. Nedjelja
294. Djurdja Lovasić, Sv. Nedjelja
295. Josip Lovasić, Sv. Nedjelja
296. Kristian Lovasić, Sv. Nedjelja
297. Slavko Lovasić, Sv. Nedjelja
298. Stjepan Lovasić, Sv. Nedjelja
299. Tomislav Lovasić, Sv. Nedjelja
300. Helena Lovrić
301. Ivana Lovrić
302. Marija Lovrić
303. Petar Lovrić
304. Zdravko Lozar, Berlin
305. Anda Luburic
306. Zvonimir Luburić, Oakville Ont. Canada
307. Ilija Lukanović, teolog i diplomat

- 308. Marija Lukić, Velika Kopanica
- 309. Josip Lulić, Nova Gradiška
- 310. Božo Ljubić, Karlobag
- 311. Mira Magaš, umirovljenica
- 312. doc. art. Marko Magdalenić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
- 313. Blažena Magdić, umirovljenica
- 314. Ivan Magdić, časnik HV-a u mirovini
- 315. Diana Majhen
- 316. Marijan Majić
- 317. mr. Hrvoje Majhen
- 318. Veselko Malekinušić, Borovo Naselje
- 319. Vesna Maletić
- 320. Mijo Maljković, inovator, Požega
- 321. mr.sc. Ivan Mance, Zagreb
- 322. Ankica Mandarić, dipl. ecc. u mirovini, Mostar
- 323. Jasna Mandić, Zagreb
- 324. Krešimir Mandić, Zagreb
- 325. Zdravko Mandić, Zagreb
- 326. Radoslav Marić, MD
- 327. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor u miru
- 328. Hrvoje Markasović, Vinkovci
- 329. Verica Marković, Vukovar
- 330. general Mladen Markač, Zagreb
- 331. brigadir, Ivan Markešić
- 332. Marija Markić, CTC
- 333. Marinko Markić, Toronto
- 334. Slobodan Markić, P. Eng
- 335. Josip Maršić
- 336. Tonko Martinis
- 337. Goran Marunček, Vinkovci
- 338. Verica Marunček, Vinkovci
- 339. Zoran Marunček, Vinkovci
- 340. Pater Vinko Maslač, Dubrovnik
- 341. Maro Masle, Dubrovnik
- 342. Mario Matančević, Borovo Naselje
- 343. Hrvoje Mateša
- 344. Josip Mateša, Vodice

-
345. Vedran Matić, Borovo Naselje
 346. Ante Matić, Borovo Naselje
 347. Ante Matijević, Split
 348. Franjo Matošević, Zagreb
 349. Cecilija Matuško
 350. Goran Mazić, Dubrovnik
 351. Berislav Medić, Vinkovci
 352. mr. sc. Božo Medić
 353. general dr. sc. Miroslav Međimorec
 354. Blaž Mešin, dipl. ing., Zagreb
 355. Mike Ivan Mikec
 356. general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška
 357. prof. dr. Luka Milas, znanstvenik i sveučilišni profesor u miru
 358. Ljerka Milas, prof.
 359. Zvonko Milas, Zagreb
 360. Drago Miota, Virovitica
 361. Marija Miota, Virovitica
 362. Ljiljana Mišljenac, Bijelo Brdo
 363. Marija Modrić, Zagreb
 364. Marica Morić, Split
 365. Anđa Mrđen, Borovo Naselje
 366. Gorostas Mrđen, Borovo Naselje
 367. Marin Mrđen, Borovo Naselje
 368. Igor Naletilić, Borovo Naselje
 369. Stjepan Njergeš, Borovo Naselje
 370. Danka Nemarić
 371. prof. dr. sc. Milan Nosić
 372. Javor Novak, hrvatski književnik i publicist, član Upravnog odbora HKV-a
 373. Alfred Obranić, dipl. ing. u miru
 374. Darko Omrčen, dipl. ing. elektrotehnike
 375. Oreč Željko, Zagreb
 376. Ivica Orešković, Zagreb
 377. Josip Osrečki, Vinkovci
 378. Mario Marcos Ostojić

- 379. Ivan Ozanic, Oakville, Kanada
- 380. Snježana Patko, Vukovar
- 381. dr. Ing. Marijan Papić, Vancouver, B.C., Canada
- 382. Miroslav Papić, dipl. ing. stroj., član HNES-a, Zagreb
- 383. Milan Pavich Vukina, Lukovčak
- 384. mr. Alojz Pavlović, dipl. ing., književnik
- 385. Ljiljana Pavlović, Borovo Naselje
- 386. Mladen Pavković, novinar i publicist
- 387. Vladimir Pavletić, Generalski Stol
- 388. prof. dr. sc. Davor Pavuna
- 389. Ankica Pečarić, prof.
- 390. akademik Josip Pečarić
- 391. Dragutin Peček, Zagreb
- 392. Ivan Penava, gradonačelnik Vukovara
- 393. Miroslav Penava, Požega
- 394. Željko Penava, Molvice
- 395. Stipan Perić, dipl. oec., Tomislavgrad
- 396. Anto Periša
- 397. Franjo Miroslav Perkovic, dipl. arh., Zagreb
- 398. dr. sc. Damir Pešorda, književnik
- 399. Alojzije Petracic, umirovljenik
- 400. Mr. sc. Andrija Petrović, projekt manager, Zagreb
- 401. Ivan Petrović, Borovo Naselje
- 402. Marinko Pezer, Zagreb
- 403. Stipo Pilić, prof.
- 404. Silvio Pinter, Vinkovci
- 405. Tomislav Pipunić, Melbourne, Australia
- 406. Nenad Piskač, književnik
- 407. Mile Pletikosa, P. Eng.
- 408. Katica Plišić, Bern
- 409. Miljenko Plišić, Bern
- 410. Ivo Poljak
- 411. Tomislav Poljičanin, Borovo Naselje
- 412. Siniša Posarić, književnik
- 413. general Ivica Primorac
- 414. Vera Primorac, književnica
- 415. Mladen Prkačin, HRVI, Solin

416. prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak
417. general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
418. Silvija Pršlja, Zagreb
419. mr. sc. Sonja Radionov, dipl. ing.
420. Ivo Radman, Velika Gorica
421. pukovnik, Damir Radnić, Zagreb
422. Marko Radoš, Zagreb
423. Ante Rakić
424. prim. Miljenko Raos, dr. med.
425. brigadir, Ivan Rašić, Zagreb
426. Ante Rašić, Osijek
427. Pero Rašić, Borovo Naselje
428. dr. sc. Stjepan Razum, povjestničar i arhivist
429. Antonio Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
430. Božidar Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
431. Petra Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
432. Ruža Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
433. Danijel Rehak, predsjednik društva logoraša
434. Branko Reić, dipl. ing. građ.
435. Danijel Rimac, Borovo Naselje
436. Antun Rom, Glina
437. Josip Romić, Nova Gradiška
438. general Renato Romić, Virovitica
439. Neda Rosandic Saric - veleposlanica u miru
440. Herve Rousseau, Francuz iz Zagreba
441. Božidar Ručević, dipl. inž. u miru iz Zagreba
442. Zorica Rukavina, prof., Zagreb
443. prof. emerit. Zvonko Rumboldt, Split
444. Ivica Rupčić, Vinkovci
445. Iva Sablić, Borovo Naselje
446. Zoran Sablić, Borovo Naselje
447. dr. rer.soc.oec., Blaženko Segmanović
448. Marija Senjić, Sesvete
449. Niko Senjić, Sesvete
450. Velimir Slavić, Vinkovci
451. dr.sc Goran Slipac, Zagreb

- 452. Marija Skender, Sydney, Australia
- 453. Josip Skender, Sydney, Australia
- 454. Jakov Skočibušić, prof., umirovljeni veleposlanik, Split
- 455. Masa Skondro Vrzina, Sydney, Australia
- 456. mr. sc. Marina Skrobica
- 457. Dubravka Smiljan
- 458. Ivica Smiljan
- 459. Davorin Smokrović
- 460. Renato Smokrović, Starigrad-Paklenica
- 461. Željko Soldo inž. el., Zagreb
- 462. prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić
- 463. Stefan Sosa, Bad Liebenzel, Germany
- 464. Damir Stahor, Dubrovnik
- 465. Mirko Strabic
- 466. Dominik Stamać, dipl. ing. u mirovini
- 467. dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUD-a
- 468. Edvin Strgačić LLB Pravni fakultet Zagreb, owner of Can Cro Accounting business Toronto
- 469. Vera Strgačić, dipl. ing., Farmaceutski Fakultet Zagreb, University of Toronto, Faculty of Education
- 470. Zoran Strmota, Vinkovci
- 471. Ante Šare, dipl. ing. elektotehnike
- 472. Stanko Šarić, dipl. ing., glazbenik
- 473. Jagoda Šećer, Split
- 474. Stjepan Šešelj, književnik
- 475. Ilija Šikić, pjesnik
- 476. general Željko Šiljeg, Zagreb
- 477. Dobroslav Šimović, dipl. iur.
- 478. Mario Škegro, Ivankovo
- 479. Dipl. ing. Ivica Škiljo
- 480. Ivan Šmit, Borovo Naselje
- 481. mr. sc. Niko Šoljak, predsjednik Hrvatskog svjetskog sabora
- 482. Stjepan Šooš, Bad Liebenzel, Germany
- 483. Zoran Šorli, Vinkovci
- 484. Nikola Štedul

485. st. brigadir, Marinko Štrbac, Novoselac
486. Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
487. Krešimir Tičić, dipl. ing. arh., arhitekt i pisac
488. Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije
Sveučilišta u Zagrebu
489. Kap. Eduard Tkalcic, Hong Kong
490. dr. sc. Marko Tokić, Mostar
491. Benjamin Tolić, filozof i publicist
492. general Žarko Tole, Split
493. general Ivan Tolj, književnik
494. Josip Tolj, mag. iur, odvjetnički vježbenik
495. Jozo Mario Tolj, katolički svećenik u miru
496. Mato Toman, Bjelovar
497. Alen Tomašević, Dubrovnik
498. Rudi Tomić
499. Danijel Tordinac, Borovo Naselje
500. Goran Trdin, Osijek
501. Damir Tučkar, dipl. inž.
502. Stjepan Tuđman, dipl. ecc.
503. Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ.
504. mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom
državnom saboru
505. Vera Uglešić, prof.
506. Ivan Valek, arhitekt
507. Zvonimir Veselje, Borovo Naselje
508. prof. emer. dr. sc. Ivica Veža
509. Đuro Vidmarović, prof.
510. Paula Viher, Križevci
511. brigadir Ilija Vincetic, Zadar
512. Zdravko Vlaić, dipl. ing., Zagreb
513. Margarita Vrbanović, prof.
514. Stjepan Vrbanović
515. Domagoj Vrčak, Zagreb
516. Krešo Vujević
517. Antonio Vukan, Borovo Naselje
518. Danijel Vukasović, Dubrovnik
519. Ivan Vukić

- 520. Krešimir Vukić
- 521. Marija Vukić
- 522. Tomislav Vuković, novinar
- 523. Ante Vukušić, Dubrovnik
- 524. Darko Vukušić, Dubrovnik
- 525. Mirjana Vrsalović, mag. farm.
- 526. Miljenko Zadro, Borovo Naselje
- 527. Zlatko Zaoborni, Borovo Naselje
- 528. Ana Zeko, Baška Voda
- 529. brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
- 530. Darko Zlodi, Zagreb
- 531. brigadir Drago Zrinušić, Zadar
- 532. Vlasta Zubčić, dizajner, Zagreb
- 533. Zlatko Zubković, Vinkovci
- 534. mr. Miljenko Žagar, veleposlanik u miru
- 535. Ana Žanić, Vinkovci
- 536. Nikša Žarak, Dubrovnik
- 537. Kata Žarko, S. Kraljevec
- 538. Marko Žarko, S. Kraljevec
- 539. Nediljko Žarko, S. Kraljevec

Na Internetu:

**Preko pet stotina uglednika zahtjeva kadrovske smjene na
HTV-u**

<https://kamenjar.com/preko-pet-stotina-uglednika-zahtjeva-kadrovske-smjene-na-htv-u/>

INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

TUĐMAN 100, 2.

Kao što znate imamo najavljene dva obilježavanja 100. obljetnice rođenja OCA HRVATSKE DRŽAVE dr. Franje Tuđmana.

Dvije proslave Tuđmanova 100. rođendana, sin Štef **protiv** HDZ-a

Bitka za Tuđmanovo naslijeđe: inicijativu okupljena oko Stjepana Tuđmana planira koncerti na Trgu bana Jelčića i akademiji u Saboru, a veliku proslavu organizira i Zajednica utemeljitelja HDZ-a. Iz oba tabora poručuju da spajanje ne dolazi u obzir str. 5

Dossier: Vrhunac krize na istoku Europe

Putinov korak k stvaranju novog svjetskog poretka

Analiza Mirka Galica: Kako su ruski imperijalizam, arogancija Zapada i ukrajinska nativnost dovele svijet u strah od rata str. 3

SMART46
DAM CRNYAVLJANA
SMART - PRELOZO
TUTUNOKOŠI
FRANCUSKA
TRJENOVANJA

Višje od polovice
testiranih maslinovih ulja
ima lažnu deklaraciju

str. 10.
Domaća maslinova ulja skuplja su od
uvaznih, hrvatska pratećih
zadovoljena svega 45 posto tržišnih
potreba

Pobuna u koaliciji.
Čuraja za ministra ne
žele Čačić i HSLS

str. 9
Analizirali: Vlada se mora prestićiti zbog
nura i Schengena i drugu polovicu
mandata iskoristiti za redovno
provođenje reformi

Kako je prvim
Europljanima Hrvatska
postala kolijevka života

str. 42
U izdanju Večernjeg lista u nedjelju izlazi
veliki povijesni specijal o neanđelskim,
u čijem su stvaranju sudjelovali najbolji
domaći i inozemni stručnjaci

Naravno onima kojima HRVATSKI predsjednik služi samo za ostvarenje njihovih osobnih interesa smatraju da ga treba slaviti u ime HDZ-a, pokreta koji je osnovao Tuđman i čiju su parolu ZNA SE oni pretvorili u ZA SE! Oni su sve ostvarili zbog ostvarenja svojih interesa pa im je najvažnije što je Tuđman osnovao HDZ. S druge strane Stjepan Tuđman je jedan od osnivača HDZ-a ali zna da je najveće ostvarenje akademika Franje Tuđmana stvaranje hrvatske države i zato je pokrenuo inicijalni krug Tuđman 100 u kojemu su ušli istinski tuđmanisti, dakle neki od njih su članovi HDZ. Kao istinski tuđmanisti oni vide koliko je Stjepan Tuđman u pravu kada današnji HDZ smatra lijevom strankom („lijevi centar“) pa im nije logično da jubilej obilježi neka lijeva stranka u RH jer je upitno možemo li u današnjoj Hrvatskoj neku lijevu stranku smatrati hrvatskom strankom. A s obzirom da je najveće ostvarenje OCA HRVATSKE DRŽAVE ta država, nju trebaju organizirati oni koji znaju da je hrvatsku državu izborio hrvatski narod i da je to jubilej naroda a ne stranke.

Zato s druge strane možemo promatrati da imamo doista dvije proslave ovog velikog jubileja i po ideološkoj osnovi a ne samo iz koristoljublja. Jednu proslavu organizira ljevica u RH na čelu s HDZ-om, a drugu desnica tj. državotvorni Hrvati.

Malo više o članovima inicijalnog kruga otkrio je naš poznati odvjetnik Željko Olujić:

DVOSTRUKA PROSLAVA

Olujić otkrio tko još, pod vodstvom Tuđmanova sina, želi sudjelovati u obilježavanju stotog rođendana pokojnog predsjednika

Za 14. svibnja, kada se obilježava dan rođenja prvog hrvatskog predsjednika, inicijalni krug Tuđman 100, okupljen oko Stjepana Tuđmana, najavio je niz manifestacija, a ističu kako se svakog dana širi krug ljudi koji se želi pridružiti, piše u srijedu Večernji list

23.02.2022.

Planiraju svečanu akademiju u Hrvatskom saboru, a potom i veliki koncert na Trgu bana Jelačića. Zahtjeve koji bi im trebali omogućiti

realizaciju toga predali su jučer, otkriva odvjetnik Željko Olujić, jedan od okupljenih u inicijativi koja sama želi organizirati svojevrsnu proslavu za stoti rođendan Franje Tuđmana. Pod "sama" mislimo bez suradnje s HDZ-om, dakle samo pod vodstvom Stjepana Tuđmana, sina prvog predsjednika, navodi dnevnik.

Sve je počelo prije desetak dana u Nazorovoj, u kući Tuđmanovih, gdje je Stjepan Tuđman sa slikarom i piscem Antunom Matešom, zatim bivšim ministrom pravosuđa i savjetnikom prvog predsjednika Bosiljkom Mišetićem te čelnikom Domovinskog pokreta Ivanom Penavom iznjedrio ideju o organizaciji proslave rođendana njegova pokojna oca.

"Inicijator inicijativnog kruga Tuđman 100 obitelj je Tuđman, na čelu sa Stjepanom Tuđmanom. Mene su zvali jer su osjetili da je u Hrvatskoj malo opcija koje su na tragu lika i djela Franje Tuđmana", pojasnio je Penava, kojem se u inicijalnom krugu pridružio još jedan stranački kolega, Stjepo Bartulica.

A tko još, pod vodstvom Tuđmanova sina, želi sudjelovati u obilježavanju stotog rođendana pokojnog predsjednika, otkrio je Željko Olujić.

Ivan Aralica, Mato Artuković, Ante Beljo, Milan Bešlić, Toni Cetinski, Mile Ćuk, Andrija Hebrang, Hrvoje Hitrec, Ljerka Mintas-Hodak, Zvonimir Hodak, Kuzma Kovačić, Mate Kovačević, Drago Krpina, Đani Maršan, Antun Mateš, Bosiljko Mišetić, Željko Olujić, Josip Pečarić, Željko Sačić, Jakov Sedlar, Marin Sopta, Stjepan Šterc, Ivan Tolj..., nabrajao je političare, kipare, redatelje, glazbenike, pravnike Željko Olujić pa istaknuo kako se krug ljudi širi svakodnevno te je zanimanje veliko i u Hrvatskoj i u inozemstvu. Planove imaju, ali oni uvelike ovise o Gradu Zagrebu, kao i o Saboru.

Stjepan Tuđman prošli je tjedan za Novi list detaljnije pojasnio zašto se odlučio na posebnu proslavu. Današnji HDZ vidi kao stranku lijevog centra, a Andrej Plenković, rekao je, nije autentičan tumač i nastavljajući djela Franje Tuđmana.

Iz stranke odgovaraju i kako je HDZ na svojim tijelima utemeljio "poseban odbor za obilježavanje stote godišnjice rođenja prvoga hrvatskoga predsjednika dr. Franje Tuđmana". Na čelu tog odbora je glavni tajnik HDZ-a Krunoslav Katičić, a što on priprema sa svojim timom, kažu, izvijestit će na vrijeme.

Kako doznaje dnevnik, plan je vrlo sličan onome inicijalnog kruga, a na pitanje zašto se jednostavno ne spoje, i u HDZ-u i u inicijalnom krugu Tuđman 100, kažu da to ne dolazi u obzir.

<https://direktno.hr/domovina/olujic-otkrio-tko-jos-pod-vodstvom-tudmanova-sina-zeli-sudjelovati-u-obilježavanju-stotog-rodendana-pokojnog-predsjednika-261089/>

Poslije trećesiječanskih izbora 2000. godine mnogi su se HDZ-ovi dužnosnici ograđivali od politike predsjednika Tuđmana. Jedna novinarka je tako upitala g. Mišetića, koji je danas jedan od članova inicijalnog kruga, je li i on jedan od tih. Odgovorio joj je:

- Ne! Sada vidim da je Predsjednik bio genij!
- Zašto? – upitala je zaprepašteno.
- Pa stvorio je državu s ovakvim narodom!

Naravno mislio je na dužnosnike HDZ-a koji su se masovno odricali OCA HRVATSKE DRŽAVE.

Ja sam tada bio u Australiju u Adelaideu. Dan poslije smrti našeg predsjednika tamošnji HDZ je održao komemoraciju i odredili su mene, dakle nekoga tko nije bio član HDZ-a, da govorim na toj komemoraciji. Evo tog govora:

GOVOR DR. PEČARIĆA NA KOMEMORACIJI U ADELAIDEU*

Jučer nas je sve zatekla tužna vijest: umro je Predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman. Umro je utemeljitelj i prvi predsjednik voljene nam Hrvatske. Umro je utemeljitelj samostalne i samobitne Republike Hrvatske, sanjane vijekovima, umro je ostvarivši sva svoja obećanja o suverenitetu hrvatskog naroda. Umro je predsjednik svih Hrvata. I onih u Hrvatskoj. I onih u Bosni i Hercegovini. I onih u Boki kotorskoj, Srijemu, Bačkoj, Banatu, Kosovu, Austriji, Mađarskoj. I onih diljem cijeloga svijeta, pa i nas u Australiji. Umro je čovjek koji je obilježio ovu epohu. Umro je čovjek koji je stvarao najljepše stranice hrvatske povijesti.

* Tekst je u neznatno skraćenom obliku tiskan u "Vjesniku" od 15. studenoga 1999., a dan je i u sklopu teksta: Komemoracija za predsjednika Tuđmana u Adelaideu *Umro je vođa, ali je ostao svjetionik i slobodna Hrvatska*, "Hrvatski vjesnik", 24. prosinca 1999. Govor je pročitan i na hrvatskom programu radija 3ZZZ u Melbourneu.

I doista, sjetimo se što je sve hrvatski narod predvođen dr. Franjom Tuđmanom prošao samo u ovih zadnjih deset godina. Deset teških godina, ali najslavnijih u hrvatskoj povijesti! Danas je sve više i više očito kako svjetske velesile nisu željele neovisnost Hrvatske. Zato su dopustile agresiju na Hrvatsku. I ne samo dopustile već i aktivno pomagale. Embargo na uvoz oružja u situaciji kada je Hrvatsku napala armija za koju se smatralo da je među 3-4 najjače u Europi, kada su Hrvatsku napale mnogobrojne četničke horde, predstavljalo je oduzimanje Hrvatskoj i hrvatskom narodu prava na samoobranu. U takvim uvjetima doista je trebalo i hrabrosti hrvatskih ljudi, ali i izuzetne pameti onih koji su ga predvodili, da bi se postigao cilj - neovisna hrvatska država. Predvođeni dr. Tuđmanom to smo i ostvarili. Ostvarili smo nešto što jest ravno čudu - Hrvatsko čudo.

Danas je sve očitiije kako su oni koji vladaju svijetom željeli i žele riješiti probleme Bosne i Hercegovine na račun hrvatskog naroda. I takvim pokušajima predsjednik Tuđman se suprotstavljao i uspješno ih onemogućavao.

Sjetimo se također plana Z4 kojim su svjetske sile željele onemogućiti samu mogućnost postojanja neovisne Hrvatske. Sjajne oružane akcije Bljesak i Oluja uvelike su onemogućile ostvarivanje takvog plana. U samo tridesetak sati Tuđmanova Hrvatska je učinila ono što četiri pune godine nisu htjeli, nisu znali, ili nisu smjeli učiniti ni UN, ni Europska unija, ni najmoćniji vojni savez u povijesti čovječanstva - NATO! Ne čudi onda zašto su željeli kriminalizirati ove veličanstvene akcije. Ne čudi zašto se u Haagu sudi uglavnom istinskim pobjednicima u ratu - Hrvatima.

Do današnjeg dana traju pritisci na Republiku Hrvatsku i neskriveno žele vratiti je na Balkan. Takve inicijative se smjenjuju jedna za drugom, a glavni "krivac", što do sada nisu urodile plodom, bio je upravo naš Predsjednik.

Hrvatska i njen predsjednik postali su svjetionici malobrojnim narodima u njihovoj borbi za slobodu. Svojim stvaralačkim opusom i u praksi kroz stvaranje neovisne Hrvatske, unatoč protivljenju najmoćnijih država svijeta, Predsjednik Tuđman je ukazao da postoji budućnost i malobrojnim narodima. Takovo djelovanje predsjednika Tuđmana izravno je u suprotnosti s današnjim pokušajima stvaranja novog svijeta u kojemu je bitan jedino pojedinac. Svijet, u kojem nema

mjesta ni za obitelj, ni za malobrojne narode. Jer oni najmoćniji su sebi i svojim narodima već osigurali vladajuće pozicije u današnjem svijetu. Svi oni koji žele boljitak svojih naroda izravno ih ugrožavaju. Zato su predsjednik Tuđman i Hrvatska stalno na udaru medija koji su u rukama najmoćnijih, i preko kojih svjetski moćnici osiguravaju svoje interese.

I katoličkoj crkvi jest važan pojedinac. Ali ona poštuje prirodne zakone po kojima je pojedincu važna i njegova obitelj i njegov narod. Zato je najveći moralni autoritet današnjice, Sveti Otac Ivan Pavao II., izuzetno cijenio našeg predsjednika. Itekako je svjestan njegove uloge u obrani malobrojnih naroda i njihove težnje za opstankom i slobodom. Obrani jedne - ljudima prirodnije - vizije svijeta. Zato je Papa prošle godine u Mariji Bistrici, kada je proglasio kardinala Alojzija Stepinca blaženim, i pozvao - mimo protokola - predsjednika Tuđmana da mu tu na oltaru čestita ovo proglašenje. Time je Sveti Otac rame uz rame blaženom Stepincu postavio i dr. Tuđmana. A da on to nije učinio slučajno pokazao je već sutradan, kada je u Splitu čestitao imendan dr. Tuđmanu, prije nego kardinalu Kuhariću i biskupu Komarici. Zato su, zbog ovog poteza Svetog Oca, uslijedili napadi i na Predsjednika i na Katoličku crkvu. Napadi onih koji baš i nisu sretni što postoji neovisna Hrvatska. Oni su time pokazali da su prepoznali poruku Svetog Oca, za razliku od mnogih u Hrvatskoj koji ne samo da tako nešto nisu prepoznali nego su vjerovali u "crne priče", priče kojima i jest bio cilj slabljene Hrvatske države.

Dr. Tuđman je znao da su pritisci na našu državu ponovo kulminirali u želji velikih sila da se smijeni "neposlušna" hrvatska vlast. Znao je da u svojoj borbi za voljenu mu Hrvatsku ima veliku potporu u Svetom Ocu. Zato je umjesto na hitnu operaciju otišao u Rim u posjet Svetom Ocu. Vrativši se iz Rima, umjesto na operacioni stol otišao je položiti vijenac svima, kako je napisao, koji su živjeli, stvarali, patili, umirali i ginuli da bi hrvatski narod mogao preživjeti i na kraju ostvariti svoju slobodnu i nezavisnu državu. Precijenio je svoje snage jer je vjerovao da je njegova ljubav prema Hrvatskoj jača od svega. Nije bila. Umjesto da odloži svoj posjet i osigura bar u naredne dvije godine koliko-toliko mirniju poziciju za Hrvatsku - napustio nas je. A možda će upravo to očito samožrtvovanje za Hrvatsku učiniti da će njegova ljubav za Hrvatsku pobijediti i samu smrt. Jer nastavak ostvarivanja Tuđmanove vizije,

Tuđmanove Hrvatske, značit će da je njegova ljubav za Hrvatsku pobijedila i samu smrt.

Danas smo suočeni s izuzetnom situacijom. Jednostavno smo naučili da imamo predsjednika koji će uvijek naći najbolje rješenje za sve probleme s kojima se suočava Hrvatska. Sada više njega nema. Morat ćemo te probleme rješavati sami. Hoćemo li uspjeti ophrvati se svjetskim moćnicima koji u Hrvatskoj žele sprovesti svoje interese, a na uštrb hrvatskih? On je to uspijevao. Hoćemo li mi bez njega? Da, doista, pred hrvatski narod, pred svakim od nas ponaosob, to je velika, ali i izazovna zadaća. Ako nam je svjetionik, misao vodilja predsjednik Tuđman, imamo šanse i uspjeti u tome. Bez tog svjetionika, bit ćemo osuđeni na ono što smo već imali - služenje drugima. A narod koji ne uči iz svoje povijesti -drugo i ne zaslužuje. Uvjeran sam da će moj hrvatski narod znati to ostvariti i na taj način odužiti se dr. Franji Tuđmanu, utemeljitelju i prvom predsjedniku Republike Hrvatske.

Duboko sam uvjeren da će povijest pokazati da je dr. Franjo Tuđman najveći sin kojega je ikada rodila hrvatska mati. Ali i ne samo to. Danas mnogi dr. Franju Tuđmana uspoređuju po mnogo čemu s tvorcem Njemačke - Bismarckom. To i ne iznenađuje, doista je dr. Tuđman vjerojatno najveći političar i državnik s kraja dvadesetog stoljeća. Napadi onih kojima je onemogućio ostvarenje njihove antihrvatske politike to najbolje pokazuju.

Hvala Ti, naš voljeni Predsjedniče. Ipak, zašto si nas tako prerano napustio? Možda i nisi. Možda si nas samo natjerao da moramo mnogo više misliti o tvome velikom djelu. Možda si nas samo natjerao da mnogo više budemo s Tobom - nastavljaajući Tvoje veliko djelo.

Neka je laka slobodna hrvatska zemlja dr. Franji Tuđmanu, predsjedniku Republike Hrvatske. Neka mu je vječna čast, slava i vječna hvala. Počivao u miru Božjem! BOŽE ČUVAJ HRVATSKU!

"Spremnost, Hrvatski tjednik", 21. prosinca 1999.

Kao što znate bijesni svjetski moćnici mu nisu došli na sprovod, HDZ-ovi dužnosnici su se ograđivali od njega, ali na sprovod mu je došao tadašnji Predsjednik vlade Mađarske VIKTOR ORBAN. I danas vidimo da je današnji predsjednik Mađarske još tada bio tuđmanist, zar ne?

Josip Pečarić

24. 02. 2022.

PRIZNAJTE HRVATSKU PRAVOSLAVNU CRKVU!, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE MARIJA FILIPIJA *NIKOLA TESLA ISPOD PAUČINE U ZAGREBU*

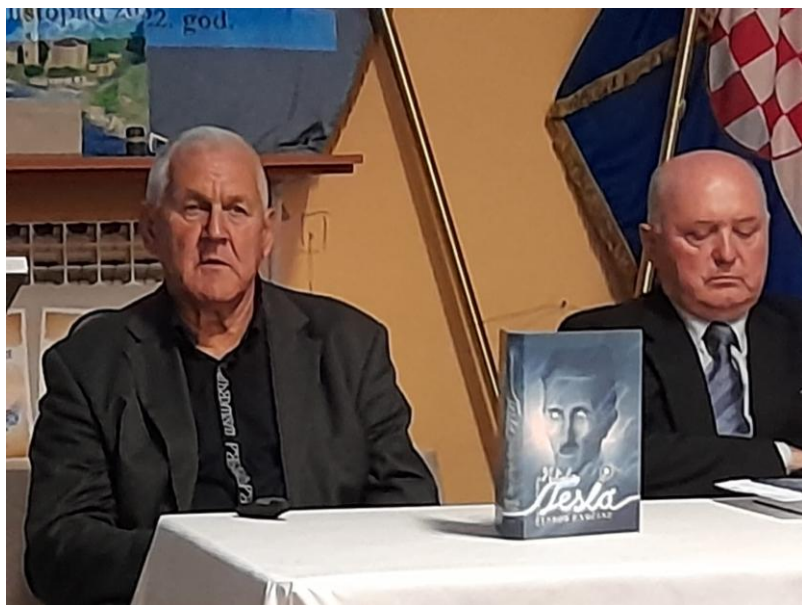
Dopustite da vas sve lijepo pozdravim.

Pred nama je treće dopunjeno izdanje knjige Marija Filipija *NIKOLA TESLA ISPOD PAUČINE*.

Filipi je Zagrebčan rođen 24. ožujka 1950. godine, politolog, dugogodišnji novinar u više redakcija, u mladosti uspješan veslač, u ratu dragovoljac, zatim 100% invalid kao posljedica ratnog

stradanja. Prva knjiga „Nikola Tesla ispod paučine“ je njegova prva knjiga uopće, a ovo je kao što sam već naglasio njezino treće izdanje. U međuvremenu je objavio knjigu svojih ratnih svjedočanstava „Na istočnom pragu Domovine“, kao i zbirku pjesama „Od mira do rata i natrag“. Također sklada pjesme koje sam i pjeva. A koliko je talentiran Mario Filipi govori i njegova Stand up komedija „Kako glumiti normalnog čovjeka“.

U Uvodu knjige upozorio sam na jedan događaj koji pokazuje koliko je Tesla stalna aktualna tema osobito u Srbiji, Ukazao sam na reagiranje tamošnjih medija na izjavu legendarnog tenisača Novaka Đokovića koja se dogodila u trenucima kada sam pisao taj Uvod. On je nehotice izazvao buru u medijima kada je spomenuo Nikolu Teslu jer je tijekom jednog razgovora kazao da se divi geniju rođenom u Smiljanima.

Srpski portali su Đokovićevu izjavu doživjeli ovako: srpski portali taj su razgovor prenijeli uz naslove “Đoković otkrio kojem se Srbinu divi”, a dan kasnije zamjerili hrvatskim kolegama što su u svojim tekstovima napisali da je “Đoković otkrio da se divi geniju rođenom

u Hrvatskoj”. Zamjerili su i napali one koji su napisali istinu! Zar se Smiljan ne nalazi u Hrvatskoj?

Odavno sam naučio kako Srbi fanatično brane svoje laži. Pa i Dobrica Ćosić je rekao da je Srbima laž najviše pomogla u povijesti. Žestoko reagiranje srpskih medija na činjenicu da se Tesla rodio u Hrvatskoj pokazuje da tu ima nečeg mnogo višeg. A to upravo pokazuje ova knjiga. Ja sam u svom Uvodu posebno obratio pažnju na Filipijevu raspravu o Teslinoj izjavi u koju malo tko u Hrvatskoj sumnja: *“ponosim se svojim srpskim rodом i hrvatskom domovinom”*. Ona se pripisuje Tesli, ali je nedokazana.

Zanimljivo je da se Đoković spominje i u priči o napadima na pozdrav ZA DOM SPFREMI (vidjeti npr. knjigu J. Pečarić, Josip Šimunić i ‘Za Dom spremni’, Zagreb, 2019, str. 362.) koje je do kraja razgolitio upravo Mario Filipi svojim OTVORENIM PISMOM DOBRONICU:

*U mjestu Punat na otoku Krku pučki sakupljač narodnih sjećanja na povijest **Rado Žic Mikulin** zabilježio je pjesmu koja je zapravo bila himna hrvatskih srednjovjekovnih mornara. Oni su sebe nazivali ormanci prema brodovima koji su se zvali ormanice i dominirali su Jadranom do kraja prvog milenija. U toj himni slogan „Za dom spremni“ pojavljuje se gotovo doslovno na čak tri mjesta.*

<https://narod.hr/hrvatska/hrvi-mario-filipi-u-otvorenom-pismu-predsjedniku-vrhovnog-suda-radovanu-dobronicu>

Naravno to neće ništa promijeniti u ovakvoj Hrvatskoj jer (kako kaže Rudi Tomić):

*Činjenica je da je srbadiji, jugokomunistima i hrvatskim veleizdajnicima ZDS – trn u oku. Jer su agresori na Hrvatsku gubili ratove baš zbog toga što je hrvatski narod bio uvijek **Za dom spreman**.*

Pohod ”dušobrižništva” SPC u Vukovar... | Bez Cenzure

Priča o Đokoviću i Tesli podsjetila me je na jednu priču iz Australije, a kako je ta priča draga Mariju Filipiju nadam se da će biti zanimljiva i vama: Za vrijeme Domovinskog rata bilo je puno doseljenika iz Hrvatske i Srba i Hrvata. Morali su učiti Engleski pa su bili u istim razredima. Tako mi je jedna Hrvatica ispričala da je s njom u istu grupu bila i jedna Srпкиnja koja je na predstavljanju tvrdila da je ona iz Knina koji je u Srbiji. Ona je intervenirala tvrdeći da je Knin u Hrvatskoj. Profesorica je morala donijeti kartu i pokazalo se da je Knin u Hrvatskoj. Srпкиnja je plačući vikala: *Nije u Hrvatskoj - u Srbiji je!*

Sličnu priču mogli ste ovih dana pročitati u Hrvatskom tjedniku gdje su tiskana dva teksta o Nikoli Tesli:

Joško Čelan, Tesline su svjedodžbe dokaz njegove hrvatske domovine i hrvatskog jezika, *Hrvatski tjednik*, 29. 09. 2022.

Marito Mihovil Letica, Teslina je domovina Hrvatska, *Hrvatski tjednik*, 13. 11. 2022.

U svezi s tom mojom pričom iz Australije treba pogledati slijedeći dio koji je dan u Čelanovom tekstu:

Ugledni francuski list Le Figaro objavio je u broju od 23. kolovoza 2022. u opširnom prilogu o Nikoli Tesli, da je rođen u Srbiji. Reagirao je hrvatski iseljenik u Monacu Grga Tapalović. List je objavio njegovu reakciju i ispričao se napomenuvši da je mjesto Teslinog rođenja u Hrvatskoj.

Nezamjenjiva je uloga Marija Filipija i u borbi za priznanje Hrvatski Pravoslavne Crkve. Iako katolik on je nezamjenjiv u misama Hrvatske pravoslavne Crkve i često reagira svojim tekstovima o njoj. Tako u jednom od takvih tekstova Filipi spominje i Teslu:

*MARIO FILIPI: INCIDENT JE ZAPRAVO UPEREN PROTIV
ISTINE*

05 Listopad 2021

Incident s trganjem hrvatske državne zastave pred zgradom u kojemu Hrvatska pravoslavna crkva služi službu Božju nije bio sam sebi svrha i nije slučajan. On je u funkciji pomno isplaniranog napada na Hrvatsku i hrvatski narod koji bismo mogli nazvati – historiocid, dakle uništenje hrvatske prošlosti.

(...)

Na jednu od liturgija (misa) Hrvatske pravoslavne crkve došao je nepoznat čovjek kojemu smo se u prvi mah obradovali jer se radujemo svakome tko dolazi k nama prvi put. Ali on je već za vrijeme liturgije nekim upadicama radio nered, a nakon završetka prišao je arhiepiskopu i uslijedio je ovaj dijalog:

Provokator: "Da li Vi ovdje obnavljate ustašku crkvu?"

Arhiepiskop: "Prije onoga što Vi zovete "ustaška crkva" postojala je hrvatska pravoslavna crkva.

Provokator: "Ali prije nije bilo Hrvatske. A znate li da je car Dušan jeo zlatnim žlicama, dok su svi drugi vladari jeli drvenim žlicama".

Arhiepiskop: "Onaj kojeg zovete "car Dušan" bio je vazal mađarsko-hrvatskoga kralja, a etnički je bio više Bugar nego Srbin".

Provokator: "To Vi kažete zato jer ste Bugar".

i: "Hrvatska pravoslavna crkva postoji od 18. stoljeća".

Provokator: "Ali tada nije bilo Hrvatske".

Filipi: "Hrvatska postoji najmanje od sedmog stoljeća, a vjerojatno i duže".

Na to je čovjek furiozno otišao.

Da taj čovjek tamo nije bio slučajno i da je točno znao što radi potvrdio je nekoliko dana kasnije srbijanski političar Vulin koji je rekao da Nikola Tesla nikada nije nogom stupio na hrvatsko tlo. Dakle u doba njegovog rođenja nije bilo Hrvatske, nego je izumitelj rođen u Austriji. Nadalje nastavlja Vulin, da je Tesla 1941. došao u Hrvatsku, bio bi 62. Tesla ubijen u Smiljanu od ustaša. U stvarnosti u Smiljanu nikada nije bilo ljudi s prezimenom Tesla. Sam Milutin, izumiteljev otac, tamo je došao jer ga je crkva postavila da tamo bude paroh (župnik). Svi hrvatski Tesle potječu iz sela Raduč i zaseoka Radučki Drenovac. Dakle da su ustaše i htjeli ubiti nekog Teslu, u Smiljanu ga ne bi mogli naći jer ga nije bilo.

Zar vam Vulinova tvrdnja nije slična tvrdnjama Srkinje iz Australije? Ali pogledajmo kako to dalje komentira Filipi u tom tekstu:

U doba rođenja Nikole Tesle još je postojala Vojna granica (krajina), iako tada više nije ničemu služila. Njezino službeno ime bilo je Hrvatska vojna granica (u njemačkom originalu Kroatische Militärgrenze). Kada je Tesla imao 25 godina (1881) u vrijeme dok je radio u Budimpešti, Vojna granica je vraćena pod vlast Sabora i bana (hrvatskog državnog poglavara).

Svoj tekst Filipi je završio sjajnom konstatacijom koja nam objašnjava zašto mnogima u RH ne vole arhiepiskopa Aleksandra:

Očito je dakle da ni ovaj najnoviji incident nije uperen toliko protiv hrvatske zastave, niti protiv Hrvatske pravoslavne crkve, pa čak niti protiv Aleksandra kao svećenika, nego protiv Aleksandra kao povjesničara, jer nam on otkriva dijelove hrvatske povijesti koja je do sada bila nepoznata.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/mario-filipi/28028-mario-filipi-incident-je-zapravo-uperen-protiv-istine>

Zato ne čudi ta bliskost Arhiepiskopa i Filipija.

Kao što puno neistina o Tesli razobličava ova knjiga, tako Filipi to isto radi još s nekim drugim važnim dijelovima naše povijesti a koje su u RH interpretirane tako da odgovaraju ciljevima velikosrpske politike. O samoj knjizi i Nikoli Tesli više će vam reći sam autor Mario Filipi kojemu čestitam na knjizi.

Josip Pečarić

Fotografije: Damir Borovčak

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/32625-predstavljanje-knjige-marija-filipija-nikola-tesla-ispod-paucine-u-zagrebu>

**BOKA KOTORSKA I BOKELJI,
DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

**RUDI TOMIĆ: PRAVOSLAVNA CRKVA JE
SRPSKI OSINJAK U HRVATSKOJ**

Posebno ću spomenuti samo jedan podnaslov iz teksta Rudija Tomića:

Tko stvarno vlada u Hrvatskoj: Plenković ili Pupovac?

Poznato je da se pravoslavne crkve vezuju za države i da u RH ne postoji od vlasti priznata HPC i da sve što pripada HPC je predato SPC.

Dakle, iako je RH priznata država, u njoj su na vlasti oni koji podržavaju projekt Velike Srbije, a davno je Tanja Torbarina rekla kako je Jugoslavija bila najveća Velika Srbija. U uvjetima kada su Tuđman i Hrvatski branitelji uz potporu Hrvata (ne onih koji za sebe samo kažu da su Hrvati) u ratu od Srpske vojske napravili vojsku zečeva, kako je to zapravo konstatirao Slobodan Milošević poslije „Oluje“ obranili RH oni koji je nisu željeli metodom 'kuhane žabe' stvaraju ono što je moguće. SPC u tome ima ključnu ulogu i zato sluganske vlasti ne smiju priznati HPC pa ni kada Sud to odluči. Zato im i smeta Arhiepiskop Aleksandar i HPC jer je on iz prijateljske Bugarske i zna povijest pravoslavlja što u bivšoj državi nitko nije ni mogao naučiti jer je SPC zapravo Svetosavska Crkva tj. politička organizacija o kojoj i piše Tomić.

Ta politička organizacija je raspadom Jugoslavije donijela odluku da nastavi djelovati na cijelom području bivše države, tj. odluku o nepriznavanju novih država. Kako se to poklapa s željom svjetskih moćnika koji su željeli Jugoslaviju kao Veliku Srbiju i zbog čega su podržavali ili sudjelovali u fašističkoj srpskoj agresiji na Hrvatsku. Namjerno ne spominjem i to da se radilo i o crnogorskoj agresiji na Hrvatsku jer to nije točno. Crnogorci u tome nisu sudjelovali već onaj veliki dio koji su zapravo Srbi. Tamo je kao pravoslavnom narodu koji je malobrojan lakše bilo nametnuti svetosavlje i poznata je podjela na zelenaše (tj. Crnogorce) i bjelaše (nazovimo ih CrnoSrbe). Na razne načine sam pomagao zelenaše i sudjelovao u njihovoj borbi za neovisnu državu.

Pisao sam nedavno i o prijateljstvu s Veljkom Bulajićem koji je bio zelenaš i uvijek korektan građanin RH.

Prijatelj mi je i jedan Crnogorac koji je izuzetan katolik, a čiji veći dio šire obitelji su Hrvati.

O njemu sam pisao u završnom tekstu knjige:

J. Pečarić, Zaljev hrvatskih svetaca, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ZaljevHS.pdf>

On svoje uvjerenje zasniva na činjenici da je blž. Ozana Kotorska došla iz Crne Gore.

Podsjetit ću da je taj kraj iz kojega je ona došla u Kotor u to vrijeme bio katolički i da je ona došla svojima.

rodio kao Crnogorac, ali kada je doznao za Crvenu Hrvatsku postao Hrvat i praktični katolik. Radi se o velikom hrvatskom redatelju Krstu Papiću. Krsto je postao i član Hrvatske bratovštine Bokeljska Mornarica 809. Redovito smo s prijateljima odlazili na „Bokeljske večeri“ u Zagrebu. Kada me je prvi put vidio u kolu sv. Tripuna u rekao mi je da bih trebao odlaziti i na fakultet u nošnji Bokeljske mornarice koja je zapravo nošnja Bokeljskih Hrvata. Zato me je silno obradovalo kada mi je kćer poslala slike s jedne od Bokeljski večeri u Zagrebu:

https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/42454-rudi-tomic-pravoslavna-crkva-je-srpski-osinjak-u-hrvatskoj?fbclid=IwY2xjawJlq6pleHRuA2FlbQIxMAABHheP3rfKzroDROO3-ihYvuLPFLkLr9vqGAvUvKSlpEupJIDNUNJXJRJG0Ju_aem_xJJ_oXBovZsQWxJ8MCV5BMg

PEČARIĆ U NEKIM TOMIĆEVIM TEKSTOVIMA

**RUDI TOMIĆ: JUGOSLAVIJE VEĆ DUGO
NEMA, ALI JOŠ ZAPRAVO NIJE UMRLA U –
HRVATSKOJ!**

6. ožujka 2021.

*Hrvatska već vidje dosta raznih čuda,
ali ne nađe štrika za toliko Juda –
A.G. Matoš*

U naslovu parafrazirao sam frazu zagrebačkog jugoslavenskog "Jutarnjeg lista", osvrćući se na masovno hodočašće od Đorđa Balaševića po hrvatskim gradovima pokazuje izgubljenost jednog djela Hrvata. "Takve scene nemoguće je vidjeti kada umre zaslužni Hrvat, kada umre hrvatski branitelj, kad si mnogi hrvatski branitelji upravo zbog ovakvih manifestacija nepoštivanja svojega, a veličanje tuđeg, oduzima život, jer se zapitaju: "Za koju sam se ja državu borio i doista u kakvoj mi to državi živimo"?"

Lili Benčik: Što se to dogodilo sa sustavom vrijednosti u Hrvatskoj?

Zašto građani Hrvatske ne rone suze za hrvatskim herojima i umjetnicima kao za Balaševićem? Hrvatskom se raširio zadah jugoslavenstva...

Posted on 21 veljače, 2021 by [hrvatskepraviceblog](#)

★★★★★ 73 Votes

Što se to dogodilo sa sustavom vrijednosti u Hrvatskoj?

Nevjerojatne scene oproštaja od srpskog kantautora Đorđa Balaševića po Hrvatskoj! Tako nešto nije bilo viđeno ni kada je umro hrvatski skladatelj i pjevač Arsen Dedić, legenda hrvatske estrade koji je nastupio čak i u pariškoj Olympiji Oliver Dragojević, ni nedavno kada je umro hrvatski pjevač, domoljub koji je po svijetu promicao Slavoniju i Hrvatsku, Krunoslav Kićo Slabinac!

Takve scene nemoguće je vidjeti kada umre zaslužan Hrvat, kada umre hrvatski branitelj, kada si mnogi hrvatski branitelji upravo zbog ovakvih manifestacija nepoštivanja svojeg, a veličanja tuđeg, oduzmu život, jer se zapitaju "Za koju sam se ja državu borio" i doista u kakvoj mi to državi živimo?

Stvarno mnogi od nas pitamo se u kojoj mi to državi živimo, kakve to vrijednosti vrednujemo, kada smrt jednog srpskog pjesnika i pjevača skromnih glasovnih

”Tuguje za njim (Balaševićem) danas Hrvatska i cijela regija”(!?), piše Aleksandar Dragaš (19.02.2021. jutarnji.hr). Od velike ”tuge” mnogi su dobili mučninu u želudcu, čak se i Bog zgrozio na Đoletinu pjesmu ”O, j..o ga Bog”, čime je povrijedio svakog vjernika i kulturnog čovjeka. Što reći o ožalošćenim lunaticima koji su sa suzama donijeli cvijeće i upalili svijeće te ispunili njegovu zadnju želju i postavili plakat na ćirilici (...) u centru Zagreba? Našli smo odgovarajući tekst latinskoj poslanici: *Asini est clitellam ferre libenter*. Svojstvo je magarca da rado nosi samar.

Doista, kakava je to država RH?

Najprije bismo trebali ustanoviti razliku između gluposti i genijalnosti. Naime, Einstein je rekao, da ”genijalnost ima svoje granice”, a Krleža tvrdi da je ”ljudska glupost neizmjerena.” Iako su im definicije različite, jer jedan govori o granicama genijalnosti, a drugi o neizmjerenoj gluposti, mi ćemo se zadržati na Krležinoj definiciji, jer njegova je spoznaja o hrvatskoj gluposti iz prve ruke. Objasniti ćemo Krležinu rečenicu: ”Snaga ljudske gluposti je ogromna, složena, umrežena.” Na toj snazi i besmislu mnogi temelje svoj osobni rast i razvoj, naročito u politici gdje je sve dozvoljeno.

– Puno gluposti, jednostavnih, složenih, umreženih utilitarnih, licemjernih, ulizivačkih, pojedinačnih, stranačkih, profesionalnih, laičkih, civilnih, građanskih, crkvenih, političkih, nacionalnih, vjerskih, duhovnih, zdravstvenih, endemskih, pandemijskih, filozofskih, povijesnih, feminističkih, ortodoksnih, moderni, domaćih i uvoznih, imamo priliku svaki dan slušati i vidjeti u medijima. Malo tko reagira na te gluposti, koje su često planirane laži.

– Dakle, glupost je manjak inteligencije, razumijevanja, razuma, humora ili zdravog razuma. Glupost može biti urođena, stečena ili reaktivirana, tj. djelovati kao obrambeni mehanizam, od mnogo toga ili čega, unutaršnjeg i vanjskog. Nije rijedak slučaj da se glupost pojavljuje u sva tri oblika djelovanja ili u pojedinim kombinacijama.

– Zaključno, glupost nema veze s obrazovanjem, formalnim ili neformalnim, kao ni sa društvenim statusom, funkcijama, nacijom vjerom, spolom i rodom.”

Ankica Benček: Glupost naša svakidašnja

Glupost naša svakidašnja

Objavljeno: Srijeda, 24 Veljača 2021 09:57

"Samo pametan čovjek može shvatiti da je napravio glupost." (JFK)

Glupost je manjak inteligencije, razumijevanja, razuma, humora ili zdravog razuma.

Glupost može biti urođena, stečena ili reaktivna, tj. djelovati kao odbrambeni mehanizam, od mnogo toga i čega, unutarnjeg i vanjskog.

Nije rijedak slučaj da se glupost pojavljuje u sva tri oblika odjednom ili u pojedinim kombinacijama.

Glupost nema veze s obrazovanjem, formalnim i neformalnim, kao ni sa društvenim statusom, funkcijama, nacijom, vjerom, spolom i rodom.

Trebalo mi je dugo vremena u razredu, da shvatim da neki moji učenici jednostavno ne razumiju matematiku i ne mogu je naučiti s razumijevanjem. Nabubetaju formule, algoritme, čak i rješavanje nekih zadataka uče napamet, što je užasna muka, potpuni apsurd, zatupljivanje, mučenje i uzaludno gubljenje vremena. Nisu oni bilo lijeni, niti glupi. Dapače, neki od njih su vrlo uspješni poduzetnici, majstori, glave obitelji, uzorni muževi, očevi i sinovi. Sigurna sam da nitko od njih ne bi na TV-u izjavljivao ni o čemu gluposti, kakve slušamo od pojedinih političara, naročito u izbornim kampanjama. Šutjeli bi o onome što ne znaju ili bi hrabro priznali da ne znaju, bez ikakve primisli da ih to njihovo neznanje umanjuje ili pak uveličava, kako nam je to ovih dana pokušao prezentirati, jedan kandidat, po premijeru Plenkoviću bolji od onoga, koji nije prihvatio kandidaturu HDZ-a za gradonačelnika Zagreba. O tom će se čovjeku još čuti. Malo je takvih, koji imaju svoje mišljenje, svoj stav i svoj ja, koji nisu na prodaju. S tima i takvima bi bilo dobro računati u budućnosti, koju neće krojiti ovi koji danas vladaju. Ima još takvih, ali nisu vidljivi. Ne žele se u ništa, s nikim, tko je danas u vlasti i pri vlasti upuštati, kako se ne bi uprijali.

Dugo je više onih koji su čudo u svom pogledu, istražuju i traže, najbolje učite, razdjelakove i...

Politička panorama RH

Srce me boli kad vidim i čujem da je Lijepa naša rasadnik europske gluposti. Nema dana koji nije ispunjen glupostima u sredstvima priopćavanja u Hrvatskoj, samo je pitanje, tko stoji iza tih gluposti,

koje su ujedno *fake news* i laži s kojima se želi naškoditi hrvatskom narodu, ili u krajnjem slučaju nanijeti sramotu.

Ako uzmemo u obzir s kolikim se problemima suočava Plenkovićeva hrvatsko-srpska vlada u RH: coronavirus, cjepivo, gospodarska kriza, posljedice potresa na Banovini, uskraćeno školstvo, nesigurnost nacionalne sigurnosti, masovna migracija i ponovna emigracija, pravosuđe koje osuđuje hrvatske branitelje i ne osuđuje ratne zločince, u Saboru se "hrvatski zastupnici" sprdaju s hrvatskim svecima i svetinjama, braniteljima Hrvatskog obrambenog rata; RH je država u kojoj se veliča krvnika Tita, jugoslavenstvo, četništvo, fašističko srboslavlje – SPC.

INDEX.HR NASLOVNICA VIJESTI SPORT MAGAZIN OGLASI OSTALO

Vučić: Ja sam inicirao da se snimi Dara iz Jasenovca

Index Vijesti
11.2.2021.

screenshot: Blic

SRPSKI predsjednik Aleksandar Vučić jutros je komentirao film Dara iz Jasenovca. Kako je rekao, on je bio inicijator toga da se snimi film o "mjestu najvećeg srpskog stradanja".

Gledao sam film, svidio mi se. Težak je, ali mislim da je važan za naš narod. Važno je što je napokon napravljen film o najvećem stratištu srpskog naroda", kazao je Vučić u razgovoru za Blic.

Ponosan je

To se dogodilo na moju inicijativu. Ponosan sam na tu činjenicu, što su se poslije 75 godina neka vlada i neki predsjednik sjetili to podržati", dodao je.

NAJNOVIJE

3 min Vučić Sara radić

Prikazuje se antihrvatske filmove: "Dnevnik Diane Budisavljević" i "Dara iz Jasenovca", koji će također biti prikazani u hrvatskim školama, gdje će hrvatsku djecu u obrazovnom "vaspitanju" odgojiti u janjičare, kao što su to činili Turci s hrvatskom otetom djecom, koji su kasnije, ne znajući, bili najveće ubojice svojih roditelja.

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić je izjavio: "Ja sam inicirao da se snimi Dara iz Jasenovca. Gledao sam film, svidio mi se. Težak je, ali mislim da je važan za naš narod. Važno je što je napokon napravljen film o najvećem stratištu srpskog naroda."

Vučić: Ja sam inicirao da se snimi Dara iz Jasenovca

Ne samo što je Vučić pohvalio film "Daru iz Jasenovca" već je nagradio odlikovanjem ravnatelja i scenaristicu tog filma Predraga Gagu Antonijevića i Natašu Drakulić. Dočim u Hrvatskoj najpohvalnije ocjene o filmu dao je "istoričar" Hrvoje Klasić i portal index.hr.

Što reći o hrvatskim ubojicama za pisaćim strojem: "povjesničarima" (istoričarima): I. Goldsteinu, T. Jakovini, Hrvoju Klasiću, D. Markovini; novinarima: B. Pofuku, G. Gerovcu, A. Tomiću, M. Jergoviću, D. Pilselu; tiskanim medijima: srpskom "Večernjem listu", jugoslavenskom "Jutarnjem listu", "Slobodnoj Dalmaciji", "Novom listu", četničkom tjedniku "Novosti", te mnoštvo antihrvatskih portala među kojima se ističe index.hr.

Što se tiče malih ekrana, nažalost, izuzev nekoliko lokalnih hrvatskih kanala, nema niti jedan nacionalni hrvatski TV kanal, ali ima izobilje srpskih programa, čak i srpskih TV kanala u RH! U ovakvoj hrvatskoj državi živi hrvatski narod nakon 26 godina od obnove samostalne, slobodne i demokratske Republike Hrvatske!? Parafrazirat ću izraelsku poslovicu: *Perditio tua ex te (Israel) Croatia* – Propast tvoja od tebe je, (Izraele) Hrvatska.

Uzrok i povod nastanka ratnog radnog logora Jasenovac

Dr. Dragan Hazler, utemeljitelj i prvi predsjednik HAZUD-a, jedan je među najpoznatijim i najaktivnijim hrvatskim i svjetskim znanstvenicima i političkim djelatnicima na hrvatskim portalima i društvenim mrežama, oglasio se poduljim osvrtom o ratnom radnom logoru Jasenovac, gdje među ostalim kaže: "Poglavnik dr. Ante

Pavelić nije trebao mrtve Srbe, nego žive zarobljene hrvatske neprijatelje, koji će radom 'plaćati' svoje grijehе protiv Hrvatske. Ako je neki zarobljeni Srbin bio tako veliki zločinac bio je ubijen. U logoru Jasenovcu je streljano 14 ustaša, jer su svojim negativnim djelovanjem zaslužili smrtnu kaznu. U Jasenovcu nije strijeljan nijedan Židov, nego ih je oko 100 Poglavnik smjestio u Jasenovac, da ih Hitlerovi nacisti ne odvedu u Auschwitz. U jedinicama ustaške i domobranske vojske bilo je što vojnika, što časnika oko 1500 Židova. Sinagogu u Zagrebu, u Praškoj ulici, nije srušio dr. Ante Pavelić, nego Tito. (Dakle, činjenica je da u Jasenovcu nitko nije ubijen zato što je bio Srbin, Židov, Cigan ili Hrvat, već ako je bio neprijatelj NDH, RT).

– Ako pišemo o Jasenovcu onda bi trebalo početi barem s "ujedinjenjem" 1. prosinca 1918. kad je Kostajnički Srbin ili vlaho-Srbin Svetožar Pribičević odveo 'guske u maglu' kako je taj odlazak u Beograd na poklon Srbima zasljepljenih hrvatskih političara nazvao dr. Stjepan Radić. Već 5. prosinca Beogradska trojka: Svetožar Pribičević zajedno s princom Aleksandrom Karađorđevićem i ministrom "spoljnih dela" Nikolom Pašićem šalju nalog Grgi Anđelinoviću zapovjedniku zagrebačke policije, koja se već zove zagrebačka žandarmerija, da ubija razvojačene hrvatske domobrane na Trgu Bana Jelačića. To je bio uvod u suvremena srbijanska i hrvatska ubijanja Hrvata."

USTAŠE SU NAJSTARIJA HRVATSKA VIJSKA SVIH VREMENA DO 1945., piše velikim slovima Ustaša Dragan Hazler

Nakon objave ovog osvrta razvila se živa diskusija o Jasenovcu, kao u Slobodnoj tribini, gdje su mnogi iznijeli svoja mišljenja, među kojima su bili: Josip Pečarić, Boris Barać, Mladen Panjak, Ivan Valek, Boris Vidović, Zdravko Gavran i drugi.

Panika u Hrvatskoj i Srbiji zbog Jasenovca

Akademik Josip Pečarić, za koga možemo reći, da je živa enciklopedija u Hrvatskoj, ne samo po broju objavljenih knjiga, napisanih znanstvenih osvrta i članaka, nego je i čovjek s izuzetnim ljudskim vrlinama u iznošenju istine o tragediji hrvatskog naroda od Bleiburga (1945.) do Petrinje (2021.). Upravo je (01.03.2021.)

objavio osvrt : ”Panika u Hrvatskoj i Srbiji zbog znanstvenog dokaza o Jasenovačkoj laži.”, gdje među ostalim piše:

”Koliku je paniku kod vlasti u Hrvatskoj i Srbiji izazvao znanstveni rad dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića u kojem je matematički dokazano da su popisi žrtava u Jasenovcu lažirani pokazuje šutnja kojoj je taj rad, objavljen u Q1 časopisu, dakle jednom od najpoznatijih časopisa, dočekan u Hrvatskoj. U glavnim medijima ni riječi, a ni po portalima nije objavljeno ni riječi o tome. Nisu objavili da je srušen glavni ‘dokaz’ o genocidnosti hrvatskog naroda. Doista je strašno taj dokaz pogodio sve one kojima je to bila garancija da će i dalje držati hrvatski narod u pokornosti. Da, u Hrvatskoj je jedino ostalo da se taj izuzetni znanstveni rad sakrije od javnosti.

– S druge strane dolazi im pomoć iz Srbije pa novi patrijarh srpski Porfirije dolazi u Jasenovac. Kao ni on ne zna za znanstveni dokaz o lažiranom popisu koji daje mnogo manji broj od onog koji spominju u Srbiji, ali koji i dalje osigurava navodnu genocidnost hrvatskog naroda, pa Patrijarh u Jasenovcu ponavlja već poznatu priču. Tako je Patrijarh naglasio da su se oni koji su u Jasenovcu učinili ‘najmonstruoznija zla ispisali iz svakog naroda’ i ‘upisali u neljude’...”

PANIKA U HRVATSKOJ I SRBIJI ZBOG ZNANSTVENOG DOKAZA O JASENOVAČKOJ LAŽI....

Dakle, ”u Hrvatskoj im je jedino ostalo da se taj izuzetni znanstveni rad sakrije od javnosti”, piše akademik Pečarić. Ali, nije istaknuo, da je pojačana hajka na hrvatski pozdrav ZDS, od manjinaca: srpskih četnika, posrbljenih Židova, posrbljenih Cigana i talijanskih fašista u ”Hrvatskom” Saboru i u medijima, jer to je ”ventil”, kad ih se uhvati u laži, onda krive ZDS zbog ”ugroženosti Srba, Židova, Cigana i Talijana” u RH!

PANIKA U HRVATSKOJ I SRBIJI ZBOG ZNANSTVENOG DOKAZA O JASENOVAČKOJ LAŽI....

Stranica - 219/219

Podijeli

Koliko je panika kod vlasti u Hrvatskoj i Srbiji izazvao znanstveni rad dr. sc. Nikole Banica i prof. dr. sc. Nevena Elezovića u kojem je matematički dokazano da su popisi žrtava u Jasenovcu lažirani polazeći od istog broja koji je taj rad, objavljen u Q1 časopisu, došao jednom od najpoznatijih časopisa, došao u Hrvatskoj. U glavnim medijima ni riječi, a ni puno portala nije objavilo ni riječi o tome. Nisu objavili da je srušen glavni "dokaz" o genocidnosti hrvatskog naroda. Doista je strašno taj dokaz pogodio sve one kojima je to bila garancija da će i dalje držati hrvatski narod u pokornosti. Da, u Hrvatskoj im je jedino ostalo da se taj izuzetni znanstveni rad sakrije od javnosti.

S druge strane dolazi i pomoć iz Srbije pa novi patrijarh srpski Porfirije dolazi u Jasenovac. Kao ni oni ne znaju za znanstveni dokaz o lažiranom popisu koji daje mnogo manji broj od onog koji spominju u Srbiji ali koji i dalje osigurava navodnu genocidnost hrvatskog naroda pa Patrijarh u Jasenovcu ponavlja već poznatu priču. Tako je Patrijarh naglasio da su se oni koji su u Jasenovcu učinili "najmonstruoznija zla ispisali iz svakog naroda" i "upisali u nečudo".

Zahtjev za prekid diplomatskih odnosa Hrvatske sa Srbijom

Institut hrvatskog državnog prava u Zagrebu poslao predsjedniku RH Zoranu Milanoviću i predsjedniku Vlade RH Andreju Plenkoviću zahtjev za prekidom diplomatskih odnosa Republike Hrvatske s Republikom Srbijom. Među ostalim u Optužnici stoji: "Današnji srpski kripto-vođa Aleksandar Vučić iskoristio je položaj Predsjednika Republike Srbije da bi snimio imperijalistički antihrvatski film 'Dara iz Jasenovca'. Čuju se glasine, međutim, da ste ga Vi – zbog poznate mržnje prema pripadnicima HOS-a – u tome, zajedno sa zagrebačkom bankom, servirali. Zato ću podnijeti odgovarajuću tužbu za utvrđenje na Općinskom kaznenom sudu u Zagrebu:

Tužitelj: dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb Pete Poljanice 7

Tuženici: (1) Gordan Jandroković, Zagreb Trg sv. Marka 2 (za Republiku Hrvatsku), (2) Mile Boban, Texas USA (za Ustaški pokret), (3) Robert Richard Klinke, veleposlanik, Zagreb, Ulica grada Vukovara 64 (za SR Njemačku)

Dokazi: (1) Forenzičko izvješće Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, (2) Arhiv Spomen područja Jasenovac, (3) Arhiv Lordana Zafranovića, (4) Arhiv Dane Budisavljević, (5) Arhiv Pretraga Gage Antonijevića, (6) Hrvatski državni arhiv, (7) Arhiv Ustaškog pokreta

Svjedoci tužbe: (1) Aleksandar Vučić, (2) Zoran Milanović, (3) Ivo Goldstein, (4) Franjo Habulin, (5) Veljko Kajtazi, (6) Josip Jurčević, (7) Slavenka Drakulić

Svjedoci obrane: (1) Mladen Ivezić, (2) Igor Vukić, (3) Nikica Barić, (4) Rudi Tomić, (5) Martin Planinić, (6) Josip Pečarić, (7) Hamza Mujagić."

Zaključna misao

Sažetak: Turga za Đoletom u Hrvatskoj i cijeloj regiji; doista, kakva je to država RH?; filmovi – "Dnevnik Dijane Budisavljević" i Vučićeva "Dara iz Jasenovca"; panika u Hrvatskoj i Srbiji zbog Jasenovca; prekid diplomatskih odnosa sa Srbijom; podnijeta tužba protiv Republike Hrvatske.

Sve gore navedeno je potresno i uznemirujuće, što ne može normalnog čovjeka ostaviti ravnodušnim. Još kada bismo, uz ovaj osvrt, dodali razgovor Mladena Pavkovića s Ivanom Krmpotićem,

koji je osnovao prve hrvatske redarstvene snage 1990., te bio svjedokom Tužiteljstva na suđenju za ubojstvo Stjepana Đurekovića u Njemačkoj, autor je knjige: "Kako je UDBA stvorila Hrvatsku". Evo samo jedno pitanje i jedan odgovor:

Pavković: Smatrate li da se još nismo oslobodili UDBE, da ona i dalje prikriveno radi?

Pavkovićev razgovor s Ivanom Krmpotićem, koji je stvarao hrvatsku policiju: „Kako je UDBA stvorila Hrvatsku“?

02.02.2021. 17:03:00

Izbačen sam iz policije jer sam bio aktivni sudionik pokreta Hrvatsko proljeće. Sudjelovao sam u razgovorima tadašnjih čelnika toga pokreta i smatrao sam kako je bilo ispravno progovarati o temama koje su bila aktualne u tadašnjoj državi...

Veliki razgovor Mladena Pavkovića s Ivanom Krmpotićem, koji je stvarao hrvatsku policiju

Ivan Krmpotić je autor iznimno zanimljive knjige – „Kako je UDBA stvorila Hrvatsku“, koja se čita u jednom dahu. Predgovor su napisali Nada Landeka i prof. dr. sc. Josip Jurčević. Uz ostalo su istaknuli da svatko tko pročitao knjigu s pravom će se upitati: Za koga i za što su se branitelji borili i izborili, kome su stvorili slobodu i samostalnu Hrvatsku i je li Hrvatska uopće slobodna zemlja? Na ta i druga pitanja autor daje odgovore. Također donosi i popis prvih hrvatskih redarstvenika, i još niz zanimljivih tema vezanih uz hrvatski obrambeni Domovinski rat, odnosno stvaranje slobodne, samostalne i neovisne hrvatske države. Rodio se 1940. u Veljuni Primorskom. Kao diplomirani kriminalist godinama je u bivšoj državi radio i na predmetima gospodarskog kriminala Ante Todorica, Biserka nafte na deviznim računima u INI te otuđivanja novca namijenjenih izgradnji Obrazovnog centra RSUP-a. Zbog toga je proganjan i zatvaran od strane komunističkih vlasti. Godinama je bio i profesor na Policijskoj školi u Zagrebu. Prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman, već u travnju 1990., postavio ga je za šefnog čovjeka Službe državne sigurnosti. Osnovao je prve hrvatske redarstvene snage te bio svjedokom Tužiteljstva na suđenju u Münchenu u slučaju ubojstva Stjepana Đurekovića.

Danas je u mirovini.

Krmpotić je knjigu objavio još 2018. godine. Međutim, stječe se dojam da je marginalizirana i prešućena. Stoga ga na početku pitamo: ima li i on takav ili sličan dojam? Odgovorio je:

– Promocija knjige „Kako je UDBA stvorila Hrvatsku“ održana je odmah nakon izlaska u Velikoj dvorani Matice Hrvatske u Zagrebu, koja je tom prigodom bila popunjena do zadnjeg mjesta. Sve što sam prihvatio ljudima postavljati stolice izvan dvorane i po stepenicama. Niti jedno sredstvo priopćavanja nije prenijelo informaciju kako će se održati promocija knjige, osim nekoliko malih portala u Hrvatskoj te ljudi na društvenim mrežama. I to je bilo dovoljno da se veliki broj ljudi odazove i da svi s oduševljenjem dočekaju izlazak informacija iz knjige u javnost. Promotor akademik Zvonko Kusić, s obzirom na političku situaciju, otkazao je svoj dolazak na sam dan promocije. Bojim se kako se ne mogu složiti s Vama da je knjiga marginalizirana jer se, usprkos medijima, širila, i danas čita i prodaje, i svakodnevno dobivam upite od knjižara za daljnju prodaju i distribuciju knjige. Mislim da se vi referirate na činjenicu kako sam ja, a onda i moja knjiga, zatvoren za mainstream medije i visoku politiku, što ni meni osobno nije jasno, budući da sam sve što sam napisao u knjizi potkrijepio opsežnom dokumentacijom. Bojim da kako knjiga ne odgovara upravo onima koji vode MUP svih ovih godina, kako u neovisnoj Hrvatskoj tako i u Jugoslaviji, budući da je riječ o istom kadru, te se ne usuđe čita ni o njoj, jer na njezinim stranicama nema nestajanja. Sve što sam napisao, sve dokumente koje sam objavio, sve je vjerodostojno i istinito. Problem je što su dokumenti koje sam objavio danas skriveni u institucijama ili uništeni, pa ljudima nije jasno kako je moguće to o čemu pišem, ako je „istina“ koju nam plasiraju sasvim drugačija. Moram istaknuti kako nisam imao nikakvu podršku od MUP-a, posebice ne od nekadašnjeg pomoćnika ministra Tomislava Družaka, budući da je on izjavio kako sam lažno svjedočio protiv Josipa Perkovića i Zoravka Mustaća, koji su, podsjetimo, zahvaljujući i mom svjedočenju, osuđeni na doživotne kazne zatvora zbog ubojstva Stjepana Đurekovića.

A, kome još, gospodine Krmpotiću, ne odgovara ono što ste objavili?

– Sadržaj zasigurno ne odgovara ni SDP-u, posebno aktualnom predsjedniku Zoranu Milanoviću, tvorcu LEX Perkovića, a osim toga, njihova sestrinska stranka HDZ, također nema interesa govoriti o knjizi, budući da popis objavljenih prvih redarstvenih snaga ne odgovara MUP-u i Republici Hrvatske, jer s uporedbom službenog registra, za 90. godinu samo, je riječ o ogromnoj razlici u broju tih istih ljudi.

Pa, je li stvarno UDBA stvorila Hrvatsku, a ne hrvatski branitelji na čelu s prvim hrvatskim predsjednikom...?

– Bojim se da je riječ o jednoj velikoj floskuli današnje moderne hrvatske države, jer smo, ako ne primijetite, sjeli u oseljena konja. Nažalost, život je izgubila mladost, ubijali su ih isto kao i u Jugoslaviji, kako ne bi radili probleme tim istima koji su osmislili sustav plaćanja hrvatske države i njezinih resursa te nuxtili narod da čine za naviknosit Hrvatske. Uolilo njih da je točna činjenica kako su branitelji stvorili

PODJELI ČLANAK

Kvalitetni i dugotrajni regali

Jasminova montaža. Popruga, modurani i pregodni alati, građevni i namještaj.

VEZANI ČLANCI

VIJESTI

Glavni rabin vjerske zajednice upozorava na opasnost od Beču upozorava

02.02.2021. 2

VIJESTI

MEDVED: "Pr bombom je i psihoze nakon potresa..."

02.02.2021. 2

VIJESTI

Pripadnici A' spasilici nezakonite migracije iz Italije

02.02.2021. 1

VIJESTI

Nijemci proglašuju četiri hrvatska županije sigurnim

02.02.2021. 1

VIJESTI

Podrštava P. različenosti

Krmpotić: Ne da se nismo oslobodili tog sustava i ljudi, nego oni i dalje vladaju i nalaze se u svim porama društva. Oni drže ključne resore, jer je njihov ego nastao u sustavu u kojem su rođeni i stvarali i oni smatraju kako im to sve pripada. Recite mi, koliko je djece tih državnih funkcionara iz bivšeg sustav danas otišlo u Irsku ili pere guzice u Austriju starijima i nemoćnima? Dalje Vas pitam, tko je rukovodeći sastav hrvatskih branitelja? Tko vlada javnim tvrtkama,? Pa to su sve više-manje ljudi bez dana radnog staža. No, svaka čast iznimkama. Ođite samo pogledajte u financijski sektor, industrijski, gospodarski, diplomatski, školstvo, sudstvo, državne tvrtke. Sve su uzeli oni ili njihova djeca.

Pavkovićev razgovor s Ivanom Krmpotićem, koji je stvarao hrvatsku policiju: „Kako je UDBA stvorila Hrvatsku“?

Muškarцу na rodnom listu upisali da je Vukovar - u Srbiji, oglasili se iz Grada: "Protiv službenika je pokrenut disciplinski postupak"

Prije 5. Ke. 20. veljače 2021. @ 18:20 KOMENTARI 1min.

	OTAC	MAJKA
ku i me)	ZDENKO	
	02.11.1976.	22.06.1980.
	VUKOVAR, R. SRBIJA	ZAGREB

upisi:

Rodni list

Foto: Džanna Wagenhoffer

Iz općine Trešnjevka su muškarcu, rođenom u Vukovaru, u rodnom listu napisali kako taj grad pripada Republici Srbiji. Da rodni list nije trebao predati gradskom uredu, ne bi tu grešku

Pitam se, zašto sam žrtvovao tri četvrtine svoga života radeći u izgnanstvu za oslobođenje Hrvatske, za slobodu hrvatskog naroda od svih domaćih i vanjskih neprijatelja? Čašu mi je prelila vijest, "da su u Zagrebu izdali čovjeku rodni list na kojem piše da je rođen u Vukovaru, u Srbiji."

Džanna Wegenhoffer: "Bizarnost u Zagrebu"

Znao sam, da je dug put do slobode i pravde. Vjerovao sam također da je hrvatski narod pobožan, radišan i domoljuban. Međutim, kada sam pisao samo ovaj minimum u osvrtu, dolazim do zaključka da nismo iskreni vjernici, jer tko vjeruje u Isusa Krista ne podržava sotone na vlasti i u Crkvi; tko je radišan, taj ne ostavlja neobrađenu svoju zemlju i ide obrađivati tuđu, ili kako Krmpotić reče "prati guzice u Austriji starijima i nemoćnima"; nismo ni domoljublji narod, jer smo dozvolili onim koje smo pobijedili da vladaju s nama u oslobođenoj Hrvatskoj kako su vladali i u Jugoslaviji!? Nitko tko je ikad sudjelovao u pobuni protiv države ne može sudjelovati u vladi. (Amandman 14 Ustava SAD-a)

Bivši čelnik HDZ-a Tomislav Karamarko potvrdio je u srijedu da je Upravni sud ukinuo odluku Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa nakon koje je on prije pet godina otišao iz politike, a otklonio je i nagađanja da će se kandidirati na predstojećim lokalnim izborima.

Karamarko je za RTL Direkt rekao kako je stranka kojoj je bio na čelu u cijeloj se priči ponijela kukavički, da ga nitko iz aktualnog vrha nije ni nazvao te da nakon pet godina u samoizolaciji više na namjerava šutiti.

"Mislim da je čitava jedna mašinerija bila pokrenuta u smjeru mog uništenja, dakle rušenja izvjesnog broja politika koje sam ja provodio kroz stranku s kojom sam pobjeđivao četiri godine. Prema tome, trebalo je to očito zaustaviti, trebalo je zaustaviti politiku, ne znam, smanjivanja uvoza, a povećavanje proizvodnje, dakle udar na uvoznički lobi. Imali smo čitav niz problema, i ideoloških u konačnici. Rekao bih da je Hrvatska danas produžena Jugoslavija, u manjem obliku."

Karamarko: Hrvatska je danas Jugoslavija u malom, više neću šutjeti

Što nam je činiti, kako bismo se oslobodili jugosrpskog virusa, koji je opasniji od corona virusa? Latinska poslovice kaže: *Neglecta solent incendia sumere vires* – zanemareni se požar obično ojača. Ili, svako zlo treba zarana spriječiti.

Što radi narod kada se nađe u bezizlaznoj situaciji? Stvara pobunu i ide u borbu za opstanak i ostvarenje osnovnih ljudskih prava u svojoj domovini. **”Dok budemo imali domaćih izdajica... dotle ćemo imati tuđih gospodara.. tuđinca ćemo imati dok se narod ne osvijesti.”** Dr. Ante Starčević

Dakle, bilo bi sudbonosno osnovati Hrvatski pokret solidarnosti (HPS), u kojem bi trebale biti zastupljene sve hrvatske domoljubne i državotvorne stranke, organizacije, društva i Crkva u Hrvata. Predstavnici postojeći hrvatskih nacionalnih stranaka, udruga i zajednica trebali bi, zbog potrebe opstanka hrvatskog naroda, ući u koaliciju (savez) i međusobno izabrati vodstvo, koje će imati legitimitet, sposobnost i osobnu spremnost za osvještavanje hrvatskog naroda i konačno pobijediti domaće izdajnike, odnosno petu kolonu, i učvrstiti granice sa susjedima na kopnu, moru i nebu. U nevolji ne treba plakati, nego tražiti lijek, a lijek je u hrvatskom zajedništvu za sveopće dobro hrvatskog naroda. Samo složni su jaki – samo jaki su slobodni!

Nalazimo se u Korizmi, u doba u kojem se zahtijeva od nas da učinimo nešto značajno za one kojima je najpotrebnije, a danas je najpotrebnije osloboditi se ropstva i poslušnosti sotonama koji vode hrvatski narod u bezbožnost, beznade i izumiranje. Neka nam Uskrs, uz uskrsnuće Isusa Krista, donese i uskrsnuće slobodne i demokratske države hrvatskog naroda. Aleluja!

Rudi Tomić/Hrvatsko nebo

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/06/rudi-tomic-jugoslavije-vec-dugo-nema-ali-jos-zapravo-nije-umrla-u-hrvatskoj/>

RUDI TOMIĆ: IMA LI IŠTA LIJEPOG U – LIJEVOJ NAŠOJ?

Ožujak 17, 2020

Istaknuto

Već dva desetljeća u Hrvatskoj se javno govori, slobodno piše i na TV negativno prikazuje o hrvatskom narodu i Hrvatskoj; u medijima dokazuju građanima i svijetu da Hrvati ne valjaju kao narod niti valja država – Republika Hrvatska!

Nema nepravde protiv onoga koji na nju pristaje (Ulpian).

Završeni su predsjednički izbori i Republika Hrvatska je dobila Zorana Milanovića, koji je prisegao za predsjednika na najprimitivniji, čak bi se moglo reći – najprovokativniji način, što je svojim činom dokazao da je za njega nezavisna, slobodna i demokratska Republika Hrvatska – slučajna država.

Hrvatska je katolička država s 87% katolika, kako popis stanovništva pokazuje, poslije Poljaka, najkatoličkiji narod u Europi, možda i u svijetu, a za predsjednika izabran je Zoran Milanović: ateista, socijal-komunista i arogantni osobnjak, bivši no goodinauguracija president Vlade. Pored činjenice da je HNES osudilo Milanovića u paketu s Titom, S. Mesićem, I. Josipovićem, M. Pupovcem, B.

Lončarom, J. Manolićem, V. Pusić i drugim zločincima i veleizdajnicima, te poslije svega dolazi na Pantovčak za predsjednika Republike Hrvatske!?

”Ako nismo izdajice, jesmo kukavice, ako nismo ulizice, jesmo lopovi i ubojice vlastitog naroda.” (Vinko Begić, dragovoljac.com) Novo izabrani Predsjednik RH, odnosno Predsjednik svih Hrvata u domovini i svijetu, nije se udostojio pozvati katoličkog predstavnika Crkve u Hrvata, da mu riječ zahvalnosti postane gestom njegova prebivanje među vjernicima na ustoličenju za predsjednika.

To su Corpus delicti! O drugim (ne)ugodnostima koje je osmislio na Pantovčaku (18.02. 2020.), za vrijeme inauguracije, nije vrijedno opširno pisati, jer video snimci su uvjerljiviji od pisane riječi.

Nakon sprdnje sa inauguracijom i hrvatskom himnom predsjednik Milanović je uklonio sve biste iz ”palače”, odnosno simbole onih koji su najzaslužniji u povijesti hrvatskog naroda, a neki čak misle (i pišu!), da će ukloniti i hrvatski stijeg, što ne bi bilo nikakvo iznenađenje, jer ni Zoran Milanović nije iznenađenje. Njegova je partija nasljednica Saveza komunista Hrvatske, koja je od samog početka bila protiv osamostaljenja Hrvatske. Ivica Račan i partija demonstrativno su napustili Sabor (25. lipnja 1991.) kad se je glasovalo za samostalnost Republike Hrvatske.

U međuvremenu SDP je mijenjao naziv: 1990. je SDPH pretvoren u SDP. Pod istom kraticom SDP je mijenjao naziv, 1991. nazivali su se Socijaldemokratska partija Hrvatske, te Stranka demokratskih promjena. Pa 1993. mijenjaju ponovo naziv u SDP u kojoj su našli mjesto svi oni koji nisu mogu prežaliti Tita i Jugoslaviju. Nakon 30 godina od veleizdaje hrvatskog naroda SDP je postala vodeća politička stranka u RH s 30.97%,a HDZ, pod čijim je vodstvom oslobođena Hrvatska od agresora fašističke Srbije i Crne Gore – ima tek 21.40%! Žalosno i ponižavajuće!

Zoran Milanović je bio najgori predsjednik Vlade u RH; nije dobio prolaznu ocjenu kao predsjednik Vlade, ali biran je za predsjednika RH! Naime, on je u svojoj predsjedničkoj kampanji rekao, da će ukloniti sve predsjedničke ceremonije, kao lentu i inauguraciju na Markovom trgu, te da je spomenicima mjesto u muzeju, a ne na Pantovčaku. I to je učinio.

”Nikada ne smijemo, zbog zaštite istine, iz memorije brisati simbole, bilo pozitivne ili negativne, zbog snage koja je iza njih stajala po zlu ili po dobru sve do danas – ovisno što netko izabere. To će svakog dovesti do zadnje postaje života – pred Kristov križ odgovornosti za proživljeni život, bez obzira je li bio vjernik ili nevjernik.” (Mile Prpa, Hrvatsko nebo)

Dakle, ostao je dosljedan. mada je bez karaktera. On će, sigurno, i u drugim svojim antihrvatskim i antidržavnim idejama ostati dosljedan, jer je zatrovan mržnjom, osvetom i samoljubljem. On će, kako narodna poslovice kaže, ”Iskaliti svoju srdžbu na nedužnim.” Zločini jugokomunista i srpskih fašista nisu opametili hrvatski narod!

”Zapravo u svemu tome sudjeluje Srpsko-hrvatska koalicija koja danas vlada u RH. Branitelji su “ustaše” i stalno na udaru, a rat protiv Tuđmanove “ustaške” države se nastavlja. Tako i novi predsjednik kojeg sam svojevremeno u nizu svojih tekstova predlagao za akademika jer je “otkrio” da su zapravo u Drugom svjetskom ratu u NDH prvi stvorili konc-logore, zbog toga nije želio inauguraciju ispred “ustaške” crkve (grb s bijelim poljem na krovu), izruguje se himnom, ne želi nikakve simbole hrvatske državotvornosti pa mu smetaju i biste onih koji su najzaslužniji u povijesti za hrvatski narod i hrvatsku državu.” (Josip Pečarić, proslijeđena poruka)

U ”Lijevoj” našoj sluge biraju državnike, a državnici oponašaju generale i zahtijevaju lojalnost i zahvalnost što imaju takvo sposobno vodstvo u Vladi, u Saboru i na ministarskim dužnostima.

”Više su Hrvati napravili za Europu u dva i pol mjeseca predsjedanja nego neki za pedeset godina. ‘Otkad su Hrvati preuzeli predsjedavanje EU-om sve je otišlo u p.... materinu! Koronavirus, migranti, pad burze i cijene nafte, Brexit, upitan je EURO, turistička sezona pa čak i Eurosong!!!’ Čestitke dolaze sa svih strana. A tek su na pola puta...! ”(bezценzуре.hr)

Svima koji prate hrvatske domoljubne portala sigurno je zapelo za oko da je jedan od najplodnijih kolumnista u Hrvatskoj Zvonimir Hodak, osmislio svoju kolumnu -”Lijevom našom”, pod tim naslovom iz tjedna u tjedan dokazuje da je Lijepa naša više ”Lijeva” nego što je Lijepa. Istodobno hrvatski demografi i povjesničari

dovode u pitanje opstanak RH: ako se ovako nastavi, ne daj Bože, neće za dugo biti ni Lijepe ni Lijeve naše Hrvatske.

Brojni hrvatski portali prenijeli su Hodakov gnjusni osvrt (02.02.2020.) u cijelosti, mi ćemo izdvojiti samo nekoliko odlomka: Pantovčak su lijevi već osvojili i euforično pomolili glave iz svojih ljevičarskih brloga ne čekajući proljeće. Tako je suradnica hrvatskog Tanjuga, odnosno Hine, Sandra Bartolović prerano zakukurikala uvjerena da su ona i njeni istomišljenici, kartaški rečeno, napokon došli na štih. Sigurna u Vladu "desnog centra" u svom primitivnom ljevičarenju naša Sandra piše:

"Zemlja u kojoj inkvizicija spaljuje lutke duginih obitelji zaslužuje isključivo izobilje virusa i neštašicu zaštitnih maska."

Pupovčeve Novosti stavljaju na naslovnicu živim suvremenici biskupu Bogoviću, Thompsonu, Željki Markić i Hasanbegoviću praseće maske na glavu, pričešćuju ih kokainom i na kraju ubija metkom u potiljak. Vrhunska ljevičarska "satira" je kad "dete" Stazić cmizdri 'jer su u svibnju 1945. godine naši obavili posao šlampavo'. Urnebesno je kad Frlićev glumac vadi iz vagine hrvatsku zastavu, kad Frlja 'režira' kako na pozornicu iznose kip svetog Ivana Pavla II. s natpisnom 'zaštitnik pedofila' pa prikazuje oralni seks s kipom. (...)

U nastavku riječ je o potrebi sjećanja i spoznaje:

"Ono što mi moramo uraditi jeste obnoviti sjećanja i spoznaje o stvarnoj prirodi velikosrpske agresije. Nedavno je i prof. dr. sc. Andrija Hebrang u emisiji Bujica upozorio kako se radilo o fašističkoj velikosrpskoj agresiji na našu domovinu. Vjerujem da se i vi sjećate kako je Milošević svoju ideologiju gradio upravo na primjerima Hitlera i Mussolinija. I dok je Hitler govorio: Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti. Ili Hitler: Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi. A Milošević je: Srbija i Crna Gora su dva oka u istoj glavi. Povijesno sjećanje govori da se Aleksandar Vučić (današnji predsjednik RS, o.p.) zalagao za veliku Srbiju na jednom sastanku u srcu Hrvatske, u Glini: 'Nikada srpska krajina neće biti hrvatska. Nikada Glina neće biti hrvatska. Ako srpski radikali pobjede Slobodana Miloševića, vi ćete živeti u velikoj Srbiji.' (...)" (Zvonimir Hodak, direktno.hr)

Srbi su slobodniji u Hrvatskoj nego u Srbiji!

Naime, u Hrvatskoj se i danas slavi Tita, jer je on bio "naš", mada je odgovoran za masakr jedne četvrtine sveukupnog hrvatskog pučanstva, a drugu četvrtinu prognao u emigraciju diljem svijeta. Zbog stvaranja Jugoslavije, koja je u stvari idejno velika Srbija, ništa se bitno nije promijenilo."Oni se 'Velike Srbije' odeći neće ni po cijenu novih ratova: Srbi su opet 'ugroženi' i to (kao i uvijek do sada) svi i svugdje: počevši od Republike Hrvatske, preko BiH i Crne Gore do Kosova, pa vjerojatno i u samoj Srbiji. I po tome su unikati u svjetskim razmjerima. 'Ugroženi' su i kad je mir i kad je rat, 'ugroženi' su i tamo gdje su većina i gdje su manjina, i kad napadaju, pale, ruše, kolju, siluju, protjeruju, kad odvođe u logore, masovno ubijaju vrše genocid i etničko čišćenje.

Jedno je to od brojinih ekskluzivnih prava koje pripada jedino i samo "nebeskom narodu", "etnogenetskom puku Europe i sveta".

"Srbi su demografski fenomen: poslije svakog 'genocida' koji prežive, sve ih je više" (Zlatko Pinter, HRsvijet.net)

Ako letimice pogledamo tko su odgajatelji hrvatske mladeži u srednjim školama, na sveučilištima, u vojnoj akademiji i administraciji u Hrvatskoj, možemo se uvjeriti da ima više Srba nastavnika u današnjoj "suverenoj" RH nego ih je bilo u srbo-kraljevskoj i srbo-komunističkoj Jugoslaviji.

Nisu uvijek osvajački ratovi jedino sredstvo za okupaciju i prisilnu asimilaciju drugih naroda. Naime, odgoj u školama je uspješniji, jer obučavaju buduće janjičare koji su okrutniji od okupatora, ali su "snošljiviji" jer su potomci istog naroda.

Srpski novinari sprdaju se s Hrvatima i Hrvatskom u Hrvatskoj u svim oblicima javnih priopćavanja, a hrvatski narod kupuje dnevne jugonovine i plaća "nacionalnu" TV! Uzmimo samo primjer HRT na kojoj svake nedjelje "U2" četnik Aco daje "moralnu" lekciju i hrvatskom narodu predstavlja, kako bi Hodak rekao: "Žikinu dinastiju u Lijevoj našoj".

HRT će nakon pet godina emitirati kontroverznu seriju o HND autora Hrvoja Klasića, "tu su dragocjeni snimci Hrvatskog slikopisa depoa Jugoslavenske kinoteke u Beogradu", piše Boris Rašeta, velikosrbini,

koji je izmislio – Ustašku crkvu u Hrvatskoj. Četnik Rašeta se raspisao u (jugo)večernjem (5. ožujka 2020.) na 15 stranica o NDH, poglavniku Paveliću (da je pio 20 piva dnevno, onda je morao izgledati deblji od Miljenka Jegovića!), o "ustaškom zlatu u Vatikanu", o jamama i logorima tako vidno kao da je bio na licu mjesta za vrijeme Klasnićevog "ubijanja" Srba, Židova i Cigana. Klasnić kaže, da je ovo "za mlade generacije sve novo." Mladež živi u ulici Mile Budaka, uče da je bio književnik, a onda vide da je potpisao rasne zakone. Ili Julije Makanec. On na stadionu viče "Za dom spremni", a onda vide da je to ustaški pozdrav... Dakle, sve će im biti novo." Klasnić ne zna da ne uspijeva biljka koja se često presađuje!"

Na drugoj strane Vojislav Stanimirović, protiv kojeg je Zvonimir Hodak podnio kaznenu prijavu zbog ratnih zločina, bio je predsjednik SDSS i srpski zastupnik u Hrvatskom saboru. Nakon što je prijava odbačena (!?) Hodak napisao o Stanimirovićevoj izjavi: "Naša deca uče prema hrvatskim nastavnim programima, ali mi imamo svoje udžbenike i izučavamo noviju povijest na naš način, drugim riječima drugačiji nego u hrvatskim knjigama. Izostavili smo poglavlje o Domovinskom ratu jer ga i dalje smatramo da je to bio građanski rat."

To je stvarno jedinstveni i raritetni slučaj u povijesti. Napadnu nas, pokolju, okupiraju, razruše kulturne i vjerske objekte, miniraju nas, trideset tisuća ljudi drže u srpskim logorima, a nakon što ih pobijedimo i protjeramo, poklonimo im pravo da sami pišu povijest svoje agresije, da nam izdaju svoje udžbenike! Bog će dati i tomu kraj.

Najveća slabost hrvatskog naroda je u odustajanju pred odlučnošću, nakon čega se pojavi neizvjesnost što je velika opasnost. Treba imati nadljudsku snagu i biti čvrsto uvjeren u Božju pomoć i svoje ljudske sposobnosti da se odupremo kao narod svim ovozemaljskim nedaćama koje nas prate stoljećima.

Bila bi velika šteta da ne iskoristimo ovu krizu zaraze koronavirusa u vrijeme korizme, koja će mnoge osobe izolirati u obiteljskim kućama, ili u lokalnim karantenama, gdje će se ljudi bolje međusobno upoznati, razgovarati o svemu i svačemu, a najviše o osobnim i nacionalnim problemima. Iz toga svega će doći do nekih

mogući spoznaja i odlučnih rješenja. Možda će se i obitelji povećati s novim začecima i manjim brojem pobačaja. Možda će se više krunica izmoliti i dana postiti za tjelesne i duševne potreba obitelji i hrvatskog naorda.

Koronavirus je jako zarazan, ali je najopasniji zbog panike koju su mediji izazvali u svijetu. Trgovine su skoro prazne i puste, zabranjena su masovna okupljanja, zatvorene su škole, sveučilišta i crkve. Dobiva se dojam, da dolazi kraj svijeta. Možda i dolazi, jer svijet je prešao "crvenu crtu" 'Božje strpljivosti.

Vratimo se nazad našoj početnoj temi: kako od Lijeve doći do Lijepe naše? Najsigurniji način uspjeha je u ponovnom pokušaju, pa makar ne bilo veliko na prvi pogled. Prisjetim se priče, kad je žena zavrijedila priznanje vladajućeg emperora, pa joj je ponudio nagradu. Ona je tražila dva zrna riže prvi dan, i svaki drugi dan duplo više za mjesec dana. Na prvi pogled nagrada je izgleda mala, četiri zrna drugog dana, osam zrna trećeg dana, samo jednu žlicu za tjedan dana, a na zadnji dan njezina je nagrada bila više od milijardu zrna riže.

Ako se budemo držali ovakve matematike u politici onda dolazimo do spoznaje da je nemoguće odjednom rasčistiti nagomilane probleme u državi. Treba iz dubine promijeniti način upravljanja u RH i potaknuti ljude na razmišljanja o boljem sustavu i prosperitetu, pa će manji broj mlađeg hrvatskog naraštaja odlaziti na težačenje (pečalba) u tuđe države.

Hrvatska je država hrvatskog naroda i njenih lojalnih građana bilo koje nacionalnosti, vjere ili boje, ali svi građani trebaju i morali bi biti politički dio hrvatskog naroda, ako žele živjeti u RH, koja ima sve najljepše prirodne ljepote na svijetu.

Treba, dakle, apsorbirati i asimilarati nacionalne manjine, koje su privilegirane i imaju veća prava od hrvatskog naroda. To je apsurd. Ako osiguramo integralnu slobodu u Republici Hrvatskoj, onda nema ni teoretske potrebe za stvaranjem posebnih ljudskih prava zbog drugačijeg izgleda, spola i duhovnog shvaćanja. Da bismo sve to ostvarili na demokratski i civilizirani način, treba promijeniti sudstvo, donijeti nove zakonske odredbe, koje će biti na putu uspjeha, a u prvom redu treba prohibemus actio Srpsku pravoslavnu crkvu u Hrvatskoj. I to iz razloga: SPC je politička ustanova,

šovinistička velikosrpska ispostava i fašistička sekta, koja se pokriva pravoslavljem, a u stvari vjeruje, propovijeda i promovira veliku Srbiju. Tko to ne vidi u Hrvatskoj, neka ode u Crnu Goru i tamo će se uvjeriti.

Hrvatskom narodu treba pravoslavna crkva, koja će okupiti sve pravoslavne vjernike u – Pravoslavnu Crkvu Hrvata.

Takvu crkvu već imamo u RH, ali hrvatske vlasti i Srpska pravoslavna crkva ne daju da se registrira i razvije u veliku vjersku zajednicu u Hrvatskoj?

Treba u RH zabraniti sve političke stranke nacionalnih manjina, jer u Hrvatskoj one nemaju valjan razlog za aktualnost postojanja i rada, jedino zbog ispostave matičnim državama, a to je Peta kolona u svim državama gdje takve stranke postoje. Drugo su kulturna društva, koja su potrebna i poželjna za manifestacije svojih nacionalnih običaja. U ovom slučaju, Hrvatska ne bi bila izuzetak, jer u svim državama u svijetu se manjine ponašaju na takav način, samo su u Hrvatskoj u Vladi i u Saboru, gdje optužuju hrvatski narod, Crkvu u Hrvata i za to dobivaju dobre plaće i publicitet u Hrvatskoj!

Što reći na očekivani rezultat unutar nedjeljnog stranačkog izbornog postupka, sve prognoze su bile pogrešne. Plenković je veliki pobjednik, pobijedio je unutarnju oporbu sa 80% glasača, dok je skupina okupljena oko Mire Kovača koja je dobila samo 20%. Tim rezultatom svi sudionici su se iznenadili. Bilo je više faktora koji su bitno utjecali na takav rezultat: jedan je svakako bio korona virus, s prijetjećom velikom trgedijom. Glasači nisu u tim uvjetima htjeli mijenjati političku garnituru. Drugi razlog je bilo Upravljanje Hrvatske s EU u šestmesečnom trajanju. Treći razlog je vrlo bljedunjavi nastup „odmetnika“ da se to slabo doživjelo od strane HDZ- ovih glasača.

A vjerojatno je djelomično bio prisutan princip, ne pobjeđuje onaj tko glasa već onaj koji broji. Bojim se da je time prijeđen Rubikon parlamentarnih izbora – bilo bi čudo da pobijede na parlamentarnim izborima. U svakom slučaju Škoro neće dobiti više od 50% da bi mogao oformiti Vladu. Time se otvaraju vrata za Veliku koaliciju. A dotle, ako se nešto nepredvidivo ne dogodi. Neka nam Bog pomogne.

Hrvatski je narod bio i u težim okolnostima u svojoj tisućljetnoj povijesti i održao se i odolio svim velikim svjetskim okupatorima i diktaturama.

Doduše, uvijek s velikim ljudskim gubicima, ali nije posustao niti je izgubio volju i vjeru za opostanak i razlog za ponos. U ovim prilikama treba mijenjati ono što je najpotrebnije, što najviše prijeti hrvatskoj opstojnosti i posebnosti, pod hitno ukloniti. Narodi su rušili i veće i jače vlade nego što je ova u RH. Ne uzmičimo ni pred kim! "Gledaj na sebe kao na stablo koje u svoje doba donosi svoje plodove; što ga više vjetar trese, to dublje pušta korijen u zemlju". (St. Margaret Mary Alacoque)

<https://iks-portal.info/informacije/in-medias-res/item/6666-rudi-tomic-ima-li-ista-lijepog-u-lijevjoj-nasoj.html>

SLUČAJNI PREDSJEDNIK, ULIZICE I LAŽNI IZBORI

by HF18/03/2020

Treba potaknuti ljude na razmišljanja o boljem sustavu i prosperitetu

Nema nepravde protiv onoga koji na nju pristaje.
(Ulpijan, (Tir, oko 200. – 228.), rimski pravnik)

Već dva desetljeća u Hrvatskoj se javno govori, slobodno piše i na televiziji negativno prikazuje o hrvatskom narodu i Hrvatskoj; u medijima dokazuju građanima i svijetu da Hrvati ne valjaju kao narod niti valja država – Republika Hrvatska!

Završeni su predsjednički izbori i Republika Hrvatska je dobila Zorana Milanovića, koji je prisegao za predsjednika na najprimitivniji, čak bi se moglo reći – najprovokativniji način, što je svojim činom dokazao da je za njega nezavisna, slobodna i

demokratska Republika Hrvatska – slučajna država. Hrvatska je katolička država s 87 posto katolika, kako popis stanovništva pokazuje, poslije Poljaka, najkatoličkiji narod u Europi, možda i u svijetu, a za predsjednika izabran je Zoran Milanović: ateist, socijal-komunista i arogantni osobenjak, bivši *no goo president* Vlade. Pored činjenice da je HNES osudio Milanovića u paketu s Titom, Mesićem, Josipovićem, Pupovcem, Lončarom, Manolićem, Pusićkom i drugim zločincima i veleizdajnicima, te poslije svega dolazi na Pantovčak za predsjednika Republike Hrvatske!? "Ako nismo izdajice, jesmo kukavice, ako nismo ulizice, jesmo lopovi i ubojice vlastitog naroda." (Vinko Begić, dragovoljac.com)

Novoizabrani Predsjednik RH, odnosno Predsjednik svih Hrvata u domovini i svijetu, nije se udostojio pozvati katoličkog predstavnika Crkve u Hrvata, da mu riječ zahvalnosti postane gestom njegova prebivanje među vjernicima na ustoličenju za predsjednika. To su *Corpus delicti*! O drugim (ne)ugodnostima koje je osmislio na Pantovčaku (18. II. 2020.), za vrijeme inauguracije, nije vrijedno opširno pisati, jer video snimke su uvjerljivije od pisane riječi.

Nakon sprdnje s inauguracijom i hrvatskom himnom predsjednik Milanović je uklonio sva poprsja hrvatskih velikana iz "palače", odnosno simbole onih koji su najzaslužniji u povijesti hrvatskog naroda, a neki čak misle (i pišu!), da će ukloniti i hrvatski stijeg, što ne bi bilo nikakvo iznenađenje, jer ni Zoran Milanović nije iznenađenje. Njegova je partija nasljednica Saveza komunista Hrvatske, koja je od samog početka bila protiv osamostaljenja Hrvatske. Ivica Račan i Partija demonstrativno su napustili Sabor (25. lipnja 1991.) kad se je glasalo za samostalnost Republike Hrvatske.

U međuvremenu SKH promijenio ime u SDP – Socijaldemokratska partija Hrvatske. Nakon 30 godina od veleizdaje hrvatskog naroda SDP je postao vodeća politička stranka u RH s 30,97 %, a HDZ, pod čijim je vodstvom oslobođena Hrvatska od agresora fašističke Srbije i Crne Gore – ima tek 21.40 %! Žalosno i ponižavajuće! Zoran Milanović je bio najgori predsjednik Vlade u RH; nije dobio prolaznu ocjenu kao predsjednik Vlade, ali biran je

za predsjednika RH! Naime, on je u svojoj predsjedničkoj kampanji rekao, da će ukloniti sve predsjedničke ceremonije, kao lentu i inauguraciju na Markovom trgu, te da je spomenicima mjesto u muzeju, a ne na Pantovčaku. I to je učinio. "Nikada ne smijemo, zbog zaštite istine, iz memorije brisati simbole, bilo pozitivne ili negativne, zbog snage koja je iza njih stajala po zlu ili po dobru sve do danas – ovisno što netko izabere. To će svakog dovesti do zadnje postaje života – pred Kristov križ odgovornosti za proživljeni život, bez obzira da li je bio vjernik ili nevjernik." (Mile Prpa, hrsvijet.net)

Dakle, ostao je dosljedan, mada je bez karaktera. On će, sigurno, i u drugim svojim antihrvatskim i antidržavnim idejama ostati dosljedan, jer je zatrovan mržnjom, osvetom i samoljubljem. On će, kako narodna poslovice kaže, "Iskaliti svoju srdžbu na nedužnim." Zločini jugokomunista i srpskih fašista nisu opametili hrvatski narod! "Zapravo u svemu tome sudjeluje Srpsko-hrvatska koalicija koja danas vlada u RH. Branitelji su 'ustaše' i stalno na udaru, a rat protiv Tuđmanove 'ustaške' države se nastavlja. Tako i novi predsjednik kojeg sam svojevremeno u nizu svojih tekstova predlagao za akademika jer je 'otkrio' da su zapravo u Drugom svjetskom ratu u NDH prvi stvorili konc-logore, zbog toga nije želio inauguraciju ispred 'ustaške' crkve (grb s bijelim poljem na krovu), izruguje se himnom, ne želi nikakve simbole hrvatske državotvornosti pa mu smetaju i biste onih koji su najzaslužniji u povijesti za hrvatski narod i hrvatsku državu." (Josip Pečarić)

U "Lijevoj" našoj sluge biraju državnike, a državnici oponašaju generale i zahtijevaju lojalnost i zahvalnost što imaju takvo sposobno vodstvo u Vladi, u Saboru i na ministarskim dužnostima. "Više su Hrvati napravili za Europu u dva i pol mjeseca predsjedanja nego neki za pedeset godina. Svima koji prate hrvatske domoljubne portale sigurno je zapelo za oko da je jedan od najplodnijih kolumnista u Hrvatskoj Zvonimir Hodak, osmislio svoju kolumnu - "Lijevom našom", pod tim naslovom iz tjedna u tjedan dokazuje da je Lijepa naša više "Lijeva" nego što je Lijepa. Istodobno hrvatski demografi i povjesničari dovode u pitanje opstanak RH: ako se ovako

nastavi, ne daj Bože, ne će za dugo biti ni Lijepe ni Lijeve naše – Hrvatske.

Pupovčeve *Novosti* stavljaju na naslovnicu živim suvremenicima biskupu Bogoviću, Thompsonu, Željki Markić i Hasanbegoviću praseće maske na glavu, pričešćuju ih kokainom i na kraju ubijaju metkom u potiljak. Vrhunska ljevičarska "satira" je kad "dete" Stazić cmizdri 'jer su u svibnju 1945. godine naši obavili posao šlampavo'. Urnebesno je kad Frlićev glumac vadi iz vagine hrvatsku zastavu, kad Frlja 'režira' kako na pozornicu iznose kip svetog Ivana Pavla II. s natpisnom 'zaštitnik pedofila' pa prikazuje oralni seks s kipom. (...)

U nastavku riječ je o potrebi sjećanja i spoznaje: Ono što mi moramo uraditi jest obnoviti sjećanja i spoznaje o stvarnoj prirodi velikosrpske agresije. Nedavno je i prof. dr. sc. Andrija Hebrang u emisiji Bujica upozorio kako se radilo o fašističkoj velikosrpskoj agresiji na našu domovinu. Vjerujem da se i vi sjećate kako je Milošević svoju ideologiju gradio upravo na primjerima Hitlera i Mussolinija. I dok je Hitler govorio: Njemačka će biti svjetski faktor ili je ne će biti. Ili Hitler: Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi. A Milošević je: Srbija i Crna Gora su dva oka u istoj glavi. Povijesno sjećanje govori da se Aleksandar Vučić (današnji predsjednik RS, o.p.) zalagao za veliku Srbiju na jednom sastanku u srcu Hrvatske, u Glini: 'Nikada srpska krajina ne će biti hrvatska. Nikada Glina ne će biti hrvatska. Ako srpski radikali pobjede Slobodana Miloševića, vi ćete živjeti u velikoj Srbiji.' (...)" (Zvonimir Hodak, direktno.hr)

Najveća slabost hrvatskog naroda je u odustajanju pred odlučnošću, nakon čega se pojavi neizvjesnost što je velika opasnost. Treba imati iznadljudsku snagu i biti čvrsto uvjeren u Božju pomoć i svoje ljudske sposobnosti da se odupremo kao narod svim ovozemaljskim nedaćama koje nas prate stoljećima. Bila bi velika šteta da ne iskoristimo ovu krizu zaraze koronavirusa u vrijeme korizme, koja će mnoge osobe izolirati u obiteljskim kućama, ili u lokalnim karantenama, gdje će se ljudi bolje međusobno upoznati, razgovarati o svemu i svačemu, a najviše o osobnim i nacionalnim problemima. Iz toga svega će doći do nekih mogućih spoznaja i odlučnih rješenja.

Možda će se i obitelji povećati s novim začecima i manjim brojem pobačaja. Možda će se više krunica izmoliti i dana postiti za tjelesne i duševne potrebe obitelji i hrvatskog naroda.

Koronavirus je veoma zarazna bolest, ali je najopasnija zbog panike koju su mediji izazvali u svijetu. Trgovine su skoro prazne i puste, zabranjena su masovna okupljanja, zatvorene su škole i sveučilišta i crkve. Dobiva se dojam, da dolazi – kraj svijeta. Možda i dolazi, jer svijet je prešao "crvenu crtu" – Božju strpljivost. Vratimo se nazad našoj početnoj temi: kako od Lijeve doći do Lijepe naše? Najsigurniji način uspjeha je u ponovnom pokušaju, pa makar ne bilo veliko na prvi pogled. Prisjetim se priče, kad je žena zavrjedila priznanje vladajućeg emperora, pa joj je ponudio nagradu. Ona je tražila dva zrna riže prvi dan, i svaki drugi dan dvostruko više za mjesec dana. Na prvi pogled nagrada je izgledala mala, četiri zrna drugog dana, osam zrna trećeg dana, samo jednu žlicu za tjedan dana, a na zadnji dan njezina je nagrada bila više od milijardu zrna riže. Ako se budemo držali ovakve matematike u politici onda dolazimo do spoznaje da je nemoguće odjednom raščistiti nagomilane probleme u državi. Treba iz dubine promijeniti način upravljanja u RH i potaknuti ljude na razmišljanja o boljem sustavu i prosperitetu, pa će manji broj mlađeg hrvatskog naraštaja odlaziti na težačenje u tuđe države.

Hrvatska je država hrvatskog naroda i njezinih lojalnih građana bilo koje nacionalnosti, vjere ili boje, ali svi građani trebaju i morali bi biti politički dio hrvatskog naroda, ako žele živjeti u RH, koja ima sve najljepše prirodne ljepote na svijetu. Treba, dakle, apsorbirati i asimilirati nacionalne manjine, koje su privilegirane i imaju veća prava od hrvatskog naroda. To je apsurd. Ako osiguramo integralnu slobodu u Hrvatskoj, onda nema ni teoretske potrebe za stvaranjem posebnih ljudskih prava zbog drugačijeg izgleda, spola i duhovnog shvaćanja. Da bismo sve to ostvarili na demokratski i civilizirani način, treba promijeniti sudstvo, donijeti nove zakonske odredbe, koje će biti na putu uspjeha, a u prvom redu treba *prohibemus actio* Srpsku pravoslavnu crkvu u Hrvatskoj. I to iz razloga: SPC je politička ustanova, šoviniistička velikosrpska ispostava i fašistička

sekta, koja se pokriva pravoslavljem a u stvari vjeruje, propovijeda i promovira veliku Srbiju. Tko to ne vidi u Hrvatskoj, neka ode u Crnu Goru i tamo će se uvjeriti. Hrvatskom narodu treba pravoslavna crkva, koja će okupiti sve pravoslavne vjernike u – Hrvatsku pravoslavnu crkvu.

Treba u Hrvatskoj zabraniti sve političke stranke nacionalnih manjina, jer u Hrvatskoj one nemaju valjan razlog za aktualnost postojanja i rada, jedino zbog ispostave matičnim državama, a to je pete kolone u svim državama gdje takve stranke postoje. Drugo su kulturna društva, koja su potrebna i poželjna za manifestacije svojih nacionalnih običaja. U ovom slučaju, Hrvatska ne bi bila izuzetak, jer u svim državama u svijetu se manjine ponašaju na takav način, samo su u Hrvatskoj u Vladi i u Saboru, gdje optužuju hrvatski narod, Crkvu u Hrvata i za to dobivaju dobre plaće i publicitet u Hrvatskoj! Što reći na očekivani rezultat unutar nedjeljnog stranačkog izbornog postupka, sve prognoze su bile pogrešne. Plenković je veliki pobjednik, pobijedio je unutarnju oporbu sa 80 posto glasača, dok je skupina okupljena oko Mire Kovača dobila samo 20 posto. Tim rezultatom svi sudionici su se iznenadili. Bilo je više faktora koji su bitno utjecali na takav rezultat: jedan je svakako bio korona virus, s prijetećom velikom tragedijom. Glasači nisu u tim uvjetima htjeli mijenjati političku garnituru. Drugi razlog je bilo upravljanje Hrvatske s EU-u u šestomjesečnom trajanju. Treći razlog je vrlo blijedi nastup „odmetnika“ da se to slabo doživjelo od strane HDZ-ovih, glasača. A vjerojatno je djelomično bio prisutan princip – Ne pobjeđuje onaj tko glasa već onaj koji broji. Bojim se da je time prijedn Rubikon parlamentarnih izbora – bilo bi čudo da pobjede na parlamentarnim izborima.

U svakom slučaju otvaraju vrata za Veliku koaliciju. A dotle, ako se nešto nepredvidivo ne dogodi. Neka nam Bog pomogne. Hrvatski je narod bio i u težim okolnostima u svojoj više tisućljetnoj povijesti i održao i odupro svim velikim svjetskim okupatorima i diktaturama. Doduše uvijek s velikim ljudskim gubicima, ali nije sustao niti je izgubio volju i vjeru za opstanak i razlog za ponos. U ovim prilikama treba mijenjati ono što je najpotrebnije, što najviše prijeti hrvatskoj

opstojnosti i posebnosti – pod hitno ukloniti. Narodi su rušili i veće i jače vlade nego što je ova. Ne uzmičimo ni pred kim.

Gledaj na sebe kao na stablo koje u svoje doba donosi svoje plodove; što ga više vjetar trese, to dublje pušta korijen u zemlju. (St. Margaret Mary Alacoque)

Rudi Tomić, Toronto

<https://www.hrvatski-fokus.hr/2020/03/24609/>

Aktualno

POSRNULA PREDSJEDNICA – IZDAJNIČKA VLAST

by HF02/03/2019

**Poniznost naroda je prvi znak gubitka slobode, a
oholost političara najavljuje – diktaturu**

Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović napravila je krivi korak koji će ostaviti trajne posljedice. Na konferenciju za medije (16. 2. 2019.) Predsjednica RH dala je opširno izvješće o obavljanju državničkih poslova u njezinom četirigodišnjem mandatu. Nabrojila je surete s velikim brojem svjetskih državnika, među kojima je izdvojila sastanak s kineskim predsjednikom Xijem, američkim predsjednikom Trumpom, ruskim predsjednikom Putinom, kancelarkom Merkel i drugima, ali ne i srpskog predsjednika Vučića, jer je zbog njega na Pantovčaku posrnula i "pala na nos."

**U Hrvatskoj je i dalje dopušteno veličanje srpstva i
jugokomunizma**

Kolinda Grabar-Kitarović je rekla da su njezini brojni sureti s državicima imali samo jedan cilj – "da se glas Hrvatske čuje, prepozna i uvažava". Kazala je kako je u ove četiri godine mandata imala 115 + 1 službenih državnih putovanja te da je primila 44 strana izaslanika, što je veoma impresivna statistika. Trebala je također istaknuti, da su je u Banskim dvorima pratile tri veleizdajničke Vlade: ona Zorana Milanovića, Tihomira Oreškovića i Andreja Plenkovića. Predsjednica s ponosom je naglasila kako je svoj Ured premještala iz županije u županiju, doduše to je nova pojavnost u praksi državnika, s nakanom da se upozna "iz prve ruke" o gospodarskom i demografskom stanju u županijama. Sigurno je u Ličko-senjskoj županiji srela staru čeljad i vidjela porušene kuće, opustošena sela, dvorišta, ulice i livade zarasle trnovitom dračom gdje se množe zmije i igraju zečevi.

Novinar HRT-a postavio je Predsjednici "važnije" pitanje: "Treba li Hrvatskoj realnije suočavanje s ustaškom prošlošću i je li 'Za dom spremni' stari hrvatski pozdrav?" Predsjednica je opet posrnula, jer je bez predaha izustila pokajnički odgovor: "Kad je riječ o pozdravu 'Za dom spremni', počinila sam grješku rekavši da je to povijesni pozdrav jer mi je to u više navrata rekao netko od mojih savjetnika. Međutim, prihvaćam stav stručnjaka da to nije stari hrvatski pozdrav. Taj je pozdrav kompromitiran i neprihvatljiv", odgovorila je Predsjednica RH. 'Za dom spremni' nije samo simboličan pozdrav nego ima mnogo veće suštinsko značenje u obiteljskom, duhovnom, domoljubnom i općenito u nacionalnom poimanju hrvatskog čovjeka za svoj dom i za svoju domovinu – Hrvatsku. (*Još Hrvatska ni propala dok mi živimo!* (Ljudevit Gaj)

Dakle, svima kojima smeta hrvatski pozdrav Za dom spremni, neka se SPREME seliti iz Hrvatske, jer sramota je, grijeh je i muka je, da žive u državi koju strastveno mrze. U ovom moralnom, domoljubnom i državotvornom pravilu nema izuzetaka (no exception!): Mrzitelji države hrvatskog naroda – iš iz Hrvatske! Tako su s neprijateljima postupali stari Rimljani, tako postupaju sve nacionalne vlade u svijetu – izgone neprijatelje iz svoje države. Isto

tako "državljanstvo se može izgubiti, da može biti oduzeto, u slučaju kada je neki državljani tako ugrozio i tako žestoko napao Hrvatsku, pa bi mu se moglo i oduzeti, ako se radi o veleizdajniku." (Zvonimir Šreparović) Stara narodna poslovice: "S kim si, takav si".

Koliko je važno znati tko su prijatelji Hrvatske, još je važnije saznati tko su neprijatelji Hrvatske. U svim antihrvatskim udruženim pothvatima, u minulih 100 godina, harangiraju elementi imperijalističkog velikosrpskog šovinizam u političkom, vjerskom i društvenom porivu / nagonu: srpsko-crnogorskih četnika, srpsko-jugoslavenskih partizana, srpsko-hrvatskih jugoslavenskih fašista, (anti)fašista i šovinista, srpsko-crnogorskih agresora, srpsko-židovskih jugoslavenskih (anti)fašista, muslimansko-srpskih i jugoslavenskih (anti)fašista, srpsko-engleskih (anti)fašista, srpsko-francuskih (anti)fašista, srpsko-talijanskih (anti)fašista, srpsko-slovenskih (anti)fašista, srpsko-hrvatskih komunista, srpsko-četničke pravoslavne crkve u Srbiji i Hrvatskoj, srpsko-ruskog bratstva, te srpsko-četničke i komunističke 'pete kolone' u Hrvatskoj.

Nema naroda niti države u svijetu koja ima više vanjskih i domaćih neprijatelja nego naša Hrvatska. Ali, istini za volju, za ovakav kobni teret pod kojim Hrvatska stoji, imaju velike zasluge brojni hrvatski quislingzi – od Ivana Šubašića do Andreja Plenkovića. Više je od sto godina kako velikosrpski šovinisti drže hrvatski narod u mat-poziciji. Netom se pojavi ideja za samostalnom i slobodnom državom hrvatskog naroda, srpska vlada u Beogradu i Srbi u Hrvatskoj i u svijetu dignu se na zadnje noge i optužuju Hrvate da su "izvršili zločin nad srpskoj nejači". Hrvatskoj je nametnuta hipoteka "ustaštva", te čim netko kaže ili napiše ZDS srpska diplomacija hitno izvješćuje o buđenju "genocidnog naroda u regionu". Ovim činjenicama treba dodati još jedan adut da se među Hrvatima uvijek nađe veleizdajnika, uljeza i profitera, koji su spremni, NE ZA dom, nego biti sluge agresora i okupatora zbog mržnje bližnjeg svoga i – zavisti. *Sicilski tirani nisu izumili veće muke od zavisti.*

Na žalost, dvije tisućite godine, tj. od povratka komunista na vlast (koje je instalirao Dražen Budiša sa svojim liberalima i u kompi s Ivicom Račanom), od tada je Hrvatska čini se ponovno izgubila slobodu. I do dan danas se, od tog izdajničkog čina, osjećaju brojne tragične posljedice, i od tada Hrvatska nema državotvornu vladu. "Sabor je, u doslovnom smislu, postao 'politički kokošinjac' koji se narodu ogadio gdje se jedva kad čuje koja plemenita i politički mudra misao, već se samo čuje gromoglasno kokodakanje. Svađanje, pljuvanje jednih po drugima, pri tom zanemarujući Ustav, što pokazuje najnovi saborski 'pravilnik' gdje je poništio potpise za referendum o Izbornom zakonu i Istanbulskoj konvenciji i sl. To pokazuje da su tzv. političari u Vladi i Saboru spremni na sve, da su u svako doba spremni prekršiti bilo koju ustavnu odredbu, i sve prilagoditi svojim osobnim interesima i protuzakonitom vladanju, ali prilagoditi i interesima svojih nevidljivih gospodara u EU-u, i Srbiji, pa bilo po kojem pitanju." (Mile Prpa)

Radi manjka tako bitnog i željenog osnaženja nacionalnog osvješćenja, došla su teška iznenađenja: ustoličeno je šest veleizdajničkih vlada: Račanova, Sanaderova, Kosorićina, Milanovićeva, Oreškovićeva i Plenkovićeva, i dva veleizdajnička predsjednika RH Mesića i Josipovića. Radi veleizdajničkih vlada i predsjednika nemamo još ni određene, a kamo li učvršćene granice; radi toga Talijani svojataju hrvatsku Istru i Dalmaciju, Srbi svojataju „krajinu“, Srijem, Banat, Bačku, Boku i Dubrovnik, Slovenci svojataju hrvatsko more i Međimirje, Bošnjaci također svojataju hrvatsko more za tzv. bošnjačku mornaricu. Ovakav ishod je – učitelj za luđake!

Idemo dalje: "U Mimari agresorska 'Vojska srbije' slavila svoj rođendan! To su dopustili HDZ i njegov čelnik Andrija Plenković. Na četničko-velesrpskom derneku našao se i Milan Bandić, antifašist iz Pogane Vlake. Onaj koji ništa ne čita jer jako puno – dela! Time je Plenković potvrdio svoj blagi odgovor svome prijatelju Antoniju Tavaniju kada je poručio da su Istra i Dalmacija talijanske. Dozvolom (ili dopuštanjem) velikosrpskim vlastima u Beogradu da slave rođendan agresorske vojske usred Zagreba potvrda je

Plenkovićeve izdajništva i želje za vlašću. To je i potvrda da ga u svemu Milorad Pupovac drži u šaci i da se zato sve bezobraznije i primitivnije odnosi prema Hrvatima nazivajući nas sve 'neiživljenim pederima i huljama'." (Marijan Majstorović)

Idemo još dalje: „Naglasiti neshvatljivo poniženje koje je Hrvatska ovih dana doživjela proslavom dana agresorske vojske u Mimari u Zagrebu. 'U glavnom gradu Republike Hrvatske koju je jedna tuđa osvajačka vojska brutalno poharala, dvadeset godina nakon toga rata, tu istu vojsku slavimo i odajemo joj sve počasti uz sudjelovanje hrvatskih predstavnika svih organa državne vlasti, naravno i uz financiranje iz Državnog proračuna RH. Suludo! Tako nešto može se dogoditi samo u državi, Bože mi oprosti, koju vode luđaci.' (Mile Prpa)

ZDS je i danas oličje borbe za državu

Titovi partizani, u borbi protiv NDH, imali su domaćeg saveznika u Dražinim četnicima, kao i vanjske saveznike u Hitlerovim nacistima i Musolinijevim fašistima, kojima je doista podjednako smetalo ustaštvo u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. Poistovjećivanja ustaštva s pozdravom ZDS, onda – "svi Hrvati su ustaše", objasnio je akademik Josip Pečarić, kada je iz Argentine dobio zastavu Hrvatskih Domobrana Južne Amerike iz 1931. na kojoj je pisalo Za dom spremni. Najbolje se može shvatiti smisao pozdrava ZDS iz niza sudskih procesa, posebice onaj protiv hrvatskog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona, koje je dobio odvjetnik Davor Karašić, u čijem zaključku stoji: "Predmetni izraz može podizati tenzije jedino kod onih koji, držeći ga ustaškim pozdravom, duboko u sebi i ovu državu smatraju ustaškom, borbu za hrvatsku samostalnost smatraju ustaškom secesijom te bi, da im se ukaže prilika, sa svima onima koji ne pripadaju njihovom svjetonazoru i političkom odabiru, postupili onako kao se postupilo s ustašama i ne samo s ustašama po završetku drugog svjetskog rata." Odnosno pokolj na Bleiburgu i u Kolonama smrti.

Akademik Josip Pečarić objavio je najviše knjiga i tekstova u Hrvatskoj o povijesti i važnosti pozdrava ZDS. Nekoliko njegovih knjiga prevedeno je na značajnim svjetskim jezicima o pozdravu Za dom spremni. Taj pozdrav nije kompromitiran, ali (anti)fašisti ga hoće kompromitirati kako bi kaolicijski partneri (četnici, partizani i europeljci) dali podršku Plenkovićevoj vladi i Predsjednici Grabar-Kitarović za još jedan mandat. I maloumni mogu shvatiti nakane velizdajničkih partijskih i stranačkih čelnika u RH.

Američki veleposlanik u RH Robert Kohorst na svom twitteru izrazio je podršku Kolindi Grabar-Kitarović. Dobio je prvu lekciju u otvorenom pismu od akademika Pečarića, a potom od brojnih Hrvata u Americi, koji su Kohorsta zasuli komentarima i činjenicama: "Poslali smu mu fotografiju medalje američkog Kongresa iz 1814. na kojoj na latinskom piše *Pro partia paratus aut vincere aut mori*. To doslovno znači 'Za domovinu spremni ili pobijediti ili umrijeti'. (Branimir Banović)

Iz povijesti je poznato da ono što se zabranjuje, još dublje ulazi u dušu naroda, jednostavno iz prkosa. Kad se za vrijeme Tite pjevala pjesme *Ustani Bane!* i *Vilo Velebita* bila je kažnjavanja i zatvorom, a svi su je pjevali bez obzira na zapriječenu kaznu. A danas više kad nije zabranjena nitko je ne pjeva. U narodu je duboko pojavno ušao pozdrav ZDS, i po onom Lenjinovom *Ako nešto nije u redu, tada se ne može smijeniti narod*.

Ustaše su smetale Hitleru i Mussoliniju

"Budući da su pak Nijemci u svojoj vanjskoj politici pokazivali namjeru da svaka država ima dobiti doista satelitske i poslušne vlade koji bi bez smetanja izvršavali sve što njemački ratni stroj zahtjeva, to su ocjenjivali ustaše nepogodnim elementom za provođenje svojih ciljeva. S druge strane, Talijani su također smatrali ustaše jakom smetnjom u svom polaganom zauzimanju Dalmacije. Pri tome su Nijemci nailazili na povoljan odziv u izvjesnim domobranskim redovima, kojima je lebdjela pred očima mogućnost likvidiranja ustaštva na sličan način kako su to Nijemci izvršili u Rumunjskoj

zajedno s generalom Antonescuom a protiv Željezne garde. (...) Ustaštvo je bilo apsorbirano po cijelom narodu u tolikoj mjeri organski, ali nikad nije bilo u statusu stranačke organizacije. Postalo je zauvijek osigurano u živoj svijesti naroda kao stalni djelotvorni čimbenik njegove sadašnjosti i budućnosti. Ideja o državi i pripravnost na borbu za državu postale su općenarodne vlastitosti, koje ne mogu biti okviri i monopol za jednu organizaciju, nego samo temelj svim organizacijama." (Ivan Oršanić)

Bez obzira koliko su žestoki napadaji na ustaštvo, Nezavisnu Državu Hrvatsku i pozdrav Za dom spremni, neprijateljski udarci ukazuju, da nisu bili upereni samo na ustaški režim nego na – Hrvatsku i hrvatski narod, kao i danas. Kako su se Hrvati borili sa odanošću Za dom spremni u ratu od 1941. do 1945. isto tako su se tako odlučno borili s pozdravom Za dom spremni u Domovinskom obrambenom ratu od 1991. do 1995. godine. Uvijek s istim ciljem i željom za slobodu, nezavisnu i demokratsku državu hrvatskog naroda. Sve druge tvrdnje su veleizdajničke, šovinističke i – luđačke!

Zašto su Hrvati stalno u obrambenom ratu?

Hrvatski su branitelji u Domovinskom obrambenom ratu pobijedili oružane snage JNA (četvrtu silu u Europi) i srpsko-crnogorske četničke čete, čemu su se divile velike države i vojni stručnjaci u svijetu. Imamo slobodnu, ali nakon tolikih velizdajničkih vlada te ulaska u Europsku uniju, gotovo da smo izgubili samostalnu državu. Gradonačelnik Vukovara Ivan Penava upozorio je da je Hrvatska suočena s kontinuiranom velikosrpskom puzajućom agresijom pri čemu je grad Vukovar epicentar te agresije. "U tom otvorenom sudioništvu u toj agresiji sudjeluju i pripadnici hrvatske političke garniture na čelu s premijerom i predsjednikom HDZ-a Andrejom Plenkovićem koji se nizom svojih postupaka u posljednje vrijeme priključuje novoj ofenzivi što se koordinirano vodi iz Beograda. U njoj sudjeluje velikosrpska 'peta kolona' na čeli sa zastupnikom u Hrvatskom saboru i predsjednikom SNV-a Miloradom Pupovcem, ključnim svjedokom u slučaju dr. Ivana Šretera, i uz svesrdnu

potporu vodećih medije na čelu s hrvatskom radiotelevizijom." (Vjekoslav Krsnik)

Srpsko-četnička pravoslavna crkva nije u puzajućoj agresiji, nego još uvijek u otvorenom ratu protiv hrvatskog naroda i katoličke vjere u Hrvata. Patrijarh Irinej pohvalio se kako su u Vatikanu spriječili Stepinčevu kanonizaciju, te objavio tekst u beogradskim "Večernjim novostima", kako je Stepinac znao za ustaške zločine i skriveno podupirao logor u Jasenovcu. Evo tekst u originalu: "Ustaške okrutnosti ne sastoje se samo u ubistvima. Starci, žene i deca redovno su prvo strašno zlostavljani, pa tek onda ubijani. Ovi nevini Srbi prikovani su na panjeve, plamen vatre lizao njihova gola jezika, njihova je koža zguljivana, otvorene rane peskom i solju posipane, oči kopane, uši, nosevi i jezici odseceni, deca su bacana u vatru, kipuću vodu i krečine. I još mnogo užasnih zločina je učinjeno o kojima kulturno čovečanstvo uopšte ne može da ima predstavu." Patrijarh Irinej ne skriva zmijski otrov niti vučju ćud te s ovakvim gnjusnim opisivanjem izmišljotina izaziva užas kod srpskog čitateljstva, a mržnju kod hrvatskog naroda.

Evo još 101 dokaza, zašto treba izbaciti Srpsku sotonsko-četničku pravoslavnu crkvu iz Hrvatske. "Cilj ovakvih tekstova nije povijesna istina... nego se radi o propagandi kojoj je cilj proizvodnja mržnje i odgoj novih srpskih naraštaja za neke nove ratove motivirane umobolnim velikosrpskim planovima i programima koji se u svakoj prilici oslanjaju na kult 'ugroženog Srbina'." (Davor Dijanović). I zato, nije bitno, je li pozdrav: stari hrvatski, povijesni, ustaški, ili jednostavno – hrvatski. On je bio, i bit će, neuništiv inspirirajući obrambeni poziv i pozdrav hrvatskog naroda – *Dok mu živo srce bije! Poniznost naroda je prvi znak gubitka slobode, a oholost političara najavljuje – diktaturu.* (Codex...)

Rudi Tomić

<https://www.hrvatski-fokus.hr/2019/03/20087/>

RUDI TOMIĆ: PISANE RIJEČI TREBA OSNAŽITI U – HRVATSKOJ!

Piše: Rudi Tomić

12/09/2017

”Tko na svom mjestu, za svoje mjesto i sa svoga mjesta, ma gdje bio, ne može ni nakon nekoliko mjeseci ili godina izgraditi mogućnost makar i najskromnijeg djelovanja ili sudjelovanja u uništenju hrvatskog nacionalnog neprijatelja ili je budala ili je toliko komotan, da njegva komotnost sama po sebi definira izdaju i neprijateljstvo prema vlastitom narodu.” (Ivan Oršanić)

Hrvatska je izuzetno bogata sa sredstvima javnog priopćavanja, naime ima na popisu više od 500 informativni ”news” Portala i više od 5000 web stranica; u Hrvatskoj izlazi nekoliko stotina tiskovnih izdanja (dnevni listova, tjednika i časopisa); ima također veliki broj elektroničnih časopisa, TV kanala i radio postaja. Nažalost, u Hrvatskoj je većina sredstava javnog priopćavanja u rukama stranih vlasnika, kojima nije stalo do hrvatskog domoljublja nego do profita, te zbog toga ”hrane” hrvatski narod sporednim temama,

provokacijama, senzacijama i sustavno omalovažavaju domoljubnu državotvornu ideju, nacionalno-vjerski integritet, a promoviraju i glorificiraju političku i moralnu prostituciju:(anti)fašiste, homoseksualnost, huligalizam i Titov srbokomunizam.

Nedavno su svijetski mediji objavili fotografiju jednog "Hrvata" (Istranina) koji prosvjeduje protiv micanja Tita sa trgova i ulica, te traži, ako se to dogodi, da "Dalmaciju i Istru treba vratiti Talijanima". I nakon skoro 75 godina još i danas se u Hrvatskoj širi komunistička i četnička propaganda, kako je, naime, "Tito vratio Dalmaciju i Istru Hrvatskoj" (BS!).

Točno 9. rujna 1943. obratio se hrvatskom narodu s proglasom poglavnik Nezavisne Države Hrvatske dr. Ante Pavelić s obrazloženjem i odlukom o ponovnom priključenju Dalmacije i Istre Hrvatskoj. **Ovaj znakoviti datum povijesne istine treba svečano obilježiti velikom proslavom, uz najveće državničke i vjerske počasti, ne samo u Dalmaciji (koljevki hrvatstva) i Istri, nego treba oglasiti državnim blagdanom ovu značajnu 75. obljetnicu (9. rujna 2018.) oslobođenja Dalmacije i Istre od Musolinijeve fašističke Italije.**

Dosta je bilo pisanih riječi, odnosno **reagiranja na neprijateljske provokacije** od naših susjeda (komšija i suseda); vanjskih "saveznika", domaćih zločinaca, veleizdajnika i (anti)fašista; političara u Hrvatskoj – od gradonačelnice/ka, župana, članova Vlade i saborskih zastupnika; profesora na Hrvatskim sveučilištima i učitelja u nižim školama, kulturnim i športskim ustanovama; predstavnika nacionalnih manjina, posebice taloga srpskih četnika i talijanskih fašista, diplomatskih predstavnika u RH, vjerskih poglavara SPC i Islamske zajednice, te poduzetnika, privrednika i antihrvatskih medija.

Hrvati su po naravi re-aktivni narod, reagiramo tek kad nas se stavi – pred zid, umjesto da smo pro-aktivni, da se drugi brane od nas a ne da se mi vječno branimo od njih. Da bismo uspjeli u našim nastojanjima, potrebno je izabrati državotvorno vodstvo, ljude koji nisu bili u izdajničkim (komunističkim, četničkim i jugoslavenskim) redovima, ljude čiji roditelji nisu bili upravitelju na Golom Otoku, ili bili članovi UDB-e, KOS-a, masoni, fašisti, nacisti i – kriminalci. Treba birati ljude koji nisu bili dezerteri, veleizdajnici i zločinci u

Osloboditeljskom (Domovinskom) ratu. Nije razumno očekivati da će djeca, čiji su roditelji bili neprijatelji hrvatskog naroda, s lakoćom prezrijeti roditelje i osuditi njihove zločine (na pr. Ivo Josipović), te stati u obranu svoje domovine – Hrvatske.

Teško ćemo u Hrvatskoj ostvariti evoluciju, razvoj iz nižega (neprijateljskog) u viši i složeniji demokratski poredak, jer za to su potrebne velike umne i duhovne preobrazbe. Lustracija je, mnogi govore – zastarijela, ali je nužno potrebna jer samo tako možemo odgojiti mlađe naraštaje, koji su u većini slučajeva žrtve, nemaju temelj nacionalne bitnosti, jer ih odgajaju u školama i na sveučilištima intelektualni mrzitelji Hrvatske. S lustracijom bi bile očišćene natruhe, ne samo u političkim strankama, nego i društvenim udrugama, školama i sveučilištima, a posebice u medijima u Hrvatskoj.

Primjera radi, dok je Hrvatska gorila, ili kako u Pupovčevim "Novostima" piše: "Lijepa naša, lijepo gori.) u Zagrebu je HTV uključila pjevača Miroslava Ilića koji veliča četnike i Dražu Mihailovića. Isto tako, samo malo drugačije, dok je Hrvatska gorila bili su u Puli predstavljeni "Dani srpske kulture" – **u Domu hrvatskih branitelja**. Ne samo u Puli, nego su bili održani srpski "kulturni dani" u Umagu i Rovinju, gdje su uz manifestaciju srpskih "kulturnih" tradicija igrali Užičko, odnosno "Žikino" kolo u dvoranama, po trgovima i ulicama hrvatskih gradova. Da sramota bude još veća, u dvoranama ovih gradova, zabranjen je nastup pjevaču, hrvatskom branitelju u Osloboditeljskom (Domovinskom) ratu – Marku Perkoviću Thompsonu!!!

Recimo, primjera radi, kako bi se građani u Nišu ili Čačku osjećali da na njihovim trgovima i ulicama hrvatska folklorna skupina "Kardinal Stepinac" izvode tradicionalna hrvatska ("ustaška") kola, ili da na srpskoj državnoj TV u Beogradu puste pjesmu Thompson? Parafrazirat ćemo Freudovu rečenicu: prvi znak ljudske (odnosno hrvatske) gluposti je potpuno odsustvo srama!

Tko su najopasniji Hrvati, državni neprijatelji br. 1?

"Što mislite, tko su najopasniji Hrvati, ili državni neprijatelji br. 1? Ako mislite da su to Todorčić i njegova kompanija, ratni profiteri, dezertteri, izdajice, ubojice ili pak ratni zločinci, gadno ste se

prevarili. Već se duže vrijeme u Hrvatskoj najviše 'gone' redatelj Jakov Sedlar, političar Zlatko Hasanbegović, akademik Josip Pečarić, pjevač Marko Perković Thompson te još neki manje poznati Hrvati.", piše Mladen Pavković (dragovoljac.com) Hrvati – sramite li se?

Konačno, nakon 71 godinu je uklonjen Tito s trga ispred Hrvatskog kazališta u Zagrebu – i to s velikom mukom. Opet su se, po stoti put, očitovali ljubimci zločinca Tita, koji su nakon poraza izišli iz Gradske vijećnice sa suzama u očima, ali ne i bez prijetnje: "kad se vratimo na vlast, Tito će opet biti vraćen na Trg"! Drugim riječima, mrzitelji i veleizdajnici hrvatskog naroda samo čekaju pogodan trenutak da ponovo vrate Hrvatsku u komunistički i četničkojugoslavenski okvir.

Milan Bandić, gradonačelnik grada Zagreba, nakon odluke o micanju ploče s imenom Tita, bacio je novu kost građanima, da će "Zagreb ponovo dobiti brončanu bistu jugoslavenskog narodnog heroja Ive Lole Ribara." Ivan "Ivo lola" Ribar bio je komunistički političar i partizanski vođa. Od 1930. god. bio je jedan od najbližih suradnika Tita. U istom dahu Bandić je ponovio zahtjev da se ukloni spomen ploča – "Za dom spremni" u Jasenovcu. Doklen će partizančić Bandić zaludivati građane hrvatske metropole Zagreba, kojima kao majmunima, šesti put uzastopnog mandata, baca banane koje gutaju i harizmatično klimaju!?

Plenković je spreman ukloniti ZDS

Najaktivniji srbočetnik u Hrvatskoj Milorad Pupovac objavio je u "Globusu" analizu s naslovom : **"Pet ključnih pitanja za Srbe u Hrvatskoj danas: Zašto smatram da su srpska prava ugrožena."** Timing is everthing! Pupovac je kalkulatивно izabrao temu i vrijeme kako bi pomogao saborskom kolegi i drugu u Vladi Plenkoviću da nađu prikladno rješenje za micanje HOS-e spomen ploče iz Jasenovca.

Mi ćemo samo izvaditi "bisere" da se dobije prava slika, jer za Pupovčeve Srbe samo su dvije mogućnosti prihvatljive: a) "Srpska Republika" u Hrvatskoj, b) "Hrvatsko-Srpska", odnosno "Srpsko-Hrvatska" Republika Hrvatska. Ovako glasi Pupovčeva sihronija:

”Nakon oslobađajućih presuda dvojici hrvatskih generala (Gotovca i Markač), novembar 2012.) i ulaska hrvatske u Europsku uniju (2013.) zaustavljen je napredak u ostvarivanju izgubljenih i neostvarenih prava Srba u Hrvatskoj.

Prvi prioritetno pitanje – međunarodni sporazum: Republika Hrvatska potpisnica je više međunarodnih sporazuma koji se u cijelosti ili u svojim dijelovima tiču bilo položaja Srba u hrvatskoj bilo ostvarenja njihovi prava;

Drugo prioritetno pitanje – historijski revizionizam i etničko-vjerski nacionalizam: ... u Hrvatskoj je obnovljen historijski revizionizam i etničko-vjerski nacionalizam čiji se sadržaj manifestira u različitim vidovima – od otvorene netolerancije i mržnje prema Srbima, preko isključivanja iz hrvatske historije do negacije zločina počinjenih prema Srbima, naročito historijskog genocida počinjenog za vrijeme HDH... HOS-ova ploča s ustaškim pozdravom ‘Za dom spremni’ simbolični je povratak ustaštva u Jasenovac;

Treće prioritetno pitanje – obrazovna i jezična ravnopravnost: Trostruk je obrazovni problem Srba u Hrvatskoj. Prvo, izrazita je kroatocentrističnost nastavnih sadržaja u kojima su izbrisani tragovi zajedničke historije i zajedničkog stvaralaštva, a što onemogućava svijest i kod hrvatske i kod srpske djece o historijskoj perspektivi današnjeg i sutrašnjeg zajedničkog života;

Četvrto prioritetno pitanje – razvoj povratničkih sredina: U ratu devastirane srpske sredine u Hrvatskoj, kao i dobar dio ostalih manjinskih sredina, ozbiljno su pa do sistematski zapostavljene. Naročito od 2003. te ponovo 2012. sve do danas. Vodovodi koje su lokalne zajednice gradile samodoprinosima se ne održavaju i ne obnavljaju, a one koji su devastirani nakon rata pljačkom i namjernim uništavanjem također se teško obnavljaju;

Peto prioritetno pitanje – revizija antiasimilacijske politike: S obzirom na izrazitu i više-manje trajnu antimanjinsku, naročito antisrpsku kampanju, koja se s više ili manje intenziteta vodi, s obzirom na razmjere i učestalost govora mržnje i različitih oblika diskriminacije i netolerancije pripadnici srpske zajednice žive s osjećajem nedovoljne sigurnosti i nedovoljne slobode, te sa više ili manje izraženim strahom.”

Šesto, prioritetna poruka Pupovca – Upoznaj sebe samoga (Nosce te ipsum)!

Ako predsjednik Vlade RH Andrej Plenković ukloni ili odmakne spomen ploču poginulima HOS-ovcima u Jasenovcu, to će biti Plenkovićevo priznanje da de facto Pupovac vlada u Hrvatskoj.

Ako u takvoj Vladi ostanu zastupnici HDZ-a i drugi zastupnici iz hrvatskih stranaka, onda je predstava završena (Acta est fabula!). Stoga je nužno potrebno u RH provesti referendum za izmjenu Ustava, iz kojeg treba izbaciti "status" nacionalnih manjina i osnažiti zakon: **svi stanovnici koji imaju hrvatsko državljanstvo imaju ista prava i iste dužnosti**, samo tako možemo imati integralnu slobodu u demokratski uređenoj Republici Hrvatskoj, bez privilegiranih manjinaca, a iz Hrvatske treba protjerati domaće neprijatelje – petokolonaše u njima omiljenu susjednu državu.

Dr. Zlatko Hasanbegović, zastupnik u Hrvatskom (državnom) saboru i Gradskom vijeću u Zagrebu osnažio je hrvatsku domoljubnu pisanu riječ: izbačen je vidljivi spomen na lešinara Tita iz Zagreba. Hasanbegović je također bio upitan za problem ploče u Jasenovcu:

"Ne zam koje će biti rješenje, iz ovog što možemo čuti čini se da je gospodin Andrej Plenković podlegao političkim pritiscima svojih koalicijskih partnera, HNS-a i Milorada Pupovca... Inače, po mom mišljenju, jedno moguće rješenje je da ova ploča ostane, da se slične ploče i spomen obilježja pripadnicima HOS-a bez ikakvih ograničenja podižu diljem Hrvatske, jer je potpuno neprihvatljivo da zakoniti simbol jedne zakonite ratne postrojbe bude predmet kakvih preispitivanja i dovođenja u pitanje." kazao je Hasanbegović.

Dok gospodin Hasanbegović zastupa hrvatske državotvorne interese, u Hrvatskom saboru sjede "zastupnici" u majicama na kojima su provokativni i antihrvatski slogani. Sramota. Hrvatski **državotvorni** sabor bio je hram hrvatstva i rasadnik državotvorne ideje, ne samo što su srbokomunisti unakazili Hrvatsku (bez- državni) sabor nego su osmislili krčmarnicu gdje teško dolazi do izražaja hrvatska državotvorna riječ!

"Jedino Rusi i Hrvati od svih slavenskih naroda imaju neprikidan kontinuitet državotvornosti od ranog srednjeg vijeka do 20. stoljeća" – tvrdi vodeći ruski slavist dr. sc Denis Jevgenjevič Alimov, koji je doktorirao na temi "Hrvatsko društvo u epohi pokršćavanja (VII. –

IX. stoljeća)", a nedavno je objavio knjigu "Etnogenoza za Hrvata – formiranje hrvatske etnopolitičke zajednice u VII. – IX. stoljeću". (hrsvijet.net)

Zaključna misao

Bivši ministar branitelja Predrag Matić poznat je za progone branitelja i objavu popisa hrvatskih branitelja čime je izložio mnoge progonima i tužbama, a tisuće su oduzeli sebi živote, jer nisu mogli prihvatiti krutu realnost, da ih progoni država koju su oslobodili od JNA, Srbije i domaćih četnika. Ministar Matić nakon što je izgubio položaj i doživio sramotu od hrvatskih branitelja i poraz na izborima, odlučio je napustiti Hrvatsku i za njegov odlazak krivi Hasanbegovića i Glasnovića, koji su "postali moralna vertikala", a za sve je kriv Tomislav Karamarko. (!?)

Nije šteta što odlazi Matić, dapače, nego njegov odlazak daje poticaj drugima, da i oni sele iz Hrvatske, ne toliko zbog "moralne vertikale" koliko zbog činjenice da u ovoj zemlji nema rada za bivšeg ministra, pa kako će onda biti za one koji su tek završili školu ili koji su dorasli za radne odnose? Ovo je drugi veleizdajnički čin Predraga Matića: (1) izdao je hrvatske branitelje, (2) sada potiče ljude da sele iz Hrvatske. Porco.

Tisak u Hrvatskoj također potiče na iseljavanje s objavljivanjem "uspješnih" iseljenika koji su se za kratko vrijeme obogatili i nkad se više ne bi vratili u Hrvatsku. To su manje-više namještene priče, jer ljudi ne dobivaju lutriju čim iziđu iz Hrvatske, nego moraju raditi, često i teške poslove koje nikada ne bi htjeli raditi u domovini, da osiguraju egzistenciju, "kruh naš svagdanji.." Hrvati u dijaspori, koje je sudbina osudila da ostanemo u tuđini, nije napustila želja da se vratimo, makar i na vječni počinak. Većina nas političkih emigranata u dijaspori, nismo pobjegli iz Hrvatske sa hrvatskim putovnicama, nego iz Jugoslavije zbog političkih progona.

"Uglavnom zahvaljujući domaćim političkim strukturama, iseljenički je potencijal uglavnom izostao u fazi izgradnje. Umjesto masovnog povratka, uslijedio je novi zastrašujući val iseljavanja koji se zadnjih godina intezivira. Irska, novootkrivena 'obećana zemlja' mogla bi nam poslužiti za primjer jer su baš Irci dobrim dijelom oslanjajući se na iseljenički kapital ostvarili ekonomski prosperitet.

U tom smislu u nas još uvijek ne postoji nikakav konkretan plan ili djelotvorna ideja... Slavljeno, jednim filmom ovjekovječeno posttuđmansko 'novo,novo doba', među ostalim, obilježeno snažnim oživljavanjem stereotipa o emigraciji, koja iznova postaje neprijateljska, ustaška." piše Josip Jović (slobodnadalmacija.hr)

Snaga hrvatskog naroda treba biti još znakovitija u pisanoj riječi, jer imamo veliki broj razumnih i obrazovanih ljudi, vrsnih pera i vrhunsku grafiku, čim ćemo osnažiti državotvornu ideju i viziju slobode u Lijepoj našoj. Gdje bi i Bog poželio živjeti!

<https://www.hazud.hr/rudi-tomic-pisane-rijeci-osnaziti-hrvatskoj/>

LUSTRACIJA JE PRIMARNA ZA OPSTANAK DRŽAVE HRVATSKE!

Zašto je stari hrvatski pozdrav ZA DOM SPREMNI toliko omražen u Hrvatskoj!? Isto tako i toliko omražen je i stari hrvatski grb koji počima s bijelim poljem!? Dakle, hrvatski simboli koji imaju povijesno obilježje hrvatske samobitnosti i nacionalnog ponosa smetaju neprijateljima Hrvatske u Hrvatskoj i u Srbiji.

NEOVISNOST I SUVERENOST
REPUBLIKE HRVATSKE
ŽIVOTIMA SU IZBORILI I BOJOVNICI
HRVATSKIH OBRAMBENIH SNAGA - HOS-A
1. satnije „Ante Paradžik“

MARIO HUIS
4.2.1962. 5.10.1991.

DINO SIMIĆ
28.7.1966. 14.10.1991.

ZLATKO KLASIĆ
16.6.1952. 15.10.1991.

IVAN BEBIĆ
31.1.1967. 4.11.1991.

MIROSLAV MARTINOVSKI
8.5.1961. 14.11.1991.

MIRO PETRIN
8.7.1971. 29.11.1991.

DAVOR MILAKOVIĆ
21.2.1966. 29.11.1991.

SLAVKO JAGER
17.11.1966. 29.11.1991.

ŽELJKO GRGIĆ
1.9.1966. 11.12.1991.

ŽELJKO BARIĆ
16.12.1965. 18.2.1995.

MILAN ŠPOLJAREVIĆ
1.6.1965. 4.8.1995.

HOS JASENOVAC
UDHOS GRADA ZAGREBA

U JASENOVCU,
5. STUDENOGA 2016.

Što, u stvari, predstavlja hrvatski pozdrav *Za dom spremni*? Slogan ili pozdrav *Za dom spremni* nije samo pozdrav, kao recimo "Dobar dan", ili kako su se naši pradjedovi i djedovi međusobno pozdravljali – "Hvaljen Isus i Marija!" Nije niti pozdrav "Zdravo", kojeg su "izumili" partizani i nametnuli u poluslužbeni pozdrav u Jugoslaviji, s kojim se i danas pozdravljaju jugonastalgicari u Hrvatskoj. Dakle, pozdrav *Za dom spremni* (ZDS) je deklaracija, prisega, odluka i riječ onoga tko izusti taj pozdrav da je bez straha spreman za dom (i domovinu) dati život svoj. Milijuni Hrvata u grobovima svjedoče kako su bili spremni za dom i domovinu umrijeti. Stoga, pod svaku cijenu, neprijatelji hrvatskog naroda traže zbranu pozdrav ZDS, što bi u hrvatskom državotvornom smislu značilo: predaja neprijatelju vlasti u svom domu i svojoj domovini. Jesu li Hrvati spremni na predju četnicima, to jest Srbiji i njihovim slugama u Hrvatskoj?

Nitko nema pravo tražiti da se naši politički događaji (i nacionalni simboli, r.t.) iz bliže ili daljnje prošlosti stave i drže u stanju zaboravi, nego trebaju u nama biti što življi i osvješćeniji kao živo iskustvo koje nam ima neprestano služiti u izgradnji svih naših unutrašnje i vanjsko-političkih pogleda i postupaka.

(Ivan Oršanić)

Opsesija V(P)ulina za Hrvatskom

Nakon što je u Jasenovcu, (u središtu grada Jasenovca), postavljena spomen ploča jedanestorici hrvatskih branitelja pripadnika 1. bojne "Ante Paradžik" HOS-a, koje su ubili srbočetnici u Domovinskom (Osloboditeljskom) ratu, nastala je uzbuna u Srbiji i panika u Hrvatskoj. Srbija je poslala službenu notu međunarodnim predstavnicima s upozorenjem o "refašizaciji hrvatskog društva", s napomenom da se na spomen ploču poginulih hrvatskim braniteljima nalazi ustaško znakovlje "Za dom spremni".

Srbijanski ministar četničke vlade u Beogradu Aleksandar Vulin napao je i hrvatsku predsjednicu Kolindu Grabar Kitarović, koja je posjetila našu hrvatsku zajednicu u Torontu; sastala se s hrvatskom mladeži i bila gost na svečanoj večeri posvećenoj Vukovaru.

V(P)ulin je izjavio "da nije nepoznata naklonost hrvatske predsjednice Kolinde Grabar Kitarović ustaštvu, ali je ocijenio zabrinjavajućim izostanak šire društvene osude ustaštva u Hrvatskoj." Povod tome je bila fotografija Predsjednice u Torontu, u društvu obožavatelja, i ispred nje je bio hrvatski stijeg s grbom koji počima s bijelim poljem, kojeg Hrvati u dijaspori s ponosom viju na svakom skupu, a nema hrvatske kuće u kojoj nije na najistaknutijem mjestu takav stijeg (zastava ili barjak). V(P)ulin dobro znade: *Tko se pod njim nije kukavica nije...!*

Kolinda Grabar Kitarović ostavila je dojam u Hrvatskoj zajednici u Torontu da je u pravom smislu Predsjednica svih Hrvata, koja je donijela nove nade Hrvatima u dijaspori, da će Hrvatska biti uzor državama u svijetu, ne samo po prirodnim ljepotama nego u ostvarenju vjekovnih težnja za slobodom, gospodarskim prosperitetom, sa čvrstim granicama, što bi trebalo biti povod nama u dijaspori da se što prije vratimo u svoju lijepu i voljenu domovinu Hrvatsku.

Ne ćemo ulaziti u kronologiju zbivanja oko HOS-ove spomen ploče u Jasenovcu, jer su na tu temu dali odgovore hrvatski branitelji (Mladen Pavković), političari (dr. Zlatko Hasanbegović) i akademici (Josip Pečarić); oglasili su se i čelnici Vlade, ministar vanjskih poslova Davor Ivo Stier, predsjednik HDZ-a i predsjednik Vlade Andrej Plenković ("tražit će zakonsko rješenje koje će regulirati pitanja koja se odnose na totalitarne režime"), a oglasila se i Predsjednica s porukom, da osuđuje sve totalitarne režime...

Pupovac i Bauk provociraju Hrvatsku vladu i Sabor

Milorad Pupovac je najvatreniji četnik i provokator u Hrvatskoj. Pupovac u Hrvatskoj uživa tolike privilegije kao da predstavlja Ameriku u Hrvatskoj, a ustvari predstavlja četništvo, pregršt jada, naj gori ološ srpskog naroda u Hrvatskoj. Pupovac također predstavlja četničku pravoslavnu sektu u Hrvatskoj i zločinačku vladu u Beogradu. Ali, za sve Pupi "zasluge" u RH, ne samo da nije kažnjen, nego, dapače, nagrađen je saborskom foteljom, položajem

u Vladi i dobro plaćen ustaškim kunama, kao i njegovo glasilo "Novosti" koje objavljuje njapogrdnije antihrvatske tekstove za koje bi se posramili i u Srbiji.

Milorad Pupovac uporno traži uklanjanje hrvatskih znakovlja: grba i pozdrava ZDS, a ne odriče se četničkih znakovlja i partizanskih spomen ploča, koje svjedoče o zločinima počinjenim nad hrvatskim narodom diljem Hrvatske. No, Pupovac ima veliki oslonac u Hrvatskoj od petokolonaša: fašista, jugonastalgicar, ljevičara i antihrvatskih medija, kao i velikog broja hrvatskih budala, među kojima su najistaknutiji: Arsen Bauk, Pusići (seka i braco), Siniša Hajdaš Dončić, Peđa Grbin i još mnogi drugi udbaši i njihovi sinovi. Kad Hrvatska bude davala "Oscar" za najboljeg mladog veleizdajnika, provokatora i zlotvora u RH sigurno bi Arsen Bauk bio dobitnik. Također po imenu i prezimenu Arsen Bauk mogao bi ući u *Guinness book of records*, jer njegovo ime Arsen na grčkom glasi sastojak vrlo otrovnih spojeva, a prezime Bauk u rječniku hrvatskoga jezika znači – strašilo.

Dakle, Otroavno strašilo (Arsen Bauk) je pozvao Plenkovića da Vlada pod hitno donese odluku o uklanjanju ustaškog pozdrava "Za dom spremni" na spomeniku poginulim braniteljima HOS-a koji je postavljen u centru Jasenovca, naglavsivši "da je Vlada Ive Sanadera 2004. donijela odluku o uklanjanju spomeničnog obilježja Mili Budaku u Svetom Roku i Juri Francetiću u Slunju, uz obrazloženje da su postavljanja takvih obilježja suprotna izvršnim osnovama Ustava Republike Hrvatske te šteti ugledu i interesima Republike Hrvatske koje je Vlada dužna štititi." Ni riječi o četničkim i partizanskim znakovljima u Hrvatskoj, koji i danas nakon 25 godina slobodne i samostalne Države Hrvatske, na najuglednijem trgu u Zagrebu nosi ime zločinca Tite, koji sramoti grad, Hrvatsku i ugled u svijetu.

Predsjednik HDZ-a i predsjednik Vlade Andrej Plenković nakon izbora iznevjerio je hrvatski narod, jer je odstranio ministra kulture dr. Zlatana Hasanbegovića. Dr. Zvonimir Šeparović poslao je otvoreno pismo predsjedniku Vlade Andreju Plenkoviću, svome

bivšem studentu, u kojem mu je rekao da će trebati mijenjati neke članove svoje vlade. I lišiti se nekih savjetnika." Naime, čim je predsjednik Vlade odstranio dr. Hasanbegovića s položaja ministra kulture, dao je znati svojim kritičarima, odnosno petoj koloni u Hrvatskoj, da je popustljiv i labavog karaktera. Umjesto da je bio odlučan i zadržao dr. Zlatka Hasanbegovića, najboljeg ministra u RH, s time bi poslao oštru poruku četništvu, jugonastalgičarima i provokatorima, da je kraj njihovog skrivanja iza lažnog antifašizma i ucijenjivanja Vlade u RH. Dr. Šeparović je poslao svome studentu s posvetom svoju novu knjigu *LUSTRACIJA – rasvjetljivanje bivšeg totalitarnog komunističkog režima*, da ga podsjeti na ono što on dobro zna: da Europa od nas traži lustraciju.

Ništa bez lustracije

Lustracija je najprimarnija zadaća Hrvatske vlade i Hrvatskoga (državotvornog) sabora, jer dok se ne uklone sva znakovlja koja obilježavaju četničke i partizanske zločince koji su izvršili genocid nad hrvatskom narodom, u Hrvatskoj ne će biti mira niti prosperiteta. *Hrvatsko žrtvoslovno društvo* objavilo je jednoriječnu knjigu dr. Zvonimira Šeparovića – *LUSTRACIJA*, u kojoj su iznesene činjenice i potreba žurnog uklanjanje udbaša, i njihovih sinova i kćeri, veleizdajica i zločinaca iz političkog života u Hrvatskoj, koji i danas vladaju, bilo u Vladi ili oporbi, ili su na vodećim položajima u medijima i ustanovama, među kojima ima veliki broj ratni zločinaca.

Predsjednik Vlade Andrej Plenković "ima šansu na popravnom ispitu" da provede lustraciju u Hrvatskoj, što mu ne će biti teško, jer u knjizi koju mu je poklonio njegov profesor izneseni su dokumenti i zakoni po kojima se treba pokrenuti sudski postupak. U knjizi također navedena su imena kojima je *Hrvatsko nacionalno etičko sudište* izreklo presudu: Ivi Josipoviću, Stjepanu Mesiću, Vesni Pusić, Miloradu Pupovcu, Budimiru Lončaru, Vesni Teršelić, Carlu Bildtu, Vojislavu Stanimiroviću, Josipu Brozu Titi, Zoranu Milanoviću, a suđenje se nastavlja i drugima.

Dr. Zvonimir Šeparović u razgovoru s Davorom Dijanovićem dao je odgovor na četranest pitanja, koja su biblijske vrijednosti, o problemima s kojima je bio, a i danas suočen hrvatski narod. Donosimo samo posljedno pitanje i odgovor.

Dijanović: "Kako gledate na hrvatsku budućnost? Imamo li razloga vjerovati u bolju i pravedniju Hrvatsku?"

Šeparović: "Kad ne bih vjerovao u svoju i našu Hrvatsku osjećao bih se krivim. Bilo bi to kao da izdajem svoju zemlju i sebe. Hrvatska je, koliko god bila ugrožena i koliko god bila u teškoćama, ipak ona je naša vječna Hrvatska, s jednim od najstarijih naroda i jednim od najstarijih država u Europi. Hrvatska postoji i ona će postojati unatoč i usprkos svim zlima koja nam prijetu. Vjerujem da će biti pravednija i bolja od jučerašnje. Hrvatsku ljubimo takva kakva jest i želimo joj da bude bolja i pravednija i, s Božjom pomoći, i s našom većom brigom, vjerujem, da ćemo u tome uspjeti." (*Lustracija*, Zagreb 2016.)

Na naslovnici knjige nalazi se fotografija zločinca Tite s krvavom bijelom rukavicom na ruci, s krvlju poškropljena kravata, košulja i maršalska odora, što je izazovno samo po tome da knjigu treba pročitati. Ali, ostao sam bez riječi, kad sam vidio da je knjiga koja je od velike povijesne vrijednosti – tiskana u 500 primjedaka!? Nije istina da je u Hrvatskoj razlog za male naklade knjiga oskudica novaca. Koliko je ljudi bilo na okupilo u Areni za vrijeme Davis cupa i pjevali su bez prestanka: "Hrvatska, Hrvatska, svi smo mi Hrvatska"; naš kanadski Justin Biber "krcato" je napunio Arenu; Dino Merlin okupio je oko 22.000 ljubitelja sevdaha. Dakle, ima novaca u Hrvatskoj, jer su ulaznice za ovakve predstave jako skupe, ali nema interesa za knjigu. *Horribile auditu!* (Strašno je čuti!)

"Mnogo je više načina kako se sloboda može izgubiti nego kako se može zadobiti. Sloboda se zadobiva uskim stazama, a gubi se širokim avenijama."

(Mile Prpa)

Predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović donijela je u našu zajednicu u Toronto velike nade za boljitak u Hrvatskoj, što

nas je sve ohrabrilo. Hrvati iz Kanade iskreno se zahvaljujemo našoj Predsjednici što nas je posjetila i ugodno oduševila svojom jednostavnošću, ljubaznošću i pojavom. Našoj Predsjednici, hrvatskim braniteljima, hrvatskom narodu u domovini i u dijaspori želomo Sretan Božić, bolju i blagoslovljeniju Novu 2017. godinu!

Rudi Tomić

<https://www.hrvatski-fokus.hr/2016/12/9921/>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji

hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1725, citata: 26243, H-index: 57;

MathSciNet: publikacija: 1.397, citata: 7.527, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 855, citata: 8916 H-index: 41;

WoS: publikacija: 854, citata: 7853, H-index: 38.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u

svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojिकासopis i.pdf>

Glavni urednik je časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“ i „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

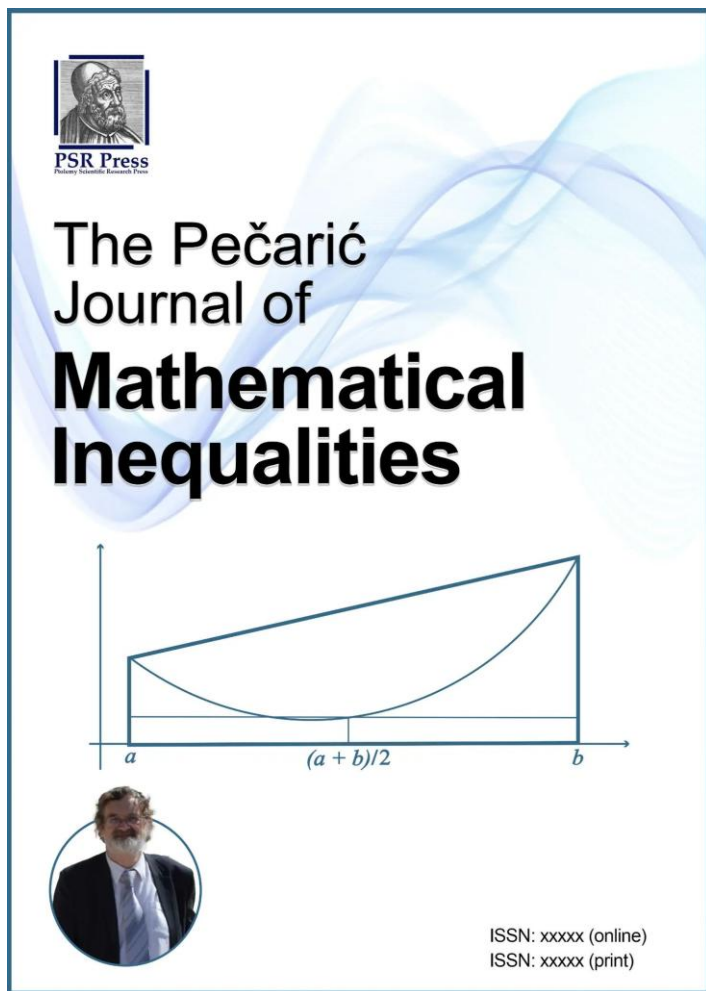
U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3

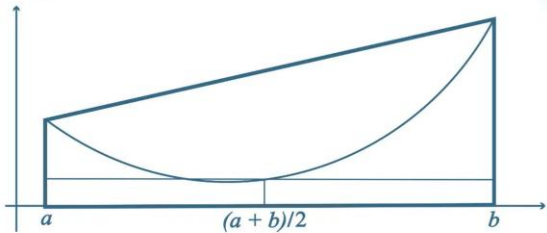
(2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

The cover of the journal features a blue and white abstract background with flowing lines. In the top left corner, there is a small portrait of a man with a beard, labeled "PSR Press" and "Pečarić Scientific Research". The title "The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities" is prominently displayed in the center. Below the title is a graph showing a function on a coordinate system. The x-axis is labeled with a , $(a+b)/2$, and b . The graph shows a curve that is concave up, starting at a and ending at b , with a minimum point at $(a+b)/2$. In the bottom left corner, there is a circular portrait of a man with a beard, wearing a suit and tie. In the bottom right corner, the ISSN information is provided: "ISSN: xxxxx (online)" and "ISSN: xxxxx (print)".

PSR Press
Pečarić Scientific Research

The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities

a $(a+b)/2$ b

ISSN: xxxxx (online)
ISSN: xxxxx (print)

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*“

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 250 publicističkih knjiga.

27. 10. 2025.